

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

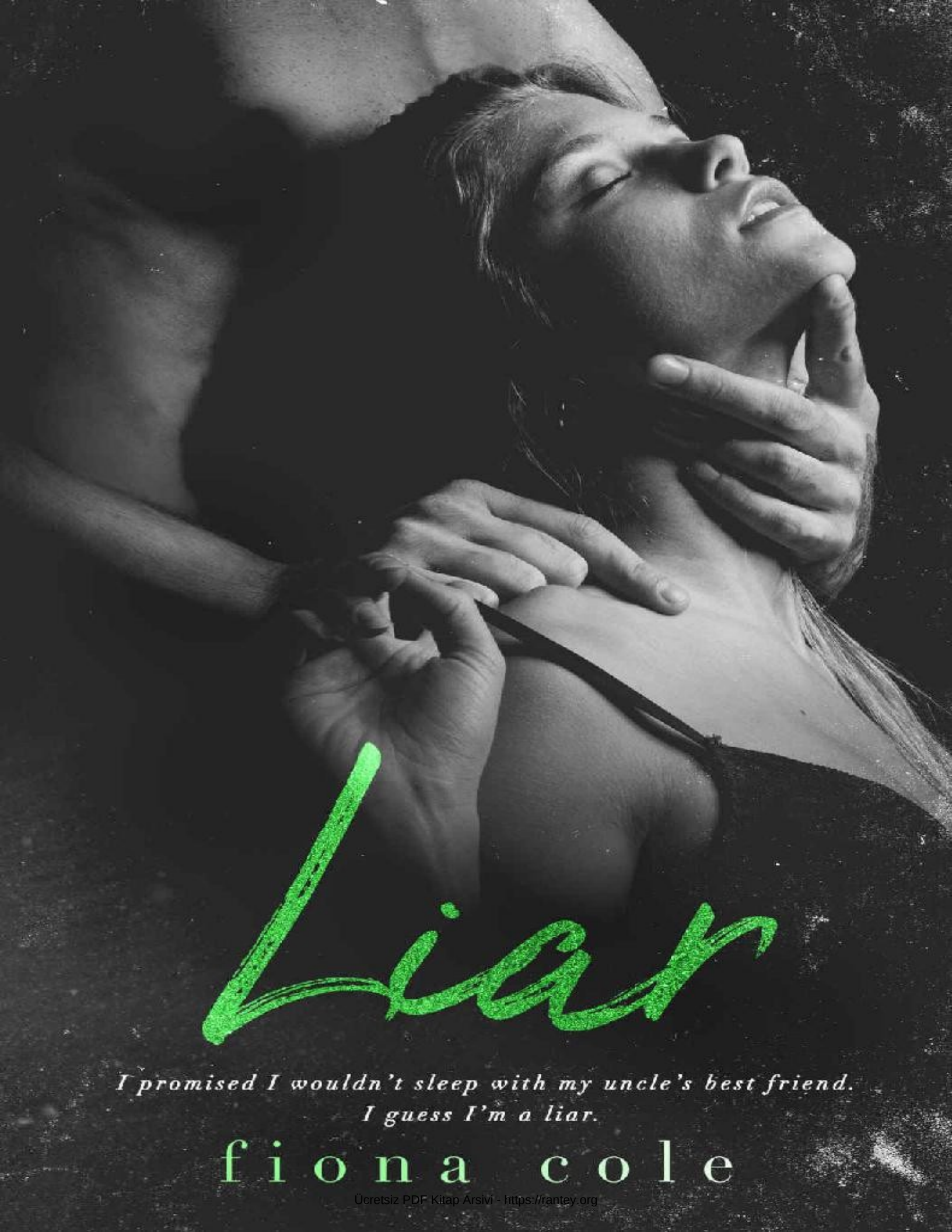
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Liar

*I promised I wouldn't sleep with my uncle's best friend.
I guess I'm a liar.*

fiona cole

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

YALANCI

FIONA COLE

Copyright© 2020 by Fiona Cole

Tüm hakları saklıdır.

Kapak Tasarımcısı: Najla Qambar, Qambar Designs İç

Tasarım: Indie Girl Promotions

Bu kitabın hiçbir bölümü, yazarın yazılı izni olmaksızın, fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi de dahil olmak üzere, elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez.

Bir kitap incelemesinde alıntılar.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar ve vakalar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali bir şekilde kullanılmıştır. Herhangi bir Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, gerçek olaylarla veya yerlerle benzerlik tamamen tesadüfidir.

İÇİNDEKİLER

Çalma Listesi

Önsözü

1. Olivia
2. Kent
3. Olivia
4. Kent
5. Olivia
6. Olivia
7. Olivia
8. Kent
9. Olivia
10. Kent
11. Kent
12. Olivia
13. Kent
14. Olivia
15. Olivia
16. Olivia
17. Kent
18. Kent
19. Olivia
20. Kent
21. Olivia
22. Kent
23. Olivia
24. Kent
25. Kent

26. [Olivia](#)

27. [Olivia](#)

28. [Kent](#)

29. [Kent](#)

30. [Olivia](#)

31. [Olivia](#)

[Epilog](#)

[Teşekkür Yazar](#)

[Hakkında Ayrıca](#)

[yazan: Fiona Cole](#)

*Serena'ya
bir arada duramazdım.*

OYUN LİSTESİ

Otel Odası - Calum Scott
Million Reasons - Lady Gaga
Lonely Together - Avicii (feat. Rita Ora)
Close To Me - Ellie Goulding, Diplo, & Swae Lee Bad
Liar - Imagine Dragons
Chances - Backstreet Boys
I'm Not Calling You a Liar - Florence + The Machine
Tek Gözlü Kız - Florence + Machine
Daha Güçlü - Ziggy Alberts
Hurt Somebody - Noah Kahan & Julia Michaels All
I Want - Kodakline
Aşkımız Yanlıışsa - Calum Scott Where It
Stays - Charlotte OC
Someone You Loved - Lewis Capaldi
Counting Stars - OneRepublic
Liar - Camila Cabello
Mother - Charlie Puth
Shameless - Camila Cabello
The Scientist - Corinne Bailey Rae Blackout
- Freya Ridings

Efsaneler - Şimdi United
Peer Pressure - James Bay (feat. Julia Michaels)

Olivia ve Kent'in hikayesi aslında kısa bir hikaye olarak başladı. Ön bölüm olan Watch With Me'yi [BURADAN](#) ücretsiz olarak okuyabilirsiniz. Devam etmek ve hikayenin tadını çıkarmak için gerekli değildir!

1 OLIVIA

Seks kulübünde yaşlı bir adamla sikiştiğim zamanı hatırlıyor musun?

Sanırım hayatımın zirvesine o zaman ulaştım. On dokuzuna bakabilir misin? Başparmağımı Kate'imın üzerine ilıştırılmış buruşuk kağıda sürttüm.

Spade ajandası. Defalarca katlayıp yeniden katlamış, bir hatıra olarak her yere yanımda götürmüştüm. Parmaklarım onun baş harfinin keskin çizgileri üzerinde geziniyordu, sanki ona dokunma hissini sadece güçlü vuruşlarının çukurunu hissederek geri kazanabilirmişim gibi. Geceye tutunacak herhangi bir şey, yaşadığımı hissettim.

Dün gece için teşekkürler.

- K

Dr. Arden odanın önünden, "Lütfen iş seçimlerinizi gelecek hafta bana getirdiğinizden emin olun," dedi. Planımı kapatıp deri çantama tıktırdım ve sınıftan çıkmak için acele eden diğer öğrencilerle birlikte ayağa kalktım. "Birkaçınızın karar vermeyi ertelediğini biliyorum. Eğer bir seçim yaparak gelmezseniz, yerel işletmeler listesinden sizin için bir seçim yapılacaktır."

Ben de o insanlardan biriydim ve masasının önünden geçerken biliyordum ki

-Eğer kafamı kaldırırsam, bana onaylamayan bakışlarla bakacağını biliyordum. Bu yüzden başımı eğdim ve oradan çıktım. Hızlıca bir şeyler bulmam gerekiyordu çünkü seçeneklerinin listesi çok kötüydü ve dönemin geri kalanını bir saat ve mücevher sahibiyle geçirmek istemiyordum. Kimin yanında staj yapmak istediğimi de *bilmiyordum*. Bu yüzden ödevden kaçıyordum. Dönem için ücretsiz bir staj bulmamız ve öğrendiklerimizden yola çıkarak sahte bir iş yaratmamız gerekiyordu.

Bilerek ertelemedim; sadece beni heyecanlandıracak bir şey bekliyordum - tıpkı işletme bölümünü ilk olduğu gibi heyecanlandıracak bir şey. Soğuk havadan derin bir nefes aldım ve o duyguyu yeniden yaşamaya çalıştım. Her geçen mevsimle birlikte kaybolan bir duyguydu bu. Başımı geriye attım ve neyin eksik olduğunu anlamaya çalışarak mavi gökyüzüne doğru sert bir nefes verdim. Neden bu can sıkıntısıyla boğuşuyordum. Sadece üniversitede olmayan bir can sıkıntısı. Hayattan sıkılmak.

"Gökyüzünün düşüp düşmediğini mi görmeye çalışıyorsun?" dedi en iyi arkadaşım Oak- lyn, yanıma gelerek.

"Hayır, sadece iş projem için bir tabela umuyorum."

"Hâlâ bir tane seçmedin mi?"

Ben de günün trendine uydu ve onun gözlerinden kaçtım. En azından denedim. Göz ucuyla ona baktım. Şu anda rüzgârın savurduğu uzun saç tutamlarını yüzünden uzaklaştırıyordu. Bu, bakışlarının etkisini bir nebze azalttı ama güneşin açık kahverengi gözlerini küçük bir suçlama ateşi gibi parlatması etkiyi tekrar artırdı.

Bakışları karşısında gözlerimi devirdim ve yürümeye başladım.

"Peki ya Voyeur? Eminim Daniel onu gölgelemenize izin verirdi." Kelimeleri seğiren dudaklarının arasından güçlükle çıkarabildi.

"Oh, evet. Bu harika olurdu. PowerPoint sunumunu şimdi görebiliyorum." Sesimi kalınlaştırdım ve "Yedinci slaytta, kadınlar arasında en çok talep edilen performansın gang bang olduğunu göreceksiniz" dedim.

Oaklyn güldü. "Aslında genelde üçlü oluyor."

Yürümeyi bıraktım ve ona baktım. "Ve sen çok masum görünüyorsun."

Güldük ve tekrar yürümeye başladık.

"Biliyorsun, her zaman babanın işine gidebilirsin," yanıma gelmeyi önerdi.

Bir göz devirmesi daha. "Gaz ve gaz parçaları mı? Hayır, teşekkür ." "Tam bir divasın."

Yemekhanenin kapısını açtım ve yanımdan geçerken ona bir öpücük kondurdum. "Beni seviyorsun."

"Maalesef," diye homurdandı gülümseyerek.

"Her neyse, bana sahip olduğun için şanslısın. Aslında, öğle yemeği benden." "Olivia..." diye inledi.

Ödeme yapmamdan nefret ederdi ama yine de yapardım. Tüm üniversite dönemi boyunca kahvaltı, öğle yemeği ve akşam yemeğini ödeyecek kadar param vardı ama gururu buna engel oldu. Gururu aynı zamanda günah kadar seksi profesör erkek arkadaşının da ödeme yapmasını engelledi. En azından onun boktan dairesinden çıkıp kendi yanına taşınmasını sağladı.

"Callum nasıl?" Konuyu değiştirerek sordum.

İç çekerek cüzdanını çantasına geri koydu ama yemi yuttu. "Güzel. Biz iyiyiz."

"Peki ya seks? O nasıl?"

"Olivia," diye fısıldadı.

"Ne? Çok seksi biri ve hâlâ onu derse aldığımız zamanlardan kalma fantezilerim olabilir."

Bana ters ters baktı ve kahkahalarımı duymazdan gelerek sıraya girmek için yürüdü.

Tam oturmuştuk ki arkamdan derinden gelen bir ses konuştu. "Hey, Livvie-bebeğim." Bu lakap karşısında çenemi sıktım ve masanın öbür ucundaki Oaklyn'e baktım, yüzündeki iğrenme ifadesini gizleme zahmetine bile girmemişti.

"Hey, Aaron." Döndüm ve omzumun üzerinden ona gülümsedim.

Tabağını yere bıraktı ve yanımdaki banka oturdu. "Bu gece takılmak ister misin?"

"Takılmak", Netflix ve chill'in eşdeğeriymiş. Sevişmek için bir araya gelmek isteyip istemediğimi sordu ve sabahımı düşündükten sonra seks kulağa hoş geliyordu.

"Elbette." Oaklyn'in alayını görmezden geliyormuş gibi davrandım.

"Harika. Yedi buçuk yapalım. Çocuklar bu gece gitmiş olacak, yani kimse seni duymayacak."

Eğildi ve yanağıma hızlı bir öpücük kondurdu, ben de geri çekilmemek için mücadele ettim. Aaron'la yakınlaşmaktan hoşlanmıyordum. O benim erkek arkadaşım değildi - en azından artık değildi. Amacına hizmet ediyordu ve bu da beni herkesin içinde mıncıklamak değildi. Bir zamanlar, o benim ana önceliğimdi. Onun için iyi görüldüğümünden emin olurdum. Onun için müsait olduğumdan emin olurdum. Onun için en iyi iç çamaşırlarını aldığımdan emin olurdum.

Sonra ona akıttığım sevgiyi paramparça etti ve mutluluğumu da onunla birlikte emdi. Depresyona girmiştım ve Olivia Witt erkekler için depresyona girmezdi. Bu yüzden kendimi toparladım, bir daha asla düşmeyeceğime söz verdim ve onu tüm değeri için kullandım. Tabii ki, sadece benim zevkim için. Kontrol bende idi. Nasıl gittiği ve nasıl bittiği konusunda söz hakkım vardı.

Telefonum masanın üzerinde vızıldadı ve annemden gelen bir mesaj bulmak için kaydardım.

Anne: Bu akşam yemeğe gelmelisin. Daniel Amca, Alexander adında bir iş ortağını getiriyor. Yaşlı bir beyefendi.

bir süredir otellerde çalışıyor. Projeniz hakkında konuşmak için harika bir kişi olabilir.

Zihnimde emekliliğini ertelemek için işine dört elle sarılan yaşlı bir adam canlandı. Otelleri muhtemelen Holiday Inn'di ve bu da kulağa saat ve mücevher sahibi kadar çekici geliyordu.

Ona hemen mesaj atarak bu akşam için planlarım olduğunu bildirdim. Dudaklarının büzüldüğünü ve hayal kırıklığına uğradığını hayal edebiliyordum. Sadece ailemin bana planlarımı sormasıyla uğraşmak istemiyordum. Üçüncü sınıftaydım ve bunu çözmek için bolca zamanım vardı. Arkadaşlarına övünebilecekleri şeyler dışında umurlarında değildi. Yine de Daniel Amca'yı özleyecektim. Bunu telafi etmek için bu hafta bir öğle yemeği planlamam gerekecekti.

Aaron tabağına bakarak, "Kahretsin," dedi. "Gümüş eşyalarımı unutmuşum. Hemen döneceğim, bebeğim."

O gider gitmez Oaklyn masaya doğru eğildi ve "Neden?" diye sordu.

"Neden ne?" Ağzıma bir lokma köfte tıktırdım ve aptalı oynadım.

"Neden hâlâ onunla takılıyorsun? Seni aldattı. Bırak seninle seks yapmayı, seninle aynı havayı solumayı bile hak etmiyor."

Tabaktaki erişteyi döndüren çatalıma baktım. Aaron beni aldatmıştı. Onu kütüphanede kafasını bir kızın kalçalarının arasına gömerken yakalama zevkini tatmıştım. Ama bu neredeyse iki yıl önceydi ve ben artık bir adaydım, incitilemezdim. Aaron'ın seks oyuncağı olması, bir eziğin bana sinsice yaklaşma ihtimalini ortadan kaldırıyordu.

" bir şeytanla yatmaktansa, tanıdığın bir şeytanla yatmak daha iyidir."

"Olivia..."

Sesinde o uyarı tonu vardı. Yerleşerek kendime nasıl kötülük ettiğim hakkında bir monolog yapmak üzere olduğunu söylüyordu. O başlamadan önce elimi kaldırdım. "Az önce annemle akşam yemeğini geri çevirdim, böylece ondan duymak zorunda kalmadım. Senden de duymak istemiyorum."

Omuzları iç çekişiyle birlikte inip kalktı. "Sadece senin için endişeleniyorum."

"Neden? İstediğim her şeye sahibim. İhtiyacımdan fazlasına. Endişelenecek ne var?"

"Kendinizi olasılıklara kapatıyorsunuz. Sanki her yıl daha az deniyorsun. Anlamıyorum."

"Kendimi kapatmıyorum. Onlara söylediğimin aynısını size de söyleyeceğim. Tüm hayatım boyunca meşgul olmak, çalışmak zorundayım. Eğlenmem gerekirken neden üniversitede her şeyi üst üste yığayım? Neden bu kadar ciddiyim?"

"Ama eğlenmiyorsun. Orada oturup başına bir şey gelmesini bekliyorsun ve denemeyerek zamanını boşa harcıyorsun." "Hayır, deneseydim ve yaramazsa zamanımı boşa harcamış . I Çabama değmesini istiyorum - zamanımı verdiğim şey için bir şeyler hissetmek istiyorum."

"Zamanınızı Aaron'a veriyorsunuz ama ona karşı hiçbir şey hissetmiyorsunuz."

"Bu bir yalan. Onunlayken oldukça fazla şey hissediyorum. Bir sürü yalvarış- tabii." Kaşlarımı salladığımda esprimi komik bulmadı. "Dinle, burada hiçbir şey yapmadan oturmuyorum. Herhangi bir kulübün parçası olmadığımı ya da işi test etmek için herhangi bir staja kaydolmadığımı biliyorum, ancak zevk aldığınız bir şey için beklemek yanlış değil. Bu işi çözmek için üniversitede bir yılım daha var."

ilgimi çekecek bir şeyler bulmak için. O zamana kadar, eğlenceli olan pek çok şeyim var. Tasarım. Alışveriş. Seninle takılmak."

İkna olmamış görünüyordu ama bu işin peşini bırakacağını söyleyebilirdim. "Sadece senin için endişeleniyorum."

"Ve bunun için seni seviyorum."

Gözleri arkama kaydı ve tüm vücudu kaskatı kesildi, omuzları dikleşti ve yumrukları dövüşe hazırlanıyormuş gibi sıkıldı. Arkama baktığımda Aaron'un kızıl saçlı birinin saçlarını geriye doğru taradığını ve eğilip yanağından öptüğünü gördüm. İçime çektim... ve hiçbir şey hissetmedim. Onu aldatırken yakaladığımda hissettiğim acının hiçbirisi yoktu. Ve bu hiçlik hissi Aaron'a razı olmamın nedeniydi.

Ne bekleyeceğimi biliyordum ve ondan ihtiyacım olanı aldım.

Ancak, dudaklarının benim üzerimdeyken bir başkasının üzerinde olmasından hoşnut değildim. Başka kızlarla birlikte olması umurumda değildi ama bunu benim önümde yapacak kadar saygısız olması umurumdaydı.

"Orospu çocuğu," diye hırladı Oaklyn.

Tekrar öne doğru kaydım ve bir parça köfte daha çatalladım, omuz silkerek bir ısırık aldım.

Sonunda Aaron'dan gözlerini kaçırdı ve benim umursamazlığım karşısında başını salladı.

Aaron bankı titreterek tekrar yanıma oturdu. "Hey, Livvie-baby. Saati sekiz buçuğa alabilir miyiz? Yapmam gereken bir şey olduğunu unutmuşum."

Daha çok yapacak *biri* gibi.

Sinirim biraz daha arttı ve onu bu gece görmeyi hayal bile edemiyordum. Şu anda yüzümde beliren yaltaklanmaya boyun eğmeden onu görmekte zorlanıyordum.

Birdenbire, ailem ve buruşuk, yaşlı Alexander ile akşam yemeği kulağa oldukça çekici geldi. Ağzıma bir lokma salata attım ve sıkılmış bir bakışla ona döndüm.

"Aslında gelemem. Ailemle planlarım var. Üzgünüm."

Yüzü buruştu ve bu Oaklyn'in kıs kıs gülmesiyle birleşince moralim yükseldi. Gerçek bir gülümsemeye yetecek kadar.

Gördün mü, eğlendim.

2 KENT

"_{KENT}," Daniel beni kapıda gülümseyerek karşıladı. Kapıyı daha geniş açtı ve sırtımı sıvazlayarak içeri girmemi işaret etti. "Gelebildiğine sevindim."

"Evet, uçağım düşündüğümünden biraz daha erken indi." Bavulum hâlâ arabadaydı.

"Hey, dostum," dedi Daniel'ın kardeşi David. "Umarım uçuşun çok kötü geçmemiştir. New York'ta kar fırtınası olduğunu gördüm."

"Evet, bugün çıkabileceğimden emin değildim."

"Yaptığın için şanslısın. Julia en sevdiğim yemeği yaptı: rosto."

Ev yemeği düşüncesi bile ağzımı sulandırdı, bu da bana yakında annemi ziyaret etmem gerektiğini hatırlattı.

Julia, David'in eşiydi ve sadece ailesi ve arkadaşları için saklasa yemek pişirmeye karşı bir ilgisi vardı.

Hepimiz açık fuayeden geçip yemek odasına girdik. Oda porselen rafı ve avizesiyle resmiydi ama masanın üzerinde kâğıt peçeteler ve teneke kaplar vardı. Witts'ler mükemmel bir şekilde harmanlanmış tuhaf bir karışımdı. Daniel ve David mütevazı bir aileden, Julia ise yüksek sosyete mensup bir evden geliyordu. Bu da yemek masasındaki mevcut durumun, onları bir aile olarak mükemmel bir şekilde temsil etmesine yol açtı.

"Merhaba Alexander." Julia bana ışıltılı bir gülümseme verdi. Tıpkı tanıdık gelen ve bastırmaya çalıştığım anıların yükseldiği sarı saçları kadar parlaktı. İki şişe şarabı masaya koydu ve bana sarılıp yanağımdan öpmek için yanıma geldi. "Seni beslememe izin vermeyeli çok uzun zaman oldu."

Tam olarak neredeyse iki yıl. Kızlarına ne yaptığımı bildiğim için gözlerinin içine bakmaktan çekinmişim. Daniel'ın gözlerinin içine bakmak yeterince zordu ama iş ortağım ve en iyi arkadaşşımdan kaçamazdım.

"Siz çocuklar hep bir araya geliyorsunuz ve beni dışarıda bırakıyorsunuz," diye alaycı bir şekilde dudak büktü ama aynı zamanda bana göz kırptı.

"Bu ne cüret?" Elimi göğsüme götürerek söyledim. "Bir dahaki sefere, biz erkeklerin takıldığı pis barlar yerine şehirdeki en iyi restoranda dört kişilik rezervasyon yaptıracağım."

"Güzel. Kocamın eve sarhoş gelmesini engelleyebileceğim."

"Küçük kardeşimin benden daha fazla içmesine izin veremem," diye mırıldandı David.

Daniel güldü ve koltuğuna oturdu. "En azından seni içkide geçmeme izin vermemeye çalış. Asla tam olarak başaramıyorsun."

David Daniel'ı tersledi ve Julia onun kolunu tokatladı. "Siz yetişkin adamlarsınız. Çocuk gibi davranmayı bırakın," diye azarladı ama yine de onu öpmek için eğildi. "Sana içecek bir şey getireyim mi Alexander?"

"Şarapla aram iyi. Teşekkür."

Julia bana hala Alexander diyen tek kişiydi. O ve annem. Diğer herkes beni soyadıyla çağırırdı, Kent. Ben de çoğu zaman kendimi böyle tanıttım.

Daniel'in yanındaki koltuğa oturduğumda sadece dört tane yer takımı olduğunu fark ettim. Daniel bana kardeşinin evinde akşam yemeğine geleceğimi söylediği andan itibaren göğsüme yerleşen bir ağırlık

nally lifted. Derin bir nefes aldım ve "Bu gece sadece dört yer takımı mı?" diye sordum. Emin olmak zorundaydım.

Julia masadaki herkes için şarap doldururken içini çekti. "Evet," dedi sinirli bir şekilde. "Olivia'ya gelmesini söyledim ama erkek arkadaşıyla planları olduğunu söyledi."

Çenem sıkıştı ve sadece başımı sallayabildim. Erkek arkadaşı olması umurumda değildi. Kaç yaşındaydı? Şimdi yirmi mi? Neredeyse yirmi bir mi? Onu biriyle, özellikle de kendi yaşında biriyle hayal etmek beni rahatsız etmemeliydi.

"Onunla başka bir zaman tanışmak zorunda kalacaksın," dedi David.

Az önce üzerimden kalkan ağırlık bir gümbürtüyle göğsüme geri indi. Olivia'yla daha önce tanıştığımдан haberleri yoktu. Samimi olarak. Bir gece içinde defalarca.

Neyse ki David, Daniel'e yeni ürün serisinden bahsetmeye başladı ve ben de konuşmaya odaklanıp odanın karşısındaki büfe masasının üzerindeki aile portresini görmezden gelmeyi başardım.

Onu hatırlamak için resmine bakmama gerek yoktu. İtiraf etmek istediğimden çok daha fazla rüyalarımā girmişti. Çoğu kadın gelip geçiciydi ve en iyi arkadaşımı her gördüğümde yaptığım hatayla sürekli yüzleşmeseydim Olivia'nın da aynı olacağından hiç şüphem yoktu. En azından, onu arkadan becerirken sarı saçlarını avucumun içinde hayal etmemin nedeni buydu.

Tanrı'ya şükür, kaynakla doğrudan yüzleşmek zorunda kalmadım. Bu gece için küçük bir lütuf.

Sanki Tanrı çok erken konuştuğum için bana gülüyormuş gibi, ön kapı açıldı ve çarptı.

"Hey," diye seslendi çok tanıdık bir ses kapı aralığından. "Üzgünüm, geciktim. Planlar değişti ve ben eve gelip..." Odaya girdiğinde sesi soluğu kesildi, gözleri doğrudan bana dikilmişti. "Herkes," diye fısıldayarak zar zor bitirdi.

Tanrım, gözlerinin ne kadar mavi olduğunu unutmuşum. Sarı saçları ve gençliğiyle ne kadar canlı olduğunu unutmuşum. Siyah tayt ve parmaklarına inen büyük boy kazağıyla orada dururken çok daha genç görünüyordu. Sanki hâlâ bir lise öğrencisi olabilirdi.

Bu son düşünce bile aletimin masanın altında seğirmesini engelleyemeyince gözlerimi kaçırmak zorunda kaldım. Çünkü orada dururken nasıl görünürse görünsün, zihnim ve bedenim onun ne kadar büyük bir kadın olduğunu hatırlıyordu.

"Bu otel odası çok büyük," dedi Olivia, odanın etrafına bakarken sesini hayret kaplamıştı.

Sırtına baktım, o kadar çok çıplak teni vardı ki nereden başlayacağımı bilemedim. Daha bir saat önce boşalmış olmama rağmen sikim ağrıyordu. Tek düşünebildiğim ona karşı bir hayvan gibi kızışmaktı. Bu gece onu on dokuz yaşındaki vücudunun muhtemelen hiç kullanılmadığı şekillerde kullanma planlarım olsa da, onu buna alıştırmak istedim - kendimi tekrar içine gömmeden önce ona en az üç orgazm daha yaşatmak istedim. Bunu yapmak için tekrar boşalmam gerekiyordu; onu sikmem için yalvaran zonklamayı hafifletmek için.

Bana döndü, hâlâ kapının yanında duruyordum, ellerim ceplerimdeydi. -Geniş bir gülümsemeyle, mavi gözleri avizenin altında parlıyordu. Gülümsemesine karşılık vermedim. Onun yerine bakışlarını tuttum ve ona doğru ilerledim. "Dizlerinin üzerine çök."

"Ne-ne?" diye kekeledi, gülümsemesi düştü.

"O dar amcığın içinde nasıl bir his olduğunu biliyorum, şimdi de boğazında bir his olduğunu bilmek istiyorum." Yutkundu ve zonklama daha sert vurmaya başladı, içimde ilkel bir ritim gürledi. "Şimdi dizlerinin üzerine çök."

Dili dışarı kaymıştı ve yere çökerken dolgun dudaklarını kemirliğini izlerken inlememe engel olamadım.

Tam önünde durdum, iri geyik gözleri bana sıcaklık ve masumiyetle bakıyordu. Bakışlarını tutarak pantolonumu çıkarmaya başladım.

tokamın sesi fayans döşeli odada yankılanıyordu. Fermuarımın sesini duyduğunda başka tarafa bakmadı. Pantolonumun uzunluğumu serbest bırakacak kadar açılmasının hışırtısını duyduğunda kafasını çevirmedi. Yarıktan sızan ön spermimle dolgun dudaklarını boyamak için sikimin başını kullandığımda bile başka tarafa bakmadı.

Bir elim sikimin etrafındayken, diğer elim saçlarını sıkıca kavradı. Başını geriye doğru çektim ve sikimi dudaklarına dayadım. İşaret üzerine açıldı ama saçlarını zalimce kavrayışım beni ağzına almak için hareket etmesini engelledi. Bekleyişini dayanabildiğim kadar uzattım. Sonunda, dudaklarının arasından yavaşça ağzının içine doğru kaymaya başladım, tıkaç refleksine çarptığımda bile durmadım. "Ta arkaya kadar," dedim ve boğazına doğru ittim.

"Olivia," Julia'nın mutlu sesi beni hafızamdan kopardı ve ellerimin çatal ve bıçağı sıkıca kavradığını gördüm. "Geleceğini düşünmemiştim."

"Umm," yanıt verecek kelimeleri bulmaya çalışırken gözleri sürekli bana kayıyordu. "Ailemle akşam yemeği planladığım şeyden daha önemli sanıyordum."

"Tabii ki öyle." Julia ayağa kalkarak Olivia'ya bir tabak ve çatal bıçak getirdi ve onları yanına, tam karşıma koydu.

Olivia yavaşça oturdu, sanki kafasına bir silah doğrultmuşum ve çok hızlı hareket ederse onu vuracakmışım gibi gözlerini benden zorlukla ayırdı.

"Selam balkabağım," diye selamladı

David onu. "Selam baba."

Her selamlaşma içime inen bir yumruk gibiydi. O gece, aramızdaki yaş farkı ve onun en yakın arkadaşımın yeğeni olduğu gerçeği önemsiz görünmüştü. Ona balkabağı denildiğini duymak ve onun baba kelimesini kullanması -benim için değil- kendimi dünyanın masumiyetini avlayan yaşlı bir adam gibi hissetmeme neden oldu.

"Olivia," dedi Daniel. "Umarım sakıncası yoktur, akşam yemeği için bir arkadaşımı getirdim?"

Gözleri sonunda benden uzaklaştı, muhtemelen Daniel'ın tereddütlü ses tonunun içeri girdiğimde beni gördüğünden beri verdiği tepkiden kaynaklandığını fark etmişti. "Tabii ki hayır," dedi doğal göründüğünden daha neşeli bir şekilde.

"Nerede benim terbiyem?" Julia kendi kendini uyardı. "Siz ikiniz daha tanışmadınız bile. Olivia, bu Alexander. Alexander, bu Olivia, küçük kızımız."

Olivia'nın dudakları biraz büzüldü. "Alexander?" diye sordu yavaşça.

Elimden gelen en nötr gülümsemeyi takındım ve hafifçe başımı salladım. "Alexander Kent."

3 OLIVIA

KUTSAL. Lanet olsun. Kahretsin.

Ohmysweetmothermaryjosephgodalmightyfuck.

Aklımdan geçen tek kelime bunlardı ve ağzımdan dökülmelerini engellemek için çenemi kapatmak zorunda kaldım. Ne diyecektim ki? Tanıştığımızı kabul mü etseydim? Hayır, bu işe yaramazdı çünkü o zaman nerede olduğunu bilmek isteyeceklerdi. Ne söylememi istiyordu? Hiç tanışmamışız gibi mi davranmamı istiyordu?

Annem beni masanın altından dürttüğünde, çok uzun süre sessiz kaldığımı fark ettim ve toplayabildiğim en kolay yanıtı verdim. "Tanıştığımıza oldum *Alexander*." İstesem de kendimi durduramazdım-adını telaffuz etmekten alıkoydu.

Bana adının Kent olduğunu söylemişti. O gece bana pek çok şey anlatmıştı.

Sikimi yala.

yut.

Eğil.

Daha fazlasını al.

Benim için çığlık at.

Ama bir kez bile adının Alexander olduğunu söylemedi.

"Lütfen," dedi, derin sesi tenimde dalgalanıyordu. "Ara beni, Kent."

Bedenim hatırladığım zevkle titremeden onun karanlık gözleriyle zar zor buluşabiliyordum. Ama bir şekilde onları tutmayı başardım, yoğun sıcağa rağmen onların altında sakın kalmayı başardım. Yutkundum, o içimde hareket ederken ona baktığım anılarda kayboldum. An gerildi ve sıkılaştı ve odadaki herkese çılgılık attığından emindim.

"Oh." *Etkileyici konuşuyorsun, Olivia.* "Daniel Amca, ondan hiç bahsetmemiştin." Bu bağlantıyı nasıl kaçırmışım.

"Elbette, söyledim. Her zaman bahsettiğim iş ortağım o. Belki de adını hiç söylemedim. Kent, Voyeur'un diğer yarısının sahibi. Annen genellikle ben daha fazla ileri gidmeden tüm konuşmaları kapatır."

Boğazımdan manik bir kahkaha yükseldi ama onu bastırdım. "Huh." Dudaklarımdan daha fazla belagat fışkırdı.

"Bu kadar konuşma yeter," diye araya girdi annem her zamanki gibi. Beni Daniel'in yasadışı kulübünden mümkün olduğunca uzak tutmaya çalışıyordu. Bu en iyi ihtimalle boş bir çabaydı çünkü zaten bilinmesi gereken her şeyi biliyordum.

Daniel, "Ona üniversitede Kent demeye başladım ve öyle kaldı," dedi. Sersemliğimden sıyrılmak için birkaç kez göz kırptım.

Kent, "İlk adımı unuttuğun ve benim de seni düzeltmeye üşendiğim için böyle davrandığından emindim," diye şaka yaptı.

Daniel ona kuşkulu bir bakış attı ve başını salladı. "Üniversitede başına gelen en iyi şey bendim."

Annem kaşlarını kaldırarak, "Seni üniversitedeyken hatırlıyorum," dedi. "Vahşi tavırlarınla kimseye ne kadar iyi geldiğinden emin değilim."

Daniel özür dilemeden omuz silkti ve ondan her zaman gördüğüm günahkârlıkla bana döndü. Bazen annemle babam kendi hayatlarına, arkadaşlarına ve dış görünüşlerine kapılır, ilişkimizi güzel ama yüzeysel bırakırlardı. Ancak Daniel her zaman yanımdaydı. Hayatın en zor kısımlarında bana rehberlik etmiş, ne kadar rahatsız edici olursa olsun tüm sorularımı yanıtlamıştı. Gerçek beni görmüştü ve yaşımla ilerledikçe bu nadir görülen bir durumdu. "Çılgın üniversite öğrencilerinden bahsetmişken, başını beladan uzak tutuyor musun?"

Gözlerimin Kent'inkilere kaymasını engellemek için mücadele ettim. "Elbette, ben bir meleğim."

Babam homurdandı ve annem güldü. Sonra kaşlarını kaldırmış olan Kent'e baktım ve bana daha iyi bildiğini söyleyen bir bakış attı. Diğer herkes şaka yapıyordu, hayatımı pek de ilginç bulmadığımı biliyorlardı. Ama Kent... Kent benim melekten başka bir şey olmadığını biliyordu.

Daniel'ın hareketini taklit ettim ve omuz silktim. "Notlarım iyi." "İyi notlardan bahsetmişken," dedi annem. Gözlerimin kafamın içinde geri dönmesine karşı koydum. İşte sorgulama ve daha fazlası için öneriler geldi. "Onur Yarışması hakkında gönderdiğim e-postayı aldın mı?"

ciety. Sen çok iyi bir aday olurdun."

Gözlerim masanın karşısındaki Daniel'inkilerle buluştu ve gözlerini devirmesine neredeyse gülecektim.

Cevabımı kısa tuttum ve konuşmaya devam etmek için herhangi bir cephane vermedim. "Evet, gördüm."

"Ve...?"

"Ben de bakacağım." Söz ya da garanti vermedi, böylece katılmadığımda bunu bana karşı kullanamazdı. Onur Derneği'nin yaptığı hiçbir şey beni cezbetmiyordu. Resmi törenlere ve havasız toplantılara gitmek umurumda değildi. Eğer hayır işi yapmak istiyorsam, bunu sevmediğim bir grup insanla birlikte yapmak zorunda değildim.

"Daha fazla içecek isteyen var mı?" Annem sordu. "Kent?"

"Hayır, Julia. Böyle iyiyim, teşekkür ederim. Aslında tuvalete gideceğim."

"Nerede olduklarını hatırlıyor musun?" Daniel sordu. Kent başını salladı ve köşede kayboldu.

"Daha önce buraya geldi mi?" Onunla evimizde hiç karşılaşmamış olmama şaşırarak sordum.

"Evet, Kent ve ben eskiden beri tanışırız. Buraya birkaç kez geldi. Sanırım onu hep özlemiştinizdir."

Yine de o gece Voyeur'da onu kaçırmamıştım. İşlerin nasıl geliştiği ilginç.

Boş koltuğa baktım ve tabağımdaki son lokmayı hızla temizledim. "Ben hemen odama gideceğim. Ders için birkaç kitap almam gerekiyor."

Dışarı çıktım ve odama giden merdivenleri geçip koridordaki banyoya yöneldim. Ona özel olarak merhaba demem gerekiyordu. Hiç tanışmamışız gibi davranmadan gözlerinin içine bakmalıydim. Bu geceden sonra onu bir daha göremeyebilirdim. Demek , onu bir şekilde yirmi yıldır özliyordum, bir yirmi yıl daha özlemeyeceğim ne malum?

Düğmeyi dikkatlice çevirdim, gözlerimi kapadım ve kilitli olmaması için hızlı bir dilek gönderdim. Tam olarak döndüğünde, serbest kalmaya çalışan gülümsemeyi tutmak için dudağımı ısırdım. Kapıyı hızla iterek açtım ve içeri girip arkamdan usulca kapattım.

Ellerini lavaboda Kent'in gözleri omzunun üzerinden açıldı.

Sırtımı kapıya yaslayarak bir süre baktım, zayıf vücudunu, kırçılarla serpilmiş koyu renk saçlarını inceledim. Sakalının kesilmiş olduğunu ve onu son gördüğüm zamankinden daha fazla kırışmış olduğunu fark ettim. Eğer bir şey varsa, bu onu daha seksi yapıyordu.

"Merhaba," diye fısıldadım. Kapıdan içeri adımımı attığımda niyetim masumdu, ama eğer sorarsa, ne yapardım; tam burada, ailem sadece bir oda ötedeyken.

Kaşları çatıldı ve sertçe yutkunarak havluyu raftan aldı ve sarsak hareketlerle ellerini kuruladı. "Burada ne yapıyorsun?" diye fısıldadı sertçe.

Sanki her an başka birinin içeri dalmasını bekliyormuş gibi kapıya doğru gergin bakışlarına neredeyse gülmek . "Sadece merhaba diyordum, *Kent*."

Derin bir nefes aldı ve içini çekti; bir elini saçlarında gezdirirken omuzları nihayet rahatlamıştı. "Burada olmamalısın Olivia."

"Biliyorum. Sadece birbirimizi tanıımıyormuşuz gibi davranmadan merhaba demek istedim." Küçük bir gülümseme verdim. "Kendimi sana zorla kabul ettirmeyeceğime söz veriyorum."

Bir kahkaha attı. "İnan bana, hiçbir şeyi zorlamana gerek yok." Tüm dikkatiyle bana baktı. Yüz hatları rahatlamıştı ve bu bana gece yarısı sevişme seansları arasında atıştırmalıklar üzerine konuştuğumuz zamanları hatırlattı. On dakika önceki çılgın Alexander'a değil, tanıdığım Kent'e benziyordu. Dudaklarının bir tarafı yukarı kalktı ve bana güzel bir anıymış gibi baktı. Bir daha tekrarlanmayacak bir anı gibi.

Göğsümden karnıma doğru bir ağırlık çöktü. Buna şaşırmamıştım, sadece randevu verilmediği için ne kadar üzgün olduğuma şaşırmıştım. Göğsümdeki ağırlığı bastırmak için aldığım derin nefesi gizlemek için başımı öne eğdim.

Ayakkabıları göründü, neredeyse benimkilerin uçlarını öpüyordu. Sonra eli çenemin altına uzanırken belirdi. Parmağının tenime değdiği tek ve basit sıyrıktan yayılan sıcaklık dudaklarımı şişirdi, göğüs uçlarımı sertleştirdi ve

mideme iniyor, bir şekilde hayal kırıklığıyla karışıyor, egemenlik için savaşıyor.

"O geceyle ilgili hiçbir şeyden pişmanlık duymadığımı biliyorsun ama Daniel öğrenirse bu hiç iyi olmaz."

Sadece bir an önce gözlerinde gördüğüm şeyi dile getiriyordu. Hayal kırıklığı kazandı ve bu sefer ona karşı koymadım. Kaşlarımı kaldırıp ona en seksi sırıtışımı verdim ve geri çekilmeden önce parmaklarının tenimde biraz daha gezinmesinin keyfini çıkardım.

"Ben de hiçbir şeyden pişman değilim. Biliyorsun, o anda seni hissetmek dışında hiçbir şey çok önemli görünmüyordu." Hafifçe güldüm, başımı tekrar kapıya doğru eğdiğimde bağlantıyı nihayet kopardım. "Ama akşam yemeğinde annem ve babamla birlikte seninle oturmak tuhaf bir durumdu, yüzleşmeyi beklemiyordum." Benimle birlikte güldü ve elini tekrar saçlarında gezdirdi. "Yine de endişelenme. Dışarı çıkıp senin sikiinde boğulmanın nasıl bir his olduğunu bildiğimi ilan etmeyi planlamıyorum."

Gözleri benimkilere kaydı, sıcaklık koyu kahverenginin simsiyah görünmesine neden oldu. Göğsünden bir hırıltı yükseldi. Bu yırtıcı bakış karşısında kalçalarımı sıktım, bu adamı hâlâ etkileyebildiğim için gülümsemem büyüdü. değildi. Orada duruyordu, çok uzun ve genişti, çok . Ne kadar şakacı olabileceğini biliyordum ve bu küçük alanda sadece benim için onu ortaya çıkarmak istiyordum.

"Bu iyi bir karar," diye sıkılmış çenesinin arasından konuşmayı başardı.

Kapıdan uzaklaşıp ona doğru adım attım ve ayak parmaklarımın ucuna kadar yükselip yanağını öpme isteğimle savaştım. Neredeyse iki yıl önce beni baştan çıkaran turuncu sandal ağacının kokusunu hâlâ alıp almadığını görmek için tenini koklamak istedim. Ama bir şekilde bu arzuyla savaştım ve küçük alanda döndüm, omzum göğsüne değdi ve

kapıyı açtım. Koridoru taradım ve dışarı adım atmadan önce omzumun üzerinden bakıp göz kırptım. "görüşürüz, Kent."

Hemen odama koştum ve yemek masasına dönmeden önce çantama atmak için rastgele bir kitap seçtim. Kent bana üzgün bir bakış attı ve küçük banyo sohbetimizden beri rahatlamış görünüyordu. Muhtemelen ayaklarına kapanmadığım ve tekrarlaması için ona yalvarmadığım için rahatlamış hissediyordu.

Annemin yanına oturdum ve o da bana bir kadeh şarap uzattı. Babam ona sinirli bir bakış attı ama annem onu başından savdı. "Bir ay içinde yirmi bir yaşına girecek. Bana öyle bakma David."

Gevrek sıvıdan bir yudum aldım, elmanın tadı sek şarabı yuttuktan uzun süre sonra ağzımda kaldı. Yaşımdan bahsedince Kent'in çenesinde bir kas kıpırtısı fark ettiğimde kadehimin kenarından gülümsedim.

"Olivia, projen nasıl gidiyor? Staj yapacak bir iş bulabildin mi?" diye sordu annem.

"Daniel Amca ile çalışmama izin vermiyorsunuz, o yüzden ne yapacağımı ."

Daniel güldü ve bana göz kırptı. "İyi denemeydi. Sunumunuzla öğretmeninize kalp krizi geçirtmek istemeyiz. Ya da o melek gibi zihnini bozmak istemeyiz."

Aileme göre, Voyeur'un ne olduğunu sadece Daniel ve babamın orada burada yaptığı birkaç yorumdan biliyordum. Kent'ten başka kimse gizlice girdiğimi ve *melek* tarafımı çoktan bozduğunu bilmiyordu.

"Neden Kent için staj yapmıyorsun?" Daniel önerdi. "Eminim senin için bir yer ayarlayabilir."

Kent'in odaya geri döndüğünden beri kazandığı tüm rahatlama yok oldu. Omuzları gerildi ve başını Daniel'a doğru çevirdi.

"Ummm..." Tereddüt ettim.

Daniel fark etmedi ve fikirden bahsetmeye devam etti. "Evet, harika olur. Burada, Cincinnati'de yeni bir otel açıyor, büyük ve gösterişli bir otel. Son aşamalarda, yani son işletmenin nasıl kurulduğunu görebilirsin. Harika olur."

"Um," diye başladı Kent. "Bunun işe yarayacağından emin değilim. New York'ta da bana ihtiyacı olan biri var ve çok sık burada olamayacağım."

"Saçmalama," dedi annem, elini sorunu gibi sallayarak. "Proje kriterlerini gördüm. Haftada sadece birkaç saate ihtiyacı var."

Daniel, "Ve eğer siz orada olmazsanız müdürlerinizden biriyle çalışabilir," diye ekledi.

Konuşmaya devam ettiler, planları geliştirdiler, her fikir geri çevirmeyi daha da zorlaştırdı. Kent konuşmak için ağzını açıp duruyordu ama onlar onun yerine konuşuyor, söyleyeceği her şeyi bastırıyorlardı. Bu fikre pek sıcak bakmadığı ama reddetmek için dayanacak bir ayağı da yoktu.

"İlgilenip ilgilenmemesi gerçekten Olivia'ya bağlı," dedi sonunda konuşacak yer bulduğunda. Gözlerinde tereddütlü bir bakış vardı. Muhtemelen ona bir çıkış yolu vermek için hayır dememi istiyordu.

Ama bir seks kulübünde yaşlı bir adamla sevişmeyi kabul ettiğimden beri ilk kez kalbim hızla çarpıyordu. Sanki elim bir pilin üzerindeymiş gibi tenim heyecanla karıncalandı ve elektrik içime doğru ilerledi. Oaklyn öylece oturup bir şeylerin olmasını bekleyemeyeceğimi söyledi. Sorumluluğu almam gerektiğini söyledi.

Kent'in bakışını görmezden geldim ve ele aldım. "Çok isterim."

4 KENT

"TEKRAR GITMENE NE KADAR VAR?" Daniel kulüp koltuğundaki uzanmış pozisyonundan sordu.

"Belki bir ya da iki hafta içinde."

"Hep gidiyorum. En azından burada bir daire satın almalısın, böylece bir ev üssün olur."

Parmaklarımın ucunda tehlikeli bir şekilde sallanan kehribar rengi sıvı bardağına baktım, dibinde dönen yuvarlak buz topunun büyüüne kapılmıştım.

"Ailem burada yaşıyor ve bu benim için yeterli bir ev." Bardağı kaldırdım ve baharatlı içkiyi yudumladım.

Daniel sırtıttı. "Kızları ailelerinin getiremezsin."

Ben de ona kendi sırtışımla karşılık verdim. "Oteller bunun için var. Ve benim de bir tane var. Çok yakında iki tane."

"Her zaman benim binamda bir yer satın alabilirsin. Olivia da orada yaşıyor, böylece sen de çoluk çocuğa katılabilirsin ve yavaş yavaş tüm binayı ele geçirebiliriz."

Olivia. Bu isim son bir haftadır aklımdan çıkmıyordu. Dürüst olmam gerekirse, daha da fazla. Bir yılı aşkın süredir peşimi bırakmıyordu. En azından o zamanlar, sadece zor bir hatıraydı. Şimdi ise elle tutulur, gözle görülür bir şeydi.

Yüzümde bir ayartma. Özellikle de karşımda oturup cevap bekleyen adam yüzünden görmezden gelmem gereken bir şey.

"Yılın yarısında burada olmayacaksam neden kira ödeyeyim?" "Sanki bunu karşılayamazsın."

Omuz silktim ve bardağımı boşaltıp ahşap yan sehpaye koydum. Durumumdan memnundum. Yetersiz varlığımı aileme bırakabiliyor ve ihtiyacım olduğunda orada kalabiliyordum. Eğer misafirim olursa, onları her zaman otele götürürdüm. Kişisel bir şey değil, sadece bir ya da iki günlüğüne eğlenceli bir koşturucu ve kolay bir çıkış. Tam da sevdiğim gibi.

Ev ve ciddi ilişki olayını uzun zaman önce bitirmiştım. Onsuz daha iyiydim. Onsuz daha mutluydum.

boğuk bir ses "Hey, çocuklar," diye selam verdi.

Daniel gülümsedi ve döndüğümde çok güzel bir esmer biliyordum.

Hayal kırıklığına uğramadım. Carina'nın dolgun dudakları zoraki bir gülümsemeyle kıvrılmıştı ve kaşları biz *erkeklerin* iyi bir şey yapmadığını düşünecekmiş gibi kalkıktı. Çoğunlukla haksız da sayılmazdı ama bu gece sadece kulübümüzde içki içen iki adamdık.

"Hey, Carina." Daniel ona sarılmak için ayağa kalktı ve aramızdaki koltuğu işaret etti. "Ön tarafa geçerken sorun yaşadın mı?"

"Hayır. Andre, beni içeri al. O kadar sık geliyorum ki, üyelik indirimi almalıyım," dedi Daniel'a göz kırparak.

Çantasından kâğıtları çıkarmak için eğildi. Bir centilmen gibi davranmaya ve dekolte gömleğinin açıkta bıraktığı göğüs kıvrımlarına bakmamaya çalıştım ama kendime engel olamadım. Tekrar eğildiğinde beni bakarken yakaladı ve elindeki kalın evrak yığınıyla başımın tepesine bir tokat attı.

"Ow."

"Domuzluk yapma."

"Bu kadar muhteşem olma."

Gözlerini devirdi ve bilgisayarını kurmaya başladı. Etrafımızdaki tüm erkekler ona bakıyordu. Omuzlarının üzerinde salınan uzun kahverengi saçları, bir erkeğin onu yumruğuna dolamak istemesine neden oluyordu. Ama hayal ettiğimde, parmaklarımın arasından kayan saçların rengi sarıydı. Başını geriye doğru çekip bana bakmasını sağladığımda gözleri daha soluk bir maviydi, teni Carina'nın bronz teninden ziyade porselen gibiydi.

Daniel, "Neden ofiste buluşamadığımızı bilmiyorum," dedi.

"Röntgenci her zaman her şeyi daha ilginç hale getirir. Neden iş toplantılarımızı da dahil etmiyoruz?"

Carina dosyaları açıyor, meslektaşı Jake'in her bir pazarlama planının başarı olasılığı için çalıştırdığı sayıları çıkarıyordu. İşimizi yargılamadan verimli bir şekilde yürütüyordu, bu da onu gelecekteki projelerimizi yürütmek için birincil aday yapıyordu.

"New York'ta bir kulüp açmayı düşünüyoruz."

Bu haber üzerine kaşları havaya kalktı. "Cincinnati'den ayrılıyor musun?" "Hayır," diye açıkladı Daniel. "Sadece genişliyoruz."

"Bir sonraki otel için yer belirleme aşamasındayım," diye açıkladım. "Ve bunun genişlemek için mükemmel bir zaman ve yer olduğunu düşündük."

"Biz de bu işi üstlenmeye istekli olup olmadığını merak ediyorduk. Sadece sen," diye belirtti Daniel. Carina'nın pazarlama şirketinin sahibi olan babası, Carina'nın bir kadın olarak iş alanındaki yeteneğinden şüphe duyuyor ve büyük işleri başkalarına yaptırmaya çalışıyordu. Ama bizi idare edenin o olduğundan emin olmak istiyorduk.

"Vay canına. Tabii ki. Onur duyarım." Kaşlarını indirdi ve dudaklarını büzdü. "Başka bir büyük projenin ortasındayım, ama ara sıra dışarı çıkıp diğer her şeyi buradan yapabilirim."

"Babam başka bir büyük proje yapmana izin veriyor mu?"

Gözlerini devirdi. "Pek sayılmaz. Bu daha serbest." "İlginç."
Garsonlardan biri Carina'ya "Size içecek bir şey getireyim mi?"
diye sordu.

"Sadece bir su, lütfen."

"Olivia yarın seninle başlıyor, doğru mu?" Daniel sordu.

İtiraf etmek istediğimden daha fazla rüyalarım giren kızın yanında olmama yirmi dört saatten az bir süre kalmıştı.

"Evet."

"Neden tereddüt ettin?" Daniel sordu.

Başparmağımı alnıma sürttüm ve cevap vermenin en iyi yolunu düşündüm. Belki de bu çıkmazdan kurtulmak için geçerli bir neden bulmaya çalışmalıyım. "Sadece ihtiyacı olanı alamayacağından endişeleniyorum. Henüz işler yolunda gitmiyor ve ben de çok fazla yanında olamayacağım."

Daniel endişelerimi elinin tersiyle itti. "Sadece perde arkasına bir göz atması gerekiyor ve bir tanesinin nasıl kurulduğundan daha iyi ne olabilir. Ve onu Viv'e devret. O senin menajerin."

"Olivia kim?" Carina sordu.

"Yeğenim. İşletme bölümünde üçüncü sınıfta okuyor ve bir proje için bir işletmeyi gözlemlemesi gerekiyor."

Carina homurdandı. "Kent'in onu yoldan çıkaracağını düşünmüyor musun?"

Onu Voyeur'da asıl işin olduğu yere çek." Neredeyse kendi dilimde boğuluyordum.

"Evet, doğru," diye güldü Daniel. "Ayrıca, Voyeur'u zaten . En azından bir kısmını."

Ağzımı meşgul etmek ve bu konuşmanın dışında tutmak için dudaklarımı kenarından ayırmadan yeni burbon bardağını içmekle meşguldüm.

Carina, "Ve sen de meşhur çapkının böyle genç bir avı tavlamayacağından endişe etmiyorsun," diye alay etti. Benimle uğraşıyorlardı, bunu bir

Şakaydı. Ama sanki anılarıma bakıyorlar ve her şeyi ortaya çıkarmam için beni zorluyorlarmış gibi hissettim.

"Ha!" Daniel bir kahkaha attı. "Kent bir kadın avcısı olsa da, her zaman içki içme yaşının üstünde tutmuştur."

Tanrım, bana yardım et.

Sanki dualarım duyulmuş gibi, uzun boylu kızıl saçlı biri sandalyemin yanına geldi ve mükemmel bakımlı tırnaklarıyla takım elbisemi çizdi.

"Hey, Kent."

Gözlerimi buluşturmak için yukarı kaldırırken vücudunu taradım. "Selam Sara. Seni gördüğüme sevindim."

Eğildi, sütyensiz göğüslerine cömertçe bakmamı sağladı ve kulağıma fısıldadı. "Beni daha fazla görebileceğini umuyordum. Belki özel bir odada?"

Bir hediye atının ağzına bakacak biri değildim ve iki elimle kaçma fırsatımı .

"Kesinlikle," dedim dişlerimin arasında pelüş alt dudağını yakalamadan önce. "Git bir seçim yap ve benimle arka salonda buluş."

Ağzımın kenarını öptü ve uzaklaştı.

Daniel bardağıyla Sara'nın geri çekilen halini işaret ederek, "Gördün mü?" dedi. "Kadınlarının onunla başa çıkabilecek kadar olgun olmalarını ister. Olivia onun radarına girmez."

Bunun üzerine ikinci kadehimi de boşalttım ve gitmek için ayağa kalktım. "Carina, her zamanki gibi seni görmek bir zevk. Beni ara, başka bir buluşma ayarlayabiliriz." Uzaklaşmak için döndüm ama durdum ve omzumun üzerinden baktım. "Bu gece benimle bir gösterinin tadını çıkar."

Gülümsemesi yavaş ve sinsiydi. Zor bir yıl geçirmişti ve gözlerindeki gölgeleri temizlemek için ona her şeyi vermekten mutluluk duyuyordum.

Koridorun sonuna varmadan önce, beni bekleyen kızıl saçların alevini görebiliyordum, malzeme odasına daldım ve taradım

bir oyuncak için raflara baktım. Çeşitli dildolara ve vibratörlere normalde hissettiğimden daha az ilgiyle baktım. Gözlerimi kapattım ve odaya girip Sara'nın yumuşak bedenini üzerimde hissettiğimi, sıcaklığının boyumu yuttuğunu, el izimin teninde çiçek açtığını hayal ettim. Ama bunların hiçbiri olmadı.

Onun yerine, Olivia'nın tatlı ama sinsi gülümsemesi ve masum gözleri, dilimin üzerinde amının hatırlarken bana bakarken görebildiğim tek şeydi.

"Siktir," diye .

Sara'yı becermeye yeniden odaklanarak, büyük bir döner vibratörü aldım ve ödülüne doğru yöneldim.

Odaya girdiğimizde boynumu öptü, ceketimi çıkardı ve sikimi ellemeye başladı. Parmaklarımı saçlarına geçirdim ve onu yere bastırdım, sırtını cama yaslayarak bizi dışarıdaki manzaradan ayırdım.

Camın diğer tarafında, yatağın üzerine eğilmiş, adam tarafından kemerle kırbaçlanan ve bir yandan da kıcını parmaklayan kadının performansını zar zor fark ettim. Tam boyuma geldiğimde Sara'ya da aynısını yaptığımı hayal ettim ve bocaladım. Tek gördüğüm sarışındı. Kahrolası sarışın.

Oyuncağı Sara'ya fırlattım. "Bacaklarını aç ve bununla kendini becer. Hepsini görmeme izin ver ve ben söyleyene kadar boşalma."

Sara ve ben birkaç yıl önce Voyeur'da tanışmıştık ve zaman uygun olduğunda ara sıra buluşuyorduk. Ne istediğime alışkındı, bu yüzden onunla kolaydı. Ne kadar acımasız olabileceğimi biliyordu ve her saniyesini seviyordu.

Bu da ona dokunmamamı mükemmelleştirdi. Ona dokunmayı neden reddettiğimi sormayacaktı. Bunun oyunumuzun bir parçası olduğunu düşünecekti, oysa gerçekte bunun nedeni gözlerimi kapatıp bir başkasını hayal ederken onu becererek ona saygısızlık etmek istemememdi.

5 OLIVIA

"Öğle yemeği için pizza yemek ister misin?" Oaklyn yatağının kenarından bana sordu.

"Yapamam." Dudaklarıma koyu bir kırmızı sürdüm. "Stajımın ilk günü."

Bunun üzerine neşelendi. "Sonunda birini mi buldun?"

"Evet. Akşam yemeğinde Alexander'la tanıştım ve onunla birlikte çalışıyorum."

"Düşündüğün kadar yaşlı ve sıkıcı mı?" diye sordu gülerek.

Alexander'in kim olacağını düşündüğümü anlatan sözlerimi hatırlayarak gülümsedim. "Umm..." Duraksadım, nasıl açıklayacağımı bulmaya çalışıyordum. Ama sonra arkamdakinin en iyi arkadaşım olduğunu ve şu anda yaşlı profesörümüzle birlikte yaşadığını hatırladım. Daha dün profesörün masasında muhtemelen sevişmişti. Kelimelerimi filtrelememe gerek yoktu. "Hayır. O aslında Voyeur'da yattığım adamdı."

Bunun üzerine dik oturdu, kaşları saç çizgisiyle bütünleşmeye çalışıyordu. "Affedersiniz?"

"Evet." Ona döndüm ve popomu şifonyere yasladım. "Kent. Görünüşe göre gerçekten Alexander Kent. Amcamın en iyi arkadaşı. Ayrıca Voyeur'un diğer yarı yatırımcısı. Ve bir otel girişimcisi."

"Bu bir adam için çok fazla."

Bir parmağımı kaldırdım. "Yaşadığım en iyi seksi unutamam."

"Ve ailenizin evinde miydi?" Tutmak için mücadele ettiği kahkahasını duyabiliyordum.

"İnan bana, hayal ettiğinden çok daha garipti."

"Bir dahaki sefere bana hemen mesaj at, böylece gösterinin tadını çıkarabilirim." Beni bir aşağı bir yukarı süzdü. "Peki, onunla tekrar seks yapıyor musun?"

Derin bir nefes alarak, içimde kalan ve tam olarak atamadığım hayal kırıklığını bastırdım. "Hayır. Tek seferlik bir şeydi ve tüm komplikasyonlar yüzümüze bakmadan yapılması kolaydı."

"Onu göreceğin için çok heyecanlı görünüyorsun."

Sırttım ve umursamaz bir omuz silktim. "Otel yüzünden, yemin ederim."

Bana ters ters baktı. "Ve otel için de ekstra dar etek ve kırmızı ruj mu giyiyorsun?"

"İlk günümde iyi bir izlenim bırakmalıyım." Arkamı döndüm ve aynada parlayan mavi gözlere baktım. Yıllar sonra ilk kez vahşi ve heyecanlıydılar. Ama gözlerim kolayca dolgun kırmızı dudaklarıma çekildi. Mükemmeldi. Tam da dikkat çekmek istediğim yere.

"Şey, dikkatli ol. Daniel'ın istemezsin."

Omzumun üzerinden bakarak güvence verdim, "Yapmayacak. Çünkü bir daha olmayacak."

Atlıkarınca kapısından resepsiyonda duran adama doğru ilerlerken SES ÇIKARMADI.

Yanında bir kadınla birlikte kambur duruyordu. Bir elini masaya dayamıştı, esneyen ön kolları elbisesinin altından görünüyordu.

Gömleği kıvrılmıştı. Diğer elinde bir kahve tutuyordu ve neredeyse ağzına isteyecektim, böylece dudaklarının kenarda kıvrılmasını izleyebilecektim. Sadece düşüncesi bile beni kıvrandırırıyordu.

Yanındaki kadın ayağa kalktı ve önce beni fark etti, bana parlak bir gülümseme verdi. Kadının karşısında neredeyse bocalayacaktım. Geniş paçalı pantolonu ve krem rengi ipek bluzuyla başarılı olduğunu haykırıyordu ve ben onun kendine güvenini mi yoksa Kent'e bu kadar aşına görünmesini mi kışkandığımı bilemiyordum. Onun kız arkadaşı mıydı? Onu beceriyor muydu? Beni becerdiği gibi onu da becermiş miydi?

"Sen Olivia olmalısın," diye selamladı beni uzun boylu esmer kadın. "Ben Carina, proje yöneticisiyim. Sizinle tanıştığıma memnun oldum."

Çevremden Kent'in ayağa kalktığını gördüm ama dikkatimi Carina'ya odakladım. Kent tekrarlanması istemiyordu ve ben de tüm dikkatimi ona vererek kendimi aptal durumuna düşürmeyecektim. "Memnun oldum Carina."

Masanın üzerine yayılmış, renklerle ve çizimlerle dolu kâğıtları topladı. "Bunları düzenleyeceğim ve nihai ürünleri hafta sonuna kadar hazırlayacağım." Sonra arkasını döndü ve beni Kent'le yüzleşmekten başka yapacak bir şey bırakmadı.

Ona sokaktaki bir yabancıya da verebileceğim yumuşak bir gülümseme verdim. "Günaydın, Bay Kent."

Gülümsemek için mücadele ediyormuş gibi ağzı seğirdi ve tahmin edildiği gibi gözleri boyalı kırmızı dudaklarına kaydđ. "Günaydın Olivia. Ve bana Kent de."

"Peki, bugün için planın nedir?"

Uzun bir süre baktı, gözleri yeterince uzun bakarsa bilmediğim bir sorunun cevabını bulacakmış gibi değerlendiriyordu. Eğer bilseydim, cevaplamasına yardım ederdim. Bakışlarının yoğunluğunu azaltmak için her şeyi yapardım.

Yüzümü nötr tuttum ama saniyeler geçtikçe kalbimin hızlanmasına engel olamıyordum. Ciğerlerime daha fazla oksijen alabilmek için daha sert nefes alıp vermemi, nefes nefese kalmamı durduramıyordum.

Sonunda gözlerini kaçırdı ve kahvesinden bir yudum daha aldı. "Dün gece e-postayla gönderdiğin proje taslağına baktım ve son teslim tarihinden önce bunların hepsini tamamlayabileceğimize eminim. Tamamlamanın son aşamalarındayız. Gözlem yapman için mükemmel bir zaman olacak." Bir Keurig'in bulunduğu arka duvara doğru ilerledi. "Kahvenizi nasıl seversiniz?"

Kahve isteyip istemediğimi sormadı. Görünüşe göre, egemenliği yatak odasından öteye gidiyordu. "Siyah, lütfen."

Dondu kaldı ve kaşlarını kaldırarak omzunun üzerinden bana baktı. "Seni kremalı ve şekerli bir kız sanmıştım."

"Ruhum gibi siyah."

Güldü ve işine geri döndü. Kapağı sıkıca yerleştirdikten sonra fincanımı bana uzattı. Parmaklarım onunkileri sıyırdığında iç çekmek istedim. Bu küçük dokunuş çok samimiydi ve daha önce hiç dokunmamış gibi davrandığımızı hatırlatıyordu.

"Seni herkesle tanıştıracayım." Kolunu arkaya doğru uzattı ve ben yürümeye başladığımda yanıma geldi. "Benim bir toplantım var ama Vivian otelin müdürü ve her türlü sorunuzda size yardımcı olabilir."

Neyse ki bana bakmıyordu ve engel olamadığım kaş çatmamı göremiyordu. Yanımda olmamasının beni bir çocuk gibi surat asmaya itmesine izin verdiğim için kendimde hayal kırıklığına uğradım. Duygusal olarak bağlanmadım. Buna gerek yoktu. Yirmi yaşındaydım ve daha çok zamanım vardı. Aaron'ın iki yıl önce bana yaşattıklarını yaşamak için acele etmiyordum.

Belki de Aaron'ın teklifini kabul edip bu gece onunla buluşmalıydım. Kalmak zorunda değildim. Seks yapmama bile gerek yoktu. Sadece git.

Üzerime çıksın ve sonra da çıksın. İşçilerin geri kalanına ulaştığımızda bu fikir kaşlarımı çatmama neden oldu.

Kent, bina yanıyormuş gibi ayrılmadan önce tanışma faslını yapmak için fazla zaman kaybetmedi. Vivian söz verdiği gibi görevi devraldı. Carina kadar profesyonel görünüyordu ama onun iki katı yaşında ve yarı boyundaydı. Kendine güveni aynıydı ve bunun için ona hayranlık duydum.

Bunun için kaydolduğumda fazla bir şey beklemiyordum ama kısa sürede kendimi konulardan keyif alırken buldum. Daha fazla soru sordum ve toplantılarından birinde Vivian'a gerçekten bir öneride bulundum. Fikrimi övmesi beni biraz daha dikleştirdi. Bu beni gelecek aylar için heveslendirdi ve heves hatırlayabildiğimden daha uzun süredir duygusal repertuarımın bir parçası olmamıştı.

Günün sonuydu ve dirseğim masanın üzerinde, çenem elimin üzerinde ön masada duruyordum. Finans ayarlarını gözden geçirmeye o kadar odaklanmışım ki, bir boğaz kabaca temizlenene kadar arkamda birinin olduğunu bile fark etmedim.

Omzumun üzerinden baktığımda Kent'in gözlerini, dar kırmızı kalem eteğimin içinde mükemmel bir şekilde sergilenen kıcıma bakmaktan alıkoymaya çalıştığını gördüm.

"Gördüklerini beğendin mi?" Alay ettim.

Cevap vermedi ama ağzı bir tarafa doğru eğildi ve bu benim için yeterliydi.

"Bugün nasıldı?" diye sordu.

"Güzel. Oteliniz beklediğimden daha eğlenceli." "Amacım memnun etmek."

"Hatırlıyorum."

Kent'in çenesi titredi. Derin bir nefes aldı ama yine yorumumu anlamadı. "Neye bakıyorsun sen?"

"Finansal kurulumlar. Vivian bana Carina'dan gelen tahmini rakamlara baktırdı."

"kontrol edeyim."

Yoldan çekilmemi beklemesini bekliyordum ama onun yerine arkama geçti ve fareye uzandı.

Nefesim ciğerlerimde sıkışıp kalmıştı, tıpkı bedenimin masa ve arkamdaki sert, ateşli adam arasında sıkışıp kalması gibi. Onu uzaklaştırmak istemediğim için kıpırdamaya cesaret edemedim. Kıpırdamadan durdum ve uzun parmaklarının farenin üzerinde hareket edişini izledim ve içimde nasıl hissettiklerini hatırladıkça salyalarım aktı.

Kendimi ona doğru bastırmamak için mücadele ederken tenim canlı bir tel gibi titreşiyordu. Ayak parmaklarımın üzerinde durursam, kıcıımı doğrudan kasıklarına bastırabilirdim. Onu sert bulacak mıydım? Beni durdurur muydu?

Fantezimin içinde o kadar kaybolmuştum ki nefesi boynumu gıdıkladığında neredeyse sıçrayacaktım. Gözlerimi kapadım, her şeyi hayal edip etmediğimi, olduğundan daha fazlasını yapıp yapmadığımı sorguladım. Belki de düşündüğüm kadar yakın değildi. Belki de sadece çok sert nefes alıyordu.

Ama sonra saçlarım kaydı ve bana dokunmadığı halde sıcaklığı sırtıma baskı yaptı. Ondan yayılıyordu, bana doğru uzanıyordu. Geriye doğru sallandım ama yine de ona doğru bastırmadım. Sadece daha yakın olmak istedim.

Sakalları boynumun hassas derisine hafifçe sürtündüğünde nefes nefese dudaklarımdan küçük bir inilti döküldü. Ve sonra derin bir nefes çektiğini duyduğumda bir inilti.

"Kapkekler," diye fısıldadı, çakıl taşı gibi derin sesi. "Hâlâ en tatlı kekler gibi kokuyorsun."

Teslim olmak üzereydim, kendimi tamamen ona doğru bastıracaktım, yüzgeçlerimi saçlarına gömecektim ve onu aşağı çekecektim ki dönüp onu öpebilecektim. Kopmama sadece bir nefes kalmıştı.

"Bay Kent," diye seslendi Vivian.

Kent bir adım uzaklaştı ve serin hava onun sıcaklığının yerini alarak vücuduma yayılan bir ürpertiye neden oldu. Dönüp Vivian'ın yüzündeki ifadeyi görmeden önce bir an kendimi kol- leksiyona aldım. Bir şey gördüyse Daniel'a söyler miydi? Daniel'ın en iyi arkadaşına neredeyse kendimi attığımı bilme fikri tüylerimi diken diken etti. Bunu bildiği halde bana nasıl bakacağını görmek istemiyordum. Ama ona baktığımda köşeden yürüyordu, gözleri elindeki kâğıtlara takılmıştı. Başını kaldırıp bana baktı ve bütün gün bana verdiği o sıcak gülümsemeyi verdi.

"Hey, Olivia. Araman bittiyse, gitmekte özgürsün. Bugünkü çalışma saatini fazlasıyla doldurdun."

"Tamam. Yardımlarınız için çok teşekkür ederim." Gözlerimi Kent'in gözlerine kısa bir süreliğine kaydırdım, uzaklara bakmasını bekliyordum ama onun yerine doğrudan bana bakıyordu. Bakışım, karanlık derinliklerde neyin saklandığını değerlendirmek için çok hızlıydı ama ne kadar istesem de şimdi bakmanın zamanı değildi.

"Bugün nasıldı?" Kent Vivian'a sordu.

"Harika. Eğer yardım etmeye devam ederse onu maaşa bağlamak zorunda kalabilirsiniz." Göz kırpmasına gülümsedim.

"Ne yapabileceğimize bakacağız."

Ve bu bana verdikleri son cevap oldu, birbirlerine döndüler ve Vivian'ın elindekini gözden geçirdiler. Bunu ayrılmak için bir işaret olarak kabul ettim ve arka ofislerden eşyalarımı aldım.

Herkes vedalaştı ve tekrar geleceğimden emin oldu. İtiraf etmeliyim ki bu kadar kabul görmüş hissetmek güzeldi.

Dışarı çıkarken Kent'e son bir kez bakmak için döndüğümde onu kışıma bakarken bulmak da güzeldi. Ben durdum, o da yakalandığını anlamak için başını kaldırdı. Parmaklarımı oynatarak vedalaştım ve onun gergin çenesine ve seğiren ağzına gülümsemek için dudağımı ısırdım.

Tekrar çıkışıma başladığımda, gösteriden keyif aldığını umarak kalçalarımı fazladan bir salınım eklediğimden emin oldum.

Hayır, Kent ve ben gecemizin tekrarını yaşamayacaktık ama bu, flört etmekten ve onu anılarla oyalamaktan zevk alamayacağım anlamına gelmiyordu.

6 OLIVIA

Vivian'a, "Mavi tabloyu kullanırsan daha sakinleştirici olur," dedim. Şu anda lobi duvarlarından birine yaslanmış bir dizi tuvale bakıyorduk. "Dikey yerleştirdiğinden emin ol, gözü yukarı çekmeye yardımcı olacak ve oda daha büyük görünecek. Ve ne derler bilirsiniz, büyük olan daha iyidir."

Omzumla onu dürttüm ve kaşlarımı sallayarak onu güldürdüm.

"Bilmiyorum," diye gürlledi derin bir ses arkamızdan. "Duyduğuma göre okyanusun motion'u daha önemliymiş."

Sesi içime işledi ve göbeğime kadar her kasımı . Stajımın ikinci haftasındaydım ve Kent'i bir daha görmemiştim... Ne olduğunu bile bilmiyordum. Görünüşe göre başka bir iş için New York'taydı.

Ciğerlerimdeki sıkışmış havayı dışarı atmaya zorlayarak yavaşça döndüm. Kahkahalarla parlayan kara gözleri ve dudaklarındaki sırıtışla bana bakıyordu. Onun alanına girip baştan çıkarıcı bir şaka yapmak istedim ve tam yapacaktım ki Vivian şakacı bir şekilde omzuna vurarak bana varlığını hatırlattı.

"Dur, Alex. Zavallı çocuğu korkutacaksın."

Vivian'ın dikkati Kent'in üzerindeydi ve benim sinirli yan bakışımı görmesini engelliyordu. Ama Kent bunu gördü ve o sinsî sırtışı tam bir gülümsemeye dönüştü. Bakışlarımı ona aktardım ve göğsü sessiz bir kahkahayla sarsıldı.

"Olivia'yı korkutacak pek bir şey olduğunu sanmıyorum."

Vivian, Kent'in asla değişmeyeceğini kabul etmesi yaramaz bir çocukmuş gibi başını salladı. "New York nasıldı?"

"Verimli. Daha sonra buluşmak için bir zaman ayarlamamız gerekecek ve ben de bazı ayrıntıların üzerinden geçeceğim."

"Artık gidebiliriz," diye önerdi. "Tabloyu not alacağım ve öğle yemeğine gideceğim."

"Aslında Olivia'yı öğle yemeğine çıkaracaktım."

Kaşlarım yavaşça kalktı, davet karşısında kafam karışmıştı.

"James bana geçen hafta burada gereğinden fazla kaldığını söyledi, ben de onu tedavi edebileceğimi düşündüm. Sorularını yanıtlamak için biraz zaman ayırın." Sorabileceğim tüm kirli soruları düşünürken aklımın gittiği yönü görmüş olmalı ki hemen ekledi: "Projesi için."

"Tamam. Siz ikinize iyi eğlenceler, ben size sonra yetişirim. Yardımın için teşekkürler, Olivia." Ve sonra gitmişti.

"Ya seninle yemeğe çıkmak istemezsem?" "Yalan söyleme Olivia. Bu işte iyi değilsin."

"En azından sorabilirdin," diye mırıldandım.

"Zaten kabul edeceğini bildiğim halde neden zahmet edeyim ki?"

Haklıydı. İnat ediyordum çünkü yapabiliyordum ve onunla didişirken eğleniyor olsam bile bu işin peşini bırakmaya karar verdim.

"Beni nereye götürüyorsun?"

"Bu bir sürpriz."

Kolunu uzatıp önden yürümemi işaret ederken dudaklarındaki sürekli şakacı eğim yerindeydi. Geri dönmek istiyordum

Az önce gldği için ona çok yaklaştım ve omzum göğsüne değince durdum. Başımı kaldırıp kendi sırtışımı yerleştirdim ve en iyi Marilyn Monroe sesimle konuştum. "Tekrar hoş geldiniz, Bay Kent."

Çenesi titredi ve göğsü genişleyerek omzuma daha sert bastırdı. Tek söylediği "Dikkatli ol," oldu.

"Asla."

Ve sonra kapıya doğru yürüdüm, alt dudağımı ısırđım, arkamda hırıltısını duyduğumda tam gülümsemeyi tutmaya çalıştım.

"KİM pizzasına SADECE PEYNİR SİPARİş EDER?"

"Mantarları kim sipariş eder?" Kent karşılık verdi. "Onlar bir mantar."

Omuz silktim ve mırıldanarak pizzamdan bir ısırık alma sahnesi yaptım.

Glerek başını salladı ve kendi yemeğine daldı. Otelden restorana kadar yryebilmiştik ve yol boyunca sessizlik hakimdi. Kötü olduğundan değil. şehir merkezindeki sokaklarda yürürken, geçen arabaların ve konuşan insanların aramızdaki sessizliği doldurmasına izin vermek rahattı.

"şimdiye kadar oteli nasıl buldunuz?"

". Seveceğimi dşndğmnden daha iyi."

Başını yana eğdi. "Neden hoşuna gideceğini düşünmedin?"

"Bilmiyorum. Beni heyecanlandıracak kadar cezbeden bir iş olmadı."

"İlk kabul ettiğinizde heyecanlı grnyordunuz."

Dudağımı ısırđım ve pencereden dışarı bakarak insanların ve arabaların geçişini izledim. Bir, iki,  kişi geçtikten sonra ben

açık sözlü dürüstlük. Kent'e döndüm ve pizzasını çiğnerken çenesinin hareket edişini izledim. Dudaklarını belirginleştiren kalın tüylerin ardındaki hareket zar zor fark ediliyordu.

"Dürüst olmak gerekirse," diye başladım, gözlerimi onunkilere çevirdiğimde ağızma baktığını gördüm. Başını kaldırdığında, yakalanmaktan pişmanlık duymuyordu ve midemde kelebeklerin uçuşmasına neden oldu. "Beni heyecanlandıran sendin."

Adem elması bir yutkunmanın etrafında sallandı ve derin bir nefes alarak arkasına yaslandı. Orada sessizce oturdu ve ben de nefesimi tutarak karşılığında ne söyleyeceğini bekledim. İtirafımla pek bir şey kastetmemiştim. Aramızda bir şey olmasını beklediğimi kastetmemiştim. Ama onu görme ve aramızdaki gerginliği hissetme düşüncesi beni onun etrafında olmaya heveslendirdi. Ve uzun zamandır aynı heyecanı hissetmediğim için kendimi bundan mahrum edemezdim.

Sonunda ağızını açtı ve zaman .

"Livvie-baby." Bu lakap kara tahtaya çakılmış çivi gibiydi, özellikle de Aaron asıl duymak istediğim şeyi böldüğünde.

Kent'in çenesi kapandı ve başını yanıma doğru yürüyen uzun boylu, sarışın, tamamen Amerikalı çocuğa doğru salladı.

"Hey, Aaron." Kızgınlığımı gizleme zahmetine girmedim. "Burada ne işin var?"

"Öğle yemeği için bazı çocuklarla buluşacağım. Kampüsteki pizza en kötüsü."

Çocuklar onun yanından geçip masalarına doğru ilerlerken sırtını sıvazladılar. Aaron'ın da onlarla birlikte gitmesini bekliyordum ama o benim masama yaslandı, dudaklarını yaladı ve sanki bana bakmaya hakkı varmış gibi aşağıya baktı.

"Şey," diye başladım hareket etmediği belli olduğunda. "Seni görmek güzeldi. Afiyet olsun."

"Evet, sen de." Kovulduğunu duyunca ayağa kalktı. Kent'e değerlendirci bir bakış attı, fazla ileri gitmeden durdu ve bana döndü. "Beni sonra ara. Belki kısa bir sevişme için buluşabiliriz."

Göz kırptı ve kaçtı. Muhtemelen içimden taşan öfkeyle gözlerimin onu diri diri yakmaya çalıştığını hissettiği içindi. Peşinden gidip taşaklarına tekme atmamak için masanın tahtasına tutunmak zorunda kaldım. Kent'in kim hakkında hiçbir fikri yoktu ama ya bu önemli bir toplantıysa ve o bunu mahvetmişse. Onu daha sonra arayıp azarlayacaktım.

"İyi benziyor." Kent'in ses tonu sert ve alaycıydı.

Gözlerimi kapatıp ona kadar saydıktan sonra cesaretimi gözlerine baktım. Kendi öfke sorunlarını bastırıyor gibi görünüyordu.

"Erkek arkadaş mı?"

Güldüm. "Tanrım, hayır."

Tek tepkisi yavaşça başını sallamak oldu. Gözlerini dikip bakmaya devam ettiğinde ve sessizlik garip bir hal aldığıında, açıklama yapmak ve aramızdaki boşluğu doldurmak zorunda hissettim.

"Uzun zaman önce bir erkek arkadaştı. Ama pisliğin teki. Şimdi gözlerimi kapatıyorum ve onu seks için kullanıyorum."

"Kulağa akıllıca geliyor." Sesi hem mülayim hem de küçümseyiciydi. Yargılandığını hissetmekten kendimi alamadım ve bu beni sinirlendirdi.

"Dinle, kiminle yattığım seni ilgilendirmez. Kendimden ne kadarını vereceğimi ben seçerim, bu yüzden seks hayatım senin uymuyorsa, özür dilerim."

Tekrar baktığında gözlerindeki sert parıltı yumuşamıştı. "Seni yargılamıyorum Olivia. Sadece daha iyisini hak ediyorsun."

Beklediğim cevap bu değildi ve yelkenlerimi suya indirdi. Kabinin minderlerine yaslanıp rahatladım ve parmağımı tahtadaki çiziklere sürttüm. Buna ne cevap vermeliydim? Dürüstlük ilk seferinde işe yaramış gibi görünüyordu, o halde neden tekrar denemeyeyim.

"Diyelim vasat kolej çocuklarının peşinde değilim.
Seninle geçirdiğim geceyle kıyaslanabilecek pek bir şey yok."

Tepkisini görmek için kirpiklerimin altından yukarı baktım. Gözleri yavaşça ısındı, ama sonra gözlerini kırptırdı ve bir duvar yıkıldı, zar zor var olan bir sıcaklığa filtreledi.

"Gecemizi romantikleştirmemelisin."

"Romantikleştirdiğimi söylemedim."

"Pek sayılmaz. Ama sen . Bana baktığında bunu görebiliyorum."

Elim masanın üzerinde gezinmeyi bıraktı. Birlikte geçirdiğimiz kısa zamanda bunu nasıl anlamıştı?

"Onu bir kaideye koydun ve daha fazlasını istediğini düşünüyorsun, ama Olivia, o geceyi tekrarlayamayız. İkimiz de ne kadar istersek isteyelim. Ben yapamam."

Benimle tekrar yatmak istediğini itiraf ettiği için göğsümde bir gurur kabarmıştı. Hiç yapmasak bile, bu adamın beni istediğini bilmek egomu yükselten bir güven vardı.

Ben bir şey söylemeyince açıklamasına devam etti. "Bu sadece Daniel'la ilgili değil. Her iki şekilde de aynı olmazdı."

"Neden olmasın?"

"Sana karşı biraz çocuk eldivenleri kullandım." Tahtada gezinen parmaklarına baktığı yerden şimdi bana bakıyordu. Açıklamasını istemedim ama sessizliğimin onu cesaretlendireceğini umuyordum.

"Benim... özel zevklerim var."

"Gibi..." Daha fazlasını öğrenmek için çaresizliğimi gizlemeye çalışarak sözümü kestim. Bana bakarken nefesimi tuttum ve sözlerini tarttım.

"O gece yaptığımız şey değil."

Ona sert bir bakış attım, belirsiz cevapsızlığı karşısında yaşadığım hayal kırıklığını gizlemedim.

Bir ampul yandı ve ben de farklı bir yaklaşım denedim. "Voyeur'da hangi odayı seçerdin?"

Muzaffer sırtışıma hafifçe güldü. "Seni korkutacak bir tane."

Bu sefer gözlerimi devirdim ve koltuğa geri yaslandım. "Muhtemelen hayır, ama beni daha az çekici kılmaya yardımcı olarsa, o zaman bağlanmak ve şaplak yemek istemediğime inanmaya devam et."

Kelimeler dilimden gelişigüzel dökülen bir tahmindir ama tepkisini dikkatle izledim. *Bingo*. Yumruklarını sıktı ve sanki sadece bu eylemden bahsedilmesi bile onu daha büyük olmaya, daha fazlası olmaya çağırıyormuş gibi tüm vücudu koltukta büyüdü.

Kahretsin. bağlayıp tokatlamak istedi. Kıçıma hafif şaplaklar atmıştı ama bağlanmamı gerektirecek bir şey yapmamıştı. Bu tür bir kontrolden vazgeçmek beni korkutmalıydı. Ama korkutmadı. Koltuğumda kıvranıyor ve daha fazla tahminde bulunmak için neredeyse çaresiz kalıyordum.

Daha fazla zorlayamadan kontrolü yavaşça yerine geldi ve her seferinde bir kasının gevşemesini izledim. Daha ağzını açmadan ne olacağını biliyordum ve başka bir inkâr daha yapmadan önünü kestim.

"Merak etme Kent. Şaka yapıyorum." Heyecanını fark etmemiş gibi sözlerimi geçiştirdim. "Ben sadece üniversite yıllarını mutsuz bir seks hayatıyla geçiren iyi bir kızım. En azından odaklanmama yardımcı olacak."

"Bu senin için yeterli değil gibi görünüyor."

Değildi ama zamanımı da boşa harcamıyordum. Varsayımını inkâr edemeyerek omuz silktim. "Neyse o."

Kent'in bedenini bir şey ele geçirip bana tekrar vermeye karar vermedikçe, olduğum yerde çakılıp kalmıştım.

Bu hayal edemediğim anlamına gelmiyordu.

Gözlerimi kapatarak, kaba sakalları kalçalarımda gibi yaptım.

Ancak Şimdi baęlanmıŐtıđ ve ıslak, emici öpücükler arasında Şaplak yiyordum.

7 OLIVIA

BU KEZ AKŞAM YEMEĞİNE GİDERKEN, en azından Kent'in masaya oturacağını biliyordum. Bu yüzden programımı boşaltıp orada olmaya özen göstermiştim. Birlikte geçirdiğimiz gece hakkında hiçbir olay ya da tartışma olmadan haftayı tamamlamıştık. Kibar ve işine bağlıydı. Ama onu birden fazla kez bakarken yakaladım ve her seferinde neredeyse beni yakıp kül ediyordu. Yakalandıktan sonra gözlerimle her buluştuğunda, hiç pişmanlık duymuyordu ve sonunda gözlerini kaçırmadan önce vücudumu tekrar tarıyordu.

Kent'in beni hâlâ istediğine şüphe yoktu. Ama gecemizi tekrarlamayacağına da şüphe yoktu. Mantıken bunun doğru karar olduğunu biliyordum ve peşinden gitmedim. Beni sürekli geri çeviren birine kendimi bırakacak kadar çaresiz değildim. Ne yazık ki vücudum mesajı almadı.

"Bir ayda iki gece," dedi annem ta- ble'in karşısındaki Kent'e. "Bu trend hoşuma gidiyor."

"Böyle güzel bir yemeği nasıl geri çevirebilirim?"

"Yardımlarınız için en azından bunu yapabildim. Normalde David tüm bilgisayar sorunlarımda bana yardımcı olabiliyor ama şu anda iş için şehir dışında."

Daniel Kent'in omzunu tokatladı. "Kent bilgisayarlarla arası çok iyidir. Ben onu iş planlarımla ayartmadan önce neredeyse bilgisayar bilimi diploması ."

"Hayatımın en büyük hatası," diye şaka yaptı Kent, Daniel'ın sırtına daha sert bir tokat atarak.

Annem gülümsedi ve başını salladı. "Siz ikiniz yetişkin adamlarsınız ama yine de üniversitedeki çocuklar gibi davranıyorsunuz."

İkisi de omuz silkti, kim olduklarından pişmanlık duymuyorlardı. Daniel her zaman çok çalışan, çok oynayan bir adam olmuştu ve Kent'in de aynı şekilde olduğunu hayal ediyordum.

"Olivia'yı da bir ay içinde iki kez buraya getirdim. İlgi konusunda gerçekten şımartılıyorum."

"Har. Har, anne. Buraya ayda iki kereden fazla geliyorum." Kent'e baktım, o da benden başka her yere bakıyordu. Otelde bana bakmakta bir sakınca görmüyordu ama evimde sanki Medusa'ymışım ve onu taşla çevirecekmişim gibi bana bakmaktan kaçınıyordu. "Ayrıca, yeni patronumu iş dışında görme fırsatını kaçıramam."

"Projen nasıl gidiyor bu arada?" diye sordu annem.

"İyi. Düşündüğümde daha fazla keyif alıyorum."

"Orada olman gerekenden daha fazla olduğunu duydum," diye girdi Daniel. "Kent gibi bir otel patronu mu olacaksın?"

Daniel göz kırptı ve bu beni iliklerime kadar ısıttı. Bana her zaman kaderimde büyük olmak olduğunu söylerdi. Ailemin hayal ettiği gibi bir sosyetik olmak için içimde çok fazla güç olduğunu söylerdi.

"Olivia'nın bir imparatorluk yöneteceğinden hiç şüphem yok. Belki bir alışveriş imparatorluğu," diye şaka yaptı annem. Ailem beni sever ve destekler, ama çoğu insan gibi onlar da yüzeyin ötesine bakmazlardı. Daniel gibi değil.

"Belki bir gün," dedim onun yorumunu görmezden gelerek. "Kim bilir, belki Kent'in tüm bilgilerini ona karşı kullanırım ve onunkine meydan okumak için kendi imparatorluğumu kurarım."

Sonunda başını kaldırdı ve meydan okuyan bakışlarım karşısında kaşlarını kaldırdı. Ön kapı açıldığında konuşacakmış gibi dudakları aralandı.

"Tatlım, ben ," diye seslendi babam antreden.

Babam yemek odasına girdiğinde onu karşılamak için sandalyeden kalkan annemin yüzü aydınlandı. "Gelecek haftaya kadar evde olmaman gerekiyordu."

"İşimi erken bitirdim ve kızlarım için eve koştum."

Herkesin dikkati babama odaklanmışken ben Kent'e bakıyordum ve babam başımın tepesini bir çocukmuşum gibi öptüğünde Kent'in nötr ifadesi gerildi. Birlikte geçirdiğimiz gece boyunca, sadece on dokuz yaşında olduğumu itiraf ettiğimde, Kent donup kalmıştı ve geri çekileceğinden emindim. Ama o zaten beni tatmıştı, bana dokunmuştu. Daha fazlasına sahip olduktan sonra yaşımın bir önemi kalmamıştı. Ama babamla aile masamızda otururken, yaşım aramızda bir fil gibi duruyordu, görmezden gelinmesi imkânsızdı.

"Seyahat demişken," diye söze başladı babam, koltuğuna yerleşirken. "New York nasıldı?"

Daniel ve Kent aynı anda, "Güzel," dediler.

Daniel, "Birkaç hafta önce Voyeur'daki piyasa analistimizle bir toplantı yaptık ve işi nereye götürdüğümüz konusunda iyi hissediyoruz," diye açıkladı.

"Bir sonraki toplantımı orada yapmam gerekecek," diye şaka yaptı babam.

Daniel dirseğiyle Kent'i dürterek, "Bunu Kent ayarladı," diye açıkladı. "İşle eğlenceyi karıştırmayı seviyor. Nereye giderse gitsin."

Annem Daniel'ı bu kadar açık konuştuğu için uyarırken babam kahkahayı bastı.

Kent sadece bir saniyeliğine bana doğru baktı, sonra omuz silkerek babama döndü ve sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi sandalyesinde arkasına yaslandı.

"Bu arada," diye devam etti Daniel annemi görmezden gelerek. "O gece o kadını eve sen mi götürdün?"

Onun tepkisini izlemek istemediğim için gözlerimi masaya diktim. Dişlerimi sıktım, göğsümde oturan ağır yükü görmezden gelmeye çalıştım. Damarlarımda ateş gibi yayılan bu duyguya aşına değildim. Ama Kent'in düşüncesi -yakın zamanda biriyle yattığına dair somut bir kanıt sunulması- vücudumdaki her kasın gerilmesine ve bu fikri reddetmesine neden oldu.

Kıskançlık. Kıskanmıştım.

Çok garip bir duygu. Aaron'la birlikte yıkılmıştım ama bu değildi. İsteyebileceğim ya da ihtiyaç duyabileceğim her şeye sahip olduğum için kıskançlık bana daha önce hiç dokunmamıştı. Kent hariç.

"Bu kadar yeter *çocuklar*." Annem onlara "çocuklar" diye seslenerek hafifçe duyduklarından emin oldu.

"Bizim gibi adamlarla birlikte olma Olivia," dedi Daniel, annemin kaşlarını çatmasına gülerek. Her nasılsa gözlerimi kaldırmayı ve Kent'e bakmaktan kaçınarak yarı gülümsemeyi başardım.

"Pek sayılmaz," diye alay ettim ve Daniel'dan gururlu bir baş selamı aldım.

"Sen bir kraliçesin ve onlar senin ayaklarını öpmeli," diye övdü. Daniel'ın söylediği küçük şeyler bana güç aşıliyordu. Sanki daha azını beklemiyormuş gibi beni hep daha fazlası için zorlardı ve ben de bunu asla kaybetmek istemezdim. Onu gururlandırmaktan başka bir şey yapmak istemedim, çünkü güzel olmanın ötesinde daha fazlasını isteyen tek kişi oydu.

Annem alışveriş takıntıyla ilgili şakalar yapardı ama bu nadiren kıyafetlerle ilgili olurdu ve her şey malzemeler, renkler ve tasarımla ilgiliydi. Bir kıyafet ya da oda bulur ve onu daha iyi hale getirmek için nasıl tasarlayacağımı düşünürdüm. Annem eskiz defterime rastlamış ve bana güzel olduğunu söylemişti. Daniel bana rastladı ve oturup bunu bir kariyer haline getirmek için planlarımın ne olduğunu sordu.

"Hiçbir erkekle birlikte olma," diye araya girdi babam ve beni düşüncelerimden uzaklaştırdı.

Annem alay etti ve bana dönmeden önce gözlerini devirdi. "Bu arada, Aaron'la randevun nasıl geçti?"

"Bu bir randevu değildi anne. O benim erkek arkadaşım değil."

Kent'in yanında olduğum her an içimde büyüyen sızıyı dindirmek niyetiyle Aaron'lara gitmiştim. Kendimden başka birinin beni rahatlatmasına ihtiyacım vardı. Ama Aaron beni öpmeye başladığında gözlerimi bile kapatamadım, alışveriş listesi yapamadım ve rol yapamadım. Onu hayal kırıklığına uğratacak şekilde, bir bahane uydurup kaçtım.

"Güzel," dedi babam. "Bu şekilde devam edelim." Sanki konuya tokmağını indiriyormuş gibi masaya vurdu. "Yemek çok lezzetliydi, Jules."

"Teşekkür . Gelebilenize sevindim."

Babam saatine baktı. "Neredeyse dokuz oldu, bir şeyler içmek lazım. Kent. Daniel. Siz ikiniz ofisime gelip bir şeyler içmek ister misiniz?"

"Neredeyse dokuz mu?" Annem sordu. "Oh, kahretsin. Linda'yla yardım toplantısı hakkında bir telefon görüşmem var." Annem kaşlarını çatarak bulaşıklara baktı.

"Temizlik yapmam lazım anne."

Sanki sadece bir süre değil de böbrek bağışlayacağımı söylemişim gibi rahatlamış bir gülümsemeyle bana döndü. "Emin misin?"

"Elbette, önemli bir değil."

"Ofise gitmeden önce masayı toplamaya yardım ederiz," diye önerdi babam.

"Teşekkür . Alexander, seni tekrar görmek çok güzeldi. Yabancılık çekme." Ayağa kalktı ve ayrılmadan önce hepimize bir gülümseme verdi.

Bulaşıkları toplayıp mutfağa götürdüm, çocuklar da aynısını yaparken sandalyelerin geri çekildiğini duydum ve tabakları yığdım.

Lavabonun yanındaki fincanlar.

"Yardıma ihtiyacın var mı?" Babam teklif etti.

" değil. Uzun uçuşunuzdan sonra gidip dinlenin."

Başıma bir öpücük daha kondurdu ve ofisine yöneldi. Daniel saçlarımı karıştırdıktan sonra Kent'le birlikte arkasından gitti. Onlar gitmeden önce Kent dikkatini çekmek için Daniel'ın omzunu tuttu. "Hemen tuvalete gideceğim." Ama hemen tuvalete gitmesi gerekirken, kapıda durup amcam ve babam gözden kaybolana kadar onları izledi. Sonra mutfığa geri döndü ve bana baktı.

Bakışlarını görmezden geldim ve bulaşıkları durulamaya odaklandım. Gözleriyle karşılaşmak ve göğsümde hâlâ kaynayan ateşi görmesine izin vermek istemedim. Göz ucuyla baktım ve ellerini ceplerine sokarak nasıl dik durduğuna dikkat ettim. Sadece birkaç metre uzaklaşana kadar hiçbir şey söylemedi.

"Erkek arkadaşınla iyi vakit geçirdin mi?"

"O benim erkek arkadaşım değil. Ve iyiydi." Tabağı bulaşık makinesine yerleştirirken durakladım ve tüm dikkatimi ona verdim. "Neden umursuyorsun?" Meydan okur gibi sordum. Belki de onun bir başkasıyla birlikte olduğu düşüncesi beni yakan ateşin aynısı onu da yakıyordu.

Kaşları neden sorduğuna dair kafası karışmış gibi aşağı indi. Sonunda başını salladı ve cevap verdi. "Bilmiyorum. Sadece dostça bir soruydu."

Dostça bir soru mu?

Verdiği saçma cevap karşısında homurdandım. Sadece dostça bir soru sormak için mi geride kalmıştı? Bundan şüpheliydim. Bulaşık makinesini kapattım ve savaşa hazırlanmış gibi omuzlarımı dikleştirerek ayağa kalktım. Gecem hakkında soru sormak istiyordu, ben de bu iyiliğe karşılık vereyim dedim.

"Peki, *arkadaşın olarak*, Voyeur'daki bayan arkadaşınla iyi bir gece geçirdin mi?" İçimde yanan ateş daha da şiddetlendi.

Voyeur'daki gecemizin görüntüleri bana saldırdı. Onu koridorda mı boşalttı? Onunla çocuk eldivenleri mi kullandı?

Benim duruşuma uymak için omuzlarını geriye çekti. Bir düelloya hazırlanır gibi duruyorduk ve ben ne savaştığımızı bile bilmiyordum. İlk kim pes edecek ve kıskançlığını itiraf edecekti? gerilime kim teslim olacaktı?

"Yeterince iyi, gözlerimi kapatıp başka birini hayal etmek zorunda kalmadım."

İçimdeki her şey dondu ve sanki bir vida vücudumdaki kasları büküyormuş gibi gerildi. Çenem, içimdeki nefesi kesen darbenin etrafında kenetlendi. Sözlerinin neden olduğu incinmeyi fark etmediğinde duruşu yumuşadı.

Ama onun çocuk eldivenlerini
istememedim. Acımasını
istememedim.

Kendi darbemi indirmek
istedim. Onu kıvrandırmak
istedim.

Vücudumu gevşettim ve dudaklarımı yaladım, gözleri dilimin hareketini takip etmek için düştüğünde zaten kazandığımı biliyordum. "Seni hayal ettiğimi söylesem ne derdin?" Gözleri bir parça genişledi ve zaferin ilk damlası yayıldı, beni daha ileri gitmeye teşvik etti. "Ona binmiş otururken gözlerimi kapattım ve bağlı olduğumu ve senin merhametine kaldığımı düşündüm."

"Dikkatli ol Olivia," diye sıkılmış dudaklarının ve kenetlenmiş çenesinin arasından çıkmayı başardı.

Uyarısına gülümsedim. Daha yeni başlamıştım.

Bir adım daha yaklaşarak, sanki onu duymamışım gibi devam ettim. "Daha sert olması için inlediğimde,"-şimdi tam önünde duruyordum
-"Aslında bana kemerinle vuran sendin."

Eli dışarı fırlayıp çenemi kavradığında nefesim kesildi. Morluk bırakacak kadar sert değildi ama gücünü göstermeye yetiyordu.

"Dur," diye emretti, kelimeyi hırıldayarak söyledi.

Bunun yerine gülümsedim ve onun tutuşundan güç aldım. "Dizlerimin üzerine çöküp onun sikini emdiğimde, o gece yaptığın gibi beni boğduğunu, nefes alma yeteneğimi çaldığını."

Sözlerimi bitirdiğimde eli bir mengene gibiydi. Baktıkça göğsü inip kalkıyor, kahverengi gözleri, alev alev yanan burun deliklerinin üzerinde neredeyse simsiyah oluyordu. O an dakikalar gibi geldi ve ben onu çok zorladıktan sonra beni itip uzaklaştıracağından emindim.

Onun yerine tökezledim ve göğsüne çarptım, tam o sırada eli ağzımı kendine doğru çekti ve benden bir şeyler aldı. Her şeyi aldı. Ciğerlerimdeki havayı, dudaklarımdaki nemi, kafamdaki düşünceleri aldı. Ardında, her bir ilahi gibi çarpan, gümbür gümbür bir arzu bıraktı. *Daha fazla. Daha fazla. Daha fazla.*

Kollarını kavradım ve hâlâ çok sıkı tutarken dudaklarımı olabildiğince hareket ettirdim. Bana izin verdiği kadar kontrolü aldım ve her şeyimi ona verdim. Sırtım tezgâha değene kadar yer değiştirdi ve bir bacağını benimkinin arasına sıkıştırdı.

Oh, Tanrım. Dili ağzımın içine girdi, burbonunun baharatlı tadını dilime yaydı, ta ki tek tadabildiğim o olana kadar. Başım sanki yemekte içen benmişim gibi döndü. Tüm dünyam beni yerinde tutmak için kullandığı sert tutuşa ve bacağının zonklayan bastırmasına yol açan her vuruşa düşüyordu. Rahatlamaya ihtiyacım vardı.

Bacaklarımdaki ağrıyı hafifletmenin ötesinde bir şey düşünmeden, tayt giymiş amımı kalın kalçasında yukarı ve aşağı kaydırdım, sürtünme içimden geçen bir kıvılcımı yaktı. Destek için omuzlarını kavrayarak tekrar tekrar bacağını sürdüm. Her an . Ailemin mutfağında, babam ve amcam iki oda ötede, annem de hemen üstümüzdeyken patlayacaktım.

Geri çekildi ve nefes nefese kaldım, hırlamadan önce alt dudağımı ısırduğunda neredeyse boğuluyordum, "Islak amının pantolonumun içinden sızdığını hissedebiliyorum. Amcığın üzerime boşalırken iz bırakacak mısın?"

Gözlerimi kapattım ve hareket etmeye devam ettim. Yanaklarım arzu, gerginlik ve kızışmış bir kedi gibi utanmadan bacağına becerdiğim için duyduğum utancın karışımıyla kızardı. O hiçbir şey yapmadı

-Çenemi kavramasının ötesinde bana dokunmadı. Bana yardım etmek için bacağına oynatmadı ya da kendi zevkini hissedebilmek için bizi kaydırmadı. Ben orgazma yaklaştıkça beni sabit tuttu.

Sadece birkaç vuruş daha.

"Gözlerini aç." Kızarmış yanaklarına ve şişmiş dudaklarına bakarken kenara biraz daha yaklaştım. "Eğer beni içinde başka birinin sikiyle hayal edebiliyorsan, o zaman gözlerimin içine bakabilir ve bacağına sikerken bana orgazmını yaşatabilirsin."

Ağır nefeslerim yumuşak inlemelere dönüştü ve onları tutmak için dudağımı ısırdım.

"Sessiz olsan iyi olur. Anne ve babanın küçük kızlarını duymasını istemeyiz." Beni kendine doğru çekti ve dişlerimin yumuşak dokuya gömüldüğü dudaklarımı yaladı. "Çünkü sen sadece küçük bir kızsın, değil mi? Üzerine boşalmana izin verecek kadar kibar, yetişkin bir adamın bacağına kuru kuru beceriyorsun." Gözlerim tekrar kapanmaya başladı, ama elini daha sıkı sıktı ve ben de onları açtım. "Gel Olivia. Şimdi."

Emredileni yaptım ve bacağına daha sert sürdüm, tırnaklarımı gömleğine geçirdim, döllerim pantolonumdan onunkine sızarken gözlerimi açık tutmak için savaştım. Zevk dalgaları beni tüketirken inlemelerimi zar zor tuttum.

Çınlama durduğunda ellerimi yavaşça açtım ama usulca omuzlarına bıraktım. Kavrayışı gevşemişti ve şimdi cra-

Yüzümü avucunun içine aldı, bir eli kalçamda, bacağı hâlâ arasındayken bedenimi destekledi.

Buna devam edebilmemiz için şimdi benimle gelmesini talep etmek üzere dudaklarımı yalıyordum ki, koridorun sonundan Daniel'ın gülen sesi bize ulaştı. "Kent, kayboldun mu?"

Kent ona elektrik vermişim gibi geri adım attı ve neredeyse yere yığılacaktım. Sanki üzerine bir kova soğuk su dökülmüş gibi gözlerinin kararmasını izledim. Sertçe yutkundum ve Daniel'ın içeri girmesini engelleyerek koridora adım atmadan önce pantolonuna yapışan sert boyunu düzeltti.

"Olivia'yla konuşurken zamanın nasıl geçtiğini anlamadım," diye cevap verdi kolayca, sesi hafif ve etkilenmemişti.

Babamın ofisine doğru ilerlerken Daniel'ın cevabını duymadım. Onun tadını ve hissini daha uzun süre içimde tutabilmek için parmaklarımı dudaklarıma bastırdım. Zihnim tüm bunların ne anlama gelebileceğini düşünüp duruyordu. Acaba bu teslim olduğumuz bir zayıflık anı mıydı yoksa bizim için bir gelgit mi dönüyordu ve menüde daha fazla tekrar mı vardı?

Pervasızcaydı ve yapmayacağımızı söylediğimiz her şeye karşıydı, ama hala zonklayan zevki hissetmek için kalçalarımı birbirine sürterken, tekrarlanmasını umdum.

Erkeklerin peşinden koşmasam da, Alexander Kent ile bir şans daha yakalamak için hızlı yürüyebilirim.

8 KENT

Vivian'a, "Yedinci, onuncu ve on ikinci katlardaki odalara son rötuşları yapmamız gerekiyor," dedim. Pazartesi günüydü ve hâlâ tamamlanması gereken işlerin bir listesini yapıyorduk.

"Olivia'yı gezdirmelisin. Bu tür şeylerde harika bir gözü var ve lobiye yapılan küçük eklemelerde yardımcı oldu." İlk tepkim, hayır, Olivia ile bir daha yalnız kalmak istemiyorum oldu. Sonra biraz düşündüm ve Olivia'yı yanıma almaya karar verdim. onunla konuşma ve geçen cuma gecesi hakkındaki havayı temizleme fırsatı buldum.

Sadece bunu düşünmek bile sikime kan hücum etmesine neden oldu. Aynı zamanda kafamı masaya vurup aklımı getirme isteğim de vardı. Kendimi inkar etme konusunda hiç iyi olmamıştım. Eğer bir şey istiyorsam, genellikle onu alırdım. Hayatımı dünyanın sunduğu zevklerin tadını çıkararak yaşamayı seviyordum ve Olivia dünyanın bana sunmaya devam ettiği müthiş bir zevkti.

İstediğime hayır diyememem daha önce de başımı belaya sokmuştu ama hiçbir şey, ailesi beni yirmi yaşında bir kızla öpüşürken görseydi ve kız orgazm olmak için bacağıma biniyor olsaydı ne kadar kötü olacağıyla kıyaslanamazdı. Gözlerim kayarak kapandı ve iniltimi bastırmak için dudağımı ısırdım. Neyse ki Vivian kom-

Olivia'nın sıcaklığının pantolonumdan sızdığını hissetmenin ama yine de ona dokunamamanın tatlı işkencesini hatırladığım görüntüyü özlüyordu.

Emrimle hareket etmesini izlemek hoşuma gidiyordu. Parmaklarım onu istediğim yerde tutarken başka tarafa bakamamasını seviyordum. Vücudunun kontrolü bende idi ve onu ikna etmeme bile gerek yoktu. Başkaları üzerinde sahip olduğum kontrolü sevmemdeki ironi gözümden kaçmıyordu. Sanki onları daha fazla kontrol edersem, kendime karşı biraz daha pervasız olabilirdim.

"İşte " Vivian'ın sesi hayallerimi yıktı ve aletimin acı verecek kadar sertleştiğini saklamak için masaya yaslandım. Olivia'nın dolgun dudaklarında sinsi bir sırıtişla içeri girmesini izlemek durumuma yardımcı olmadı.

Dikkatimi ondan için bilgisayara baktım. Kahvemden bir yudum alarak, dikkatimi tam karşımda duran genç sarışın yerine sıcak sıvının boğazımdan aşağıya doğru akmasına odakladım.

", Bay Kent. Günaydın, Vivian."

Cevap olarak başımı sallarken başımı kaldırmadım, bunun yerine sanki bir sonraki adımda ne yapacağımı biliyormuş gibi sipariş fişine baktım. Vivian, kan yavaş yavaş beynime geri dönerken beni cümle kurmaktan kurtardığı için çok teşekkür ederim.

"Günaydın Olivia. Eşyalarını yerleştirmek istersen, Kent'in odalarda yardımına ihtiyacı olabilir."

"Oh, öyle mi?" Şakacı ses tonuyla başımı kaldırıp ona onaylamayan bir bakış attım. Omuzlarını titreten kahkahasını bastırmak için dudağını ısırdı.

"Evet," diye devam etti Vivian, Olivia'nın imalı sözlerini anlamamıştı. "Dekorasyonda yapmamız gereken bazı son rötuşlar var ve diğer her konuda çok yardımcı oldun, bu iş için mükemmel olacağını düşündüm."

" isterim. Eşyalarımı , hemen dönerim." "Benimle asansörlerin orada buluş," diye emrettim.

O tarafa gitmeden önce Olivia'ya bir kahve aldım.

"Teşekkür ederim," dedi benimle tanıştıktan sonra. Gülümsedi ve ne düşündüğüne dair bir ipucu bulmaya çalıştım ama kibarlıktan başka bir şey bulamadım. Kapılar açıldığında "Hangi kata çıkıyoruz?" diye sordu.

"Yediden başlayalım ve yukarı doğru ilerleyelim."

Düğmeye bastı ve ben de söylemek istediğim kelimeleri kafamda evirip çevirdim. Gözleri yukarı doğru sayan rakamlarda kaldı ve konuşmayı başlatmaya çalışırken ağzımı açıp kapayışımı kaçırdı.

Kapılar açıldığında dışarı çıktı ve gözlerinde parlayan bir eğlenceyle bana döndü. "Merak etme Kent. Sana beşinci aşamaya geçmeyeceğim."

Çenem düştü ve ağzımdan çıkan tek şey "Ne?" oldu.

Yumuşak bir şekilde güldü. "Asansörde bana bir şey söylemeye çalıştığını fark ettim." Ağzını bir balık gibi açıp kapattı. Alaycı ifadesine sinirlenerek kaşlarımı indirdim. "Cuma günü bir hataydı ve bir daha olmayacak gibi bir şey söylemeye çalıştığını düşündüm," dedi derin bir sesle.

Aslında söyleyeceğim şey tam da buydu, ama aklımda bile bunun bir hata olduğu konusunda hemfikir değildim. Ama bir daha asla olmamalıydı. "Düşüncesizce davrandım."

Omuz silkti ve ailesinin mutfağında kendisinin en az iki katı yaşında bir adamla kuru kuruya sevişmek çok da önemli değilmiş gibi kahvesini içti.

"Sadece genç olduğunuzu biliyorum ve farklı beklentileriniz olduğunu düşündüm."

"Genç olabilirim ama sen ve Daniel Amca'nın toplamından daha fazla olgunluğa sahibim," diye alay etti. Ses tonunu yumuşattı, sanki

öfke nöbeti geçiren bir çocuğu sakinleştirmeye çalışıyordu. "Sakin ol Alexander. İyi bir orgazmdı. Rahatlamak için bacağını kullanmama izin verdiğin için teşekkürler. Eski sevgilimle yatmakla ilgili tüm o saçmalıkları ben uydurdum, o yüzden buna çok ihtiyacım vardı."

Sonra arkasını döndü ve beni orada çenem açık, oyuna getirildiğimi bilerek . Cuma gecesi kıskançlığımı bu kadar kolay tetiklemesine ve beni harekete geçirmesine neredeyse gülmek istiyordum. *İyi oynadın, Olivia.*

"Önce hangi odadan başlayalım?" diye seslendi. Bacaklarım sonunda çalışmaya karar verdi ve onun peşinden gittim. Onu kapıdan geçirdim ve o da yumuşak grileri aydınlatan yerden tavana kadar uzanan pencerelere baktı.

"Bu çok güzel. Çok açık."

"Teşekkür ederim. Hiçbirini ben tasarlamadım ama konseptte biraz söz hakkım vardı."

"Ne istiyorsun?"

Duvara yaslanmış bir dizi tabloya ve biblolarla dolu bir masaya doğru yürüdüm. "Dekorasyon olarak ne istediğime bunlar arasında karar vermem gerekiyor."

Tabloları hareket ettirdi ve her bir heykele, cam kaseye ve orta süsü için geri çekildi. Durup tekrar odaya bakıyor, sonra tekrar eşyalara bakıyor, sanki farklı bir açıdan görmek ona cevabı verecekmiş gibi başını bir o yana bir bu yana çeviriyordu. Arkama yaslandım ve onun çalışmasını izledim. Her bir eşyaya dikkat ediyordu ve Vivian haklıydı, rahat görünüyordu.

"Bu resim burada." Onu aldı ve masanın üzerindeki lambanın arkasına taşıdı. "Odanın nötr havasına renk katıyor. Ama çok fazla değil. Sonra bu soyut çiçek görünümlü heykel de buraya gidebilir." Hepsini düzenledi ve diğer her şeyi kenara itti, işi bittiğinde geri çekilip çalışmasına baktı. "Bu

Bu şekilde, aslında çiçeklerin has- sle'ine sahip olmadan çiçek yanılması verir."

Başımı salladım, son ürününden etkilenmişim.

"Tamam." Başını bana doğru çevirdi. "Tamam mı?"

"Evet, neden olmasın?"

"Tasarımcınızla görüşmeniz gerekmiyor mu? Bir profesyonele?"

"Hayır. Ne yaptığınızı biliyor gibisiniz. Etkilendim."

Belki de ilk kez Olivia'nın dudaklarında şakacı ve sinsi olmayan bir gülümseme gördüm. Yumuşaktı ve omuzlarının geriye düşmesi ve çenesinin kalkmasıyla birlikte gururla parlıyordu. Olivia kendine güvenen genç bir kadındı ama yaptığı işten gurur duyduğunu gördüğüm bir zamanı hatırlayamıyordum.

Onunla birlikte gülümsemekten kendimi alamadım. Çok güzel görünüyordu.

Ayağa kalkarak başımı kapıya doğru salladım. "bakalım. Size diğer katları göstereceğim."

"Bunun değil mi?" diye sordu beni takip ederek. "Hayır. Her katta farklı dekore edilmiş odalar var."

"Bu çok güzel. İnsanlar her odayı deneyimleyene kadar geri gelmeye devam etmek isteyecekler."

"Planımız bu."

"Tasarımcınız çok zeki."

"Bu fikir tamamen bana ait."

"Oh, iyi o zaman, şanslısın sanırım." Omuz silkti ama gülmek için dudaklarını büzdü.

"Çok komiksiniz Bayan Witt."

Asansörden çıkıp başka bir odaya geçerken selam verdi. İçeri girdi ve kahverengileri, derileri ve koyu renkli ahşapları inceleyerek döndü ama dört direkli yatağı görünce durdu. Döndü.

Başını yavaşça omzunun üzerinden kaldırıp bana artık çok iyi tanıdığım sinsi sırtışıyla baktı.

"Her katı Voyeur'daki bir odaya benzeyecek şekilde mi planladınız?" Bir kahkaha attım. "Bildiğim kadarıyla hayır."

"Oh, hadi ama. Burası bağlandığım ve zevkle işkence gördüğüm kat mı?"

Yatağa uzandı ve vücuduyla bir X işareti yaptı, kolları ve bacakları her bir direğe uzanıyordu. Tekrar güldüm, bu kızın aynı anda hem beni eğlendirip hem de tahrik edebilmesine şaşırıyordum.

Bir kolunu gözlerinin üzerine attı. "Yardım edin," dedi nefes nefese bir sesle. "Bir Viking tarafından yakalandım ve onun zevki için bağlandım. Orgazmla ölmek için çok gencim."

Kahkahalarım arasında "Ne biçim bir gidiş," diyebildim. Yeniden yatağın karşısındaki duvara yapıştım, onun üzerine düşüp fikrini kabul etmeyeceğim konusunda kendime güvenmiyordum.

Kolunu iki yana açtı ve başını kaldırarak bana ciddi bir bakış attı. "Gang-bang katı nerede? Orayı ziyaret etmek istiyorum."

"Tanrım." Gözlerimi devirdim ve o kadar çok gülümsemekten yanaklarıma kramp girdi. Başımı sallayarak duvardan sıyrıldım ve kapıya yöneldim. "Haydi, Tehlikedeki Kız. Yapacak işlerimiz var."

Lobiye döndüğümüzde Vivian bana el . "Bu akşamki yardım etkinliği için smokinin terziden geldi."

"İnsan ticaretinden kurtulanlar için düzenlenen galaya gidecek misin?" Olivia sordu.

"Evet. Yüklü bir bağış yapıyoruz. İşimizin bir parçası da bulunduğunuz şehre geri vermektir."

"Evet, vakfı kuran yerel bir teknoloji şirketi. Annem tüm yerel hayır kurumlarını tanıyor."

"Gidiyor musun?" Olasılık karşısında göğsüm güm güm attı.

"Bunu düşündüm. Ev ödevlerimi ne kadar yetiştirebileceğimi görmem gerekiyordu."

"Eğer okulla çok meşgul değilsen, bana eşlik etmelisin." İrkilmemi gizlemek için kahvenden bir yudum aldım. Aptal, aptal ağzımı düşünmeden açmışım. Aramıza mesafe koymam gerekiyordu.

"Bay Kent," diye nefes nefese kaldı ve elini göğsüne götürdü. "Bana çıkma mı teklif ediyorsunuz?"

Ilık sıvıyla boğuldum ve öksürdüm, hemen Vivian'ın Olivia'nın açık flörtüne verdiği tepkiyi görmek için döndüm.

Olivia'yla birlikte güldü ve sanki benimle dalga geçiyormuş gibi kolunu okşadı. "Bence gitmen harika bir fikir," diye cesaretlendirdi Vivian.

"Belki size galalar ve iş dünyası hakkında bir iki şey öğretebilirim Bay Kent. Yürümeye başladığımdan beri etkinliklere katılıyorum. Ben bir profesyonelim."

"Hiç yok."

Genişçe gülümsedi ve ayak parmağını çevirdi. "Kyle ile bazı hesap tabloları üzerinde çalışmaya gidiyorum." Omzunun üzerinden seslendiğinde lobiyi . "Beni beşte al."

Biraz geç kalıyorum. Anahtarı kapıcıya bıraktım. Yukarı gelsene.

Mesajı geldiğinde otelden çoktan ayrılmışım ve tabii ki erkenciydim. İşimi otelde halletmişim ve onu almak için sabırsızlanıyordum. Otuz dakika erken gelmenin büyük bir sorun olmayacağını düşündüm.

Arabada beklemeyi düşündüm ama şoför binaya yanaştığında içeri girip onu görme isteği beni bastırdı. Belki o hazırlanmayı bitirirken bir şeyler içer ve konuşurduk. Daha önce otelde yarattığı hafifliği tekrarlamak istiyordum. Komik ve kaygısızdı ve belki ben de onunla kaygısız olmak istiyordum.

Hiçbir şekilde ciddi bir adam değildim. Julia, Daniel ve bana büyük çocuklar dediğinde yanılmamıştı. Sadece kendimize koyduğumuz yükümlülüklerle oynar ve hayatın tadını çıkarırdık, ki bu da iş dışında pek bir şey değildi. Ama Daniel dışında kaygısız ve yalnızdım ve Olivia ile otelde geçirdiğim o bir saat boyunca artık o kadar da yalnız değildim. Bundan bu kadar hoşlanacağımı tahmin etmemiştim. Ciddi bir ilişkim vardı ama kadın benden olmadığım biri olmamı talep etmiş ve aşkımızın neşesini emmişti.

Olivia bana kendi ekstra mutluluğunu aşıladı ve benimkini daha da teşvik etti.

Şoföre kırk beş dakika içinde dönmesini söyledim ve içeri girdim.

"Olivia Witt'i görmeye geldim. Benim için bir anahtar olacağını söyledi."

Resepsiyondaki adam kaşlarını kaldırarak ve dudaklarını büzerek sanki cinsel bir avcıymışım gibi bana bir aşağı bir yukarı baktı. Ama yine de anahtarı bana verdi.

Asansöre bindiğimde Olivia'nın dairesinin en üst katta olduğunu görünce güldüm. David'in kızının üniversitedeki ilk yılında yurttan kalmak istemesinden yakındığını hatırlıyordum. İnatçılığına sövüp saymış ve çatı katı teklifini kabul etmesinin an meselesi olduğunu iddia etmişti. O zamanlar Olivia'yla hiç tanışmamıştım ama David'in bir bardak viskiyi kavrarken parmaklarını saçlarında gezdirişini izlemek bile onun tam bir inatçı olduğunu anlamamı sağlamıştı.

Kapıyı çaldım ve kimse cevap vermeyince kendimi içeri attım.
"Alo?"

Apartmanın neresinde olduğuna dair hiçbir fikrim yoktu ve beni en az otuz dakika daha beklemeyeceği için onu ürkütmek istemedim.

Açık oturma alanından hiç ses gelmiyordu. Sağa sola bakarak, koridorun aşağısı hariç dairenin tamamını gözden geçirdim. O yöneldim, orada olduğumu haber vermek için kafamı odasına sokmayı planlıyordum. İlk kapıyı çaldım ve kimse cevap vermeyince hafifçe aralayıp küçük bir ofis buldum.

Yandaki kapıyı çaldığımda yanıt gelmedi ama kapıyı açtığımda yumuşak griler, lacivertler ve beyazlarla dolu bir oda buldum. Yatağın üzerine saçılmış giysiler ve gömme dolaptan köşedeki aynaya kadar uzanan bir ayakkabı izi vardı. Gözlerimi kapatıp derin bir nefes aldım ve vanilyalı kek kokusu içime dolduğunda iç çektim. Tanrım, bu kokuya bayılıyordum.

Yumuşak bir inilti başımı sola çevirdi ve kalbim göğsümde küt küt atmaya başladı. Kapıdaki çatlaktan buhar çıkıyordu. Belli ki duş alıyordu ve benim gitmem gerekiyordu. Dışarı çıktığında orada olduğumu bilmesini sağlayacaktım. Tam bunu yapmak için geri adım atıyordum ki kulaklarıma bir inilti daha doldu, kanımı ateşledi ve kasıklarımaya doğru daha sert pompaladı.

Oradan çıkmam gerekiyordu. Ayaklarımanın geri gitmesi gerekiyordu. Bunun yerine, kendi istekleriyle ilerlediler.

Bir inleme daha. Bu sefer bir inilti eşlik ediyor.

Vanilya ve konutun zengin kokusuyla bezenmiş buhar zerrecikleri etrafımda dönüyor, yumuşak sesleri bir Siren gibi beni çağırıyordu. Avucumu kapıya dayadım ve yavaşça açmaya çalıştım.

Sıcak odaya tek bir adım attım ve beni ürünlerle dolu bir lavabo ve bir ayna karşıladı. Sonunda tüm vücudum dondu.

Ben daha odasına adım atmadan önce olması gerektiği gibi. Bu binaya adım atmadan önce.

Buğulanmayan ve kapının arkasındaki duşu mükemmel bir şekilde görmemi sağlayan aynaya baktım. Cam kapılar buharla kaplanmıştı ama duş duvarına yaslanmış solgun teni görmemi engellemiyordu.

Sarı saçları göğüslerine yapışıkça daha koyu görünüyordu.

Mavi gözleri, konsantrasyonla çatılmış kaşlarının altında kapalıydı.

Dudakları ayrılmıştı... tıpkı bacakları gibi.

Bir banka oturdu, göğsü kabarırken başını beyaz fayanslara yasladı ve mor bir asayı amının kıvrımlarına doğru çalıştırdı.

Tüm uzunluğu içine doğru kaydırды ve inledi. Ağrıyan sikimi kavradım ve onunla birlikte inledim. Ses çıkarmak istememiştim. Ne yapmak istediğimden emin değildim. Sanırım doğru olanı yapıp geri , görmemiş gibi istedim.

Ama doğru olanı yapmakta hiçbir zaman iyi olmadım.

Ses göğsümü titretir titretmez, duyup duymadığını görmek için gözlerim yukarı fırladı. Mavi gözleri açıldı ve aynadan benimkilerle buluştuğunda şaşkınlıktan irileşmişti.

Elleri hareket etmeyi bırakmamıştı ve ben nefesimi tutarak bir şey söylemesini bekledim.

Herhangi bir
şey.

Ve yaptı da.

Kaderimizi tek bir kelimeyle kilitlemek. "Kent."

9 OLIVIA

DURMALIYDIM.

Onun adını inletmemeliydim.

Şok geçirmeli ve kendimi korumalıydim - duşta mastürbasyon yaparken yakalanmaktan utanmalıydim.

Ama ben .

Gözleri camın arkasından beni yaktı ve elektrik gücü uzuvlarımda dalgalandı. Dudaklarım aralandı ve sanki tüm hayatım boyunca orada bekliyormuş gibi adı dudaklarımdan döküldü.

Bir şey yapmasını, bir şey söylemesini bekledim. yerine donmuş bir şekilde durup beni izledi.

Eğer izlemek isterse, ona bir gösteri sunabilirim.

Oyuncağı kıvrımlarımın arasından kaydırıp içine bastırırken tekrar inledim. Onun olmasını diledim. Tıpkı fantezimdeki gibi.

Kapalı gözlerimin ardında onu görerek orgazm olmanın peşindeydim.

Ama orada öylece duruyordu ki, fantezim o kadar *şiddetliydi* ki, o kadar *çaresizdi* ki

-Onu gözümün önünde canlandırırdı.

Fantezimde, duşta bana katılmak için acele etmesi dışında. Orada donmuş bir şekilde durmak yerine.

Bakışlarını tutarak oyuncağı bir kez daha dışarı kaydurdım ve geri soktum. Hareket etmeyi reddedince tereddüt ettim. Belki de vücudundaki gergin kasları yanlış okumuştum. Belki de bir hata yapıyordum ve durmamı istiyordu.

Isı yanaklarımı yaktı ve oyuncağı açıklığımdan çekerken bakışlarımı düşürdüm.

"Yapma." Sesi fayans döşeli odada bir kırbaç gibi şakladı.

Gözlerim tekrar ona kaydı. Hâlâ orada bir heykel gibi duruyordu ve bir an için emrini hayal edip etmediğimi düşündüm. Sonra vücudu yavaş yavaş gevşedi. Omuzları geriye yuvarlandı. Yumrukları çözüldü. Tezgâha yaslanırken duruşu yumuşadı ve dudakları bir tarafa doğru kıvrıldı.

"Benim için bitir," diye emretti çakıl gibi sesiyle. "Kendini boşaltırken iniltilerini duymama izin ver."

Kalbim gümbürdüyor, kanımı akıtıyor, o kadar güçlü bir nabız yaratıyordu ki onu hafifletmek için can atıyordum. Oyuncağı tekrar içeri kaydurdım ve orada tuttum, kalçalarımı döndürdüm ve başparmağımı klitorisime bastırdım.

"Meme uçlarını yuvarla."

Popomu koltuğun kenarına doğru kaydırarak bacaklarımı iyice açtım ve oyuncağı sikmeye devam ederek ona istediği sesleri verdim. Elim göğsümü kavrayana kadar vücudumda yukarı doğru kaydı, parmaklarım sert ucu yuvarlamak ve çekmek için hareket etti.

Her çimdik, ayrılmış dudaklarımdan bir çığlık çıkardı ve beni tüketmek üzere olan orgazm için kendimi hazırladım.

"Bana ne düşündüğünü söyle."

Sesi bir dokunuş gibiydi, aramızdaki boşlukta titreşiyor ve tenimde yuvarlanarak ona hayat veriyordu.

"Sen," diye nefes aldım. Gözlerimi açık tutmayı başardım ve yumruklarının tezgâhın etrafında kenetlenmesini, çenesinin gerilmesini izledim. "İçimde. Sik beni. Beni alıyorsun. Beni tüketiyorsun."

Onu ne kadar çok istediğimi söylemek bile çok fazlaydı ve bedenim teslim oldu. Zevk dalgaları üzerime çökerken sırtım kamburlaştı. Çıglıklarım duşa çarpıyor, sanki sadece onun için bir senfoni çalıyormuşum gibi akan suya karışıyordu.

Vücudum yavaşça gevşedi ve oyuncağı hâlâ spazm geçiren amımdan çektim ama banktaki pozisyonumdan kıpırdamadım. Bakışlarını üzerimde tuttum, neredeyse bir sonraki hamleyi yapması için ona meydan okuyordum.

"Buraya gel."

İçimde bir zafer kıvılcımı çaktı ve böbürlenmiş gülümsememi engellemek için dudacağımı ısırdım. Ayağa kalktım ve suyu kapattıktan sonra ısıtılmış fayansın üzerinden ona doğru yürüdüm. Bir havlu alıp kurulamak için zahmet etmedim, sadece bakışlarını tuttum ve kasıla kasıla yürüdüm. Hâlâ tezgâha yaslandığı yere yaklaştığımda ona dokunmak için elimi kaldırdım.

Ben daha fazla uzaklaşmadan eli fırladı ve bileğimi bir kelepçe gibi kavradı. Bu hızlı hareket beni şok etti ve olduğum yerde donup kaldım, gözlerim fal taşı gibi açıldı. Koyu renk gözlerinin ardında zar zor dizginlenen arzu serbest kaldı ve dudaklarına yavaş bir gülümseme yayıldı.

Bu, beni hızla çekiştirip pozisyonlarımızı değiştirmeden önce sahip olduğum tek uyarıydı. Beni tezgâha yasladı, yüzü aynaya dönüktü ve kolumu arkamda, aramızda tuttu.

Pantolonunun yumuşak kumaşı çıplak tenime sürtünürken, sert uzunluğunu kığımın yanakları arasına bastırıp beni usulca becerdi. Aynaya bakışlarımı dikmiş, onunla mücadele etmemi, beni bırakmasını söylememi istiyordu ama bu istediğim son şeydi. Beni bütün gün idare edebilirdi.

Bana karşı çocuk eldivenleri kullanması gerektiğini düşünüyordu ama ben ona ne kadar almak istediğimi göstermeye hazırdım. Bileğimi kavrayan el sırtımı iterek beni tezgâhın üzerine eğilmeye zorladı.

Cüzdanından bir prezervatif almak için beni bıraktı ve nabzım daha da hızlandı.

Beni sikecekti. Bu ön sevişme değildi. Bu seksti ve ben hazırdım, gözyaşlarının eşiğindeydim çünkü çok mutluydum. Ona ihtiyacım olmadığını ve peşinden koşmayacağımı söylemişim ama Tanrım, sonunda gerçekleşeceğini bilene kadar buna ne kadar ihtiyacım olduğunu fark etmemiştim.

Aynadaki yabancıya baktım. Gözlerim, düşün buharından nemli, kızarmış çarpan azgın bir okyanus gibi karardı. Dudaklarım aralanmıştı; nefeslerim önümdeki aynayı buğulandırmak için puf puf çıkıyordu.

Pantolonunun kemerini açıp prezervatifi takabilmek için parmak eklemleri göbeğime değdiğinde bir iniltiyi zar zor tuttum. Onu geri itmek, kızışmış bir kedi gibi kendimi ona sürtmek istedim ama beni sıkıca tutmuştu.

Aletin kalın başı kıvrımlarıma değmeden önce hiçbir uyarı olmadı ve taşakları klitorisime dayanana kadar sonuna kadar itti. Kendini orada tuttu, alnı konsantrasyonla çatıldı, burun delikleri alevlendi. Kendimi durduramıyordum. Biraz sürtünme elde etmek için kıpırdandım ve gözleri açıldı, bana tüm kontrolün onda olduğunu söyleyen şiddetli bir bakış.

Bir el saçlarıma dolandı ve sertçe kavrayarak beni dik durana kadar çekti. Sırtım kemerli, göğüslerim öne doğru çıkıktı. Çekip beni becermeye başladığında esprili bir alay için dudaklarımı açtım.

Tek kelime etmedi, bu da tüm sahneyi daha da yasadışı hale getirdi. Yaşlı bir adam genç bir kadını sessizce beceriyor, istediğini alıyordu. Tüm bunlar beni daha da ıslattı, boşalmaya daha da heveslendirdi.

Sadece çığlıklarına karışan zevk homurtuları çıkardı. Beni deli gibi sikti, gözlerini indirip göğüslerimi izledi.

Her agresif itişte zıplıyor.

Ona daha çok ihtiyacım vardı. Her yerime dokunmasına, beni tüketmesine ihtiyacım vardı.

Elini kavradım ve göğüslerime götürdüm, "Daha fazla. Lütfen."

Omzumu ısırarak için eğildi, aynı zamanda parmakları göğüs ucumu kavradı ve amımın sert bir şekilde titreşmesine neden olan cezalandırıcı bir bükülme yaptı.

Çok yaklaşmıştım. Gelmeye çok yaklaşmıştım.

Eli göğsümden boynuma doğru kayd ve boynumu bir tasma gibi sardı.

"Durmak için sayaca dokunun."

Kelimeler o kadar yumuşaktı ki, onu duyma ihtiyacım yüzünden uydurmuş olabileceğimi düşündüm. Ama sonra başparmağı ve parmakları boynumun her iki yanına bastırarak beni boğdu. Savaş ya da kaç mantığım devreye girdi ve panikle tezgâha vurmamı istedi ama bunun yerine gözlerimi Kent'kilitledim ve onun amıma girip çıkma hissine odaklandım.

Sanki çıldırmama yeteneğim onu teşvik etmiş gibi, daha sıkı sıkı ve onun nerede başladığını ve benim nerede bittiğimi unutana kadar beni daha sert ve daha sert becerdi.

Gözlerimin önünde noktalar dans etti ve bedenim bir balon gibi süzüldü. Bırakmadan hemen önce her şey bulanıklaştı ve nefes nefese kaldım, havayı ciğerlerimin olabildiğince derinlerine . Sanki vücudumun içinde patlayan bir bombayı emmiş gibiydim. Zevk çığlıkları attım, tüm vücudum karıncalanıyor ve zonkluyordu. Şimdiye kadar hissettiğim her şeyden daha fazla yoğunlaşan zevk telaşında kendimi kaybettim. Kendimi o kadar kaptırmıştım ki, onun boynuma vuran iniltilerinin farkında bile değildim.

Soluk soluğa nefes alışlarımız sanki bir yarışta koşmuşuz gibi banyoda yankılanıyordu. Kol ve bacaklarım hâlâ karıncalanıyordu.

beni tutmasaydı yere .

"Bu da neydi böyle?" Nefes aldım. Birlikte geçirdiğimiz ilk gecede bana çok zevk vermişti ama boğazımı serbest bıraktığında hissettiğim hiçbir şeyi hissetmemiştim ve orgazm olmak için bedenime geri dönmüştüm.

"Beğenmedin mi-"

"Tabii ki hayır. İnanılmazdı." Yüzümü onunkine çevirdim, onu öpmek istedim ve kıkırdadım, neşeli ve coşkuluydum. "Eğer bu çocuk oyuncağı değilse, o zaman devam et."

Yüzünü başka yöne çevirdi ve bana onaylamayan bir bakış atarak mutlu yerimde bir delik açtı. "Olivia... amayız-"

İçimi çektim ve başka tarafa baktım ama ses tonumu olabildiğince hafif tuttum. "Kent, en azından bir kıza bir daha yapamayacağını söylemeden önce aletini çıkar."

"Olivia..."

"Kapa çeneni, Kent."

Dışarı çıkana kadar onu geri ittim ve yüzümü ona dönebildim. Onay istemeden yüzünü ellerimle kavradım ve beni öpmesi için onu aşağı çektim. Şaşırtıcı bir şekilde geri çekilmedi ve ben de onun zayıf ahlakından faydalanmaya karar verdim.

Ellerim yumuşayan sikine gitti ve prezervatifi çıkardı. "Senin tadını özledim," diye fısıldadım dudaklarına karşı. Yavaşça dizlerimin üzerine çöktüm, gözlerinin her hareketimi takip etmesini seviyordum. Bakışlarını tutarak dudaklarımı sikinin etrafına sardım, hala onu kaplayan dölün her damlasını toplamak için dilimi yuvarladım.

"Dizlerimin üstünde olmamı seviyor musun? Seni temizlememi?"

İstediğim gibi emmeme ve yalamama izin verse bile, eli bir şekilde kontrol edemiyormuş gibi saçlarıma daldı.

"Biliyorsun, istiyorum." İtirafı ağzından kaçtı ve ben de kendimi tutma zahmetine girmeden zaferimi gülümseyerek ifade ettim.

Yumuşayan sikini son bir kez ağzıma alarak sertçe emdim ve bir patlamayla bıraktım. "Güzel." Ayağa kalktım ve onunla tezgahın arasından çıktım. "Şimdi hazırlanmam gerekiyor ve sen beni bu hale getirdiğin için bu biraz zaman alacak." Kolayca kovulmam karşısında gözleri biraz açıldı. Daha fazlasını inkâr etmesinin beni ne kadar hayal kırıklığına uğrattığını gizlemek için bile olsa bir şey kazandığımı hissederek yanağına hafifçe vurdum ve rol yapmaya devam ettim. "Git bir içki al ve beni bekle. Kurulanmak istersen koridordaki dolapta havlu var."

Hızlı bir itiş kakışla onu banyodan çıkardım, aleti hâlâ açık pantolonundan sarkıyordu. Kapıyı kapattım ve gülümsemenin dudaklarımdan kayıp gitmesine izin verip acıyı içime çekmek için sadece bir dakikamı ayırdım. Alnımı kapıya dayadım ve duygularımın üzerimden akıp gitmesine izin verdim. Sonra ayağa kalktım, silkindim ve hazırlandım.

10 KENT

WHISKEY, kanımda dolaşan arzu tufanını yatıştırmak için hiçbir şey yapmadı.

Olivia'nın içine boşalmayı yeni bitirmiştım ve neredeyse kırk yaşında bir adam gibi değil de yirmi yaşında bir çocuk gibi sertleşmişim. Gözlerimi sıkarak kapattığımda tek gördüğüm, sırf dölümün tadına bakabilmek için yumuşayan sikimi yalayan diliydi.

Tanrım, onu boğduğumda bana verdiği tepki. Karşı koymak istediğini, kaçma tepkisine boyun eğdiğini gördüm. Ama yapmadı. Bana güvendi ve ona verdiğim zevke güvendi.

Ona vermemem gereken zevk.

Ama onun soluk soluğa çığlıklarını ve titreşen amını hatırlayınca pişman olmak zordu. Daniel'ı düşündüğümde bile bunu tekrar yapmak istememek zordu.

Bir içki daha aldım, Olivia dışarı çıktığında neredeyse boğuluyordum. "Bu da ne böyle?"

Birkaç adım ötede durdu ve gülümseyerek poz verdi. "Harika değil mi? Bunu yapmak için yerel bir tasarımcıyla çalıştım."

"Üst kısmın çoğunu kaçırıyorsun," diye suçladım.

Etek yere kadar uzanıyordu ama üstte sadece göğüslerinin üzerinden geçip boynunda buluşan iki kumaş parçası vardı

Kalın bir gerdanlık gibi. Kumaşın bir üçgeni eksikti ve her bir göğsünün iç kıvrımını ve karnının büyük kısmını ortaya çıkarıyordu. Kırmızı kumaş tenine çok yakındı ve açıkta kalan kıvrımlarını daha da belirginleştiriyordu.

Her erkek bütün gece boyunca o yumuşak teni dudaklarında, ellerinde ve dişlerinde hissetmeyi düşünecekti. Düşüneceklerini biliyordum çünkü şu anda beynimi bulandıran tek şey buydu.

Döndü, hırıltıma gülümsemesi daha da arttı. Sırtı tamamen açıktaydı ve kollarını kaldırdığında, göğüslerinin dış kıvrımının mükemmel de benimle alay ediyordu. Birkaç dakika önce onu becerirken benim için nasıl zıpladıklarını hatırlayarak, göğüslerine aval aval bakmadan geceyi nasıl geçirebilirdim ki?

Erkekleri sopayla döverdi ve ben de onu izlemek ve sahiplenmemek zorunda kalırdım, sikimde hala onun tükürüğü olmasına rağmen.

Derin bir nefes alarak arzumu kontrol altına aldım. Sadece bu seferlik teslim olmuş, canavarı beslemiştim. Şimdi, inkâra geri dönmek zorundaydım. En azından denemek zorundaydım.

"İhtiyar." "Bana öyle deme."

"O zaman şu huysuz, yaşlı adam bakışını yüzünden sil."

Bana doğru attığı her adımda uzun eteği bacaklarının etrafında sallanıyordu. Nefesimi tuttum, gözlerindeki meydan okumadan geri adım atmadım ama aynı zamanda ne yapacağından da korkuyordum. Bardağı parmaklarımın arasından kaptı ve içindekileri bitirip bana arsızca göz kırptı ve kapıya yöneldi.

Boku yemiştim.

Olivia limuzine biner binmez telefonunu çıkardı ve benim varlığımı görmezden geldi. Ben de aynısını yapmaya çalıştım ama bakmaktan kendimi alamadım-

ona. Belki şimdi doyarsam, etkinlikte bunu yapmak için bu kadar zorlanmazdım.

"Lütfen orada uslu dur Olivia. Kent Enterprise'in bir parçası olarak oradasın," diye hatırlattım ona büyük tuğla binaya doğru yürürken.

"Sakin ol Kent," diye alay etti. "Ben hayır işlerinde profesyonelim ve seks ticareti mağdurları için düzenlenen bir hayır işinde olay çıkarmayacağım. Bundan biraz daha fazla klasım var."

"Biliyorum. Sadece benimle alay etmeyi ne kadar sevdiğini biliyorum."

Kapıdan girdiğimizde sırtarak bana baktı. "Bunu çok kolaylaştırıyorsun."

İçimi çektim ve kasılarak odaya girerken kışının sallanışını izlememek için kendimi zor tuttum.

İçeri girer girmez Julia "Olivia, görünüyorsun," diye karşıladı.

"Sağ ol anne. Sen oldukça harika görünüyorsun."

Olivia ve annesi kucaklaşırken ben de David'in elini sıktım.

"Seni görmek güzel Kent. Olivia'nın takılmasına izin verdiğin için teşekkürler."

"Tabii ki. Bu işin bir parçası ve bu gece iş ortamı dışında da çok şey öğrenebileceğini düşündüm."

Olivia gülerek, "Bana nasıl kaynaşacağımı ve şakalaşacağımı öğreteceğini sanıyor, sanki bu konuda harika değilmişim gibi," dedi.

"Sosyal etkinliklerde her zaman çok iyiydi," diye övdü annesi.

"Selam millet," diye selamladı Daniel, kolunda Carina ile yürürken. Olivia'nın başının üstünü öpmek için eğildi. "Hey, ufaklık. Elbisenin geri kalanı nerede?"

"Çok komik," diye kestirip attı.

Carina tanıtılırken daha fazla sarılma ve öpüşme gerçekleşti.

"Gelecek hafta New York'taki toplantılara hazır mısınız?" Daniel bana sordu.

Bayanlar sohbet ediyorlardı ama benim gitmemden bahsedilince Olivia kaşlarını kaldırarak döndü. "Yine mi gidiyorsun?"

"Evet."

"Ama daha yeni döndün."

"bir şey yok, Vivian orada olacak."

Carina'nın gözleri Olivia'nın endişeli yüzüyle benimkiler arasında gidip geldi. Carina'ya boş bir bakışla karşılık vermek için elimden geleni yaptım ama dudakları kıpırdadığında başarısız olduğumdan emindim. "Ben de uğrayacağım ve seninle bazı şeylerin üzerinden geçebiliriz," dedi Olivia'ya.

"Oh, Olivia, tüm bu bilgileri iyice özümlediğinden emin ol. Bu projede başarılı olacaksın," dedi Julia heyecanla. "Şimdi, izin verirsiniz, gidip tüm bu harika güzellikler için teklif vermem gerekiyor."

David gülümseyerek, "Çek defterimi hazırlayayım," diye homurdandı, karısının arkasından geliyordu.

"Pekâlâ Bay Kent," dedi Olivia omuzlarını geriye çekerek ve gözümü o çekici et üçgenine çekti. "Beni gezdir ve ipleri göster."

Bakışlarımı tekrar onunkilere çevirmeye zorladım ve orada kalan parıltıyı görmezden geldim. Elini koluma doladı ve Carina'nın çok bilmiş bakışlarından uzaklaştık.

Bir kadeh şampanya kaptım ve odanın etrafındaki çeşitli iş adamlarını ve kadınları anlattım. Biz etrafımızda dönerken o her kelimeye dikkat kesildi ve sorular sordu. Arada bir durup sohbete dalıyorduk. İlk başta, nasıl kaynaşacağını bildiğine dair güvence vermesine rağmen, sohbetlerde ona yardım etmem gerekeceğinden endişelendim. Ama yanılmışım. Zaman zaman Olivia konuşmalara hakim oluyor, kahkahaları ve kolay sorularıyla kadınları ve erkekleri kazanıyordu. Ona verdiğim bilgileri aldı.

ve sanki yıllardır onlarla çalışıyormuş gibi ailelerini ve işlerini sordu.

Herkesin gözü onun güzelliğine ve yaydığı özgüvene takılmıştı ve ben de kendimi geride durup onun parlamasına izin verirken buldum. En azından bir adam gittikçe yaklaşıp gözlerini onun açıkta kalan kıvrımlarına dikene kadar.

"Olivia," diye adamın sözünü kestim, ne kadar kaba bir çıkış yaptığımı umursamadan. "Hadi gidip şu baktığın spa gününe teklif ." Elimi sırtının üst kısmına koyarak onu uzaklaştırdım, yumuşak tenini okşama isteğimi görmezden geldim. Ben bahanelerimizi sıralarken gözlerini dikmiş bana bakıyordu. "Üzgünüm Charles. Kaçırarak istemedik. Seninle tekrar konuşmak güzeldi."

"Bu çok kabaydı," diye azarladı.

"Kaba olan, göğüslerine bakmaktan kendini alamamasıydı."

Başını sallayarak bıyık altından güldü. "Bunu senden duymak çok zengin."

Müzayede ürünlerinden birinin yanında durduk ve yanımızdan geçen bir garsondan bir kadeh şampanya aldı. "İçiyor musun?"

"Evet." Kaşlarını kaldırdı ve bardaktan bir yudum alırken onu durdurmam için bana meydan okudu. "Paranı harcadığın ve olay çıkarmadığın sürece kimsenin umurunda değil. Ayrıca, doğum günüm gelecek hafta. Erken bir kutlama diyelim. İçmek için yeterince yaşlı görünmüyor değilim."

"Buna itiraz edemem," diye mırıldandım.

Bir yudum daha almadan önce gülümsedi, neyse ki yorumum konusunda beni zorlamadı. Sessizce yürüdük, açık artırmaya çıkan tüm eşyaları inceledik. Arada bir durup teklifini bir kâğıda karalıyor ve başka bir ürüne geçmeden önce kutuya atıyordu.

"Demek gidiyorsun."

"Gidiyorum."

Bir çift elmas küpeye bakarak, "Size soru sormak için mesaj atabilir miyim?" diye sordu.

Soru hafıftı ve bir an bile inanmadığım bir masumiyetle doluydu. "Vivian'a sorabilirsin."

Gözlerinin ardında günahattan başka bir şey parıldamadan başını kaldırdı. "Ama ya sana *ihtiyacım* olursa?"

Boğazımı temizledim ve boynumu bir o yana bir bu yana uzattım, bana o yakıcı ateşle baktıkça tenim daha da gerginleşiyordu. Şakacı bakışları beni gülümsemeye ve oyuna katılmaya, istediğimi alma doğama teslim olmaya çağırıyordu.

Ama sıranın sonunda kendi eşyaları için teklif veren annesi ve babası vardı. Ona bakmamak için odaya baktığımda, bir sonraki grupta Daniel'ı gördüm. Her yerde bunun istediğim tek gecelik bir ilişki olmadığını hatırlatan işaretler vardı. Bu, sonuçları olan genç bir kadındı.

Olgun olma zamanıydı, oyuncu tarafımı kilit altında tutma zamanıydı.

"Eminim Vivian ihtiyacınız olan her şeyi size sağlayacaktır."

Olivia'nın gözleri vücudumda bir aşağı bir yukarı gezindi. "Seni temin ederim, yapamaz."

Damarlarıma sıcaklık doldu ve çenemi o kadar sıktım ki azı dişlerimin çatlayacağından korktum.

"Alexander?" tanıdık, yumuşak bir ses arkamdan seslendi.

Nefesim rahatlamış bir şekilde dışarı fırladı, sonra döndüm ve zarif esmeri gülümseyerek selamladım. "Paige, ?"

"Güzel. Seni bulduğuma göre harika." Alanıma girdi ve ayak parmaklarının ucuna basarak yanağıma uzun bir öpücük kondurdu.

"Merhaba, ben Olivia." Olivia elini Paige'le benim aramdaki küçük boşluğa sokarak onu bir adım geri atmaya ve Olivia'nın elini sıkmaya zorladı.

"Olivia ben oteli kurarken bir üniversite kursunda staj yapıyor. Daniel'ın yeğeni."

"Oh, ne kadar tatlı. Daniel'ın küçük yeğenine yardım etmen çok hoş."

Olivia'nın vücudu yanımda kaskatı kesildi ve ben de Olivia'nın dilinin ucunda duran iğnelemeyi engelleyerek konuşmayı sürdürmek için acele ettim.

"Olivia, bu Paige. Babası New York'ta baktığımız gayrimenkulün sahibi."

"Büyüleyici."

"İyi haberlerim var Alex." Paige, Olivia'nın alaycı ses tonunu duymazdan gelerek tekrar benim alanıma girdi ve avucunu smokinimin yakasına koydu. "Ben de önümüzdeki hafta New York'ta olacağım."

"Sen de mi emlak işinde çalışıyorsun?" Olivia sordu.

"Hayır. Ben uluslararası bir şirketin CFO'suyum. Bu biraz karışık, tatlım."

Olivia patlamanın eşiğindeymiş gibi görünüyordu. Gözleri Paige ile elinin hâlâ yakamda durduğu yer arasında gidip geliyordu. Olivia'nın yüzü yumuşak bir gülümsemeye dönüştüğünde durumu yatıştırmak için ağzımı açtım ve bütün gece odada çalışan kız geldi.

"Bu büyüleyici. Eminim heyecan verici bir iştir."

Paige kendi mülayim gülümsemesini takındı ve Olivia'yı dışarıda bırakarak tekrar bana döndü. "Benimle dans et. Eğer iş konuşacaksak, bunu en azından sen bana sarılırken yapabiliriz. Bundan ne kadar hoşlandığını biliyorum." Son kısmı alçak sesle söyledi ama Olivia'nın duyamayacağı şekilde değil.

Paige'in başının üzerinden baktığımda Olivia'nın açık mavi gözlerinin kızgınlıkla karardığını gördüm. Eğer bir bakışıyla beni yakabilseydi, yerde kül olurum. Ne düşündüğünü biliyordum, gelecek hafta ben yokken Paige'i becereceğimi düşünüyordu. Ve belki de öyle olacaktım.

"Dans etmek isterim. Olivia, bu gece görevde değilsin."

Çenesi yukarı doğru kalktı ve ben de gözlerinde beliren bir anlık incinmişliği görmezden gelerek uzaklaşmak için fırsat kolladım.

En iyisi buydu. Ben böyle biriydim. Güzel bir kadına nadiren hayır diyen bir playboy. Belki Olivia bunu ne kadar çabuk öğrenirse, bu aşkı o kadar çabuk bastırır ve beni arzularımızın kancasından kurtarırdı.

11 KENT

Anlaşılan Oaklyn, Daniel ve Jackson'ı Olivia için Voy'da sürpriz bir parti düzenlemeye ikna etmişti. Yirmi birinci yaş gününü kutlamak için amcanın sahibi olduğu bir bardan daha iyi bir yer olabilir miydi? Daniel'in onu Voyeur'a almasına imkân yoktu, bu yüzden bizim küçük yan işimiz ikinci en iyi yerd.

Daniel, "Orada olmalısın," diye ısrar etti.

"D, ben ufaklıkların partisi için yaratılmadım." Yani Olivia'nın sarhoş olup dans etmesini izlemek istemiyordum. Aslında dans edişini izlemek istiyordum ama Daniel'in gözlerimi onun vücudundan nasıl ayıramadığımı görmesini istemiyordum.

"Zor iş. Bunun için en iyi arkadaşımı arıyorum." "Neden buna gidiyorsun?"

"Jackson'a barmenlikte yardım ediyorum. Ayrıca orada içki içilecek ve erkekler olacak. O üniversiteli çocukları bir şey denemeleri için bırakmayacağıma eminim."

Evet, hiçbir erkeğin Olivia'yı ellememesini sağlayabilirim. Gerçi bunun bir önemi yoktu çünkü onu bir daha becermeyecektim, bu yüzden istediği kişi tarafından ellenebilirdi. Yumruklarımın sıkıldığını düşünmek kimin umurundaydı? Kimin umurundaydı ki Paige'i

ve eve gidip Olivia'nın anısına otuz bir çekmeye ne dersin?

Tanrım, boku yemiştim.

Birkaç saat sonra kafamı bara vurmaktan savaştım. Oda tıklım tıklım ve gürültülüydü, birbirlerine tezahürat yapan erkeklerle ve birbirlerinin maskaralıklarına zevkle ciyaklayan kızlarla doluydu. Tüm bunlar kara tahtaya çakılmış çiviler gibi sinirlerimi bozuyordu. Üniversitede de benzer deneyimler yaşadığımı hayal meyal hatırlıyordum. Sadece onların çok daha az sinir bozucu olduğunu hatırlıyordum. Muhtemelen ben de buradaki herkes kadar sarhoş olduğum içindi.

"Ne istiyorsun? Jackson omzunun üzerinden bir bez parçası atarak sordu.

Jackson Voyeur'da bir oyuncuydu ama Daniel'ın ona karşı hep bir zaafı vardı ve ocuk muhasebe konusunda çok başarılıydı. İşimizdeki rolü sonunda Voy'un üçüncü yöneticisi olana kadar değişti.

"O tembel pisliğe hizmet etmeyin," diye araya girdi Daniel, arkadan bir çanta taşıyordu. "Kendisi alabilir."

Jackson güldü, Daniel ve benim birbirimize boktan konuşmalarımıza alışkındı. "Şişeyi bana ver, burada olduğumu unutana kadar içeceğim."

Dans pistinden bir çığlık daha yükseldi ve gülen bir kız iri yarı bir adamın omzuna atılarak bir köşeye taşındı.

"Oroşpu çocuğu," diye homurdandı Daniel. "Bu vahşilerin arka koridorda sevişmelerini engellemeliyim."

"Hey, o bir zamanlar sendin," diye alay ettim.

Daniel güldü ve yanımdan geçerken sırtıma bir tokat attı. "Bu hâlâ benim. Sadece bu işte daha iyiyim."

Ben içkime döndüm, o da seks kulübü sahibi olmayan bir namuslu gibi yasadışı salon seksini durdurmaya gitti.

Oaklyn pencerenin yanındaki tüneğinden, "O burada," diye bağırdı.

Bar halka açıldı ama çoğunlukla Olivia'yı kutlamak için gelen insanlarla doluydu. Oaklyn'in yönlendirmesiyle hepsi kapının yanında toplandı. Olivia'nın sarı saçları kapıdan çıkar çıkmaz ensemdeki tüyler diken diken oldu ve herkes mutlu yıllar diye bağırdı.

Güzel bir gülümseme dolgun dudaklarını germeden önce gözleri genişledi. İnsanlar sanki onu görmeyeli günler değil de yıllar olmuş gibi kucaklaşarak selamladılar.

Kalabalığa ara verildiğinde onun kıyafetini gördüm ve ciğerlerimdeki havayı yuttum. Neredeyse iki yıl önce Voyeur'da ilk karşılaştığımızda onu gördüğüm kıyafetin aynısını giymişti. Aynı gümüş payetli mini etek. Aynı ipeksi krem rengi kaşkorse kıvrımlarını sarıyor, sütyen giymediği gerçeğini gizlemek için hiçbir şey yapmıyordu. İki malzemenin arasında bir karın şeridi ortaya çıkmış, sikimi sürerken elimin onu kavraması için yalvarıyordu.

Başımı sallayarak arkamı döndüm. Daniel şu anda beni görseydi, onu ne kadar çok istediğimi saklayamazdım.

Bardakla bile uğraşmadan şişeyi arkaya yatırdım ve içtim.

On dakika sonra barın köşesinde üç kişi oturmuş, ilk kadehini içiyordu. Elindeki bardağı bir tokatla tahtaya bıraktı ve gözlerimi üzerinde hissetmiş gibi doğrudan bana baktı.

Kocaman gülümsemesi yumuşadı, beni orada bulduğu için şok olmuştu. Sonra, burada başka hiç kimseye verdiğini görmediğim yepyeni bir mutlulukla yukarı doğru eğildi. İstesem de göğsümün gururla kabarmasını engelleyemezdim. Başımı sallayarak şişeyi bir selam olarak uzattım.

Benim taburemle diğzerinin arasındaki dar alanda durana kadar aramızdaki birkaç kişinin etrafından dolanırken gülümsemesi yırtıcı bir hal aldı. , sadece bara yaslanıyor, tişörtünün altında göğüslerinin baştan çıkarıcı bir şekilde sallanmasına neden oluyordu.

"Merhaba, *Bay Kent*. Sizi burada görmek sürpriz oldu." "Buradaki herkes sizi şaşırtmışa benziyor."

Dudaklarını açtı ve ben nefesimi tuttum, ağzından çıkacak her şeyi bekledim, kendimi baştan çıkarmaya hazırladım.

Daniel, "O benim için burada," diye araya girdi.

Yüzümü bara döndüm, dönüp ona bakmamak için omurgamı sertleştirdim. Olivia hâlâ bara yaslanmıştı, çok yakındı ve etrafta kim umursamıyordu. İtiraf etmeliyim ki, onun cesaretini seviyordum. En iyi arkadaşımın yeğeninden başka biri olsaydı, onu seks için koridora götüren adam ben olurum.

"Teşekkür , Daniel Amca."

"Prenses için her şeyi yaparım," diye abarttı Daniel başını eğip göz kırparak.

Bir garson kız dikkatini çekip onu uzaklaştırdı ama ben yine de bakışlarımı ileriye kilitlemek için mücadele ettim. Derim gergin kaslarımın üzerine öyle gerilmişti ki, küçük eli dizimin hemen üzerine geldiğinde neredeyse yerimden sıçrayacaktım.

"Olivia," diye hırlayarak uyardım.

Elbette bunu tamamen görmezden geldi. "Paige nasıl?"

Paige kim?

Dudağını ısırması ve elini yukarı kaldırması yüzünden kendi adımı bile zar zor biliyordum.

"O iyi," diye .

"Onu New York'ta görmek için bir *planın* var mı?"

O anda olgunlaşmamışlığı ortaya çıktı ve kıskançlığını alaycı bir sesle dışa vurdu. Bu beni kendime getirmek için yeterliydi.

Üzerime şehvetli bir sis çöktü ve sikime ulaşmadan hemen önce bileğini kavradım.

"Bu seni ."

Sinirle elini yumruk yaptığında tendonları parmaklarımın altında zıpladı. Aferin ona. Paige konusunda hıyarlık ediyordum ve Olivia beni kaldırıma itmeliydi. Dudakları aralandı ve ona karşı her zaman yaptığım gibi kendimi hazırladım. Ama genç bir sporcu sırtına bastırmış, konuşmak için eğilmişti.

"Hey, sonra benim için bir vücut vuruşu sakla." Eli, daha önce onu tuttuğumu hayal ettiğim beline kaydı ve göğsümün derinliklerinde ilkel bir kükreme gürledi.

Olivia her şeyi izledi ve arkasındaki pisliğin fark edemeyeceği kadar ince bir hareketle bileğini yavaşça kavrayışımın çekmeden önce tepkime kaşlarını çattı. Gözlerindeki meydan okumayı karşılamak için ayağa kalkmadığımda, ona gülümseyecek kadar başını çevirmeden önce suratını astı.

"Elbette. Şimdi benimle dans

et." "Evet, hanımefendi."

Daniel, bu dev mağara adamının bu hareketleri yapmak için bu kadar masumiyeti yerde sürüklemesini nerede engelleyecekti? Herkesin önünde pratik olarak sevişiyorlardı. İzlediğimden emin olmak için bakışlarını bana doğru çevirdi, ben de hemen gözlerimi kaçırdım ve şişeden büyük bir yudum aldım.

"Çocuklar *o kadar* da kötü değil," diye şaka yaptı Jackson.

"Çünkü sen hâlâ bir çocuksun." Yirmili yaşlarının ikinci yarısındaydı.

"Evet, ama artık Jake'le bir düzen kurdum. Dışarı çıkıp parti yapmaktan çok memnunum. Onlara bakmak bile beni yoruyor. Eve gidip Jake ile kıvrılmak ve biraz spor izlemek için sabırsızlanıyorum."

Üniversiteden sonra bir yere yerleşmeyi hiç düşünmemiştim. Hayatın, bir ev bulup kendimi bir yere hapsetmek için sunacağı çok şey vardı. Ama itiraf etmeliyim ki Jackson'ın ilişkisinden bahsettiğini duymak göğsümün arkasında daha önce hiç olmayan bir kaşıntıyı, düşünmek istemediğim bir ihtiyacı uyandırdı.

Jackson, Olivia'nın dans pistinde bir erkekten diğerine geçişini izlerken, "Bu kız çok vahşi," diye yorum yaptı. Kalem gibi Aaron bile Olivia'nın dikkatini çekmeyi başarmıştı.

Sonunda tuvalete gitmek için hayran kulübünden ayrıldığında, pervasız tarafımı serbest bırakacak kadar alkol almıştım ve onu takip ettim.

İlahi bir müdahalenin lütfuyla, dışarı çıktığında koridor boştu ve bileğinden tutarak onu köşeye çektim.

"Kent. Ne be?"

Sırtını duvara yaslayıp elimi başının yan tarafına koyarak onu köşeye sıkıştırdım. "Eğleniyor musun?"

Mavi gözleri parladı ve dudakları büzüşerek benim aşırı sert tavrıma baktı. Geçen gece kontrolü ele almam Olivia'nın hoşuna gitmişti ama gün boyunca itaatkâr davranmamıştı ve şansımı zorladığımı, taşaklarıma diz çökmesi için ona yalvardığımı biliyordum.

"Evet." P'yi şaklattı ve ben bunu bir kırbaç darbesi gibi hissettim.

Bakışlarımı tutarak yanımda getirdiğim şişeyi kaptı ve dudaklarına götürerek uzun uzun içti. Ağzının kenarından biraz damladı ve şişeyi vücuduna doğru eğip her santimini yalayarak teninden sarhoş olmamak için kendimi zor .

"Tam bir baş belasısın."

"Ne demek istediğinizi anlamıyorum." Hepsi masumiyet. Hepsi bana işkence etmek için bir maskeli balo.

Bileğini kavrayarak elini sertleşmiş sikime doğru ittim. "Evet, biliyorsun."

Sırtını dikleştirdi, göğsünü benimkine bastırdı, elini bedenlerimizin arasına sıkıştırdı ve beni okşamaya başladı. "O zaman bu konuda bir şeyler yap."

Her şeyin paramparça olmasını umursamadan şişeyi yere bıraktım ve elimi onun sıcak, sıkı kalçalarının arasına bastırarak yüzgeçlerimi acı verici bir şekilde yavaşça sıcaklığına doğru sürükledim. Meme uçları ipek bluzunun altında çakıllanıyordu ve onları emmek için eğiliyordum. Banyo kapısı gıcırdayarak açıldı ve ben geri çekildim.

Neyse ki, sallanan Daniel ya da Jackson değil de bir teeny-bopper'dı.

"Gel dans edelim, doğum günü kızı," diye bağırdı sarhoş arkadaşı. "O zaman vücut fondipi yapıyoruz. Yaşlı adamı da yanında getir. Çok seksi."

Bir şekilde onun bu yaşlı adam lafı karşısında yaltaklanmamı engellemeyi başardım. Olivia bunu tamamen görmezden gelerek çenemi kendisine doğru çekti.

"Beni eve götür Kent," diye neredeyse yalvarıyordu. "Becer beni."

"Siktir," diye nefes aldım. Hayır demediğim yıllar boyunca tüm itidalimi kullanarak, "Yapamam," diye mırıldandım.

Hayal kırıklığı yüzünü umutlu gülümsemeden aşağı çekti. Gözleri, sönene kadar boğulan bir mum gibi karardı. Ama aynı hızla omuzlarını geri çekti, omuz silkti ve onu sıkıştırdığım yerden dışarı çıktı. "Paige ile iyi eğlenceler."

Sonra arkasını dönüp gitti, beni pişmanlık içinde bıraktı ve şişe yere düştüğünde devrildiği için artık burbon yoktu. "Bu tene sadece üst raf likörler dokunur," diye bağırdı köşeyi dönerken.

Olivia'nın sarhoş bir pisliğin vücudundan içki içmesine izin vermesine seyirci kalmamın imkânı yoktu. Onu öldürürdüm.

der birisi.

Ya da onu dışarı sürükler ve arabada becerirdim. En iyi arkadaş ya da değil, hak iddia ederdim.

12 OLIVIA

Olivia: Bir sorum var: Bu aynanın iyi bir selfie yüksekliği olduğunu düşünüyör musunuz?

Otelin lobisinde çektiğim fotoğrafı ona GÖNDERDİM. Ona mesaj atmak için zayıf bir bahaneydi ama ona bir resim gönderip onunla konuşabilmek hoşuma gitmişti. Bütün hafta ortalıkta yoktu ve bu kaybı hissetmekten kendimi alamıyordum.

Seks yaptığımızdan beri, her zaman yüzeye çıkmadan kaynayan arzu taşmaya başladı. Onu zorlamamakla ilgili tüm o konuşmalar sadece konuşmaya dönüştü. Sürekli onu kendime çekmenin yollarını düşünüyordum. Ne zaman onu arzulamıyormuş gibi davransam, yalancı olduğumu biliyordum.

Kent: Ne?

Kent: Numaramı nasıl aldın?

Vivian verdi.

Ve selfie'ler çok büyük, Kent. Programa ayak uydur.

Kent: ...

Olivia: İnsanlar otelinizde kendi fotoğraflarını çekecek ve sosyal medyada paylaşacaklardır. Ama sadece fotoğraf çekmek için iyi aynalarınız varsa.

Bunun gibi.

Yataktan fırladım ve boy aynamın önünde durdum. Dersten eve döner dönmez sadece bir tişört ve külot giymiştim. Aynanın yanındaki lambayı yakarak, ince beyaz kumaşın arasından meme uçlarımı görebileceği kadar ışık aldığından emin oldum. Hafifçe döndüm ve popomu dışarı çıkardım, böylece kıçımın etek ucundan görünen kıvrımını görebilecekti.

Şöyle bir göz gezdirdikten sonra, beni özçekim konusunda bu kadar iyi yapan kuşağıma teşekkür ettim ve gönder tuşuna bastım.

Kent: OLIVIA.

Amcan hemen .

Kent'in fotoğrafı çektiğini ve saklamak için telefonuyla uğraştığını hayal ettiğimde başım kahrkayla geriye düştü. Sonra onu gizli tutacak kadar eğdiğini ama yine de vücuduma bakabildiğini hayal ettim. Onu bir toplantıda, gömleğimin altındaki her şeyi hatırladıkça sertleşirken hayal ettim.

Ona bunun sınıfım için bir iş sorusu olduğunu söyle. Vivian'a sordum, o da sana sormamı söyledi.

Kent: Tanrım.

Işığın kıyafetlerimi nasıl vurguladığına bak.

Kent: Ne kıyafeti?

Külot giyiyorum. Görmek ister misin?

Kent: Seninle ne yapacağım ben?

Birkaç fikrim var.

Kent: Bu gece çok ileri gidiyorsun.

Ve bunun için üzgün bile değilim.

Kent: Olmanı beklemiyordum.

Kent: Döndüğümde aynaları tartışırız.

Tamam. Ne zaman döneceksin?

Kent: Yarın. Yaşasın! .

Kent: Olivia ...

Ne? Bir kız patronunu göreceği için heyecanlanamaz mı? Aynalarla konuşmak için gerçekten heyecanlıyım.

Onların önünde sevişmeyi ne kadar çok sevdiğini biliyorum. Belki de araştırma amacıyla her kattaki banyo aynalarını test etmeliyiz.

Kent: ... Bir toplantıdayım. Döndüğümde LOBBY aynaları hakkında konuşuruz.

Olivia: Gece dokuzda mı?

Kent: Bir akşam yemeği

toplantısı. **Olivia:** Oh,

Paige orada mı? **Kent:**

Evet.

Aynaların önünde sevişmeyi seviyor mu?

Kent: İyi geceler, Olivia.

Parti bozan.

Telefonumu komodinin üzerine bıraktım ve bir şişe şarabımı içmeye ve Netflix izlemeye geri döndüm.

Alkolün son damlası da bittiğinde ve film sona erdiğinde içim sızladı. Geçen hafta sonu barda onunla ne kadar alay etsem de eve kimseyle gitmemiştim. O gittikten sonra kimsenin bana dokunmasına izin vermedim. Hiçbir şey tenime onun gibi hayat veremezdi ve vücudumdaki likörü yalamasını istediğim tek kişi oydu.

Banyoya baktım ve Kent'in bana güç vermesinin nasıl bir his olduğunu hatırladım. Onun merhametine nasıl kaldığımı hatırladım.

Elini boğazıma doladı.

Tişörtümü odanın diğerk ucuna fırlatıp yatağı uzandım ve elimi külotumun içine soktum.

Tek istediğim beni düşünmesiyken onun Paige'le birlikte olması fikrinden nefret ediyordum. Benim onun için acı çektiğim gibi onun da benim için acı çekmesini istiyordum.

Bir karar verdim ve düşünme zahmetine girmeden telefonumu komodinin üzerinden aldım ve vücudumun üzerinde tuttum. Bir elimle meme uçlarımı zar zor kapattım ve bacaklarımı açtım. İç çamaşırlarımı çıkarmayı düşündüm ama amımın siber dünyada görünmesini istemedim.

Fotoğrafi çektim, dudaklarımın hemen üstünden kırptım ve gönder tuşuna bastım.

İçimde olmanı özledim.

Ertesi sabah -ya da daha çok öğleden sonra- uyandığımda hâlâ ondan haber alamamıştım.

Aptal Olivia.

Sarhoşken yazdığım mesaj için bütün gün kendimi azarladım.

Flört etmek başka bir şeydi, onu ne kadar özlediğimi açıkça söylemek başka bir şeydi. Onun aptal Paige'le birlikte olduğu düşüncesinden nefret ediyordum. Ve bu fikirden nefret ettiğimden de nefret ediyordum.

Ben Olivia Witt'tim. Kıskançlık yapmadım. Yeterince umursamadım. İsteddiğim kişiyle, istediğim zaman sevişirdim ve kimsenin peşinden koşmazdım.

Bütün gün kendimle savaş halindeymişim gibi hissettim. İki tarafım da birbiriyle tartışıyordu.

Belli ki seni istiyor. Sadece biraz itmeye ihtiyacı var. İtmekte sorun yok.

Kimsenin peşinden koşmayacaksın. Asla. Kendini bu şekilde aşağılama. Kendini kimse için bu kadar müsait hale getirme.

Çeviri Kitaplar: <https://t.me/cevirigiller>

Ama onunla seks yapmak çok iyi. Uzun zamandır hiçbir şeyden bu kadar heyecan duymamıştım.

Duygularınız üzerinde böyle bir güce sahip olmasına izin vermeyin.

Kendi kafamın içinde olmaktan o kadar yorulmuştum ki Oaklyn beni akşam yemeğine davet ettiğinde bu fırsatı kaçırmadım. Birkaç dakika sonra Aaron aradığında onu da davet ettim.

"Onu neden davet ettin ki?" Aaron tuvaleti kullanmak için uzaklaştığında Oaklyn homurdandı.

Yanağımı çiğneyerek ne kadar reklam yapmak istediğime karar vermeye çalıştım. Ama Oaklyn'di. Ona her şeyi anlattım. Belki zihnimdeki karmaşayı yatıştırmama yardım edebilirdi.

"Kent'e kirli bir resim gönderdim ve onu özlediğimi söyledim." Kaşları yavaşça saç çizgisine doğru yükseldi. "Cevap vermedi ve şimdi kendimi aptal gibi hissediyorum. Egomu erkeklerin ilgisiyle yatıştırmaya ihtiyacım var."

"Aaron'a 'erkek' demeye dilim varmıyor." "Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Biliyorum. Ve sadece o mesajın ne kadar büyük bir olay olduğunu bildiğim için Aaron hakkında bir daha yorum yapmayacağım. En azından bu gece için."

Aaron tuvaletten döndü ve Oaklyn onun aptalca şakalarına gülmeye bile çalıştı. Çatalımı alfre- do sosuna batırdım, tabağıma yapıştım ve onun saçmalamasını zar zor dinledim. Eli kalçama inip eteğimin altına girdiğinde neredeyse yerimden sıçrayacaktım. Yükselişini durdurmak için elimi onunkinin üzerine kapattım. Eğildi ve boynuma bir öpücük kondurarak beni ürpertti.

", Livvie-bebeğim. Seni bu gece için hazırlayayım."

Masanın karşısındaki Oaklyn'e baktım, bir yandan tabağına bakıyor bir yandan da öğürme hareketleri yapıyordu.

Bu bir hataydı.

Yapabileceğimi kanıtlamak için Aaron'la birlikte olmak ve Kent'ten başka kimsenin elini üzerimde istemediğim için geri çekilmek arasında kalmıştım.

Telefonum titredi ve geri çekilmek için bir nedenim olduğu için rahat bir nefes aldım. Aaron'ın elini ittim ve telefonumu aldım.

Kent: Benimle 1469 numaralı odada buluş. Yönergeleri takip edin.

Kalbim öylesine gümbürdüyordu ki diğer tüm sesleri bastırıyordu. Damarlarıma hücum eden adrenalin, tepeden tırnağa heyecanlı bir karıncalanmaya neden oldu.

"Olivia," dedi Aaron yüksek sesle, sanki bunu daha önce de söylemiş ve ben cevap vermemiştim.

"Gitmem gerek." Cevap bile beklemedim. Masanın üzerine para attım, gözleri fal taşı gibi açılmış Oaklyn'e bir özür mırıldandım ve oradan uzaklaştım.

Restoranın kapısına vardığımda neredeyse koşuyordum. Bir taksiye atladım ve arka koltukta hızla atan kalbimi sakinleştirmek için nefes egzersizleri yapmaya çalıştım.

Otelin ön kapısında derin bir nefes aldım ve hissetmekten çok uzak olduğum bir sakinlikle içeri girdim. Lobide sadece birkaç çalışan kalmıştı ve ben de kibarca gülümseyerek orada olmaya hakkım varmış gibi asansörlere doğru yürüdüm.

Ana anahtarımı kaydurdum ve kapıyı iterek açarken nefesimi tuttum. Beni bekliyor olacak mıydı? Yol tarifi neydi? Bu kapının diğer tarafında ne bulacaktım?

Hiçbir şey bulamadım. Oda boştu ve sert bir nefes verdim. Beni beklememesinin yarattığı hayal kırıklığını üzerimden atarak, hızlıca odayı taradım ve yönünü bulmaya çalıştım.

Yatak odasına girdiğimde yatağın üzerinde büyük bir kutu ve üzerinde bir zarf gördüm. Notu açtığımda ellerim titredi.

*Soyun ve kutudakileri giy.
Talimatları takip et ve beni bekle.*

 inde bomba bulacakmışım gibi kapağı yavaşça kaldırdım.
Ama bulduğum şey kalbimi patlayacakmış gibi hissettirse de kesinlikle bir bomba bulmadım.

Ona  ocuk eldivenlerini istemediğimi
söyledim. O da kesinlikle eldivenleri
 ıkarmıştı.

13 KENT

Otel odasının kapısının önünde dururken derin bir nefes aldım ve kendimi diğer tarafta bulacaklarıma hazırlamaya çalıştım.

Orada olacağını biliyordum. Lobideki ofislerden birinde oturduğum yerden içeri girişini izledim. Ancak, talimatlara uyup uymayacağını bilmiyordum. Bu gece onun için yaptığım planlara karşı çıkacağını sanmıyordum ama Olivia kendi halinde bir kadındı ve bir erkeğe boyun eğmesi gerekmiyordu. Bu da boyun eğdiği her anı baş döndürücü, güçlü bir heyecan haline getiriyordu.

Hazırlanması için ona otuz dakika vermiştim. Beni beklemesi için 30 dakika. Beklentinin artmasını istiyordum. Biraz sakinleşmek için otuz dakikaya *ihtiyacım* vardı. Kapıdan girdiğini görür görmez, onu duvara yapıştırmak ve unutulana kadar becermek istemiştim.

Yine de yaptım.

Dün geceki fotoğrafına üç kez mastürbasyon yaptıktan sonra, siktir et demeye ve baştan çıkarıcıya teslim olmaya hazırdım. Kendimi inkâr etme saçmalığından bıkmıştım. Beni strese sokuyordu ve kendimi dizginlemem gereken yeterince şey vardı. Kendimi Olivia'nın içine gömmekten alıkoymaktan bıkmıştım ve açıkçası kolum yorulmuştu.

Neredeyse kırk yaşındaydım, ne istediğini hayal eden ve eline gelen bir genç değildim. Diğer tarafta istekli bir amcığım vardı.

Bu kapıyı açacaktım ve da.

Tekrar ve tekrar.

Rızası olan yetişkinler arasında yanlış bir şey yoktu. Daniel'ın bu karara dahil olmasına hiç gerek yoktu. Bilmesi gerekmiyordu. Daha önce seks partnerlerim hakkında hiç bilgilendirilmemişti; şimdi de bilmesine gerek .

Omuzlarım geride, anahtarımı kaydurdım ve içeri girdim. Tatlı vanilya kokusu burnuma çarptı ve sikim daha da sertleşti. Oturma odasının ötesindeki pırıl pırıl şehir ışıklarına bakarak herhangi bir ses var mı diye kulak kabarttım. Açık yatak odasının kapısından bir kumaş fırçası geldi ve bulacağım şey için kendimi hazırladım.

Hayatımda gördüğüm en güzel manzara beni karşıladı.

Karnımın derinliklerinde yükselen bir inilti göğsümde gümbürdedi ve dudaklarımdan döküldü. Yumuşak bedeni kabarık beyaz yorganın üzerine bastırılmış, benim almam için yayılmıştı. Kırmızı uçlu ayak parmaklarına, onu yatağa bağlayan siyah, saten kelepçelere, ince, açık bacaklarına baktım. Pembe amını görünce ağzım sulandı ve başının üzerine gerilmiş kollarından yukarı çekilmiş ve aynı siyah satenle kelepçelenmiş kabarık göğüslerini görünce bir inilti daha çıkardım.

Hazırlıklı olmadığım şey ise kızgınlıkla büzülmüş kırmızı dudakları ve ateş mavisi gözleri oldu.

"Beni yeterince beklettin Kent." Adımı hırladı ve kibirli bir şekilde kaşlarını kaldırdı. Tanrım, onu isteğime boyun eğdirmek hoşuma gidecekti.

Beni almaya, almaya, almaya iten zonklamayı bastırarak ona en iyi, etkilenmemiş ses tonumu verdim. "Sabırlı olmalısın, Olivia."

"Beni becermeni istiyorum. Elim kolum bağlı kalmamalı ve gerçekten gelip gelmeyeceğini merak etmemeliyim."

"Kendini çözebilirdin." Ellerini bağlayan kelepçeler yatak başlığının içinden geçirilmişti ve bolca yer vardı

onu yerinde tutan cırt cırtı çözmek için.

Bakışları daraldı ve dudakları sıkıca kapalı kaldı. Beni tersliyor olabilir ama parmağımı kıvrımlarında gezdirirsem onu ıslak ve arzulu bulacağımı biliyordum. Şımarık küçük bir kızdı, beklemeye alışık değildi, her zaman istediğini elde ediyordu. Doğal içgüdüüne karşı gelip beni beklemesi, beni zevkle doldurdu.

Yatağa doğru yürüdüm ve elimi ayağının üzerine koydum. Bu küçük dokunuş onun nefesini kesti. Parmaklarımı hafifçe bacağında gezdirdim, kuralları açıklarken alay ettim.

"Hoşgörölü davrandım, Olivia. Günlük hayatımda kaygısız ve rahat olabilirim ama burada itaat ediyorsun." Parmaklarımı kalçalarının arasına sokarak birini ıslak yarığına sürttüm ve klitorisini sert pedden kurtardım. "Benim isteğime boyun eğeceksin."

İnledi ve benim vermek istediğimden daha fazla sürtünme elde etmeye çalışarak yukarı doğru itti. Hemen geri çekildim ve elimi kalçasına koydum.

"Eğer bir sorunuz varsa, sadece kırmızı deyin ve durup konuşalım. Ama o kelime etli dudaklarından dökülene kadar benim kontrolüm altındasın."

Sessiz kaldı; ağzı hâlâ kapalıydı. Kaşlarımı kaldırarak ona bir yanıt beklediğimi belirttim.

"Evet."

"Aferin kızıma." Kalçasını okşadım ve bir sandalye kapmak için döndüm. "Şimdi, başlayalım."

Hareketlerimi takip etti ve yatağın ayak ucundaki sandalyeye oturup pantolonumu açmaya başladığımda şaşkınlıkla kaşlarını çatı.

"Ne yapıyorsun? Beni becermeyecek misin?"

"Beni sorgulamaya devam edersen olmaz," diye cevap verdim, arkama yaslandım ve sikimi serbest bırakarak birkaç uzun vuruş yaptım.

"Kent." Sesi tiz ve panikliydi.

"Kapa çeneni, Olivia." Taşaklarımı avuçlayıp aletimi daha sert sıkıduğmda inledim, gözlerim onun eski vücudunun her santimini alıyordu. "Seni hazırlamam gerekiyor ve şu anda tek yapmak istediğim seni olabildiğince sert becermek ve gözyaşlarını yalamak. Gerginliğini azaltmam lazım. Şimdi iyi bir kız ol ve bacaklarını daha fazla aç. Bana amını göster."

Bir anlık tereddütten sonra dizlerini mümkün olduğunca büktü ve kalçalarını iyice açarak bana her ıslak, pembe yerini gösterdi. Kendimi kızdırmadım ya da uzatmadım, sadece boşalmam gerekiyordu, böylece onun tadını çıkarmak için zaman ayırabilirdim. Kendimi sınıra getirmem sadece bir ya da iki dakika sürdü. Boşalmak üzereyken yatağa, kalçalarının arasına geçtim. Boşalmamın tenine sıçradığını görmek istiyordum. Onu bir erkeğin yapabileceği her şekilde işaretlemek istedim.

Sırtını kamburlaştırarak göğüslerini yukarı kaldırdı ve ben de serbest kaldığımı haykırdım. Orgazmım vücudumdan koparak boynuna, göğüslerine ve karnına vurdu. Kaslarım nihayet gevşediğinde, bir elimle kendimi destekleyerek yere düştüm ve sikimin başına yapışan kalan dölleri tenine sildim.

"Şu haline bak," diye mırıldandım. "Benim mükemmel tuvalim."

Altımda kıvrandı ve ben de sıırıttım. Acısını gizleyememesini, benim için bu kadar çaresiz olmasını seviyordum. Avucumu karnına bastırdım ve dölleriimi tenine bulaştırdım, göğüslerini kaplayan damlaları emmek için eğildim. Meme ucunu ısırdım ve iniltisinin üzerime akmasına izin verdim.

Parmağımı boynunda kalan döllerin arasında gezdirdim ve dudaklarına götürdüm. Dudaklarını açıp her damlasını emmekte tereddüt etmedi.

Gözlerimi onunkilere sabitleyerek ıslak parmağımı bacaklarının arasında gezdirdim, amını geçip kıcının yanaklarının arasına bastırdım.

"Bu daracık, küçük göt deliğinle son oynadığımdan beri sana dokunan oldu mu? Bunu başka biriyle paylaştın mı?"

Parmağımı ileri geri hareket ettirdiğimde kıpırdandı. "Hayır," diye nefes aldı.

"Güzel. Benim olması hoşuma gitti." Yanaklarının arasında oynadım, ıslak amının parmaklarımı kaplamak için aşağı sızması hissine bayıldım. Parmağımı ilk boğuma kadar soktuğumda gerildi. "Geceyi atlatmak istiyorsan rahatlamam gerekecek, tatlı Olivia'm."

Gözleri korkuyla parladı ama ben daha fazla iterken beni durdurmadı. Onun arka tarafıyla saatlerce oynamak istesem de planlarım vardı. Yataktan kalktım ve kayganlaştırıcıyı ve sadece onun için aldığım küçük bir tıkaçı aldım.

"Kent?"

"Sana söyledim, seni hazırlamam gerekiyordu. Durmamı ister misin?" "Hayır. Lütfen."

Parmaklarımı ve oyuncağı kayganlaştırıcıyla kaplayıp şişeyi bir kenara attım. Parmaklarım tekrar açıklığına doğru hareket etti ve kalçalarının arasına girdim, parmaklarımı kıcına bastırırken dilimi olabildiğince dar amının derinliklerine soktum.

"Aman Tanrım," diye bağırdı.

Bu çıkardığı son anlaşılır sestti. Amını yaladım, klitorisini ısırdım, kıvrımlarını emdim. Bir yandan da daracık bakire kıcına parmaklarımı sokuyordum. Hazır olduğunu hissettiğimde, tıkaçı ona doğru bastırdım ve dar halkasını geçerek içeri soktum.

Tam boşalmak üzereydi ki ben yatağı düzelterip geri çekildim ve yataktan kalktım.

"Ne?" Gözleri fal taşı gibi açıldı ve panikledi. "Hayır. Lütfen. Kent, lütfen."

"Tanrım, bütün gece bana yalvarmanı dinleyebilirim." "Kent." Yalvarışı histeri sınırındaydı. "Söz vermek ister misin?"

Çenesi sıkıştı ve çaresiz gözleri biraz cinayete dönüştü. "Beni becerirsen çok sevinirim."

Ona sakın bir gülümseme verdim ve gömleğimi başımın üzerinden sıyırdım. Gözleri açıkta kalan göğsüme yapışmışken komodinin üzerine küçük bir kutu koydum ve kollarını serbest bırakmak için hareket ettim.

"Ne yapıyorsun?"

"Seni ihtiyacım olan yere götürüyorum. Şimdi soru sormayı kes, yoksa kırmızı derim."

Gözleri hâlâ açık pantolonumdan sarkan ve yeniden sertleşen sikime kaydı. "Soyunmayacak mısın?"

"Yakında. Henüz olmama gerek yok."

Onu oturtup arkasına geçtiğimde homurdandı ama mücadele etmedi, onu açık bacaklarımın arasına geri çekti. Sıcak teni sikime baskı yapıyordu ve ben de ona doğru itme isteğime teslim oldum. Omzunun üzerinden aşağıya bakan manzara neredeyse planımdan vazgeçmeme ve kaldırmama neden oldu, böylece uzunluğumu içine gömebilir ve tekrar boşalabilirdim.

Ama bir planım vardı ve ona sadık kalmam gerekiyordu, böylece bu gece onun dar kışına girebilecektim.

"O fişi kaybetme, Olivia."

Daha sıkı tutmak için kaslarını sıkıyormuş gibi gerildi. Parmaklarım amının kıvrımlarının arasından kayarak hafifçe bastırdı ama boşalmasına izin verecek kadar değil. Sonra bir elim hala bacaklarının arasındayken, diğer elimle meme uçlarını yuvarladım, sularının soluk pembe uçları kaplamasına bayıldım. Güzelce çakıllandılar ve ben de

küçük kutuya uzandım, ihtiyacım olanları çıkardım ve o tepki vermeden önce yerine yerleştirdim.

"Ne oluyor lan?" Olivia ılık atarak öne doğru atılmaya çalıştı. Pembe ucunu saran küçük metal kısıkaca baktı.

Oyuncağı sıkarken, "Seni mücevherlerimle süslenmiş görmek istedim ve onları kendim tam olarak delemeyeceğim için, bu kelepçelerin yapması gerekecek," diye ekledim. Diğerk tarafla işim bittiğinde, başparmaklarımı sertleşmiş uçların üzerinde gezdirdim. İnlemeleri çaresiz yakarışlar gibi çınlıyordu ve ben her birini seviyordum.

Elimi tekrar bacaklarının arasına götürerek, boşalması için onu tekrar çalıştırmaya başladım.

"Kendini dinle," diye kulağına karşı homurdandım, parmaklarımı derine sokup бүktüm. Kukusu kaba, ıslak, emme sesleri çıkartıyor ve bu sesler doğrudan sikime ulaşıyordu. "Benim için ne kadar ıslak olduğunu dinle. Doldurulmaya, sıkıştırılmaya ve dalga geçilmeye bayılıyorsun."

"Hayır," diye nefes aldı, başı omzumda ileri geri gidip geliyordu.

Parmaklarımı çektim ve amına sertçe vurdum. Bağırdı ama beni durdurmadı.

"Bana yalan söyleme Olivia."

Onu tekrar tekrar tokatladım.

"Bahse girerim birlikte tüm o oğlanlar seni parmaklayarak boşalmanı sağlayabilir." *Şaplak*. "Belki de sen ılık atana kadar küçük klitorisini dillemişlerdir." *Şaplak*. "Ama hiç amına şaplak atarak boşaldın mı?" *Şaplak*. "Sırılsıklam amcığına vuran bir elin ıslak sesleriyle?"

Şaplak. Şaplak. Şaplak.

"Oh, Tanrım. Dur. Lütfen."

Durakladım, ona kırmızı demesi için bir şans verdim. Ama demedi. Kalçalarını döndürmeye ve dokunuşumu aramaya devam etti.

"Hayır." Lobunu ısırdım ve darbe üstüne darbe indirmeye devam ettim, arada bir durup minik klitorisini parmaklarımın arasında oynattım.

Tüm vücudu kasıldı ve amı elime karşı kasılırken dudakları sessiz bir çığlıkla ayrıldı. Sinir yumağının etrafında döndüm ve orgazm dalgasına binmesine yardım ettim, ona boşaldığında ne kadar güzel olduğunu, onun için ne kadar zor olduğumu söyledim.

Sonunda kendinden geçip vücudu benimkine yaslandığında, boynundan kulağına kadar öptüm. "Şimdi senin o küçük, sıkı, bakir deliğini alacağım. Bana verecek misin?"

"Evet, Kent. Ne istersen."

"Nazik olmayacağım," diye uyardım.

Gözlerimin içine bakabilmek için başını çevirdi. Gözleri yarı kapalıydı ve zevkle parlıyordu. "Al şunu."

Bundan daha fazla teşvike ihtiyacım yoktu. Arkasından çıktım ve onu sırt üstü yastıklara yatırdım. Çabucak kıyafetlerimin geri kalanını çıkardım ve ayak bileklerini serbest bırakmadan önce bir prezervatif aldım.

Çaresiz bir bakire kurban gibi görünüyordu. Sarı saçları yastığın üzerine yayılmış, göğsünden yanaklarına kadar her yeri al al olmuştu. Meme uçları kısıkaçlarımın arasında kıpkırmızı ve pembeydi. Tıkacı kışından çıkarırken yüzünü izledim. Benimle mücadele etmedi, sadece fiş serbest kaldığında dudaklarını bir nefesle ayırdı.

Nefesimi tuttum ve prezervatif taktım. Her ne kadar nazik olmayacağımı söylesem de, daha ilk itişte içine girmeyecektim. Hoşuna gitmesini istiyordum çünkü Olivia'yı istediğim gibi becermeye devam edersem, mümkün olduğunca çok göt deliğine girmem için bana yalvarmasını istiyordum.

Sikimi dar deliğine bastırarak yavaşça içeri girdim, yüzündeki şaşkınlık ifadesini seviyordum - dudaklarının bir per-

Sonuna kadar bastırduğım da tam O oldu. Hızımı artırmadan önce bana alışması için sadece birkaç nazik vuruş daha yaptım, agresif itişlerimden göğüslerinin zıplamasını izlemek için umutsuzca yedim.

Çıgllıkları daha da yükseldi ve taşaklarım serbest kalmak için çaresizce sıkıştı. Ona işkence ettiğim kadar kendime de işkence ediyordum ve boşalmam gerekiyordu. Onu becermeye devam ettim ve kelepçelerden birini çekip çıkardım, hızla dudaklarımla değiştirdim. Ucuna kan hücumu ve emici ağzım onu harekete geçirdi ve kıcı beni daha önce hiç olmadığım kadar sıkı sıkarken çıgllık attı. Hâlâ boşalırken, diğer kısıacı serbest bırakmak için hareket ettim ve başka bir spazm çıgllığını teşvik ettim.

Bu çok fazlaydı. Tüm kan aletime hücum etti ve uçurumun kenarına düşüp boşalırken başım döndü. Ona karşı bir hayvan gibi hırladım, her bir sperm parçasını prezervatifin içine döktüm, tohumumla boyadığımın onun dar deliğı olmasını diledim. Onun içini ve dışını işaretlemek istiyordum. Onu her şeyden çok benim yapmak istiyordum.

Adrenalin seli vücudumdan yavaşça sızdığında, terli alnımı onun nemli göğsüne bastırdım ve nefesimi tutmaya çalıştım.

Kahretsin, bu şimdiye kadar yaşadığım en yoğun seksti. Ve bu da bir şey ifade ediyordu.

Göğüslerini öptüm ve meme uçlarını emdim, yavaşça içinden çıktım.

Prezervatifi çıkarmamı izlerken hiçbir şey söylemedi. Bakışları uykulu ve doymuştu ama yine de bakışlarının ardında bir ateş yanıyordu. Onu tekrar becermek istesem, hemen şimdi, bana izin vereceğini biliyordum.

Sikim ağzına gelene kadar yatakta ilerledim. "Temizle beni."

Tereddüt ya da soru sormadan yan tarafına döndü ve dilini her tarafımda gezdirdi.

yumuşayan horoz. Hiçbir şey kalmadığında, geri çekildim ve yorganın altına girene kadar bizi kaydırđım. Onu kollarıma çekerek saçlarını geriye doğru taradım ve ulaşabildiğim her yerini öptüm.

"Harikaydın. Seninle çok gurur duyuyorum."

"Lütfen bana bunu tekrar yapabileceğimizi söyle."

"Sabah daha çok konuşuruz ama seninle işim bitmedi." Esnedi ve göğsüme yaslandı. "Güzel."

"Çok iyiydin Olivia. Sen benim için çok iyi bir kızsın." İyi bir kız, vazgeçmeyi planlamıyordum.

14 OLIVIA

Gözlerimi açmadan önce etrafımı kolaçan ettim, iyi bir gece geçirdiğim için bana teşekkür eden başka bir notla tek başıma uyanmaya tamamen hazırdım.

Bunun yerine, sırtıma sıcaklık bastırdı ve yumuşak nefesler boynumu okşadı. Ağır bir kol belime dolandı, eli göğsümü sahiplenici bir şekilde kavradı. Arkamdaki adamla hiçbir ilgisi olmayan sıcaklık, dün gece o ellerin bana neler yaptığını hatırlayarak içimde çiçek açtı. Bedenimi kaydurdım ve kıcımdaki sancıya gülümsedim. Tanrım, bu çok yoğundu. Birlikte geçirdiğimiz ilk geceyi hiçbir şeyin geçemeyeceğini düşünmüştüm ama Kent beni varlığından bile haberdar olmadığı yerlere götürmüştü.

Bir parçam yaptığımız kirli şeylerden utanç duymam gerekip gerekmediğini merak etti.

Ama ben hissetmedim. Utanç duygusunun tam tersini hissettim. Vücudumun verdiği zevkten gurur duydum. Bunu tekrar yapma fikrinden mutluluk ve heyecan duydum. Bu coşku dalgası -bir şeyi dört gözle beklemek- üzerimden geçmeyeli çok uzun zaman olmuştu. Son iki yıldır kutuları kontrol ediyor ve hayattan sıkılmış bir şekilde ilerliyordum.

Bu yeni duyguya olabildiğince uzun süre tutunmak istedim.

Kolunun altından kayarak Kent'i uyandırmamaya çalıştım. En azından henüz değil. Nefes alış verişinde bir kesilme olduğunda donakaldım, ama o sadece sırtına doğru hareket etti, hala uyuyordu. Çarşafı çekiştirerek indirirken, vücudunu gördüğümde inlememi güçlkle bastırdım. Kent otuz sekiz yaşında bir adam olabilirdi ama vücudu çok lezzetliydi. Dilimi karnındaki her bir çıkıntı boyunca sürüklemeye zorlukla karşı koydum, ağzıma gömülü olarak uyanmasını ve öpücüklerimle alay edilmemesini istiyordum.

Boyunu gösterdiğimde kığım sıkıca kenetlendi. İçimde bu kadar büyük bir şey olduğuna inanamıyordum. Ne kadar hoşuma gittiğine ve bunu tekrar yapmayı ne kadar çok istediğime inanamıyordum. Bacaklarının arasında kendime yer açtım ve şaftını kavradım, alaycı öpücüklerle zaman kaybetmedim ve öğürme refleksimin izin verdiği kadar aşağıya daldım.

İkinci seferde göğsünden bir inilti yükseldi ve bir eli saçlarıma gömüldü. Daha da sert emerek ona sertçe çalıştım.

"Siktir, Olivia," diye inledi.

Kalçaları yukarı kalkarak ağzımı kovaladı ve ben de taşaklarını avuçlayarak pürüzsüz derisini avucumda yuvarladım. Bir inilti daha ve ardından saçımdaki el sıkıca kenetlenerek hareketimi durdurdu. Kafa derimdeki sızlama yüzünden gözyaşlarım gözlerimin arkasını yaktı.

", " diye emretti Kent.

Ağzımı üzerinde tuttu ve beni yavaşça şaftının üzerinde aşağı yukarı hareket ettirdi. Ağzımda sadece başı kalana kadar beni tuttuğunda, dilimi arkaya doğru yuvarlıyor, küçük yarıktan geçerek orada topladığım tuzlu sıvıyla inliyordum.

"Şu haline bak." Sesi çakıl gibiydi ve yüzünü görmek için yanıp tutuşuyordum.

Başımı kaldırdım ve gözlerinde yanan ateş karşısında amım kasıldı. Çenesi sıkılmıştı ve kontrolünün sınırında görünüyordu. Beni tekrar aşağı itti, bu sefer daha sertti ve elimdeki göreve odaklanmam gerektiğinden bakışlarımı ayırdım.

"Şu sikimi emişine bak. O güzel küçük dudaklar sımsıkı sarılmış, beni tatmak için can atıyor."

Çok fazla bastırdı ve öğürdüm, ondan bir homurtu çıkardım.

"Burnundan nefes al, tatlı Olivia. Seni hissetmek istiyorum boğazımı sıkıyor."

Emredileni yaptım ve gözlerimden yaşlar süzüldü. Beni orada tuttu ve kendimi geri çekilmemek için zorladım. Beni çekip çıkardığında nefes nefese kaldım ama hemen geri itildim. Başparmağıyla yanaklarımdaki ıslak izleri sildi.

"Çok seksi," diye nefes aldı. "Kendini parmakla, Olivia. O küçük amcığı parmakla ve boşaldığında sikimin etrafında inle."

Söyleneni yaptım ve o da beni tutma ve nefes almam ve uzunluğunu yalamam için beni kaldırma işlemini tekrarladi. Dudaklarım kasıklarına her dokunduğunda, beni bırakmayacağından ve bayılacağımdan emindim, amım gittikçe daha fazla ıslanıyordu. Gerginlik, klitorisimi son bir kez daha geçene ve onun etrafında zevkimi çığlık atmak için elimden gelenin en iyisini yapana kadar daha sıkı ve daha sıkı çekti.

"Oh, kahretsin, evet," diye nefesini tuttu.

Beni yukarı çekti ve yerinde tuttu, iki elini başımın iki yanına koydu ve ağzımın içine soktu. Orgazm içimde sonsuz bir zevk dalgası yarattı. Artık onu emmeye odaklanamıyordum, ama önemli değildi, ağzım açıktı ve o da benim çok isteyerek sunduğum deliği kullanıyordu.

Beni son bir kez daha tuttu ve boğazımdan aşağı boşalırken içimde dalgalanan bir kükreme çıkardı. Sanırım o anda, bu zevkin sonsuza dek benim olacağı anlamına gelseydi, ağzımda onun sikiyle yaşayabilirdim. Sadece orgazmımın artçı şokları değil, böylesine deneyimli bir adamın kontrolünü hayvani sesler çıkarmasını sağlayabilmenin gururu. Beni kabul ettiği sürece onun zevkine hizmet etmeye tamamen istekli olurdum.

"Çok iyi bir kızsın, Olivia. Sikimi çok iyi emiyorsun."

Övgüsü nefes kesiciydi ve eli bir kediye okşar gibi saçlarımı okşuyordu. Pürüzsüz uzunluğunu yaladım, dölünün son kalıntılarını temizledim ve övgüsünden zevk aldım.

"Beni çok sert boşaltıyorsun, bebeğim."

Vücudunu öperken, dilim daha önce beni baştan çıkaran oluklarda oynadı. Yeterince doyduğunda, eli boynuma dolandı ve ağzımla ziyafet çekebilmek için beni kendine çekti.

"Senin üzerinde kendimin tadını seviyorum." Cheshire Kedisi gibi gülümsedim. "Şimdi seninle ilgilenmeme izin ver."

Görünüşe göre benimle ilgilenmek, ağrıyan kaslarım için harika olan bir banyo anlamına geliyordu. Hızlı bir duş alıp giyinirken beni küvette ıslanmaya bıraktı. Küvetteki çıplak bedenimin üzerinde durduğunda aramızdaki on yedi yılın her birini hissettim. Pantolonunu giymiş, bronzlaşmış, kaslı kollarının üzerindeki kollarını sıvamıştı. Gözlerinin etrafındaki kırışıklıklar ve siyah saçlarındaki tuz. Kendimi bu adamın merhametine kalmış küçük bir kız gibi hissediyordum ve bu hoşuma gidiyordu.

Saçlarımı ve vücudumu yıkamak için zaman ayırdı. Parmaklarını amıma karşı kullanmaya özen göstererek, beni dışarı çıkarmadan ve bir bornoza sarmadan önce hızlı ve patlayıcı bir orgazm yaşattı.

"Gel. Mini buzdolabını bu sabah için yiyeceklerle doldurdum. Gurme kahvaltısı değil ama gün için bize yakıt sağlayacaktır."

O çeşitli meyveler, pastalar ve yoğurtlar koyarken ben kapı pervazına yaslandım. Portakal suyu ve şampanya bile getirmişti. O sandalyesine oturduğunda ben de masanın diğer tarafına, kendi koltuğuma doğru yürüdüm.

"Hayır," dedi ben daha oturamadan. Gözlerimi ona çevirdim ve kalçasını sıvazladığında içimde bir heyecan dalgalandı. "Buraya gel."

Neredeyse ona doğru koşup kendimi kucağına atacaktım ama durdum. Bu adam için uysal olmanın her anını seviyordum ama ben hâlâ bendim.

Ne kadar orgazm olursa olsun hiçbir erkek için koşmayan ve zıplamayan ben. Teslim olacak olsam bile, yine de meydan okumanın heyecanını yaşamak istiyordum. Dudaklarımda yavaşça yayılan gülümsememi görünce çenesi sıkıştı.

Masanın üzerine tırmanarak bakışlarını üzerime çektim ve sürünerek karşıya geçtim. Göğüslerim her hareketimde sallanıyordu ve gözlerini yere indirip beni izlemesine bayılıyordum. Sonunda onun yanına ulaştığımda, bana doğru eğildi ve çenemi kavradı.

"Çok , değil mi?" "Hoşuna gidiyor."

Homurdandı ve dudaklarımı sertçe ısırarak için öne doğru eğildi. ". Şimdi kucağıma çık da seni besleyeyim."

İnip kucağına tünediğimde hiçbir şeyi devirmemeyi başardım. Boynumu öptü ve kollarımı okşayarak beni kendisine karşı rahatlatı.

"Nelerden hoşlanırsın?" diye sordu kulağıma. "Her şeyi," diye iç geçirdim.

Kulağıma ısırarak beni sersemliğimden kurtardı. "Yemeği kastetmişim."

Gülümseyerek dudaklarına hızlı bir öpücük kondurdum. "Seçici değilim."

Masada beş sandalye daha varken ve ben yetişkin bir kadınken onun kucağına oturup beni beslemesi biraz tuhaftı ama aynı zamanda rahatlatıcıydı ve doğru hissettiriyordu.

"Bana okuldan bahset," dedi olgun bir çileği dudaklarımın arasına yerleştirirken.

"Güzel. Sıkıcı. İşler nasıl?"

"İyi. Sıkıcı değil. İşimi bu yüzden seviyorum. Beni yeni şeylerle, yeni yerlerle meşgul ediyor." Gülümsedi ve çenemi ısırıldı. "Üniversiteden sonra ne yapmak istiyorsun?"

Milyon dolarlık soru bu değil miydi? "Bilmiyorum. Sıkıcı olmayan bir şey." İçimi çektim, henüz ne istediğimi bilmemekten dolayı hayal kırıklığına uğramıştım. "Şimdiye hiçbir şey ilgimi çekmedi. Belki de sadece sosyete olurum." Parmaklarımı çenemin altına yerleştirerek kirpiklerimi kırıştırdım. "Bütün gün alışveriş yaparım ve para için kulüplere giderim. Belki hayır kurumlarının bağış kampanyalarına katılırım."

"Evet, doğru," dedi gülerek. "Sen bunun için fazla zekisin." İltifatı karşısında göğsümün derinliklerine bir sıcaklık çöktü. "Otelin tasarımında çok iyisin. Vivian bana her zaman kullanabilecekleri harika fikirlerin olduğunu söylüyor -iyi pazarlama fikirleri. Carina seni benden çalacağını söyleyip duruyor."

Çenemi göğsüme yaslayarak gülümsedim. "Her türlü şeyi tasarlamayı seviyorum -moda ve iç mekan."

"Elbisenizden bahsettiniz, bence hâlâ biraz malzeme eksikliği vardı."

"Bayılmıştın."

"Çok fazla," diye homurdandı. "Daireni dekore ettin mi?" "Ve Daniel'inkini."

"Etkilendim ama şaşırmadım. Bu yeteneklerini otelde kullanabileceğine sevindim. Staj yapmak için güzel bir yer, değil mi?"

"Sanırım sorun değil," diye cevap verdim zoraki bir isteksizlikle. Dürüst olmak gerekirse, bazen otele girdiğimde heyecanın işten mi yoksa Kent'in etrafında olma fikrinden mi kaynaklandığını anlayamıyordum.

Ağızına bir parça meyve daha attı ve bana gülümsedi. Gözleri çok güzel bir kahverengiydi, büyük pencerelerden giren güneşin ışığıyla çok daha açıktı. Ruh haline uyuyorlardı ve saatlerce içinde kaybolabilirdim.

"Kent, ne yapıyoruz biz?" Soruyu neredeyse fısıldıyordum.

"Yemek yiyoruz," diye kolayca cevap verdi.

"Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Bilmiyorum." Ağzına bir lokma daha atıp yoluna devam etmeden önce hızlıca cevap verdi. "Bugün ne yapmak istiyorsun?"

Dudaklarımı büzdüm ve ona ciddi bir bakış attım. O ciddileşip yanağımı okşadıkça açık kahverengi soldu. Dokunuşuna gömülmek istiyordum ama şimdi soruyu sorduğuma göre cevaba ihtiyacım vardı. Kelimelerin ağzımdan kaçtığına inanamıyordum. Oaklyn beni birden fazla kez bağlanmaktan korkmakla suçlamıştı ve işte ben de açıklama istiyordum.

Sadece daha fazla zevk alıp almayacağımı bilmek istiyordum. Bunun bağlılıkla ya da göğsümün etrafında kayan sıcak yapışkanla hiçbir ilgisi yoktu.

"Senden hoşlanıyorum, Olivia. Seni sikmeyi seviyorum. Beni güldürüyorsun ve boşalmamı sağlıyorsun. Benim için en önemli iki şey."

"Ben de senden hoşlanıyorum."

"O zaman bu yeterli olsun." Yeterli.

Bu cevap, sanki fark edilmeden elimden alınabilecekmiş gibi zayıf ve geçici geliyordu. Uyarı zilleri usulca çınlıyor, onunla birlikte olma, kucağına oturma ve onunla gülme yolunda ilerlemeye devam edersem, kendimi Aaron'dan beri içinde olmadığım bir konuma sokabileceğimi sessizce . Son iki yıldır içinde bulunmamaya özen gösterdiğim bir duruma. Uğursuz siren sesini duymazdan gelerek, kendime bu zevkin tadını çıkarmam gerektiğini söyledim. Kent'le daha fazla zaman geçirebilir, bedenimi ona tekrar tekrar verebilir ve yine de ayrı kalabilirdim.

Onunla birlikte olmak istediğim olgun kadın olacaktım. Eski korkuları ve yaraları üzerime yapışmış, beni mızız ve korkak yapan kız değil. Bu ben değildim. O olgun biriydi ve ben de onunla eşleşmek, ona denk olmak istiyordum.

"Tamam."

Geniş gülümsemesi beni de gülümsetti. Dünyada hiçbir şeyi umursamıyormuş gibi mutlu görünürken nasıl gülümsemeyebilirdim ?

"Güzel. Şimdi, bugün ne yapmak istiyorsun? Sana tüm günümü vereceğim çünkü yarın tekrar yola çıkmam gerekiyor."

Gülümseme yüzümden düştü, tıpkı kalbimin mideme inmesi gibi.
"Ne? Yine mi?"

Tepkim karşısında kaşları çatıldı ve kendimi azarladım.

Yapışkan olma. Yapışkan olma. Olgun bir kadın ol. Gitmesi kimin umurunda? Sen Olivia Witt'sin. Duyguların sana ilgi gösteren bir adamın merhametine bağlı değil.

Dudaklarımı eğdim ve göz kapaklarımı indirerek baştan çıkarıcı bir bakış attım, kucağında sikiinin üzerinde kıvranıyordum. "Bu berbat bir şey. Sizi kesinlikle özleyeceğim Bay Kent."

"O zaman bugünü iyi ."

15 OLIVIA

"NE YAPTIN?" Oaklyn masanın üzerinden fısıltıyla bağırdı. Kütüphanede özel bir odadaydık, ders çalışıyorduk ama kapı hâlâ açıktı.

Yargılayıcı ses tonundan ve kısık gözlerinden hoşlanmadığım için savunmak çenemi kaldırdım. "Beni yargılama. Profesörünle birlikte yaşıyorsun."

Sıkılmış dişlerinin arasından "O benim profesörüm değil," diye mırıldandı. "Ayrıca babam olacak yaşta da değil. Ayrıca Callum bir akrabamın en iyi arkadaşı değil."

Argümanlarını omuz silkerek geçiştirdim. "Evet, ama Kent'in tüm deneyimleri çok iyi. Bir daha asla olmayabilir. O çok belirsizdi."

Çenesi düştü ve sanki uzaylılar tarafından incelendiğimi söylemişim gibi bana baktı.

Pek sayılmaz.

Alexander Kent tarafından birçok kez yoklanmışım. Hafta sonumuzu hatırlayınca dudaklarım bir gülümsemeye dönüştü. Çok daha fazla seks yapmış, otel odasının olabildiğince büyük bir kısmını vaftiz etmiştik. Ama aynı zamanda o kadar çok gülmüştük ki ağlamıştık. Dışarı çıkıp oyunlar almıştı. Onun uydurduğuna emin olduğum striptiz Twister oynadık ve tabii ki bu da bizi sekse götürdü. Çok lezzetli bir seks.

"Bana öyle bakmayı kes," dedim, yüz ifademi ciddi bir şekle sokarak.

Birkaç kez gözlerini kırptırdı, arkasına yaslandı ve sanki beni ilk kez görüyormuş gibi bana baktı. Beni incelerken, bir an önce hazırladığı tartışma ortadan kayboldu. "Seni en son ne zaman gülümserken gördüğümü hatırlamıyorum."

"Ne gibi? Gülümsüyorum."

"Evet, ama bu şekilde değil." Gülümsemesi yavaştı ve yüzündeki o kibirli ifadeyi yaratan her neyse ona karşı kendimi hazırladım. Eğilip dirseklerini masaya dayadı ve suçlayıcı bir parmakla beni işaret etti. "Callum'u düşündüğümde ben de böyle gülümsüyorum."

Kent'e onun hayatının aşkına gülümsediği gibi gülümsediğimi ima ederek alay ettim. "O zaman neden mutlu seks gülümsemem için beni tebrik etmiyorsun?"

Dudaklarını dişlerinin arasında yuvarladı, sözleri üzerinde düşünüyordu ama o bilmiş bakış hâlâ oradaydı. Benim bilmediğim bir şeyi bildiğini söyleyen bakış. O baktıkça, ben daha fazla bilmek istemiyordum.

"Ondan hoşlanıyorsun," diye açıkladı.

Alay ettim. "Tabii ki ondan hoşlanıyorum. Bu gerçekten çok iyi bir seks. Ama bu

sadece seks."

Kapımız çalındığında düşüncelerini paylaşmak için ağzını açtı.

"Hey, Livvie-baby."

Bir mucize eseri, Aaron'un ortaya çıktığını görünce kaşlarımı çatmayı başarabildim, lakabı kara tahtaya çakılmış çiviler gibi içimi gıcıklıyordu.

Oaklyn kaşlarını çatmamakta o kadar başarılı olamadı, hatta bir tiksinti sesinin ağzından kaçmasına bile izin verdi. "Meşgulüz, A-a-ron."

Aaron, Oaklyn'e kaşlarını çatarak bakarken boğuk kahkahamı bastırdım. Bu lakaptan nefret ediyordu, bu da Oaklyn'in onu mümkün olduğunca çok kullandığı anlamına geliyordu. Yine de, yanımdaki sandalyeye oturup kolunu omuzlarıma atacak kadar yaklaşıp bunu görmezden geldi.

Oaklyn'e, "Livvie beni burada istiyor," dedi ve burnunu kulağıma sürtmek için döndü. "Değil mi, bebeğim?"

Gerçekten bilmiyordum.

Bu düşünce beni endişelendirmeliydi. Başka erkeklerle takılıyordum ve Aaron'la takılmak için tekrar buluştuğumda hiç sorun yaşamamıştım. Kimseye özel değildim, bu şekilde güvendeydim. Ama Kent'le geçirdiğim geceden sonra Aaron'ın dokunuşu tenimde bir korku dalgası yarattı.

"Aslında..." Kolundan kurtulmak için omuzlarımı silktim. Ama devam edemedim telefonum masanın üzerinde titredi.

Kent.

"Yanında staj yaptığım adam arıyor," diye açıkladım, aceleyle telefonu elime alırken. Oaklyn'e hızlı bir bakış attım ve onun kaşlarını salladığını gördüm. Dilimi ve telefonu kulağıma götürdüm. "Alo?"

"Hey." Tek bir kelime ve bir ürperti omurgamdan aşağıya doğru ilerledi. Onun sözlerinin bu hafta sonu beni nasıl boşalttığını hatırladıkça sıcaklık yayıldı. "Sadece arayıp kontrol etmek istedim. Kendini iyi hissettiğinden ve çok ağrın olmadığından emin olmak istedim."

Gülümsememi saklamaya çalışarak çenemi indirdim ve Aaron'a döndüm. "Hayır, ben iyiyim," diye tarafsız bir şekilde cevap verdim.

"Gördün mü, gülümsüyor," dedi Aaron zafer kazanmış bir sesle. "Belli ki beni burada istiyor."

"Kim o?" Kent'in sesi yumuşak ve şehvetli bir tondan sert bir tona dönüştü. "Okuldan bir arkadaş." Daha fazlasını açıklamak için ağzımı açtım ama

Buna ihtiyacım yoktu. Ayrıca, onun kıskanç olması fikri hoşuma gitmişti. Paige'le birlikte olduğunu öğrendiğimde içimi saran ateş bu adil bir durumdu.

Uzun bir duraklama oldu ve bir sonraki sözlerinin ne merak ederek nefesimi tuttum. Onu ne diyeceğini bilecek kadar iyi tanıımıyordum.

nasıl tepki verdiğini. Telefonu kapatacak mıydı? Burada ve şimdi bitirir miydi? Kızarmıydı? Umursamaz mıydı?

"Daha sonra evde olacak mısın? Seni sonra arayabilir miyim?"

Tuttuğum nefesi dışarı verdim. "Konuşmak için daha sonra evde olmalıyım."

"Livvie bebeğim, daha sonra evde olabilirsin ama seni konuşamayacak kadar meşgul etmeyi planlıyorum. Ağzın başka şeylerle meşgul olacak," dedi Aaron yumuşak bir sesle saçlarıma doğru - ama telefondan duyulmayacak kadar yumuşak değil.

"Aaron," diye hırladı Oaklyn.

Hiçbir řey söyleyemedim. enem dűřműř bir halde onunla yűzleřmek için dűndűđűmde telefon neredeyse parmaklarımla arasından kayıp gidiyordu. Yakıcı bir sıcaklık yűzűmű hařladı ve bűyle iđrenç, aptal bir pislik olduđu için onu yumruklamak istedim.

"Boř ver," Kent'in sesi beni yaşadığım şoktan çıkardı. "Meřgulsűn. İyi geceler Olivia."

"Wai-"

Ama buna hiç fırsatım olmadı űnkű ben açıklama yapamadan telefonu kapattı.

Sakinliđimi yeniden kazanmak için derin nefesler alarak telefonu yavařça masaya bıraktım. Ama ne kadar derin nefes alırsam alayım, Aaron'ın sırttan yűzűnű gűrmek için dűndűđűmde aklımdan tek bir dűřűnce geçti.

Onu űldűrecektim.

KENT

Telefonun plastiği avucuma battı ve çatlama sesini bekledim. Derin derin nefes aldım ama hiçbir şey damarlarıma dolan kıskanç öfkenin nabız atışını sakinleştirmiyordu.

O sesi hatırladım. Pizzacıdaki o küçük pislikti. Olivia'ya hiç saygı duymadığı her halinden belli olan o yalaka herif. Yine de onunla vakit geçiriyordu -saatime baktım- akşamın yedisinde.

"Siktir," diye homurdandım, yumruklarımı gevşetmeye zorladım ve telefonu ezmeden önce yere bıraktım.

O çocuğu öldürecektim. Sonra Olivia'yı yatağa bağlayacak ve onu becermeden önce kemerimle tokatlayacak ve kime ait olduğunu hatırlatacaktım. Aletim sertleşti, bana ait olmadığını hatırlatmaya çalışan sesleri tamamen bastırdı.

Bunun yerine, yarattığım imgeye sarıldım ve kontrolü ele almanın verdiği hazzın kaslarıma kramplar sokan gerginliği yok etmesine izin verdim.

Otel odamın kapısı açıldı ve uyarılmışlığımı gizlemek için arkamı döndüm. Ama Daniel'ın içeri girdiğini görünce ereksiyonum tamamen kayboldu ve gerginliğim geri geldi. Çünkü onun yeğenini beceriyordum. Kendi kızı gibi gördüğü kıza iğrenç, pis şeyler yapmıştım ve bu yüzden korkunç bir arkadaş olmuştum.

"Neyin var senin?" diye sordu.

Sıkılmış çenemi ve yumruklarımı gevşetmek için mücadele ettim. Küreklerimi geriye atarak her zamanki soğuk ses tonumu takındım. "Bir şey yok."

İşe yaramadı. Aksine kaşları daha da çatıldı. Beni büyüteç altındaki bir böcek gibi inceledi. Bakışları güneşin üzerime vurup beni terletmesi gibiydi.

"Otelde bir şeyler mi ters gitti?" diye yavaşça sordu. Daniel beni herkesten daha iyi tanırdı ve bir şeylerin ters gittiğini , ama çıkıp da ona bir sorunum olduğunu söyleyemezdim.

yeğenin başka biriyle yatmasını kıskanıyordu.

Ve bir anda öfkem geri geldi.

Olivia ve o topal çocuk öfkemi çıkarmak için burada değillerdi. Ama Daniel buradaydı. "Ben bir şey demedim. Tanrım, sürekli mutlu-şanslı-olmasam olmaz mı?"

Daniel ellerini teslimiyetle havaya kaldırdı. "Birileri sinirli."

"Ben iyiyim," diye mırıldandım.

Odaya yürüdü ve mini bara giderken omzumu okşadı. "Seni nasıl daha *iyi* yapacağımı biliyorum." Bana bir bardak uzattı ve bara yaslandı. "Sana bahsettiğim şu kulübe gidelim. Sinirini istekli bir kadından çıkarabilirsin. Ne kadar sert sevdiğini biliyorum."

Evet, biliyordu. Bu yüzden Olivia'yla yattığımı öğrenirse çılgına dönerdi. Çünkü sadece onunla yattığımı bilmekle kalmayacak, Daniel ona ne yaptığımı, ailenin tatlı prensesine ne kadar sert davrandığımı da öğrenecekti.

İçkimi yudumladım. *Tatlı mıydı?* Pek sayılmaz.

"Bağlantım bana kontrol edebileceğimiz ve muhtemelen Voyeur'da bir oda için kullanabileceğimiz bazı yeni ekipmanlarından bahsetti." İçkisinden bir yudum aldı ve kaşlarını çatı. Daniel'in sinsi bir planı olduğuna dair kesin bir işaretti bu. "Bir BDSM kulübüne gitmeyeli uzun zaman oldu. Belki ikimizin de hoşlanacağı bir kadın bulabiliriz."

Bir kadını paylaşmak bizim için alışılmadık bir şey değildi. Üniversitede ilk tanıştığımızdan beri bunu yapardık. Ama Olivia'dan başka birine dokunma düşüncesi midemi bulandırdı ve içimde yankılanan bir hayır nabızı attı. Rahat olmaya çalışarak omuz silktim. "Hayır, böyle iyiyim."

"İyi misin?" diye sordu yavaşça, kaşları saç çizgisine doğru yükseliyordu.

"Evet, ama ben buna hazır
değilim." "Ne?"

Daniel bana aklımı kaçırmışım gibi baktı. Neden bakmasın ki? Alexander Kent ne zaman iyi bir zamanı geri çevirdi ki? Neredeyse hiç, bunu ikimiz de biliyorduk. Bardağın içinde döndürdüğüm kehribar renkli sıvıya baktım. Daniel'in değerlendiren bakışlarından kaçınmak için her şeyi yapardım.

"Kutsal. Kahretsin."

"Ne?" diye sordum. Hâlâ kafamı kaldırmadan sordum.

"Biriyle görüşüyorsun." Bakışlarım bir anda onunkilere kaydı. Mavi gözleri zaferle parlıyordu. "Büyük Kent -hepsinin en büyük kadın avcısı- tüm kadınlara sahip olabilmek için sahaya çıkıyor- biriyle görüşüyor ve sadece onu istiyor."

Benim için kullandığı her tanım sinirime dokunuyordu. "Kimseyle görüşmüyorum," diye homurdandım.

"Oh, saçmalık," diye seslendi bana kolaylıkla. "Amı altın gibi olmalı."

"Tanrım." Daniel'in yeğeninin amına nasıl altın dediğini çok fazla düşünmemeye çalışarak bardağımdakileri mideye indirdim.

"Hey, belki o da benden hoşlanırsa, bir gece sana katılabilirim ve amının ne kadar altın olduğunu öğrenebilirim. Sapıkça şeyleri sevdiğini biliyorum."

Boş bardağı masaya çarptım. "Kimseyle görüşmeyeceğimi söyledim," diye bağırdım.

Daniel'in yüzünde alaycı bir ifade kalmamıştı ve artık değerlendirme yapmıyordu; geri adım atıyordu çünkü en iyi arkadaşıma karşı kendimi kaybettiğim çok az olmuştu. "Tamam, dostum. Sakin ol."

Arkamı döndüm ve bir elimi saçlarımda gezdirdim. Kendimi toparlamam gerekiyordu ama bu çok zordu çünkü gerçeğe çok yakındı. Ve Olivia'yı herhangi biriyle paylaşmaktan bahsetmesi bile içimde bir ateşin kükremesine neden oldu. En yüksek sesli uyarı bu olmalıydı. Daniel'la kadınları paylaşmayı seviyordum. Kadınları paylaşmayı seviyordum. Nokta.

Ama benim olan bir Şeye kimsenin dokunmasını istememe imkân yoktu.

Kafamın içinde alarm zilleri çalmaya başladı ve paniği bastırmak için mücadele ettim.

Onu önemsemeye başlamıştım ve bunu fark ettiğimde mideme bir taş oturdu çünkü o Daniel'ın yeğeniydi, yani onun ailesiydi. Ama bedenim uzak durma düşüncesini reddetti. Daniel'a yeğenine karşı bir Şeyler hissettiğimi açıklama düşüncesini de reddediyordu. Daha önce bir kadın yüzünden sadece bir kez karşı karşıya gelmiştik ve o da kankalar orospulardan önce gelir anlaşmasıyla sonuçlanmıştı. Ama gençtik ve bir daha aramıza hiçbir Şeyin girmesine izin vermemeye kararlıydık.

Artık neredeyse kırk yaşındaydık. Yeterince ciddi olsaydım, bunun artık bir kaçamak gibi gelmediğini bilseydi elbette beni anlardı.

Anlayacaktır. Arkadaşımı eninde sonunda anlayacağını bilecek kadar tanıyordum. Sadece bunun bir kaçamaktan fazlası *olduğundan* emin olmam gerekiyordu. Olivia geceyi başka bir adamla geçiriyordu ve ben burada duygularım yüzünden içsel bir panik yaşıyor, arkadaşıma saldırıyordum.

"Biraz yemek yiyip bir Şeyler içeceğiz. İş konuşuruz," dedi Daniel arkamdan usulca. Bu, pek de hissetmediğim bir sakinlik göstermem ve onunla yüzleşmem için yeterliydi.

"Evet, kulağa hoş geliyor. Sanırım otellerden ve muhtemelen başka bir Voyeur açmaktan dolayı stresliyim."

"Bu çok fazla, dostum. Ama neye ihtiyacın olursa buradayım."

Her zaman öyleydi ve bunu kaybetmeyi hayal bile edemezdim. Belki de sakinleşmek ve aklımı Olivia'dan uzaklaştırmak için ihtiyacım olan Şey birkaç kadehti.

Son bir mesaj attığımda Daniel anahtarlarını toplayıp kapıya doğru gidiyordu. Ona kimin aletinin onu herhangi bir küçük çocuktan daha sert boşalttığını hatırlatmam gerekiyordu.

Kent: Perşembe akşamı saat 7'de. Oda 1469.

Kent: Yönü takip edin.

16 OLIVIA

TELEFONUM masanın üzerinde titreyerek Oaklyn'in kalemini sayfanın üzerinde durdurdu. Kalbim son bir ay içinde Kent'in adı ekranımda her belirildiğinde olduğu gibi sertçe çarptı. Aaron fiyaskosu yüzünden beni *cezalandırmasının* üzerinden iki hafta geçmişti. Beni o kadar iyi cezalandırmıştı ki, neredeyse onu tekrar kızdırmaya çalışmak istiyordum.

"Gidiyor musun?" diye sordu.

Yapacağımı biliyordu. Sadece bana bunu itiraf ettirmekten hoşlanıyordu. Ne zaman arasa atladığımı yüzüme vurmaktan hoşlanıyordu. Soğuk davranmaya çalıştım ama onun küçümseyici gülümsemesi beni ele verdi. Oaklyn son birkaç haftayı başımı inkârımın sevimli olduğunu söylemekten bir saniye uzaktaymış gibi görünerek geçirdi.

"Öyle olduğumu biliyorsun."

"Peki neden?" diye sordu aptalı oynayarak.

"Muhtemelen bana her gece yaşattığı beş orgazmla ilgili bir şeydir."

"Uh-huh. Ve o aradığında nasıl kıkırdadığınla ya da ertesi gün ne kadar mutlu görüldüğünle hiçbir ilgisi yok."

"Tabii ki mutluyum. Alo? İyi seksler."

"İyi bir seks gülümsemesini bilirim ve sonra, sana aşık oluyorum gülümsemesini bilirim. Sende kesinlikle ikincisi var."

"Sevmiyorum. Onu çok az tanıyorsam ona nasıl aşık olabilirim?"

"Bu iyi bir nokta." Omuz silkti ve not almaya geri döndü.

Kent'in mesajını açtım ve yanıt vererek yakında orada olacağımı bildirdim.

"Oh, hey, gitmeden önce, geçen hafta bahsettiğin şarabın adı neydi?"

"Bu bir Tempranillo. Kent'in favorisi. Biftekle mükemmel uyum sağladığını söyledi. Yemin ederim her gece bifte yiyebilir. Bu ve fettucci- ni alfredo."

"Bu doğru. Geçen yıl aldığımız o seksi kırmızı elbiseyi giydiğin geceydi."

"Mavi."

"Mavi mi? Kırmızı olduğunu sanıyordum?"

"Öyleydi ama başka bir set sipariş ettim çünkü mavi Kent'in en sevdiği renk ve ona sürpriz yapmak istedim."

"Hmm," Oaklyn arkasına yaslandı, bana dar gözlerle baktı ve yavaşça başını salladı.

"Ne?"

"Yani onu tanıımıyorsunuz ama en sevdiği yiyecekleri, içecekleri ve en sevdiği rengi biliyorsunuz. Ve bunların hepsi çok az soruldu. Başka neler ancak hayal edebilirim."

"Tadının nasıl olduğunu da biliyorum. Boşaldığında nasıl ses çıkardığını ve en sevdiği pozisyonu. Üstte, çünkü vücudumun her yerini görebilmeyi seviyor."

"TMI, Olivia."

"Ama bu ona aşık olduğum anlamına gelmiyor. Ne olmuş yani, onun en sevdiği şeylerden bazılarını biliyorum. Bunların hepsi yüzeysel. Ailesini, geleneklerini ya da geçmişini bilmem gibi bir şey değil."

"Ama sen istiyorsun."

"I-" Kekeledim ve inkârımı dile getiremeden yutkunmak zorunda kaldım. "İstemiyorum."

"Tamam."

Ters ters bakarak kitaplarımı çantama tıktırdım ve bir yanıt vererek onun bu tavrını haklı çıkarmadım.

"İtiraf et işte," diye zorladı

Oaklyn. "İtiraf edecek bir şey yok." "Olivia-"

"Yarın görüşürüz."

O odadan çıkmam gerekiyordu. Oaklyn beni mikroskop altına aldı ve ben kendime o kadar yakından bakmak istemedim. Yüzeysel olan güvenliydi. Ve yanıliyordu. Ana kuzusu olup olmadığını bilmek istemiyordum. Ya da yeğenleri olup olmadığını. Tatillerde ne yaptığını bilmek istemiyordum, böylece kendimi onun yanında hayal edebilirdim.

Bunların hiçbirini istemedim.

Taksiye binerken kelimeleri tekrar tekrar söyleyerek, onun adını ekranda ilk gördüğümde yaşadığım heyecanı geri kazanmaya çalıştım ama Oaklyn'in sözleri ne kadar uğraşırsam uğraşayım görmezden gelemediğim sinir bozucu bir vızıltı gibiydi. Otele vardığımda her şey büyük ölçüde kontrolüm altındaydı.

En azından içeri girdiğimde Kent'in ellerini güzel bir ceylan gibi kadının omuzlarında kenetlenmiş, tanıdık bir şefkatle ona gülümserken bulana kadar öyle olduğunu sanıyordum. Kadın Kent'in yanağına yumuşak bir öpücük kondurduğunda neredeyse şoktan boğulacaktım. Lanet olsun. Bırak. Onu.

Yüz hatlarımı boş bir maske haline getirdim, eğer bana bakarsa hiçbir şey belli etmemeye hazırdım.

Yüz ifadem sakın olabilirdi ama içimde kaos ve kargaşa vardı.

Umurumda değil.

Başka biriyle olması umurumda değil.

Tek umursadığım o odada bana ne yaptığı. Bu seks.

Tıpkı Aaron'la olduğu gibi.

Umurumda değil.

Ama bu düşünceler her şeyi bilmek istemenin kaybettiği bir savaşın içindeydi. Sanki onu o kadınla izlemek, tüm duygularımı içine tıktığım kutuya bir ışık tutmuştu. Her zaman orada olduğunu biliyordum, ama incinme korkusunun her zerresini üstüne koydum ve reddettim, reddettim, reddettim. Ama geçen hafta Oaklyn'den gelen her bilmiş gülümseme, her şeyi altında tuttuğum kilidi parçaladı ve her şey dışarı döküldü.

Sormak isteyeceğimi hiç düşünmediğim sorular su yüzüne çıkıyordu.

Onun kim olduğunu sormak istedim. Benden başka bir kadına asla dokunmamasını talep etmek istedim. Her zaman benim olmasını, benim de onun olmamı talep etmek istiyordum. Her şeyi talep etmek istedim.

Ben sakın ve soğukkanlı olmaya çalışırken Oaklyn'in sözleri her zamankinden daha fazla tahribat yarattı. Asansöre doğru giderken Kent'in yanından geçtim ve ona selam vermedim. O anda onunla yüzleşemezdim. O gelmeden önce düşüncelerimi toparlamak için bir dakikaya ihtiyacım vardı.

Bir el, gülümseyen Kent'i ortaya çıkarmak için kayarak açılan kapılardan içeri girdi. Gülümsemeye karşılık vermedim.

"Merhaba Olivia." Sesi tenimin üzerinde kayan pürüzsüz bir bal gibiydi ama karşılık vermeyi reddettim. Yapamazdım, aklım bunu kaldırmazdı.

"Bay Kent."

Göz ucuyla bana uzanışını izledim ama temas edemedim geri çekildim.

"Kimdi o?"

Geri çekildi ve ellerini ceplerine sokarak kapıya yöneldi. "Bir avukat."

"Avukatınıza karşı son derece sevecensiniz."

"Olivia." Mızımız bir çocukla uğraşmaktan bıkmış gibi iç çekti.

Huysuz bir bebek gibi davranmıyordum. Bu adam bana her şekilde sahipti ve ben de ona izin verdim. Sorularım için her hakka sahiptim. "Özel miyiz, yoksa başka kadınları mı beceriyorsun?" diye sordum. Kelimelerim, sahipmiş gibi yaptığım tüm soğukkanlılıkla birlikte küçük alanda kırıldı. Ve bakmayı reddettiğim kutudan tüm sorular ve onu daha fazla tanıma arzusu çıktı. "Kahretsin, nerede yaşıyorsun ki? Bir ailen var mı? Kardeşlerin?"

"Şehirdeyken ailemle ya da burada kalıyorum." Benim sesim ne kadar tizse, onunki de o kadar sakindi ve sinirim daha da artıyordu.

Ellerimi uzattım ve düştüklerinde kalçalarımı tokatladım. "Gördün mü, ailen olduğunu bile bilmiyordum."

"Herkes yapar."

"Ama yakın mısınız? Onlardan nefret ediyor musun? Geçmişin hakkında, kiminle yattığın hakkında hiçbir şey bilmiyorum. *Eğer* başkalarını beceriyorsan, hiçbir şey. Tek bildiğim, o senin karın da olabilirdi. Hiç evlenip evlenmediğini bile bilmiyorum."

"Öyleydim," dedi, durgun bir göl gibi sakindi. Sanki az önce küçük asansöre bomba atmamış gibiydi.

"Ne?!" Asansör kapıları açılırken çığlık attım.

Sonunda kolumdan tutup beni odaya sürüklemeyi önce sıkılmış bir çeneyle bana baktı.

"Ne zaman boşandınız? Onu hala seviyor musun? Benden haberi var mı? Onu hâlâ beceriyor musun?" Sırtını soru yağmuruna tuttum.

Odanın kapısı açıldığında beni içeri çekti ve "Senden başka kimseyi becermiyorum" diye bağırdı.

"Ugh." Ona sırtımı döndüm ve hışımınla odanın içine doğru ilerledim. Üzerime çöken manik ihtiyaç seline neredeyse gülecektim. Her dalga yüzüme çarpıyor, Kent'in üniversitede tanıdığım herhangi bir erkek gibi sadece bir fuck-toy olmasını istediğim yalanını yıkıyordu. Her dalga bir öncekinden daha da büyüdü ve tek bir inkar zerresine bile tutunmama izin vermedi. Ham ve savunmasızdım ve bu beni dehşete düşürüyordu. "Seni herhangi biriyle düşünmek bile kusma isteği uyandırıyor."

Görünüşe göre, beklediği tek şey mahremiyetti çünkü asansörde duran sakın, soğukkanlı adam patladı. "Ve sen de o kalem sikini yaladığını düşünmenin beni sevindirdiğini mi sanıyorsun? Ha?" Döndüm, bağırışlar, kızarmış yüzler ve sıkılmış yumruklar seline hazırlıksızdım. "Kimseyle yatmıyorum Olivia, çünkü başka biriyle birlikte olma fikrini midem kaldırmıyor. Ben de *senin* başkasıyla olmanı hazmedemiyorum. Bu yüzden, konuşulmuş olsun ya da olmasın, sana özelim."

Söyledikleri yelkenlerimdeki tüm rüzgârı çaldı.

"Ah." "Evet. Lanet olsun, oh."

Yutkundum, ne söyleyeceğimi bulmaya çalışıyordum. Fırtınayı dindirmişti ama ben hâlâ orada duruyordum ve bundan sonra olacaklar için hiçbir zırhım yoktu. Ellerimi sıkarak vücuduma yayılan titremeyi yatıştırmaya çalıştım. Şimdi ne yapmalıydım? Hiç bir durumda kalmış mıydım? Bir anda kendimi çok toy ve bilgisiz hissettim. Aaron'la hiç böyle bir şey yaşamamıştım ve o kendimi açtığım son erkekti. Ne söylemem gerekiyordu?

"Onunla takılmıyorum," dedim, o anda itiraf edebileceğim en dürüst şeyde karar kılarak.

"Güzel."

"Ben sadece..." Kelimeler içimde fokurduyordu ve onları nasıl ifade edeceğimi bilmiyordum - patlamamın ardındaki gerçek nedeni. Sanırım ağzımı açtığımda ikimizi de şaşırttım ve paylaşmaya hazır olduğumdan emin olmadığım bir gerçek ortaya çıktı. "Sadece seni önemsiyorum ve bunun beni çocuksu ve naif göstermesi umurumda değil. Sadece senin hakkında hiçbir şey bilmemekten nefret ediyorum."

Oaklyn şu anda kına yakıyor, bana böyle söylediğini bildiriyor olurdu.

Derin bir nefes aldı ve gözlerini benden ayırmadı, koyu renkli derinliklerinde aramak istediğim cevapların altın madenini saklıyordu. "Ne bilmek istiyorsun?" diye sordu sonunda usulca.

Her şeyi.

"Evli miydin?" de karar kıldım.

Elini saçlarının arasına daldırdı ve küçük bir kahkaha attı. "Kısa bir süre için. Bir yıldan az. Gençtik ve çok geç olana kadar farklılıklarımızı fark edemedik. Son senemizde evlendik ve mezun olduktan sonra daha ciddi olacağımı düşündü. Bana çok şey kattı. Beni olmadığım biri olmaya zorladı." Gözlerini kaçırdı ve çenesindeki kasların titremesinden bunun kolay bir kırılma olmadığını anladım. "Neredeyse Daniel'la aramıza giriyordu ve bir daha kimsenin beni böyle kontrol etmesine izin vermeyeceğime söz verdim."

"Özür dilerim."

"Olma. Zaten yeterince kahkaha yoktu. Yirmi iki yaşında bu kadar ciddi olmak için çok gençtim."

Bir kahkaha attım. "Otuz sekiz yaşında ciddi olamazsın."

Sonunda gerginlik azaldı, ancak kaşlarını yavaşça kaldırıp dudaklarını eğdiğinde yerini cinsel gerginliğe bıraktı. O bakış bacaklarımı sıkımda neden oldu. Vücudumun çok iyi hatırladığı sözler verdi.

"Aynı fikirde değilim," dedi bana doğru yaklaşarak. "Hayatın daha hafif yanlarından keyif alıyor olmam, iş sikimi kıçına gömmek olduğunda çok ciddi olmadığım anlamına gelmez."

Bir adımdan daha az uzaktaydı ve ben her şeyi bırakıp oynamaya hazırdım. Kent'le çok fazla gecem olmuyordu ve bunu tartışarak geçirmek istemiyordum. Onu umursadığımı itiraf edip çıldırtarak kaçmasına neden olmamıştım. Ve her nasılsa, kendimi de kaçmaya göndermemiştim. Damarlarıma dolan endişeyi bırakmaya ve yerine sadece Kent'in bana verebileceği bir şey koymaya hazırdım. şimdi açık olan kutuyu yarın karıştırabilirdim.

Eteğimin kenarlarını kavradım ve ellerimi yumruk yaparak kumaşı daha da yukarı çektim. "Göster bana."

Sırışı tam bir gülümsemeye dönüştü. "Memnuniyetle."

17 KENT

Olivia telefonundan başını kaldırmadan, "EE, BANA AİLENDEN BAHSET," diye sordu.

Duştan sonra banyodan yeni çıkmıştım ve olduğum yerde durdum.

Dizlerini bükmüş ve ayaklarını yana açmış bir şekilde, sütyenini ve iç çamaşırını oluşturan , ipek ve dantel karışımının içindeki kabarık, beyaz kuştüyü yorgan yığınının içinde oturuyordu.

Başına da büyük bir otel havlusu sarmış.

Olivia'nın özü gibiydi. Seksi ama bir o kadar da kendisiydi. Bir erkeği cezbetmek için olmadığı bir şeymiş gibi davranmıyordu. Her şeyi ortaya döktü ve ben buna bayıldım.

"Eee?"

Bakışlarımı göğüslerinden yukarı çektiğimde onu hâlâ telefonunu tutarken buldum ama tüm dikkati benim üzerimdeydi.

"Soru neydi?"

Gözlerini devirip inleyerek telefonunu bıraktı ve yatağın kenarına yaklaşmam için kollarını uzattı. Bacaklarını benimkilerin iki yanına açıp ellerini kalçalarımın asılı duran havlunun üzerine koyduğunda çoktan sertleşmeye başlamıştım. Başparmakları metodik bir şekilde

Kaslarımın çıkıntıları masum gözlerle bana bakıyordu ve tek düşünebildiğim onu en iyi şekilde mahvetmeyi ne kadar çok istediğimdi.

"Ailen," dedi ve beni hayallerimden uyandırdı. "Bana onlardan bahset. Onlara sahip olduğunu biliyoruz ama bunun ötesinde pek bir şey yok."

Evet. Sikişmeye başladıktan sonra hiç durmadık. En azından konuşmak için. Yemek yedik, dinlendik ve her şeyi tekrar yapmak için uyandık.

Dün gece bir öfke ve talepler yumağı olarak içeri dalmıştı. Bilmeye hakkı olan talepler. Taleplerine boyun eğmek istedim. Hayatımı onunla paylaşmak istiyordum ve bu daha önce hiç hissettiğim bir duygu değildi.

"Ne bilmek istiyorsun?" "Her şeyi."

"Bunu yapabilirim. Ama önce, konuşurken yenilenelim. Seninle işim bitmedi."

Elinden kurtuldum ve onu çekiştirerek oturma odasına götürdüm. Daha önceki aktivitelerimizden kalan abur cuburlar, cipsler, içecekler ve masa oyunları odayı doldurmuştu. Beni İpucu oyununa ikna etmişti ve kışına tekneyi bastığımda surat asmıştı, sonra da dönüp Bilet Kapmaca'a beni yenmişti. Ceza olarak onu tokatlamıştım.

Masanın üzerinde, duştan önce sipariş ettiğim yiyecek poşetlerini fark ettiğimde, onun zar zor örtünen vücuduna baktım. "Kapıyı öyle mi açtın?"

"Pshh, diliyor. Bir bornoz giydim."

"İpek olanı mı?"

Omuz silkti. "Evet."

"Tanrım, Olivia. sonra kapıyı benim açmama izin ver."

Dişlerini alt dudağına gömdü, bana doğru yürürken kahkahasını bastırdığına şüphe yoktu. Ellerini belime koydu.

tekrar ayak parmaklarının ucuna kadar itti ve çenemi ısırđı. "Seni kıskanmak hoşuma gidiyor. Bu beni tahrik ediyor."

Eli havlunun düğümünü çözemedi, ulaşamayacağı bir yere adım .
"Tanrım, kadın. Bir erkeğe iyileşmesi için biraz mühlet ver."

Gözlerini devirdi ve yiyecekleri dağıttı.

Bir sandalyeye tünemiş, ağzı çizburger dolu halde taleplerine geri döndü. "Konuş."

"Jacob adında bir kardeşim var. Beş yaş küçük ve evli, bir de bebeğı var."

"Karısının adı ne?"

"Lily ve kızlarının adı Ava. Annem ve babam lise aşıklarıydı ve kırk yıldır evliler. Babam gençken bodrum katında kurduğı halkla ilişkiler şirketinin CEO'su. Ya da o böyle anlatmayı seviyor. Daha çok bodrum katında bir fikirdi ve üniversiteden sonraya kadar gelişmedi."

"Kendine olan güvenini nereden aldığını görebiliyorum," diye güldü.

"Aileden geliyor diyebiliriz. Şimdi, annem. Kendisi CFO'dur, sayılarla arası çok iyidir."

"Onlarla iyi bir ilişkiniz var gibi görünüyor." "En iyisi."

"Peki kardeşinizle ilişkiniz nasıl?" "Şey, Dr. Phil-"

"Kapa çeneni," dedi bana bir kızartma fırlatarak. "Sadece konuşmayı ilerletiyorum."

Gölerek kızartmayı yedim ve bir patates kızartmasını geri fırlattım, o da bir şekilde ağzına tıktı. Başımı sallayarak devam ettim. "İlişkimiz iyi. Derin bir şey değil ama kötü de değil. Daniel'a daha yakınım ama Jacob'ı geldiğince çok görmeye çalışıyorum. Özellikle de Ava doğduktan sonra."

"Kaç yaşında?"

"Neredeyse bir." Masadan telefonumu kaptığım gibi Ava'nın kameraya gülümsediği bir fotoğrafı getirdim.

"Aman Tanrım. Çok sevimli."

"Ve bunu biliyor."

"Amcasına çekmiş olmalı, yoksa kardeşin de senin gibi kibirli mi?"

"Ben kibirli değilim. Kendime güveniyorum."

Gözlerini devirdi ama güldü. Kendime olan güvenimi seviyordu ve ben de bunu bilmeyi seviyordum.

"Onları ne sıklıkla görüyorsun?"

"Annem ayda en az bir kez yemek yeme konusunda oldukça ısrarcı ama geldiğinde hepimizi daha fazla yemeğe çekmeye çalışıyor."

"Kulağa çok normal geliyor."

"Yüzde doksan dokuz nokta dokuz. Güzeldi." Benim ailem de bir bakıma onunkine çok benziyordu ama onun hayatı hakkında fazla soru sormama gerek yoktu çünkü zaten neredeyse hepsini biliyordum.

"Karını sevdiler mi?"

Bir kahkaha koptu. "Hayır, pek sayılmaz. Onun benim için doğru kişi olmadığını biliyorlardı ama boşanana kadar hiçbir şey söylemediler. Kendi hatalarımızı yapmamıza izin veriyorlar."

"Neredeyse Daniel ile aranızı gireceğinden bahsetmiştiniz..."

"Evet," diye nefes aldı. "Dürüst olmak gerekirse, geriye dönüp bakıyorum ve aramızdaki tüm farklılıkları hatırladığımda ilişkimizin nasıl başladığından bile emin değilim. Belki de üniversitedeyken hayatımızın önceliği parti yapmak olduğu içindir. Ona evlenme teklif ettim ve ertesi hafta evlendik. Üç ay sonra mezun olduk ve o hukuk fakültesine gitti. Ben aynı kalırken, o giderek daha çekingen oldu."

Başımı kaldırdım, ağzım yana doğru bükülmüştü. "Ne?"

"Tüm bunları duymak istediğine emin misin? Bazıları Daniel'ı da içeriyor."

"Yani Daniel bakire değil mi?" Olivia alaycı bir şekilde soludu. "Pek sayılmaz," diye güldüm.

"Evet, bilmek istiyorum. Sordum, değil mi?"

"Tamam... Daniel ve ben üniversitede aynı kadını paylaştık ve birden fazla sarhoş gecede Ivette'i paylaştık. Bu evlenmeden önceydi. Onu kendine çekmek için umutsuz bir bulunarak Daniel'la bir gece ayarladım." Bir elimi yüzümde gezdirdim ve attım. "Pek iyi gitmedi. O zamanlar Daniel ve ben Voyeur'un başlangıç aşamalarındaydık - sadece fikirler. Bunun zihnimi kirlettiğini söyledi - *onun* zihnimi kirlettiğini.

"O geceden sonra Daniel'ı eve almayı reddetti. Hukuk fakültesindeki arkadaşlarının yanındayken benden Voyeur hakkında yalan söylememi isterdi - ne yaptığımı hakkında. Çok utanmıştı. Bu benden söylememi istediği yalanların sadece başlangıcıydı, benden utanıyormuş gibi benliğimin bazı kısımlarını saklamamı istiyordu."

"Aman Tanrım, Kent. Sesi öfkeli bir kaltak gibi geliyor." "Sanırım Daniel da aynı kelimeleri kullandı."

"Nasıl hakaret edileceğini en iyisinden öğrendim."

"Bardağı taşıran son damla, zamanımı Daniel ile paylaşmaktan bıktığını söylemesiydi. Ondan ve Voyeur'dan uzaklaşmamı istedi. Kullandığı kelimeler saygın olmaktı. Söylemeye gerek yok, ondan uzaklaştım. Tüm talepleri Daniel ile olan arkadaşlığıma stres katmıştı ve sonunda onu kaybetme düşüncesi beni en iyi arkadaşımı kaybetmekten daha az etkiledi."

"Ben senin kim olduğunu seviyorum."

"Güzel. Çünkü bu yaştan sonra değişmeyeceğim."

"O zamandan beri biriyle ciddi bir ilişki yaşadın mı?" Soru hafifti, ama gözleri boş patates kızartması kutusuna kaydı, kasıtlı olarak

bakışlarımdan

kaçınarak.

"Hayır."

Nefesimi tuttum, yüzüme ulaşmak için taradığı her santimde tenim daha da inceliyordu. Bu konuşma tehlikeli bir çizgiye doğru ilerliyordu ve ağzımdan çıkacakların bizi patlamaya hazır bir bombanın üzerine düşüreceğinden endişeleniyordum.

"Olmak istiyor musun?"

Sertçe yutkunarak cevabımı dikkatlice düşündüm - çok fazla şey itiraf etmeye hazır değildim, ama aynı zamanda çok küstahça davranıp duygularını incitmek de istemiyordum. "Bilmiyorum." Tarafsız -belki biraz korkakça- bir cevapla yetindim. "Dışlamadım ama yaşılanıyorum."

Dişleri dudağına gömüldü ve zaman yavaşladı, kalbimin gümbürtüsü saniyeleri kovaladı. Dün gecedden sonra bir uçurumun kenarında dengede duruyor gibiydik ve ne tarafa düşeceğimizi bilmiyordum. İkimizin de hangi yöne düşmek istediğini bilmiyordum ama sanırım ikimiz de hangi yönün bizi daha çok çektiğini biliyorduk.

Bu şüphe, onun tepkisinin ne olacağı konusunda hiçbir fikrim olmamasına neden oldu. Daha fazlasını ister miydi? Cevabımı kabul eder miydi? Bundan incinir miydi? Fırtınanın hangi yöne döneceğinden emin olmadan kendimi çarpışmaya hazırladım.

Ama hiçbir şey gelmedi. Dudağını sıkıca kavrayan elini bıraktı ve o çok iyi bildiğim nazlı gülümsemesini takındı. "Çok yaşlısın."

Ruh halindeki değişikliği anlamam bir anımı aldı. Bu kadar soğuk davranmasına ve konuyu tamamen kapatmasına hazırlıklı değildim.

Görünüşe göre Olivia da benim gibi bu konuşmadan kaçınmak istemiş. Belki de yüzümdeki tereddüt ifadesini gördü ve beni rahat bırakmaya karar verdi. Çıkış teklif nedeni ne olursa olsun, kabul ediyordum. Bu konuşmaya başka bir gün devam edebilirdik.

Kanepeye doğru atıldım ve onu yakaladım, gülüşünü sevdim, tenimi okşayışını, ona hayat verişini sevdim. Her şey

Olivia beni hayata döndürdü.

"Bu yaşlı adam seni strip pokerde yenmek üzere," diye ilan ettim. Bütün gün oyun oynayarak eğlenmiştik ve ikimizi de çıplak bırakan bir oyun oynamak ihtiyacım olan her şeydi.

"Daha fazla kıyafete ihtiyacım var," diye itiraz etti.

"Sadece bir saatim ve bir havlum var. Bu adil bir eşleşme." "Tamam."

Üç raunt sonra, ben sadece havlumu giymiştim, o ise iç çamaşırlarıyla. Önce havlusunu, sonra sütyenini kaybetti ve şimdi nemli saçları omuzlarından sarkıyor, meme uçlarıyla cilveleşiyordu. Elimde ne olduğundan bile emin değildim, tüm dikkatim onun kremsi göğüslerine odaklanmıştı.

Bu oyunun ihtiyacım vardı. Şimdi.

İki kartı değiştirdim ve muzaffer gülümsememi geri çektim. Sonu yaklaştıkça tüylerim diken diken olurken, o külotu nihayet kaybettiğinde ne yapacağıma dair planımı hazırladım.

"onları. Görelim bakalım."

Hâlâ cevap vermeyince bakışlarımı göğüslerinden ayırdım ve mavi gözlerinin benimkilere kilitlendiğini gördüm. Mavi, ciddiyet ve hafif bir kahkahanın karanlık karışımıyla dönüyordu.

"Gitmeni istemediğimi söyleyebilir miyim?"

Sorusunu anlamam bir anımı aldı. Görünüşe göre ben ona yapacağım edepsiz şeyleri düşünürken o başka bir yere, daha ciddi bir yere gitmişti. Soruyu çok hafif bir şekilde ifade etmişti ama sesinin sinirden titrediğini duyabiliyordum. Olivia'nın bana karşı sözlerini sansürlediğini biliyordum. Onun soğuk tavırlarının ardında yepyeni bir anlam ve duygu derinliği olduğunu biliyordum, ama bunu hep görmezden geldim. Eğer bir şey hakkında konuşmak isterse, konuşabileceğini biliyordu.

Ama bu sorunun ona neye mal olduğunu, neyi açığa çıkardığını gördüm. Beni özleyeceğini bilmemi istiyordu ama doğrudan bir itirafta bulunarak kendini savunmasız bırakmak istemiyordu.

Daha önce bana yaptığı gibi ona da aynı rahatlamayı vererek, tepkimi hafif ve eğlenceli tuttum.

"Tabii ki yapabilirsin. Bu benim yaşlı adam egomu şişiriyor."

"Kapa çeneni," diye güldü ve elindeki kartları yere attı. Bir çift ikili ve iki papaz.

Sadece biraz böbürlenerek dört asımı ortaya koydum. Olacakların etkisiyle hava koyulaştı, yanakları hafifçe kızardı, meme uçları saçlarının telleri arasında titreşti.

"Buraya gel."

Sonunda önümde durduğunda, kalçalarını kavradım ve bakışlarını tuttum, kendimi ikimiz için de yeterince savunmasız hale getirmeye karar verdim, "Ben de seni özleyeceğim Olivia."

18 KENT

Ekrandaki kelimeler birbirine karıştı. Saatlerdir lanet olası teftiş raporuna bakıyordum ve bu beni yıpratıyordu. Muhtemelen bir saatlik uykuyla çalışıyor olmamın da bir faydası olmamıştı. Teftiş için burada olabilmek için New York'tan kırmızı gözle gelmişim.

Vivian'ın yapması gerekiyordu ama kocası dün kalp krizi geçirdi ve ondan kocasının yanından ayrılmasını istemem mümkün değildi.

Tüm bu karmaşanın içindeki umut ışığı: Olivia. En azından onu görmek için zaman ayırabilirdim, onu kollarımda hissedebilirdim. Bu raporu tamamlamamın bu kadar uzun sürmesinin nedenlerinden biri de kapıdan giren her insana bakarken dikkatimin dağılmasıydı. Her an gelebilirdi ve ofislerden birinden mükemmel bir manzaraya sahiptim.

Vücudumdaki her molekül ona ulaşmak ve kendimi onda kaybetmek için alarmdaydı. Çok yorgundum ve onu düşünmek haftanın bitmek bilmeyen baskısını biraz olsun hafifletiyordu.

Çalan telefonum gözlerimi kapıdan ayırmama neden oldu. "Kent," diye cevap verdim.

"Selam dostum," diye selamladı Daniel. "New York nasıl?"

"Hava soğuktu ama aslında Cincinnati'ye geri döndüm. Son dakikada bir değişiklik oldu ve teftiş için burada olmam gerekiyordu."

"Kahretsin. Bu berbat bir şey."

Bir kahkaha attım ve başımın ağrısını hafifletmek için parmaklarımı gözlerime bastırdım. "Bu her şeyi özetliyor."

"Yeni kulübün olası sahasını ziyaret etme şansınız oldu mu? Konumu ve büyüklüğüyle gerçekten işe yarayabileceğini düşündüm. İki katlı olması pek çok yerleşim fırsatı sunuyor."

Ben satın almalara odaklanırken Daniel kulübü ve barı, yani günlük işleri yönetiyordu. İçine düştüğümüz rollerle ilgili hiçbir zaman bir sorunum olmamıştı. Ancak dün gece, geri dönmem gerektiğini söyleyen telefonu aldığımda, otuz sekiz yaşımın her birini hissettim, yorgunluk kemiklerime ağır bir şekilde yerleşti.

Olivia'yı hiç kimseyi arzulamadığım kadar , gece yarısı havaalanına giderken onu arayıp olan biteni paylaşmak istemiştım, günün stresinde yalnız kalmamak için yanımda olmasını istemiştım.

Ve o anda Daniel'ı ve onu tek bir yerde tutan rolünü kıskanmışım.

"Henüz yapmadım. Ama geri bir toplantı ayarlayacağım." "Sesin yaşlı geliyor Kent. Yani yorgun," diye şaka yaptı.

"Ha. Ha. Siktir git."

"Neden bu gece Voyeur'a gelmiyorsun? Bir şeyler içer ve rahatlarız. Sara seni sorup duruyor."

"Bu gece olmaz. Çoktan plan yaptım."

"Ohh," dedi her şeyi biliyormuş gibi. "Tüm ekstra zamanını çalan gizemli kadınla."

Tam o sırada sarı saçların parıltısı gözüme çarptı ve lobiye baktığımda gülümseyen bir güneş ışığının asansöre doğru ilerlediğini gördüm. Sandalyeyi kavradım, telefonu kapatma dürtüsüyle savaştım.

Daniel ve ona koşmak, onu kollarıma almak ve tekrar nefes alabilene kadar bırakmamak.

"Seni önemsiyorum."

Geçen hafta o sözleri söylediğinde, beni bir deprem gibi sarsmış, bir şeyleri gevşetmiş, varlığından haberdar olmadığım bir şeyi ortaya çıkaran bir yarık yaratmıştı. Neredeyse ayaklarına kapanacak ve ona ne kadar değer verdiğimi itiraf edecektim ama bu da beni kendi tarzında sarsmıştı. Onunla birlikte olmak bir sızı olarak başlamıştı - bu kadar cazip bir şeye hayır diyememe arzusu ve yetersizliği, ama şimdi beni mahkum ediyordu.

"Sana söyledim, kadın falan yok. Sadece meşguldüm."

"Evet. Tamam," diye alay etti ve sanki benim inkârım hiç gibi devam etti. "Neden onu getirmiyorsun?" diye önerdi Daniel. "Şu altın amcığa bir bakayım, bakalım onu senden uzaklaştırabilecek miyim?"

Sözleri yeni bir şey değildi. Birbirimizle her zaman böyle konuşurduk. Birbirimizin kadınlarını paylaşır, onlarla alay eder ve flört ederdik. Hatta Daniel ben izlerken karımı bile becermişti ve ben hiç umursamamıştım. Ama Olivia'yla birlikte içimde ilkel bir şeyler atmaya başladı ve sahiplenici mağara adamını ortaya çıkararak en iyi arkadaşşıma saldırmama neden oldu.

"Neredeyse kırk yaşındayız, Daniel. Sence kadınları birlikte becermeye devam edebilir miyiz? Bir noktada büyümek zorundayız."

"İnkâr edip duruyorsun ve sanki o bir sırmış gibi davranıyorsun. Benden asla sır saklamazsın." Ses tonu artık o çok iyi tanıdığım şakacı Daniel değildi. "Peki, neler oluyor?"

"Bu, hayatımın bazı bölümlerini kendime saklayamayacağım anlamına gelmiyor. Tanrım. Sanki bir genç kızmışız gibi sana her şeyi anlatmak zorunda değilim."

Keşke benimle tartışmaya devam etseydi. Beni aşağı çekmesini. Bana bencil, sidikli bir pislik derdi.

Ama yapmadı.

Tamamen durdu, sustu ve geçen her saniye suçluluk duygum daha da arttı. Daniel'ı hiç terslememiştim. Tartıştık, hatta kavga ettik ama şimdi sözlerim onu uzaklaştırmak ve görmesini istemediğim yerlere bakmasını engellemek içindi. Haklıydı, ben sır tutmazdım ve aramıza ördüğüm duvarı hissettiğini biliyordum. Daniel benim arkadaşımından daha fazlasıydı, o benim kardeşimdi ve ben onu kendimden uzaklaştırıyordum.

"Dinle, çok yorgunum ve çabuk sinirleniyorum. İki otel ve yeni kulüp genişlemesi beni yıpratıyor." Daha fazla sessizlik ve ben de onu doldurmak için acele ettim, endişe verici bir hızla genişleyen boşluğu hafifletmek için. "Stresliyim ve bunun acısını senden çıkarıyorum. Muhtemelen benim sinirli ruh halimle başa çıkabilecek tek kişinin sen olduğunu bildiğim için. Şanslısın."

Güldü ama zoraki bir gülüştü.

Ben alırdım.

"Evet, dostum. için üzgünüm. Sen benim kardeşimsin ve senin yaşlı kışınla başka kimsenin ilgilenmeyeceğini biliyorum."

Bıçak yarasına yara bandı yapıştırır gibi kendi kahkahamı zorladım.

"Teşekkürler,

D. Yarın seni arayacağım ve Carina ile New York'taki kulüp hakkında görüşebiliriz."

Telefonu kapattım ve sandalyemde geriye yaslandım. "Lanet olsun." Kendimi toparlamak için sadece bir dakikamı ayırdım, boktan telefon görüşmesini silkelemeden önce çarpan tem- püllerimi ovuşturdum.

Olivia bekliyordu ve ona ulaşmak için acele ettim.

Odanın dışında durdum ve kartı okutup kapıyı açmadan önce son bir nefes aldım.

İçeri adımımı atar atmaz ve kapının arkamdan kapanmasına izin verir vermez, güzel bir seks ve günah topu bana doğru geldi. Kollarıma atladı ve hiç istemediğim bir barakuda gibi etrafımı sardı.

özmeye alıştığ. Yüzümün her tarafına öpücükler kondurdu ve ne olduğunu anlamadan gülmeye başladığ.

O kollarımdayken, dünyamda her şey yolundaydı.

19 OLIVIA

Hayatımın geri kalanında her sabahı bu şekilde, Kent'in kollarında kıvrılmış olarak geçirebilirdim. Kulağımı göğsüne dayamış, elim karnının çıkıntılarında ve vadilerinde oynarken kalbinin gümbürtüsünü dinliyordum. Saçlarımı avuçlayıp sırf yapabildiği için çekiştirerek okşaması neredeyse mırıldanmama neden oluyordu ve bu hafif acıdan tenimin ürpermesi hoşuna gidiyordu.

Bu düşünce beni korkutmalıydı. Birkaç hafta önce olsa korkuturdu. Şimdi, hala göğsümde baskı yapan bir endişe yaratıyor, ama bir filden çok bir kedydi. Savunmasız kalma korkusu hâlâ oradaydı ama artık o kadar korkutucu değildi. Sanki Kent ışıkları yakmış ve bana öcü adamın o kadar da kötü olmadığını göstermişti.

Bu öcünün var olmadığı anlamına gelmiyordu. Sadece gözlerinin içine bakıp ona siktirip gitmesini söyleyebildim.

"Bu akşam tekrar yola çıkmam gerekiyor. New York'ta işim bitmedi," derken sesi yanağımda titriyordu ve ben bu haber karşısında gerilmemeye çalıştım.

Dün gece onunla buluşmak için gönderdiği mesaj beklenmedikti ama umurumda değildi, onu daha fazla göreceğim için minnettardım.

İlk içgüdüm surat asmak ve daha fazla zamanını talep etmektir, demand yaşlanıp saçlarımız ağarana kadar bu otel odasında kilitli kaldık.

Onun yerine, basit bir "Tamam" ile yetindim.

Geçen aydan yeni bir şey değildi ama bu durumu daha da kolaylaştırmıyordu. Tartışmamızın üzerinden bir hafta geçmişti. Pandora'nın kutusunu açıp gerçekten umursadığımı itiraf edeli bir hafta olmuştu.

Bu adamı daha önce önemsedığımı düşünmüş olsaydım bile, şimdikiyle kıyaslanamazdı. Neşeli görüntüsünün altındaki çalışkan adamı, şefkatli adamı, sevgi dolu oğlunu, kardeşini ve amcasını keşfettim. Bana yeğeniyle çekilmiş bir fotoğrafını gönderdiğinde, yumurtalıklarımınla birlikte kalbim de neredeyse yanıyordu.

Her şey hâlâ aynıydı ama aynı zamanda çok farklıydı. Hâlâ sadece otelde buluşup kısa bir kaçamak yapıyorduk ama bazen bundan daha fazlası da oluyordu. Bazen rahat pijamalarımı getirip onun göğsüne kıvrılıyor, film izliyor ve patlamış mısır yiyordum. Telefon görüşmelerimiz birbirimize cinsel olarak sataşmaktan ziyade birbirimizi tanımakla ilgiliydi.

Sadece birkaç gün olmuştu ama düşündüğümde bir süredir yer değiştiriyoorduk. Sadece geçen hafta bunu benimsedik. Ve bununla ilgili her şeyi sevdim. Hiçbir şeyin değişmesini istemedim. Sonsuza kadar bu adamın kollarında, bu otel odasında yaşamak istiyordum.

Ama eli saçlarımda gezinmeyi bırakıp, "Sanırım Daniel'a söylemeliyiz," diye gürlediğinde sonsuzluk çılgılık atarak durdu.

Her şey durdu. Kalbim, düşüncelerim, nefes alışım, *onun* Nefes alıyorum.

"Ne?" Fısıldadım.

"Olivia..."

Gerçekten ciddi olup olmadığını anlamak için dirseğime doğru sarsıldım. "Neden? Neden ona söylemek istiyorsun?"

Kaşları çatıldı. "Bilmiyorum Olivia. Belki de seni önemsedğim ve seninle bu odadan daha fazlasını istediğim içindir?"

"Ben de öyle, ama bu Daniel'a söylememiz gerektiği anlamına ."

"Öyle değil mi? Peki ya sosyal etkinliklerde yanımda olmanı istediğimde? Ya da akşam yemeğinde elini tutmak istediğimde? O zaman ne olacak?"

Kalbim bir yük treni gibi gümbür gümbür atıyor, derimin her santimini canlandırıyor. Ciğerlerim, damarlarımda pompalanan fazladan kanı dengelemek için çift zamanlı çalışıyor.

"Bilmiyorum."

Gözlerimi kapattım ve Daniel'a en iyi arkadaşını becerdiğimi söylediğimi hayal ettim. Gözlerinin karardığını, beni diğer herkesle aynı şekilde gördüğünde gururunun kaybolduğunu hayal ettim - sadece vücudu için iyi bir kız. Ya Kent'le stajyerlik için yattığımı düşündüyse? Ya otelde herkesin hakkımda söylediği tüm iyi şeylerin patronu becerdiğim için olduğunu düşündüyse?

"Olivia..."

"Ona ne söylememi istiyorsun Kent?" Çarşafı göğsüme doğru çekerek kollarının cennetinden uzaklaştım, boşluğa ihtiyacım vardı. "Hey, Daniel Amca. Staj harika gidiyor. Çünkü patronu beceriyorum. Beynini kullanmak zorunda olmadığında ve sadece bedenini kullandığında hayat oldukça kolay."

"Bunun bizimle hiçbir ilgisi yok ve bunu sen de biliyorsun," diye homurdandı, şimdi kendi hayal kırıklığı yükseliyordu.

"Ve bana ne yapmana izin verdiğimi tam olarak bilecek. Nasıl bilmesin ki? Ben hayatta olduğum sürece o senin seks partnerindi. Her şeyi bilecek."

"Olivia-"

"Tanrım, bana nasıl bakacak. Ben bir hayal kırıklığı olacağım."

"Dramatik davranıyorsun."

"Dramatik olmak benim hakkım," diye bağırdım. "Ben sadece dramatik olabilen aptal bir kıyım."

"Dur," diye bağırdı. "Bu kadar yeter."

Ama onun emirlerinin ötesindeydim. Bu seks değildi ve yatağın dışında bana patronluk taslayamazdı. "O benim babam gibi ve sen benden onun en iyi arkadaşıyla otelde seks yaptığımı söylememi istiyorsun. Yani, ya yürümezse ne olacak? Kimi seçecek? Arkadaşlığınızın bitmesine ben mi sebep olacağım?"

Çarşafı bıraktım ve elbisemi aradım. Yerden kaptığım gibi titreyen ellerimle elbisemi çözmeye çalıştım ve gözyaşlarım gözlerimi bulandırdı. Bu korktuğum her şeydi, nihayetinde önemsedığımı kabul etmek ve bir şeylerin ters gitmesi ve parçalanmaya katlanmak zorunda kalmak.

"Olivia," dedi ama onu duymazdan geldim. Başka ne diyeceğimi bilemedim. Panik içindeydim ve oradan çıkmam gerekiyordu. "Olivia," dedi tekrar, bu sefer elbisemi giydiğim için kendi paniğiyle doluydu. "Ne yapıyorsun?"

Durdum. Ne yapıyordum ben? O andan mı kaçıyordum? Adamdan mı kaçıyordum? Yatakta otururken ona baktım ve onu gerçekten gördüm. Gözlerimi onunkilere kilitledim ve sanki yeniden nefes alabiliyordum. Ciğerlerimin izin verdiği kadar derin nefes alarak sakinleştim. Tencere hala oradaydı, kaynıyordu ama Kent'ten kaçmak istemiyordum. Yoldaki ilk tümsekte pes etmek istemiyordum.

"Korkuyorum," diye fısıltıyla itiraf ettim. "Anlıyorum. Ama Daniel'ı da tanıyorum."

"Daniel'ı en iyi arkadaşın olarak biliyorsun. Senin fetihlerini adam."

Kent güldü. "Güven bana, Daniel sana gelince beni desteklemeyecek. Ama aşırı tepki de vermeyecektir. Onu tanırım Olivia."

Ben de biliyordum. Benden daha fazlasını bekleyen tek kişinin o olduğunu biliyordum. Bir seks kulübüne girip tanıştığım ilk adamla yatmaktan daha fazlasını. Ya öğrendiyse ve beni böyle gördüyse? O zaman kim benden daha fazlasını beklerdi?

"Olivia, lütfen."

Zaman durdu ve ben olduğum yerde donup kaldım. "Neden?" Sonunda fısıldadım.

"Neden ne?"

"Neden riske atmak istiyorsun ki? Ya tüm bunlar yüzümüze patlarsa? Neden riske atalım?"

Bocaladı, ağzı açılıp kapandı ve bu benim balonuma bir iğne batırmak gibiydi. Söndüm. Belki de beni sadece seks için istiyordu ve iyi bir oral seks dışında her şeyi riske atmak için geçerli bir neden düşünemiyordu.

"Sorduğumu unut," dedim cevabı çok uzun sürdüğünde. "Oli-"

"Gitmem gerek."

"Çünkü seni seviyorum."

Kelimeler ondan koptu. Ondan kopup bana öyle sert çarptılar ki nefesim kesildi.

"Ne?"

"Tamam mı?" diye homurdandı, bir elini uzatırken diğerini saçlarına gömdü. "Seni seviyorum. Yanlış gidebilecek milyonlarca ip var ama işte."

Kelimeler tenimde dalgalandı, bedenime işledi, göğsümü uçup gidecek bir balon gibi doldurdu. Daniel'la ilgili her türlü endişe uçup gitti, beni tepeden tırnağa saran sevincin arasında ona yer yoktu.

Kent beni

sevdi. Kent

beni sevdi.

Zihnim köpürene kadar kelimeleri tekrar tekrar çaldı. Abanarak yatağa atladım ve onun kocaman gözlerine bakarak kıkırdadım. Kolları beni yakalamak için otomatik olarak yukarı kalktı ve kucağına tırmandım, etrafını sararak onunla bütünleşmeye çalıştım.

Bu yeterli değildi. Kaşları bir sonraki adımda ne bekleyeceğinden emin değilmiş gibi çatıldı ve ben yine güldüm. Onu suçlayamazdım. Bir saattir uyanıktık ve duygularımız bir lunapark treni gibi oradan oraya savruluyordu.

Ama beni onun kollarına, ağırlıksız ve mutlu bir şekilde bırakacaksa tekrar tekrar binerdim. Tüm şüpheleri silip attığımda geriye tek bir gerçek kalıyordu.

"Ben de seni seviyorum," diye fısıldadım dudaklarımı onunkilerle birleştirmeden önce. Tüm benliğimi ortaya koydum, her parçamı ona verdim. Onun da bana karşılık vermesi bir saniyeden kısa sürdü.

Kent ve ben tutkulu, vahşi, çılgın seks yapardık ve bu beni her zaman dünyanın öbür ucuna götürürdü ama bu daha fazlasıydı. Bu dünyayı sarsan bir şeydi. Bu, birbirimizin kollarında kendimizi yeniden bir araya getirmek için sımsıkı sarılmamızdı.

"Boku yedik," diye homurdandı, dudakları boynumdan aşağı kayarken, elleri aramızdan elbisemi yumrukluyordu.

"Umurumda değil." Duygu patlaması yaşayan bir gayzer gibiydim ve kendimi tutamıyordum. Güldüm ve ulaşabildiğim her santim deriyi öptüm. "Umurumda değil çünkü seni seviyorum."

Çekirdeğim sertleşmiş shaftına sürtündü ve horozunu yukarı ve aşağı kaydırana kadar kaydım, onu arzumla kapladım, klitorisimi her fırçaladığında inledim.

"Sana ihtiyacım var," diye inledi. "Evet."

Prezervatifi almak için arkasına yaslanmadan önce çenemi kavradı ve beni gözleriyle buluşmaya zorladı. "Ona söylemek zorundayız, Olivia. O benim en iyi arkadaşım ve ona yalan söylemeye devam edemem. Benimle ilgili bir şeyler olduğunu biliyor ve bu sadece gerginliği artırıyor. Ona anlaması için bir şans ver."

"Sadece..." Yutkundum ve gözlerimi yana kaydırarak kendimi toparladım. "Sadece bana zaman ver."

Mükemmel değildi. Aklımdan geçen ve yanlış gidebilecek her şeyi düzeltmiyordum ama doğru yönde atılmış bir adımdı. Bunu yapabilirdim -onunla- her seferinde bir adım.

Onu severken nasıl sevmem?

20 KENT

Kapı gıcırdadığında nefesimi tuttum ve antrede Olivia'nın gölgesiyle dolan bir ışık huzmesi yayıldı. Odanın karanlık köşesinde oturmama rağmen beni fark etmesini bekledim ama bunun yerine kapının arkasından yavaşça kapanmasına izin verdi ve elinde tuttuğu kâğıttaki talimatları takip etti.

Sadece antredeki loş ışık yanıyordu ve masanın üzerindeki başka bir notu aydınlatıyordu. Kâğıdı açtı ve beni neredeyse güldürecek bir homurtu çıkardı. Bunu her buluşmamızdan önce yaptığını hayal ettim. Taleplerimle alay ediyor ama yine de onları yapıyordu... benim için.

Elbisesini çıkarıp notun altındaki kutuyu açmasını izlerken sikim sertleşti. Kapağı kaldırdı ve küçük bir nefes sesi karanlık odanın öbür ucuna ulaşır tenime battı, bana bu sesi benim bakımım altında çıkardığı diğer tüm zamanları hatırlattı.

Siyah ipeksi kumaşı kaldırdı ve elbiseyi üzerine geçirdi. Tıpkı hayal ettiğim gibi mükemmel görünüyordu. Kumaş ince kıvrımlarını mükemmel bir şekilde örtüyordu ve onları daha sonra tekrar ortaya çıkarmak için sabırsızlanıyordum. Bir ayağından diğerine zıplayarak mutlu bir dans yaptıktan sonra siyah, ışıltılı topuklu ayakkabılarını çıkarıp

kırmızı taban. Olivia süslü şeyleri severdi ve bu gece hepsini ona vermeyi planlıyordum.

Ayakkabılarını giydi, bu basit hareket bile dayanılmaz derecede seksiydi ve kendisine söylendiği gibi karanlık otel odasına baktı.

O kadar mükemmeldi ki, bütün geceyi orada durmuş, tahrip edilmeyi bekleyen muhteşem bir kraliçe gibi onu izleyerek geçirebilirdim. Ama sikimin başka planları vardı.

Işığı yaktığımda gözleri benimkilere kayd. Dudaklarının şimdiye kadar gördüğüm en güzel gülümsemeyle yayılma şekliyle o anda ölebilirdim. Hepsi burada olduğum içindi. Egoma bir şeyler yaptı. Göğsümde daha sert çarpan organıma bir şeyler yaptı.

Tanrım, bu kadını seviyordum. Bu konuda ne yapacağımdan emin değildim ama onu sevdiğimi biliyordum ve bu şimdilik yeterli olmalıydı.

"Kent," diye nefes aldı.

"Hey, güzelim." Çok cesurdu, ama basit iltifatım karşısında yanaklarını boyayan kızarıklık gençliğini ve masumiyetini yalanlıyordu. "Sadece bizim için bir randevu yaratmak istedim," diye açıkladım, beyaz kumaşla kaplı masayı işaret ederek.

Onu şehre götürmek, hava atmak istiyordum ama o zamana ihtiyacı olduğunu açıkça belirtmişti. İstedğim bu değildi ama kararını anlayışla karşılayacak kadar ona saygı duyuyordum.

Şimdilik.

"Buraya gel," diye emrettim. Her zamanki gibi itaat etti.

Müzik setinin düğmesine basıp blues cazı açtım ve onu selamlamak için ayağa kalktım. bir adım ötemde durup çenesini gözlerimin içine bakacak kadar yukarı kaldırdığında, cebimden ince platin zinciri çıkarıp sallandırıdım.

"Bu da ne?" sordu nefes nefese.

Metali boynuna geçirdim. "Ciddi anlamda BDSM yaşam tarzıyla ilgilenmiyorum ama bunun her zaman üzerinde olması fikri hoşuma gidiyor. Ben yokken bile sana sahip çıkma, seni işaretleme yolum."

Arkasına geçerek onu aynanın önünde durması için kaydardım. Parmakları metali sıyırdı, ağzı küçük bir oh çekerek açıldı. "Bu çok güzel. Teşekkür ederim."

Saçlarını yana doğru taradım ve omzundan kulağına doğru uzun öpücükler kondurdum, başını yana eğip her santimine erişmeme izin verdiğinde verdiği yumuşak nefesi sevdim.

"Gel . Akşam yemeği seni bekliyor."

"Burası güzel kokuyor sanıyordum."

"Hatta senin sevdiğin şekilde hazırlattım, orta pişmiş." Fazla pişmiş et karşısında ürperdim. "Çok vahşi."

Gözlerini devirerek oturdu. "Sipariş ettiğinizin sadece bir adım üstü."

"Hâlâ çok fazla."

"Peki, teşekkür . Hepsi çok lezzetli görünüyor."

Bifteğinin ilk dilimini ısırdığında inledi ve ben de akşam yemeğini bırakıp masanın üzerinde onun ırzına geçmek yerine aynısını yapmak için kendimi zorladım. Mum ışığı yüz hatlarının üzerinde titriyordu ve eğer yeterince uğraşırsam, neredeyse evde her gece tadını çıkarabileceğimiz bir akşam yemeği yediğimizi hayal edebiliyordum. Işıl ışıldı ve içimde varlığından bile haberdar olmadığım bir parça bunun gerçek olmasını arzuluyordu.

Şarabından bir yudum aldı ve dirseğini masaya dayayıp çenesini elinin üzerine koyarak masanın karşısında gülümsedi. "Ee, işler nasıl?"

"Hangi iş?" Haftalardır içimi kemiren heyecanla karışık bir kahkaha atarak sordum.

"New York'takiler."

Diğer dirseği de masaya dayandığında dikkatim dağıldı ve elbisesi açılarak göğüs dekoltesini ortaya çıkardı. "Umm...ne?"

Dudakları yukarı kalktı, gülümsemesi bilmişti. "New York işi, Kent."

"Doğru, doğru. Pardon, tatlı göğüslerin dikkatimi dağıttı." Bu bana bir kızarıklık daha kazandırdı. "İşler iyi gidiyor. Hotel binasını kapattık ve yeni kulübün yeri konusunda son kararları veriyor olmalıyız."

"Bu çok şaşırtıcı. Daniel Voyeur'u yönetiyor, peki New York'taki işlerle kim ilgilenecek?"

"Birini işe alacağız ve Daniel onunla birlikte çalışacak. Ben de New York'a giderek her şeyi yakından takip edebilirim."

"Kulağa harika geliyor. New York'taki kulüpte de şimdi yaptığınız tasarımın aynısını mı yapacaksınız?"

"Yakın bir şey."

"Ah," diye parmağını kaldırdı ve yanındaki koltuğun kenarına tünemeden önce telefonunu almak için koştu. "Pinterest'e göz atıyordum ve bu kulüp sandalyelerini gördüm, bu da bana zaten sahip olduğunuz beyefendiler kulübünü hatırlattı."

Bakmam için telefonu bana uzattı, yüzü keşfinden duyduğu gururla parlıyordu ve göz kamaştırıcıydı. O kadar güzel ve akıllıydı ki, aklından geçen dâhiyane fikirlerle ne yapacağını bilemiyordu. Yüksek arkalıklı, koyu deri sandalyelerin resmine baktım. İkisi de klasik olarak sofistike ama aynı zamanda moderndi.

"Müzayedelerde ve diğer yerlerde buldukları mobilyaları yenileyen yeni, yerel bir dükkan. American History'deki bir program gibi. Çok havalı."

"Biliyorsun," diye başladım, koltuğuma geri oturarak. "Carina bütün bir tasarım ekibiyle yeni bir pazarlama girişimine başlıyor. Hoşuna gidecek bir şey olabilir."

"Benden kurtulmaya çalışıyorsun, Kent."

"Pek sayılmaz. Ben bencil bir adamım ve seni kendime saklamak istiyorum. Ama dersin yakında bitecek ve derslerinde ilerledikçe başka bir staja ihtiyacın olabilir. Özgeçmişinde iyi görünecektir."

"Muhtemelen haklısın."

Elimi onunkinin üzerine koydum. "Çok yeteneklisin Olivia ve bence henüz potansiyelini keşfetmeye bile başlamadın."

Dudağını ısırды ve bakışlarını kucağına indirdi ama bir kez daha kızardığını ve gülümsediğini görmeden önce değil.

"Teşekkür ."

"Bu doğru. Herkes senin yanında olduğu için şanslı sayılır. Parlak fikirlerin var."

Umut dolu gözlerini benimkilere dikti. "Belki seninle birlikte New York'a gidebilir ve eğer ilgilenirse ona yardım edebilirim."

Bu otel odasının dışında planlar yapmayı önermesi beni neşelendirdi. "Bunu çok isterim."

"Daniel seninle geliyor mu?" "Bazen."

"Ah." O anın heyecanı azalmıştı ve bu şeyin aramızda kalmasından nefret ediyordum. Bir sonraki adımda nereye düşeceğimizden emin olamadan arafta uzandık.

"Onunla konuştun mu?"

"Son zamanlarda değil," diye hafifçe cevap verdi. Göğsümdeki ağır baskının tam tersi. "Geçen gün öğle yemeği için onu görmem gerekiyordu ama ev ödevim yüzünden iptal etmek zorunda kaldım."

Ondan kaçmadığına inanmak istiyordum ama tabağından başını kaldırıp bakma şekli şüphe uyandırıyordu.

Önemli bir şey olmadığından emin bir şekilde geçiştirdim. Olivia dürüstlükten saklanacak biri değildi. Açık sözlüdü.

Onu çok severdim. "Tatlıya ne dersin?" Bu konuyu geride bırakmaya ve randevumuzun geri kalanının tadını çıkarmaya hevesli bir şekilde sordum.

Omuzları düştü, gerginlik vücudunu terk etti ve nihayet başını kaldırıp gülümsedi. "Elbette."

"Burada bekleyin," diye emrettim, ayağa kalkıp krem şanti ve çilek kaselerini aldım. İhtiyacım olan her şey elimdeyken, "Beni takip edin" diye emrettim.

"Ne?" diye sordu yanından geçip yatak odasına doğru yürüdüğümde. "Gel. Buraya gel."

Kapalı kapıların yanında durduk ve sessizce kapıyı açmasını isteyerek kapı koluna doğru başımı salladım. Açtığında eli ağzına gitti ve nefesini içine çekti.

Mumlar ve gül yaprakları odanın neredeyse her köşesine dokunuyor, Olivia'nın vücuduna tapınmak için sabırsızlandığım romantik bir vaha yaratıyordu.

"Kent." Bana döndü, gözleri nemliydi ve titreyen mum ışığında . "Bu çok güzel. Ne diyeceğimi bilemiyorum."

"Hiçbir şey söyleme. Sadece şu elbiseyi çıkar ve yatağa uzan. Tatlım için hazırım."

21 OLIVIA

"HADI PARAŞÜTLE ATLAMAYA GIDELİM."

Başımı koltuğun kolundaki tüneğinden geriye doğru eğerek takım elbise giymiş Kent'e baktım. Baş aşağı dururken bile deli gibi görünüyordu. Bir telefon görüşmesi yapmak için otel odasından çıkmış ve görünüşe göre deli gibi geri dönmüştü.

"Ne?"

"Skydiving."

Sanki kelimelerin ne anlama geldiğini bilmiyormuşum gibi. "Ummm...hayır, teşekkürler." Güldüm ve dergimi karıştırmak için arkama yaslandım. "Maceracı olmaya varım ama bunu iki ayağım da yere basarken yapmayı tercih ederim. Ayrıca, böyle bir şey için pratik yapman gerekmez mi?"

"Pek sayılmaz," diye cevap verdi, kanepenin kenarına, bacaklarımın yanına tüneyerek. "Eğer birine bağlıysan değil."

"Hala zor bir pas."

"Tamam o zaman. Başka bir şey

deneyelim." "Neymiş o?"

"Bir sürpriz." Gözleri bir maceradan daha fazlasını vaat ediyordu. "Anlat bana."

Dergimi itti ve başımın iki yanına koyduğu birer koluyla beni hapsederek eğildi. "Bana güvenmiyor musun?" Sesi beni oyuna çağıran sert bir siren gibiydi.

"Beni uçaktan atacaksan hayır."

"Korkak. Pantolon." Dudakları yavaşça kıpırdadı, her kelimeyi hakareti telaffuz edecek şekilde oluşturdu. Her kelime kendi meydan okumasıyla birlikte düşüyordu. Bir meydan okumayı ne kadar geri çeviremeyeceğimi biliyordu. Her zaman meydan okurdu.

Eminim bir daha gelemesin.

Bahse girerim boğazını sikkeme dayanamazsın.

Bahse girerim sadece meme uçlarıyla oynadığım için boşalamıyordursundur.

Gözlerim kısıldı ve dirseklerimi yukarı iterek onu geri çekilmeye zorladım. "Affedersiniz?"

"Beni duydun." Beni yakaladığını bilerek sıırttı. "Büyük. Bebeğim." "İyi," diye homurdandım, onu geri ittim. "Hadi bakalım, sert çocuk."

"AMAN TANRIM. BU INANILMAZDI."

kavradım ve ayaklarımın üzerinde zıpladım.

Beni kapalı alanda paraşütle atlamaya götürmüştü. Başta tereddüt etmişim, kontrolden çıkıp cama çarpacağımdan korkmuştum. O gece haberlere çıkacaktım. *Bir kız plastik tüple paraşütle atlarken öldü.* Ama eğitmen gitmeme izin vermeyeceğini dikkatlice açıklamıştı ve Kent ben sonunda pes edene kadar o meydan okuyan gülümsemesini bırakmamıştı.

"Gerçek bir şey yapmak için yeterli mi?"

"Yok artık. Bir hava tüpünün içinde yüzmek, bir uçaktan düşüp ölmekten çok daha farklıdır."

Başını arkaya atıp güldü ve ben de eğilip boynunu ısırarak için kendimi zor tuttum. Adrenalinim tavan yapmıştı. Tüpün içinde yaşadığım ağırlıksızlık hissi beni dışarı kadar takip etti. Damarlarıma dolan adrenalin derimin altında titreşiyordu ve bir çıkış yolu aramaya başladım. Birkaç metre ötede duran iki eğitmeni umursamadan Kent'in boynunu kavradım ve onu kendime doğru çekerek ağzına saldırdım. Beni sıkıca kavramadan önce vücudu bir saniyeden daha kısa bir süre dondu ve öpüşme bir irade savaşına dönüştü.

Hayvanlar gibi ısırık, emdik ve inledik.

"Senin bu vahşi tarafına alışabilirim," dedi hava almak için geri çekildiğinde. "Benimle daha fazla maceraya atılır mısın, tatlı Olivia?"

"Her şeyi." Beni tekrar bu kadar uçuracaksa her şeyi yapardım. "Bungee jumping hakkında ne düşünüyorsun?"

Bunun dışında. Sadece bu düşünce bile uyarılmamı dibe vurdurdu. Hâlâ ağrıyordu ama kontrol edilebilir seviyedeydi. "Beni sağlam bir zemine çekmek istemenin nesi var?"

"geldiğinde ayaklarını yerden kesmeliyim." "Bu çok klişe bir cümleydi," diye güldüm.

"Bu benim yaşlı adam cazibem."

Çenesini ısırık, dudaklarıma sürünmesinden hoşlandım. "Yaşlı adam cazibeni seviyorum - cazibe derken beni becerme şeklini kastediyorum." Bana doğru hamle yaptı ama ben gülerek eğildim.

"Alay et," diye hırladı.

"Eğer beni beslerseniz, teslim olmaya ikna olabilirim. Tüm bu heyecan enerjimi tüketiyor ve yenilenmeye ihtiyacım var."

"Bunu yapamayız. O zaman otele geri dönelim."

"Oradaki yemeklerden bıktım," diye sızlandım.

"Bunun için kolay bir çözüm var," diye ima etti. Gerçi çok kurnazca değil. Dışarıda yemek yememizi önerdiğini biliyordum ve o da

Daniel'la hâlâ konuşmadığımı biliyordu. Ben inatla sessiz kalmaya devam edince, "Şuna ne dersin?" diye başladı. "Senin evine gitsek ve yolda yemek alsak nasıl olur?"

"Daniel benim binamda yaşıyor." "Bunun farkındayım."

"onunla karşılaşsak?"

"Her zaman aşık olduğumuzu ve birlikte vakit geçirdiğimizi açıklayabiliriz."

"Kent..."

"Ya da onu muhtemelen görmeyeceğimize güvenebiliriz ve eğer görürsek, ona sadece bir toplantıdan sonra eve gittiğinden emin olmak istediğimi söylerim."

Fikir üzerinde düşündüm ve beni patlamak üzere olan bir bombaymışım gibi dikkatle izledi. Koltuğunun ucundaki bir adamdı, daha fazlasını istemek istiyor ama benim için kendini tutuyordu. Eğer o bunu yapabiliyorsa, ben de onun için bunu yapabilirdim.

"Tamam. Beni eve götür. Ama bu yemekte Çin yemeği istiyorum." "Peki, hanımefendi."

Tulumlarımızı çıkardık ve eve doğru yola koyulduk. Kent, lobiye girdiğimizde kimse olmamasına rağmen "Merhaba Daniel," diyerek kalbimin yerinden fırlamasına neden oldu.

"Hiç komik değilsin, biliyor musun?" Bir ağız dolusu lo mien'in etrafında söyledim.

Yerdeki pozisyonundan koltuğuma yaslandı, çapraz bacaklarını önüne uzatmış, bir yumurta ekmeği çiğniyordu. "Bilmiyorum, seni çok güldürüyorum."

"Tamamen acıma gülüşleri."

Bir parça brokoliyi bana doğru fırlattı ve ben de ustalıkla ağızma attım.

"İyi denemeydi."

"Her gün yeni bir yeteneğinizi keşfedin."

"O zaman bana gizli bir yeteneğinizi söyleyin. Skoru eşitlememiz gerek."

"Hmm..." Bana yaklaşırken düşündü. "Ben bowlingde iyiyimdir." Bana yaklaştığında kabıma doğru başını salladı. "Bana biraz lo mien'inden ver."

Çubuklarımla bir lokma aldım ve dikkatlice açık ağzına götürdüm. "Bir gün beni de götürmek zorunda kalacaksın."

"Bowling mi oynuyorsun?"

"Bowling oynadım ama ben daha çok paten pistini seven bir kızım." "Mutlu bir şekilde yan çizgilerden izleyeceğim."

"Belki bir gün sana öğretirim."

"Güzel ve yetenekli Olivia Witt başka ne yapmaktan hoşlanır?"

"Hmm..." Başka ne yapmayı sevdiğimi düşündüm. İlk aklıma gelen seksi bir şeyler söylemek oldu çünkü çoğu erkeğin duymak istediği şey buydu. Ama Kent bana sanki yüzümün altını görmek istiyormuş gibi baktı. Sanki gerçekten ne yapmaktan hoşlandığımı bilmek istiyordu. Gerçek göğsümde çiçek açıp dışarı yayıldı ve her santimetrekaremi doldurup taşırdı. "Bana güveniyor musun?" diye sordum, bir fikir kök salmaya başlamıştı.

Gözleri kısıldı, ama bir anlık tereddütten sonra, "Biliyorsun biliyorum," dedi.

"Tamam. yardım et, sonra başlayabiliriz." "Ne ile?"

"Bu bir sürpriz," dedim göz kırparak, bu sabah bana yaptığı sataşmaya karşılık vererek.

Otuz dakika sonra, kanepemin şezlonguna uzanmıştık. Ben onun bacaklarının arasındaydım, kolları sımsıkı sarılmıştı, kalbi arkamda güm güm atıyordu.

"Bunu yaptığımı inanamıyorum."

"Ben paraşütle atlayabiliyorsam, sen de yüz bakımı yapabilirsin."

"Bunu daha ne kadar açık bırakacağız? Ve bu koku da ne?"

Açık yeşil yüzüne bakmak için başımı geriye doğru eğdim. Gerçekten de gülünç görünüyordu, özellikle de kaşları çatıkken. Her nasılsa, koyu renkli çenesiyle daha erkeksi de görünüyordu.

"Seni seviyorum," diye fısıldadım.

Yüzü yumuşadı ve aşağı baktı, tüm sevgisini ve hayranlığını bana akıttı. "Ben de seni seviyorum." Kremaya rağmen eğildi ve dudaklarımı usulca öptü. "Ama cidden, ne kadar zamandır ve bu koku da ne?"

Gülerek, Tim Gunn'ın yarım kalmış bir elbiseye bakmasını izlemek üzere yeniden yerime oturdum. "Bu salatalık ve Project Runway'in bir bölümü için bırakıyorum."

"Salatalık kokusu aldım ve bu o değil." "Yoğurt da olabilir."

"Tanrım, kadın. Yüzümde ne var benim?" "Bunun için bana daha sonra teşekkür edeceksin. Söz veriyorum."

"Yani ben yaptığın şey bu mu?" "Evet. Göründüğüm kadar göz alıcı değilim."

"Saçmalama," dedi başımın üstünü öpmeden önce. "Moda tasarımcısı mı olmak istiyorsun? Nihai hedefin bu mu?"

"Bilmiyorum. Ben öyle düşünmüyorum. Ben sadece tasarımın her türüsünü seviyorum. Giysi, iç mekan ya da sanat. Göz alıcı bir şey yaratmak için küçük, yavan bir öğeyi alıp başka bir öğeyle karıştırma konseptini seviyorum."

Durakladı, parmaklarını kollarımda aşağı yukarı tüylerimi diken diken etti. "Sana yakışıyor."

"Daniel de öyle söyledi. Annem her zaman başımı okşar ve tasarımlarımın güzel olduğunu söylerdi ama Daniel beni daha fazlasını yapmaya itti. Giysilerden hoşlanan bir kızıdan daha fazlasını gördü."

"Biri size bakmaya zaman ayırır ve sizi gerçekten görürse bunu anlamak oldukça kolaydır."

Sözleri basitti ve hiç tereddüt etmeden söylenmişti, ancak içime işledi ve pek çok insanın ulaşamadığı bir noktaya çarptı - pek çok insanın ulaşmasına *izin* verdiğim bir noktaya değil. Ateş gözlerimin arkasını yaktı ve gözyaşlarımı uzak tutmak için gözlerimi kırdım.

"Teşekkür ederim, Alexander."

"Sadece gerçeği söylüyorum,
Olivia."

Eğildim ve kolunu öptüm, sözlerinin etkisi için ona bir parça şefkat göstermem gerekiyordu. "Bu gece kalmalısın," diye fısıldadım tenine karşı.

Sadece bir an için kaskatı kesildi. "Emin misin?"

Bunu sorması hoşuma gitti. Daniel'la konuşmamı ne kadar çok istediğini biliyordum. En iyi arkadaşının yanında olmanın ve ne yaptığımızı itiraf etmemenin ona ne kadar pahalıya mal olduğunu biliyordum. Ama yine de henüz o sözleri söylemeye cesaret edemiyordum, bilinmeyenin, beni sevimli kıyafet aşkımın ötesinde gören birini kaybetmenin korkusu beni dehşete düşürüyordu ve hazır değildim.

Onu anladığım için seviyordum ve bu gece yatağında olmasını istiyordum. Gerçeğimizi henüz itiraf edemeyebilirdim ama ona bunu verebilirdim. "Evet. Şimdi sessiz olun, çıkmak üzereler. Ben de eleştiri yapmayı ve benimkilerin jüriye yaklaşp yaklaşmadığını görmeyi seviyorum."

"Evet, . Yargılayın."

GÖZLERİM kırılarak açıldı ve bana bakan görüntüye takıldı. Yan yatmışım, yüzüm aynaya dönüktü ve güçlü bir kol belime . Kendi yatağında. Kişisel olmayan çarşafı olan bir otel yatağında değil, tanıdık deniz mavisi yatak örtüsü ve gri yastıkları olan benim *yatağında*.

Kent'le geçirdiğim her anı sevdim ama bu en sevdiklerimden biri olmalıydı. Bu en gerçek hissettireniydi. Tek bir yansımada istediğim her Şey vardı.

Belime dolanan kol sıkılaştı ve eli gsm örtmek için yer değiştirirken sıcak dudaklar boynuma bastırdı.

"Günaydın."

Kalbim onun sabahki sert sesini duyunca yerinden fırladı ve ayaklarının dibine düştü. Yüzümü ona döndüm ve usulca dudaklarını öptüm. "Günaydın. Kahve ister misin?"

"Tabii ki evet."

"Neden sen yatakta kalmıyorsun, ben de gidip bize biraz hazırlayayım."

Bir anda hareket etti, bedenimi kendi bedeniyle kapladı ve beni yatağa . Kalalarım onun kalçalarının etrafına yayıldı. Başını boynuma gömdü, sert aletini ıslak yarığım boyunca kaydırarak iterken tenimi öptü.

"Her ne kadar bütün gün burada kalıp daracak amına gömülmek istesem de, toplantılarım var. Sen kahve alırken ben de duş alacağım."

Ona en iyi sahte dudak bkşm yaptım, bu da yataktan kalkmadan önce gülmesini sağladı, ayağa kalktı ve tüm çıplak ihtiyaımıyla gerindi. Kent neredeyse kırk yaşında olabilirdi ama vücudu gördüğüm tüm niversiteli erkeklerden daha iyiydi.

Odanın içinde kasıla kasıla dolaşırken, kıyafetlerini toplarken, sıkı kalçalarının arasında sallanan kalın boyu beni yatağa geri dönmesi için yalvarttı.

"Bakmaya devam edersen toplantılarımı kaçıracağım."

"zgnm." Ama ben hiç de zgn değildim ve bunu ikimiz de biliyorduk.

Kapının arkasında kaybolduğunda ona katılmayı düşündüm ama geç kalmasını istemedim. Bir uygulama açıp kahvaltı siparişi verdim ve kahveyi hazırladım.

Kapı çalındığında kupalarımızı yeni bitirmiştım. Bornozumunu sıkıca sardığımdan emin oldum, böylece teslimatçıya skandal yaratacak bir şey göstermemiş olacaktım. Kapıyı açtığımda tüm dünyam dondu. On saniye boyunca tamamen dönmeyi bıraktı, sonra da çok hızlı bir şekilde yakın bir çöküşe doğru dönmeye başladı.

"Daniel Amca." Bu benim sesim miydi? Fare sesine benziyordu.

"Hey, evlat." Saçımı karıştırdı ve yanımdan geçip oturma odasına girdi.

Odada. "Habersiz geldiğim için özür dilerim, tam çıkmak üzereydim ki annen bu hafta yemeğe mutlaka gelmeni istedi. Mesajlarının seni buraya getirmeye yetmediğini ve yüz yüze görüşmeyi teşvik ettiğini, bu yüzden hayır diyemeyeceğini söyledi."

Gülüşüm tiz ve biraz manik bir şekilde fokurdadı. "mi?"

Etrafına bakındı ve ben de onunla tezgahın üzerinde pervasızca duran iki fincanın arasına girdim. Neyse ki duş ben kapıyı açmadan önce kapanmıştı ve şimdi Kent'in dışarı çıkmamasını ve kötü bir klişe gibi sona ermesini ummak zorundaydım.

"Şimdi kötü bir zaman mı? Bir erkek arkadaşın yok, değil mi?"

"Aman Tanrım. Hayır. Asla yapmam." Tamam, çok fazla inkar. *Geri çekil Olivia*. Omuzlarımı gevşeterek, her yanıma saran panikten ı ışık yılı kadar uzakta hissettiren bir soğukkanlılık . "Aptal çocuklar için zamanım yok."

"İşte benim kızım." Daniel çocukken yaptığı gibi saçlarımı karıştırdı. "Yani, orada olacak mısın?"

"Evet, evet. Tabii ki."

"Bu kolay oldu. Belki Kent'i akşam yemeği için ikna ettiğimde ben de o kadar şanslı olurum."

Tiz bir kahkaha daha attı. "Eminim kabul edecektir."

"Bilemiyorum. Son zamanlarda kaçamak cevaplar veriyor."

"Gerçekten mi?"

Neden sesimi normal bir oktava indiremiyorum? "Evet. Belki de şansım giderken onu aramalıyım." Hayır, hayır, hayır, hayır, hayır. Lütfen, Tanrım, hayır.

Telefonunu çıkarışını dehşet içinde izledim. Gözlerim hızla odayı taradı, Kent'in telefonunun açıkta bir yerde durmadığını umuyordum. Cep telefonu tanrılarına telefonunun şarjda olması, ölmüş olması ya da büyülu bir hayalet tarafından çalınmış olması için dua ettim. Daniel'ın duyabileceğı kadar yüksek sesle çalması herhangi bir şey.

Telefonu kulağına götürdü ve nefesimi o kadar uzun süre tuttum ki emin oldum. Bağlanıyor muydu? Çalıyor muydu? Az önce irade gücümle zamanı mı dondurmuştum? Sonunda Daniel'ın telefonunun çaldığını duyana kadar her şey uzadı ama dairenin hiçbir yerinden cevap sesi gelmedi.

Neredeyse rahatlamış bir halde yere yığılacaktım. Beni dik tutan ve sıkıca kenetlenmiş olan tüm gerginlik akıp gitmiş, beni güçsüz bırakmıştı.

"Selam Kent. Ben D. Yarın akşam aile yemeğı var. Ya orada ol ya da ödeşelim. Julia'nın emirleri."

Ve sonra kapattı.

"Sizi daha fazla tutmayayım. Yarın görüşür müyüz?" "Evet."

"Aferin kızıma."

Öne doğru eğilip alnıma bir öpücük kondurdu ve çıkıp gitti. Kapının tıklamasıyla dizlerimin bağı çözüldü ve kanepeye yığıldım.

Koridordan gelen Kent, "Çok yakındı," dedi. Yanımdaki kanepeye çöktü ve bir elini yüzünde gezdirdi. "Neyse ki dışarı çıkmadan önce onu duydum. Telefonumu titreşime almak için yeterli zamanım vardı. Aman Tanrım."

"Evet," sadece.

"Yarın akşam yemeğinin o kadar da iyi bir fikir olduğundan emin değilim," dedi yavaşça.

"Neden?"

Başını çevirip bana doğru baktı, çatık kaşları hayal kırıklığına uğradığını gösteriyordu. "Seninle aynı odada değilken Daniel'a seninle birlikte olduğum konusunda yalan söylemek yeterince zor."

Suçluluk duygusu beni yere serdi. "Özür dilerim. Ben sadece... Sadece zamanım olmadı."

"Evet."

Onun yanıtı da en az benimki kadar inandırıcıydı. "Orada olmandan hoşlanacağımı bilmenin bir faydası olur mu? Yabancı olmak zorunda değiliz."

"Bilmiyorum, Olivia."

"Lütfen. Bu sadece bir akşam yemeği. Ailemdeki diğer yemeklerden farklı bir şey değil."

Yavaşça kaşlarını kaldırdı ve saçmalıklarımı yüzüme vurdu çünkü durum çok farklıydı. Birbirimizi seviyorduk ve benim korkularım buna engel oluyordu.

Sonunda kabul etmeden önce bir süre sessizlik oldu.

"Tamam ama normal davranmak zorundayız. Flört etmek yok."

"Flört etmek
yok." Elimden
geleni
yapardım.

22 KENT

Son yirmi dört saatimi bu akşam yemeğe gitmemek için makul bir bahane bulmaya çalışarak geçirmiştım. Daniel'a önemli bir toplantı hakkında bir şeyler mırıldandım. Bana öyle bir baktı ki, gitmemenin mümkün olmadığını anladım.

Şimdi arabada en iyi arkadaşımın yanında oturuyordum, dün beni neredeyse düzüşürken yakaladığı yeğeni ve onun ailesiyle akşam yemeğine gitmek için.

Harika.

"Yarım yamalak girişimlerini bir kenara bırakıp yemeğe gelmeye karar vermene sevindim."

"Zor değil. Julia çok iyi bir aşçıdır." "Evet.

Kardeşim bu şanslıydı."

Sesinde hüzünlü bir nota vardı ve Daniel'ın her zaman bekar olmaktan eskisi kadar mutlu olup olmadığını merak etmeme neden oldu. "Seni çok fazla görmedim ve bu beni bir genç kız..." Bana ters ters bakarak sözlerimi yüzüme çarptı. "Ama seni özledim, dostum."

Duygusuz sözlerimi hatırladığımda pişmanlık göğsümü deldi. Sırf yalanım ortaya çıkmasın diye Daniel'ı böyle bir şeyle suçladığımda bir pislik gibi davranmışım.

"Özür dilerim dostum. Bunu söylememeliydim." İçten bir özür diledim ama ardından her zamanki şakalaşmamıza devam ettim. "Ergenlik duygularını duymaya bayılıyorum. Kendimi sıcacık ve yapış yapış hissettiriyor."

Daniel gülerek, "Siktir git," dedi.

Tekrar konuşmadan önce birkaç blok daha gittik.

"Sensiz ne yapardım bilmiyorum. Sen benim ölüm kalım aracısın. Üniversiteden beri yanımdasın. Her çılgın fikrimde yanımdaydın. Her çılgın macerada."

Daniel hayatında bir kez sevmiş ve kaybetmişti ve bunun bir daha asla o kadar derinden aşık olmak istememesi için yeterli olduğunu iddia etmişti. Üniversite bittiğinde, ikimiz de kendimizi işe, seyahate, reklam girişimlerine ve olabildiğince çok kadına vermiştik. Her zaman o ve ben vardık.

Duygularımız hakkında konuşacak türden insanlar değildik ve Daniel'in bunu yapmış olması, son birkaç ay içinde bir yerlerde ona bir arkadaş olarak sadakatimi sorgulamasına neden olduğum için kendimi destansı bir topuk gibi hissetmeme neden oldu. Çünkü ona sadıktım. Olivia'yla birlikte olmak sadakatsizlik değildi.

Bu konuda onunla konuşmamak sadakatsizlik olurdu. Neredeyse kırk yaşında bir adamdım ve daha iyisini biliyordum. Olayları ne zaman konuşmam gerektiğini biliyordum. Daniel'in başlangıçta muhtemelen patlayacağını ama beni tanıdığı için çabucak toparlanacağını biliyordum. Aradaki farkı görebilecek ve Olivia'yı sevdiğimi anlayacaktı.

Ama topu Olivia'nın sahasına bırakmıştım. O gençti ve kendinden emin değildi ve kendime ona karşı sabırlı olacağıma söz verdim. Bu işi sonsuza kadar uzatmayacağına dair ona güvenmeliydim. Daniel'la olan geçmişimi bildiğine ve sonsuza kadar yalan söylemenin bir seçenek olmadığını bildiğine inanmalıyım.

Birbirimizi seviyorduk ve ben bu sevgiye inanıyordum.

"Bazen yorgun hissetmiyor musun? Tek gecelik ilişkilerden bıkmadın mı? Sürekli hareket etmekten yorulmuyor musun?" Konuya yavaşça girdim, ne durumda olduğunu anlamaya çalışıyordum. Bu gece sesi daha kasvetli geliyordu. Belki de Olivia'ya, onun düşündüğü gibi patlayıp onu terk etmeyeceğine dair bir kanıt sunabilirsem, bir sonraki adım atmasına yardımcı olabilirdim.

"Dedi sağlam bir evi olmayan erkek fahişesi."

Yüzüm buruştu, çünkü söyledikleri doğrudu. Ya da eskiden doğrudu. Ama Olivia'dan beri değil. "Aslında bir yer satın almayı düşünüyordum."

Başını çevirdi, gösterge panelinin ışıkları kalkık kaşlarını aydınlatıyordu. "Ah, öyle mi? Nerede?"

"Binanız güzelmiş."

"Kesinlikle öyle." Aynı binada yaşama fikri gittikçe daha iyi bir hal alırken gülümsemesi arttı. "Bu da harika olur çünkü Olivia'nın güvenliğini iki katına çıkarabiliriz. Yemin ederim bu hafta sonu dairesinde bir adam vardı."

Hayal ettiğim pürüzsüz konuşma bir anda kesildi. "Huh." Toparlayabildiğim tek kelime buydu ve zar zor nefes aldım.

Her an bağlantıyı kurmasını ve oyunun sona ermesini bekliyordum. Kısa yolculuğun geri kalanında nefesimi tuttum ve arabaya bindiğimizde dışarı fırlamak üzereydim ama beni durdurdu.

"Dinle, Kent." Arkamı döndüm ve arkadaşımın direksiyonu tutuşunu, bakışlarını eve kilitlediğini izledim. "İlişkiler hakkında ne hissettiğini biliyorsun. Bunu tekrar yaşayamam."

"Bu uzun zaman önceydi."

"Zamanın edemeyeceği kalıcı bir iz bırakıyor. Bu yüzden sana minnettarım. Bu ihtiyaç beni vurursa ve kendimi yalnız hissedersen, seni ararım. David benim kan kardeşim, ama sen de

Çok daha fazlası ve her zaman yanımda olduğun ve benimle birlikte olduğun için sana minnettarım."

Yumruğunu kaldırdı ve bekledi. Ona karşı yüzde yüz dürüst olamadığım için kendimden nefret ederek elimi kaldırdım ve parmak eklemlerine vurdum.

İçeri girdik ve her zamanki gibi kucaklaşmalar ve öpücüklerle karşılandık. Tanrıya şükür, Olivia geride durdu ve sadece küçük bir el salladı. Her ne kadar bu el sallama boğucu bir bakışla gelse de.

"Merhaba, Bay Kent," dedi.

"Olivia," demeyi zar zor . Ekose okul eteği kıyafet kurallarına uymayacak kadar kısa olduğu halde yemek odasına daldı. Eteğinin altında ne olduğunu görebilmek umuduyla gözlerimi kaçırmak için sıkıca yumdum. Bunu nasıl atlatacağıma dair hiçbir fikrim yoktu.

Daniel sırtıma bir tokat atarak etraftaki herkesi hatırlattı. "Hadi gel. Yemek yiyelim."

Akşam yemeği her zamanki gibi çok lezzetliydi. Ve şükürler olsun ki neredeyse bitmişti. Vücudum her kası geren gerginlikten dolayı ağrıyordu, kopmaya hazırdı.

Yemek boyunca bana işkence etti. Elinden geldiğince beni izliyor, gözleriyle bu gece yerine getirme umudu olmayan sözler veriyordu. yaladı, ısırıldı. Sırtını eğerek ince tişörtünün altına sütyen giymediğini belli ediyordu. Her biri vidayı sıktı.

Annesiyle birlikte tabakları toplamak için ayağa kalktığı anda eteği tehlikeli bir şekilde kalçalarının etrafında uçuşuyordu. Gözlerimin ona takılı kalmasını engellemek için harcadığım çabaya rağmen başımın ağrımasına şaşırmıştım.

"İçkiler çalışma odasında mı?" David sordu.

Kendimi ayartılmaktan kurtarmak için neredeyse odadan kaçacaktım. O elması olan Havva'ydı ve ben de teslim olmanın eşiğinde olan zayıf, güçsüz bir adamdım.

"Kulağa mükemmel geliyor," diye yanıtladı

Daniel. "Hanımlar, bize katılıyor musunuz?"

David sordu. *Lütfen hayır. Lütfen hayır. Lütfen hayır.*

"Bir gece içkisi kulağa hoş geliyor," dedi Julia.

Olivia'nın cevabını beklerken nefesimi tuttum, gözlerimdeki yalvarmayı görmesi için ona bakmaktan çok korkuyordum. Bu yalvarışın uzak durmak için mi yoksa beni kendine çekmek için mi olduğundan emin .

"Sanırım ben yatmaya gidiyorum. Uzun bir hafta sonu oldu."

Bir şekilde dik durmayı başardım ve rahatlayarak sandalyemden kaymadım. Teşekkürler Tanrım.

Hepimiz kendi yolumuza gittik ama merdivenlerden çıkmadan önce omzunun üzerinden arkasına baktı ve göz kırptı. Başka birinin görmesi o kadar paranoyakça gelmişti bunu uyarı olarak algılamadım.

Neredeyse bir saat sonra banyodan çıktığımda kolumdan tutup beni merdivenlerden yukarı ve koridordan aşağı sürüklemesine hazırlıklı olmalıydım.

"Olivia," diye fısıldadım, biri çıkıp bizi görecekt diye korkarak arkama baktım.

Beni bir odaya soktu ve kapıyı kapattı. Odayı sadece lambanın yumuşak ışığı aydınlatıyordu. Pembe yatak örtüsünü ve yastıklara yaslanmış bir sürü doldurulmuş hayvanı görmeme yetecek kadar. Olivia'nın balodaki ya da ponpon kız üniforması içindeki fotoğraflarını görmeme yetecek kadar. Kahretsin, bir noktada onu kazıp çıkarması gerekecekti. Olivia tişörtünü çıkarınca incelememden vazgeçtim.

"Olivia!"

Namusunu koruyan bir kadın gibi onun adını soluğumla haykırışıma neredeyse gülecektim. Boğazımı temizleyerek, yatağa oturmak için geri geri giderken gözlerimi onunkilerden ayırmamaya çalıştım. Doğrudan bakmıyor olsam bile, göğüslerinin sallanışı her saniye daha da sertleşmeme neden oluyordu.

"Seni burada becermeyeceğim. Ailen alt katta ve seni aramaya gelecekler."

"Kısa bir BJ, o zaman."

Bacaklarımı sıkarak olduğum yerde kaldım, ellerim ceplerimde onu tutup yere itmekten ve boşalana kadar ağzını sikmekten kendimi alamadım. "Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum."

Yatağında yan döndü ve arkasına yaslandı, başını kenardan sarkıttı, altın sarısı saçları çekici bir şelale gibi dalgalanıyordu. "Haydi Kent," dedi ellerini kalçalarına götürüp eteğini de beraberinde çekerek. "Her zaman boğazımı bu şekilde sikmek istediğini söyledin. Çocukluk odamdan daha iyi bir yer olabilir mi?"

Elleri göğsüne gitti ve meme uçlarını kopardı. Karşı koymak faydasızdı, gözlerim pembe uçlarının küçük parmaklarının arasında nasıl görüldüğüne takıldı. Benim daha büyük, daha sert parmaklarımın arasında daha iyi görünmelerini seviyordum. Ayaklarım kendi iradeleriyle hareket etti, ta ki başının yanında durup zayıf, güzel vücuduna bakana kadar.

"Beni kirlet," diye yalvardı, neredeyse beni kırıyordu. Eli taşaklarımı avuçlamak için uyluğumdan yukarı kaydı ve onları avucunun içinde yuvarladı. "Küçük boğazıma kaba davranabilirsin," dedi kısık bir sesle, sözcüklerin üzerine somurtarak. "Beni o koca sikini yutmaya zorla. Bütün dölleriyle boğulmamı sağla. Daha önce ağzıma hiç penis almamıştım."

Taş gibi olmuştum ve pantolonumun fermuarını patlatmak üzereydim. Beni hayrete düşüren bir maharetle tokamı ve pantolonumu çözdü.

"Bu çok yanlış Olivia. Ben bir avcı değilim."

Bir kahkaha attı, yumuşak hava boyumun alt tarafını okşuyordu, yetişkin bir adama boyun eğen küçük bir kız rolünü oynamaktan tamamen memnundu. Bu sırada bedenim ve kafam savaş halindeydi. Dediğini yapmak ve kendimi onun içine gömmek için can atıyordum ama aklım bunun ne kadar yanlış olduğunu haykırıyordu. Çok fazla rol yapmıştım ama bunu hiç yapmamıştım.

"Öyle olduğunu hiç söylemedim." Eğildi ve dilini şaftım boyunca gezdirdi. "Ayrıca, külotumu ıslatmama neden olan şey gerçek sahne değil, beni acıtan şey yasak -tabu-."

"Siktir," diye homurdandım ve teslim oldum. "Ağzını aç, küçük kız. Sana sikimi nasıl emeyeceğini öğreteceğim."

Başımı dudaklarına doğru ittiğimde ağzı açıldı ve ben de yavaşça içeri girdim. Daha önce de boğazına kadar sokmuştum ama hiç böyle olmamıştı. Hiçbir zaman, sonuna kadar ittiğim her seferde sikimin başının boğazında şiştiğini görebiliyordum.

Olivia bir eliyle kıcımlı tutarken diğer eliyle memeleriyle oynuyor, boğulur gibi sesler çıkarıyordu. Arkama yaslanıp gerilmiş ağzına baktım, gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu. Elini kıcıma daha sert soktu ve bu rıza, başlattığı bu oyuna balıklama dalmam için yeterliydi.

Parmaklarımı boynuna koyarak başımın etrafında nasıl gerildiğini hissettim. "Boğazın benim koca sikim için çok küçük. Ama alacaksın, değil mi?"

Rolünü oynayarak inledi ama bunu mırıltılı bir titreşimle takip etti. Onun da boşalmasını isteyerek eğildim ve külotunu kenara çektim, parmaklarımı ıslak yarığandan geçirip şişmiş klitorisinin üzerinde gezdirdim.

"Şu daracık genç amcığa bak, bir erkeğin aletini yalamaktan sırlıslıklam olmuş. Sana daha önce dokunan oldu mu?"

Başını hayır anlamında salladı ve bacaklarını sıkarak kapattı ama ben onları ayırdım.

"Hiç sanmıyorum. Kalın sikimin etrafında çığlık atana kadar bu küçük amcığı parmaklayacağım. Bütün dölleri yutacaksın ve bundan hoşlanacaksın."

Kalçaları çılgına döndü ve ağzına girip çıkmaya devam ettim, zevkini haykırmak için çabaladığında neredeyse onunla birlikte geliyordum.

Tekrar dik durdum ve boynuna sarıldım, şimdi onu sertçe beceriyordum, boşalmaya hazırdım.

" böyle, küçük kız. Bırak da dölleri akıtmak için o güzel ağzını kullanayım. Al bakalım. İşim bittiğinde, beni tekrar emmen için bana yalvaracaksın." Boğazını tekrar parmakladım. "Keşke aletimin başının bu küçük kızın boğazını gererken bir fotoğrafını çekebilseydim. Keşke yetişkin bir adamın seni nasıl kirlettiğini, vücudundan nasıl zevk aldığını sana izletebilseydim."

Birkaç hamle daha yaparak, pembe yatak örtüsünün üzerinde oyuncak hayvanları, rafta tünemiş ponponlarıyla birlikte kendimi Olivia'nın boğazına boşalttım.

"Yut şunu. Hepsini," diye inledim.

Gidebildiğim kadar içeri ittim ve dölleriimin nabzı boğazından aşağı dökülürken zevkten neredeyse bayılacaktım.

Dışarı kayan Olivia birkaç kez öksürdü ama hızla kafasından kalan dölleri emmeye geri döndü. Dizlerinin üzerine yuvarlandı, sadece eteğinin içindeydi, şımarık göğüsleri pembe ve hala sertti, rimeli gözyaşlarından yanaklarından aşağı süzülüyordu. Yüzünü okşayarak başparmağımla siyah çizgileri sildim ve daha fazla bulaştırdım. "Çok güzel."

Gururla gülümsedi ve onun kendine olan güvenine rağmen ben yine de kendiminkini sorguladım.

"Bu konuda hiç fantezi kurmadım," diye itiraf ettim. "Ve ne kadar genç olduğun için seninle birlikte olmadığımı biliyorsun, değil mi?"

Ayağa kalktı ve kollarını boynuma dolayarak dudaklarıma nazik bir öpücük kondurdu. Sanki az önce boğazını kabaca sikmemişim gibi beni yatıştırıyordu. Bu kadın inanılmazdı.

"Bunu biliyorum Kent. Bu sadece düşündüğüm bir fantezi. Seninle yaşından dolayı birlikte olduğumdan değil, çünkü değilim. Fantezilerde yanlış bir şey yok. Belki bir gece seni daireme gizlice girmeye ve beni zorlamaya ikna edebilirim."

Zevk ve acı içinde inledim. "Beni öldüreceksin."

"Her şey rızaya dayalı," dedi omuz silkerek, sanki onunla bir tecavüz fantezisi yapmam konusunda bana ne kadar güvendiğini itiraf etmemiş gibi.

Onu sıkıca çektim, başımı boynuna gömdüm. "Tanrım, seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum."

Bu sözleri duymaktan asla bıkmam.

"Gitsen iyi olur, böylece kimse seni aramaya gelmez."

"İyi fikir." Son bir öpücük ve meme uçlarına bir fiske vurduktan sonra geri çekildim ve kendimi geri çektim. "İyi geceler, bebeğim."

"İyi geceler, Kent."

Kapıyı usulca kapattım ve on beş dakikadır evde olmamamın nedenlerini düşünerek merdivenlerden aşağı süzüldüm. Elimdeki tek mazeret utanç vericiydi ama Olivia'yla az önce yaptığım şey için buna değerci.

"Kayboldun mu?" Daniel şaka yaptı.

"Hayır. Bir şeyler bana doğru gelmiyor." Güldüm ve elimi karnımın üzerine koydum.

Daniel irkildi ve kalan kehribar rengi sıvıyı boğazından aşağı attı.

"Belki de gitmeliyiz."

"Evet, muhtemelen en iyisi bu."

Olivia'nın odasına geri onu *gerçekten* kirletmeden önce kesinlikle oradan çıkmam gerekiyordu.

23 OLIVIA

Oaklyn , "BAKIN KİMİ BULDUM," diye söylendi.

Oaklyn ve... Lanet olası Aaron'ı bulmak için bilgisayardan uzaklaştım.

"Livvie-baby." Beni anında sinirlendiren sevimsiz bir gülümsemeyle kollarını iki yana açtı. "En sevdiğim kızla öğle yemeğini kaçıramazdım."

Oaklyn'in iğrenmiş yüzü, Kent'in otel lobisinin ortasında oturuyor olmasaydım, Kent'in her an ortaya çıkıp beni eski fuck-buddy'mle konuşurken görebileceği bu duruma yüksek sesle gülmek istememe neden oluyordu. Kent her an köşeden gibi hızla etrafıma bakındım ve Aaron'ı kapı dışarı etmeden ondan kurtulmanın tüm yollarını düşündüm.

İki sırtık gibi kol beni sardı ve bir olay çıkmasını önlemek için hemen kollarından mümkün olduğunca nazıkçe çekildim.

Ne oluyor lan? Oaklyn'e bağırdım.

Dudaklarını büzerek omuz silkti, gözleri Aaron hakkında "*Sana söylemiştim*" diye bağıırıyordu. "Sadece kız kıza bir öğle yemeği yemeyi umuyordum," dedi, bizi ahtapotla daha fazla vakit geçirmekten kurtarmaya çalışıyordu, ben ise şu anda kaçmaya çalışıyordum.

"Livvie beni burada istiyor," diye savundu Aaron, bana çok yakın durarak.

"Tam ona bakıyorum ve çok heyecanlı görünüyor." Oaklyn alaycı tonuna uygun bir gülümseme zorladı ama bu Aaron'un kafasının üzerinden geçti.

"Sana söylemiştim."

Ne salak ama. İki uzun adamın içeri girdiğini gördüğümde gözlerimi deviriyordum. *Oh. Siktir. Ben.*

Kent'in gözleri benimkilere kilitlendi ve Aaron'ı gördüğünde çakmaktaşına dönüştü.

Aaron'dan abartılı bir adım uzaklaştım, bana gülümsediğinde kızgınlığımı gizleme zahmetine girmedim.

Onu burada, Kent'in otelinde görünce ürpermek için zor tuttum. Onunla nasıl bu kadar uzun süre birlikte olabilmişim? Oaklyn haklıydı, daha iyisini hak ediyordum ve Kent'i lobide izlerken bunu bulduğumu biliyordum. Onunla birlikte olmak -onu sevmek- Aaron'ı sadece onu ve onunla kurmaya karar verdiğim ilişkiyi kontrol etmek için yanımda tuttuğumu fark etmemi sağladı. Eğer açılmazsam incinemezdim ve Aaron'la ilgili hiçbir şey beni açılmaya teşvik etmiyordu.

"Dinle, Aar-"

"Bu benim en sevdiğim yeğenim mi?" Daniel, Aaron'a kibarca siktir olup gitmesini söyleme girişimimi yarıda keserek, "Bu benim en sevdiğim yeğenim mi?" dedi.

"Hey, Daniel Amca."

Yanıma geldi ve beni kollarıyla sardı, neyse ki Aaron'la aramıza daha fazla mesafe koymuştu. Ve Oaklyn de bir tanrıça gibi aramızda durma fırsatını yakaladı, gözleri bana tüm bu durumun ne kadar berbat olduğunu gösteriyordu.

Kötü bir şakanın başlangıcı gibiydi. Bir kız bara girer ve geçmişteki seks arkadaşının, şimdiki sevgilisinin ve amcasının ona gülümsediğini görür. Bir kız ne yapar? Eğer seçme şansım olsaydı, bir deliğin açılıp beni canlı canlı yutmasını çok isterdim. Ben de

Kent'in kollarını bana dolamasını ve Aaron'a siktir olup gitmesini söylemesini ve sonra da onunla öğle yemeği yemeyi çok sevdim.

Bunların hiçbirisi olmadı.

Bunun gerçekleşmemesinin yarattığı hayal kırıklığı, Kent'in Daniel'in önünde kendini tutmasına duyduğu minnettarlıkla karıştı. Ve sonra, hak iddia edemeyeceği bir durum yaratmanın suçluluğu vardı. Ama şu an bunun zamanı değildi.

"Biz de tam öğle yemeği yemek üzereydik," dedi Oaklyn. "Harika, biz de öyleydik." Daniel gülümsedi ama Aaron'a şüpheyle baktı. "Kent herkes için öğle yemeği sipariş etti, eminim birkaç arkadaş daha katılabilir, değil mi dostum?"

Kent sıkılmış çenesinden, "Elbette," demeyi başardı.

Çoğunlukla boş olan konferans salonuna doğru ilerledik. Birkaç kişi hâlâ oyalanıyor, molalarını tamamlıyordu. Daniel ve Kent masanın bir tarafına, biz de diğer tarafına oturduk. Ne yazık ki Aaron hemen yanıma oturdu, ama uzaklaştığımı belli etmek için elimden geleni yaptım.

"Seks kulübünün sahibi olan amca sen misin?" Aaron bir lokma yemek yerken sordu.

Daniel ölü gibi bakarak, "Hayır," diye cevap verdi.

"Oh..." Aaron'un kaşları çatıldı ve şaşkın bakışlarını bana çevirdi. "Kaç tane amcan var?"

"Sadece Daniel."

Gitmesi bu kadar çaresiz olmasaydım şaşkınlığına gülerdim.

"Burası bir seks kulübü değil," diye açıkladı Daniel. Ses tonu rahattı ama altında bir miktar kızgınlık vardı. "Sadece sıradan bir kulüp."

Aaron, Daniel'in açıklaması karşısında hâlâ şaşkın görünüyordu, ta ki ağzı bir ampul patlamış gibi "ooooooooohhh" diyene kadar.

gitti. "Anlıyorum," dedi abartılı bir göz kırpmayla. Şimdi kafam karışmıştı. "Bunu gizli tutmalıyım."

Oaklyn çiğnemeyi bırakıp Aaron'a öylece baktı. Onu suçlamadım. Tam bir aptaldı.

"Oraya girmeyi çok isterim," diye devam etti Aaron, herkesin onun varlığından duyduğu rahatsızlıktan tamamen habersizdi. Kent'in ölümcül parıltısının Aaron'ın ölümüne neden olması sadece birkaç dakika sürmüştü. "Belki yeğenini ve erkek arkadaşını içeri alabilirsin. Olivia ve ben bir randevu ayarlayabiliriz." Bir kez daha göz kırptı ve kaşlarını bana doğru salladı.

Oaklyn, "Barf," dedi.

Daniel ve Kent aynı anda, "Hayır," dediler.

"Sen benim erkek arkadaşım değilsin," dedim hepsine

. "Hadi Livvie," diye kandırmaya çalıştı Aaron.

"Kapa çeneni Aaron."

"Tamam, tamam." Ellerini teslimiyetle havaya kaldırdı. "Nasıl olduğunu biliyorum

öyle."

Ona yumruk atmanın eşiğindeyken ters ters baktım. Bu oda darmadağındı.

Her geçen saniye daha da kötüleşiyordu ve kendimi kaybetmeden önce biraz dinlenmeye ihtiyacım vardı. "Geri geleceğim."

Gözlerimi masada Aaron'dan ayırmayan Kent'e diktim. Sonra Daniel'a baktım ve küçük bir parçam onun şaşkın bakışları altında buruştu. Tek kaşı sanki bana hayatımda gerçekten istediğim kişinin bu olup olmadığını sorar gibi kalkmıştı. Masanın öbür ucundan hayır, öyle değil diye bağırarak ve bu olanları unutmaması için ona yalvarmak istedim. Sorgulayan bakışını renklendiren hayal kırıklığından kurtulmak için her şeyi yapardım.

Çok küçüktü ama ciğerlerime batan bir iğne gibi derinlere inip nefes almamı yetiyordu. O odadan çıkmam gerekiyordu. Daniel'i küçücük bir masada içimde tayin edemediğim tüm yollardan uzakta bir ana ihtiyacım vardı.

Ayağa kalkar kalkmaz Aaron yeni bir konuyla tekrar araya girdi ve beni kapıda dondurdu.

"Sınıfımızda konuşma yapmayacak mısınız, Bay Kent? E-postayı bugün aldım."

Kocaman gözlerle döndüm ama bakışlarım onunkilerle çakışır çakışmaz gözlerini kaçırdı. "Evet. Profesör Arden bu hafta başında benimle temasa geçti."

Bir yanım kalıp neden bana söylemediği gibi daha fazla soru sormak istiyordu. Ama vücudum çılgılık atmadan önce o odadan siktir olup gitmemi istiyordu.

Kapı açıldığında ellerimi yıkıyordum.

Karanlık bakışları aynadan beni olduğum yerde sabitledi. Önünü sırtıma bastırıp kalçalarımı tezgâha doğru ittiğinde parmaklarım lavabonun soğuk mermerine gömüldü. Belimi kavradı ve burnunu saçlarıma gömmek için eğilip derin derin içine çekti. O kadar basit bir hareketti ki tüylerimi diken diken etti ve kalçalarımın arasında bir ateş yaktı. Serbest kalan iniltiye ve kıcımları onun büyüyen ereksiyonuna sürterek geriye doğru eğilme şeklime engel olamadım.

"Ne kadar zor olduğunu biliyor musun?" Kıcımları tekrar ona sürüyordum. "O iğrenç küçük pisliğin senin üzerinde hakkı varmış gibi davranmasını izlemek?" Eli göğüslerimi geçip boğazıma dolandı ve gümüş zinciri parmakladı. "*Benim* olan şey üzerinde hakkı varmış gibi davranmak."

Bakışları benimkilerle buluşana kadar bekledim.

"Evet. Sana dokunmaya çalışan her kadını öldürürüm," diye itiraf ettim çünkü bu gerçektir ve ona en azından bunu verebilirdim

maskaralıktan sonra. "Özür dilerim. Ben seninim."

Eli saçlarımı yumruklamak için hareket etmeden önce gözleri pişmanlıkla parladı. Kafa derimi delice acıtacak kadar sert bir şekilde sarsıldığında nefesim kesildi. Kıpırdamadan durdum, kulağımı ısırmak için boynumu öpmesine izin verdim, tüm bunlar olurken eteğimi amıma ulaşmak için daha da yukarı kaldırdı.

Onu mümkün olduğunca çok hissetmek için tekrar geri itmeye çalıştım ama azarlaracasına saçımı çekiştirdi, eli külotumun içine girip beni kavradı.

"Benim," diye hırladı.

"Hepsi senin. Söz veriyorum. Hepsi senin."

Parmağı kıvrımlarımın arasına girip klitorisimle oynadığında dizlerim neredeyse çöküyordu.

"Kent," diye inledim. "Becer beni. Lütfen."

"Burada mı? Banyoda mı?" diye alay etti, açılışla oynuyordu.

"Tam burada. Ver onu bana."

Çaresizlikten yumruğumu tezgâhtan kurtardım ve şaftını kavramak için geri uzandım, onu sertçe okşadım, homurtusunu sevdim.

"Siktir, seni özledim."

Onu okşamaya devam ettim ve o da külotumu çıkarmak için harekete geçti. Banyonun kapısı açıldığında külotum kıcımdan yeni çıkmıştı.

Oaklyn'in geniş gözleri aynada benimkilerle buluştu ve kaşlarından biri yavaşça saç çizgisine doğru yükseldi. Kabine doğru ilerlerken hiçbir şey söylemedi. "Acele etmek isteyebilirsin. Daniel seni arıyor," dedi kapının arkasında kaybolmadan önce.

Kent iç çamaşırımı tekrar yerine çekti. "Daha sonra. Sonra burada buluşalım."

"Her zaman," diye söz verdim.

Bir yanım onun elini elime alıp banyodan çıkmak istiyordu ama bugünün o gün olmadığını biliyordum.

İkimiz de hazır olduğumuzda dudaklarıma bir öpücük daha kondurdu ve dışarı çıktı. Tezgâha yaslandım ve Oaklyn'i bekledim.

"Bu çok cesurcaydı," dedi ellerini yıkarken.

Omuz silktim. "Lütfen bana Aaron'ın gittiğini söyle."

Gülümsemesi bana ondan önce bir cevap verdi. "*Livvie-bebeğini* bekliyor."

"Blech."

"Tanrım, Olivia. Ona siktirip gitmesini söyle."

"Biliyorum. Yapmayacaktım. Ama o kalın kafasını aşmak için bir işaret ve egosuna çok büyük bir darbe gerekecekmiş gibi hissediyorum ve bunu çalıştığım yerde yapmak istemedim."

"Bu gece seve seve bir tabela boyar ve onunla kafasına vururum," diye teklif etti.

"Ne kadar iyi bir arkadaş," diye güldüm.

"Gel . Daniel A-a-ron'u öldürmeden gidelim." "Bu benim sorunumu çözerdi," dedim hüzünle.

Aaron kapıdan çıktığı için sorunum çözülmüştü.

"Gitmesi gerektiğini söyledi," diye açıkladı Kent sırtarak. Gitmesi için ne söylediğini tahmin .

"O herif tam bir dallama Olivia," diye alay etti Daniel. "Onunla çıkma." "İyi ki çıkmıyorum o zaman. O benim erkek arkadaşım değil."

"Bu şekilde kalsın," diye mırıldandı Kent.

Daniel Kent'in sırtını sıvazladı. "Gördün mü, onun burada seninle olmasını seviyorum. Sen ona göz kulak olurken ve bunun gibi sapıklardan uzakta güvende olduğunu biliyorum."

Oaklyn yanımda öksürdü ama ben ona ters ters bakamadan arkasını döndü.

Kent'in çenesinde bir kas kasıldı ve başıyla kapıya doğru işaret etti. "Haydi D. Carina'yla buluşup şu belgeleri imzalayalım."

Bakışlarımı kaçırdığında kalbim parçalandı. Daniel'ın yanımdayken rol yapmak zorunda olduğu için mutlu olmadığını biliyordum. Bunu berbat ettiğimi biliyordum ama nasıl düzelteceğimi bilmiyordum. Yüzümde patlamayacağına nasıl inanacağımı bilmiyordum.

Daniel'ın beni herkesin gördüğü gibi görmeyeceğine ve söyleyebileceğim hiçbir şeyin bunu düzeltmeyeceğine nasıl inanacağımı bilmiyordum. Ve belki de beni gerçekte olduğum gibi gördüğünde, Kent'in de beni öyle görmesini sağlayacaktı.

Tanrım, kendimi hayal kırıklığına uğratarak yere çökmek istedim. Burada gururlu, güçlü ve mesafeli bir şekilde dolaşıyordum ve gerçek şu ki Olivia Witt koca bir korkak kedi idi.

Gerçek şu ki, beni gören iki adam vardı ve ikisini de hayal kırıklığına uğratmak istemiyordum ve bu işin içine girdikçe, ikisini de kaybetmeden diğer tarafa nasıl geçeceğimi bilmiyordum.

24 KENT

"BIRIYLE GÖRÜŞÜYORUM."

Masadaki herkes dondu kaldı. Yaptıkları resme neredeyse gülecektim.

Gözlerini benimkilere diken ilk kişi annem oldu. Babamın gözleri de hemen onu takip etti. Jacob çatalını yarısına kadar ağzına götürmüş, dudakları yavaşça sırtmaya başlamıştı. Kayınbiraderimin sonsuz desteği Lily, şişman yumruklarıyla patates püresini sıkmayı bile bırakmış olan yeğenim Ava'yı kucağına oturturken gururlu bir anne gibi gülümsüyordu.

Sessizliği ilk bozan Jacob oldu. "Bir kere gibi mi?"

Masaya ters ters baktım. "Ciddiyim, göt herif."

"Küfürlü konuşuyorsun," diye azarladı annem. Gözleri yemeğiyle oynamaya devam eden Ava'ya kaydı.

"Sanırım zamanı gelmişti," dedi Lily.

Bana her zaman bunun an meselesi olduğunu, sadece doğru kadını bulmam gerektiğini söylerdi. Kardeşim onun aşık olmam konusunda bu kadar kararlı olmasını çok komik bulurdu. Özellikle de yuva kurmak gibi bir niyetim yokken.

Lily'nin gülümsemesine karşılık verdim, birinin desteğine ve güvenine sahip olduğum için kendimi iyi hissediyordum.

Aile yemeğimize giderken bir yerde birine Olivia'dan bahsetmeye karar verdim. Belki birine yüksek sesle söylemek Daniel'a yüksek sesle söyleyememe konusunda yardımcı olabilirdi. Ayrıca bana ait olana bakmaya cüret eden birini yumruklamadan daha fazla duramayacağımı da biliyordum.

"Peki, onu neden getirmedi?" diye sordu annem.

Kaşlarını kaldırdığında göğsümde bir düğüm gevşedi. Olivia ile ilişkiyi paylaşmak bir bombayı tutmak gibiydi. Ona dikkat ama yanlış ellerde yüzünüzde patlayabilirdi. Annemin her zaman yaptığı gibi, o da her şeyi dikkatle ele alıyordu.

"Ivette'ten beri seni bir randevudan fazlası için durdurabilecek kadınla tanışmak istiyorum."

"Bu gece meşgul."

Onu da getirme fikrini düşündüm ama bir sınava çalışması ve bir sunum hazırlaması gerekiyordu.

Çünkü o bir üniversite öğrencisiydi. Yirmi bir yaşında bir üniversite öğrencisi. Benden on yedi yaş küçüktü.

Bir an önce hafifleyen düğüm yeniden büküldü. Burada oturup en kötüsü bir kız arkadaşım olduğunu duyurmakmış gibi davranabilirdim, ama ne kadar genç olduğunu söylediğimde tepkileri ne olurdu?

Babam, "Peki, bizi bunu senden çıkarmak zorunda bırakma," dedi. "Nasıl biri?"

Onu düşündükçe dudaklarımda hafif bir gülümseme belirdi. "Elbette çok güzel ama aynı zamanda hayat dolu. Akıllı ve inatçı, her zaman istediğinin peşinden gidiyor. Zeki ağzıyla beni kesinlikle hizada tutuyor."

Jacob, "Birinin buna ihtiyacı var," diye mırıldandı.

Onun yorumunu görmezden geldim. "O da her şeye hazır. Yeni şeyler denemek için kadar istekli. Daha çok zorlamam için bana meydan okuyor. O

beni daha iyi bir adam yapar."

Annemin eli dudaklarına bastırılmıştı. Herkesin bildiği ve sevdiği gururlu anne bakışı olarak tanımlanabilecek bir bakışı vardı. Futbolda bir gol attığınızda, üniversiteden mezun olduğunuzda, ilk otelinizi açtığınızda ve görünüşe göre aşık olduğunuzda sahip olduğunuz bakış.

"Senin için Ivette'ten çok daha uygun birine benziyor," dedi babam.

Annem başını salladı. "O kadın çok kontrolcüydü ve senin özgür ruhun için iyi bir eş değildi."

"O kadının kışında bir sopa vardı," dedi Jacob.

Hem Lily hem de annem, "Kaba bir dil," diye azarladılar.

Jacob ellerini teslimiyetle havaya kaldırdı. "Onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum," dedi annem. "Ben de sabırsızlanıyorum."

Olivia'nın bu uzun ve resmi masada kahkaha ve sevgiyle dolu olduğu düşüncesi kalbimi göğsümün sınırları içinde çok fazla germiştir. Hayatıma mükemmel bir şekilde girecekti. Onun burada olması için yanıp tutuşuyordum ama onu yanımda hayal ederken duyduğum heyecan, ilişkimizin karmaşıklığı yüzünden hep sönük kalıyordu. Onları görmezden gelmek istiyordum ama ilişkimiz derinleştikçe aramızda hiçbir şey yokmuş gibi davranmak daha da zorlaşıyordu.

"Bir dahaki sefere onu da getirmeyi unutma," diye emretti annem.

Yutkundum ve gülümsemem kayboldu. "Tabii ki anne. Gelmeyi çok ister."

Tereddütümün fark edilemeyecek kadar hızlı olduğundan emindim, ancak masanın diğer tarafına baktığımda Jacob bana bakıyordu, yüzünün her yerinde sorular yazıyordu ve beni sorguya çekmeden eve gidemeyeceğimi biliyordum.

Konuşma masanın etrafındaki diğer herkese geçti ve her birimiz birer bira içene kadar Jacob'ın sorgulamasından kaçınmayı başardım.

Arka verandadaki sallanan sandalyelerde oturuyorduk. Annemin geniş arka bahçemizde yarattığı loş vahaya bakarak bir süre gecenin tadını çıkarmama izin verdi.

Sonunda konuştuğunda biramı yarılamıştım.

Yu

kar "Peki, sorun ne?"

1. İnkâr et, inkâr et,
inkâr et.

"Hiçbir sorun yok."

Bakışları başımın yan tarafını yaktı. "Gerçekten mi? Çünkü Annem seni tuzağa düşüren bu gizemli kadını gündeme getirir getirmez kendini kapattın."

"Sinirlerim bozuk sanırım. Ivette'ten beri eve kimseyi getirmedi." "Saçmalık. İtiraf et."

Biramın kalanını içtim ve cevap vermeyi elimden geldiğince erteledim. Olivia ve benimle ilgili şüphelerim ve endişelerim içimde kilitliydi ve o ana kadar bunları yüksek sesle söylemeye ne kadar ihtiyacım olduğunu fark etmemiştim. Birinin bana onu sevdiğim için deli olmadığımı söylemesine ihtiyacım vardı. Genelde gideceğim kişi Daniel olurdu ama belli ki bu söz konusu bile değildi.

O yüzden her şeyi Jacob'a anlatmak kulağa çok iyi geliyordu. "Yirmi bir yaşında."

Jacob birasını yudumlarken boğuldu, bir ciğerini öksürürken üzerine dökmek için öne doğru hamle yaptı.

O ikiye katlanmış, öksürük ve kahkaha karışımı bir ses vücudunu sarsarken ben çenemi sıktım.

"Hayat dolu olmasına şaşmamalı. O bir bebek." "O bir bebek değil," diye bağırdım.

Jacob gözlerini sildi ve sonunda başını kaldırıp bunun benim için ne kadar ciddi olduğunu anladı. "Onu gerçekten önemsiyorsun."

Kalbim göğsümde yuvarlandı. "Birlikte olduğum tüm kadınlardan daha fazla."

Bir iniltiyle arkasına yaslandı ve elini yüzünde gezdirdi. "Dinle Alex. Eğer seni mutlu ediyorsa, öyle olsun. İkiniz de yetişkinsiniz ve insanların ne düşündüğü önemli değil."

Göğsümü ezen ağırlığın bir kısmı ve gecenin berrak havasını içime çektim.

"Ayrıca, annem hep bir torun daha isterdi."

Sandalyesini geriye doğru itti, başının yan tarafına indirdiğim tokadı kıl payı kaçırdı. "Siktir git," diye homurdandım. Ama aynı zamanda gülümsedim, Jacob'ın kahkahasına katılmaktan kendimi alamadım.

Birkaç dakika daha geçti ve tamamen dürüst mü olacağıma yoksa Jacob'ın onayının verdiği rahatlamanın tadını mı çıkaracağıma karar vermem gerekti. Sonunda tüm günahlarımı itiraf edeceğimi biliyordum. Hatalarımı itiraf etmekten kaçınacak bir adam değildim ve kendimi daha iyi hissetmek için yarım bir gerçeğin arkasına saklanmak istemiyordum.

"Bir şey daha var. O D'nin yeğeni." Jacob'ın sandalyesi sallanmayı bıraktı ama yüz ifadesini görmek için bakmadım. Bunun iyi bir şey olamayacağını biliyordum. "Ve ona söylemek istemiyor."

Sessizlik, sırf bozmak için çığlık atacağımı düşünene kadar uzadı, ama ben patlayamadan sandalyesi yeniden sallanmaya başladı.

"Gerçekten boku yemişsin."

Lanet olsun. Bunun lanet olası bir karmaşa olduğunu doğrulamaktan başka bir şey umuyordum.

"Biliyorum," diye yorgunca itiraf ettim.

"Bu sadece bir kaçamak mı? Belki bazı baba sorunları vardır?"

"Hayır," diye homurdandım. "Onun baba sorunları yok. Neden böyle söylüyorsun?"

"Çünkü o yirmi bir yaşında, Kent. Bırakın sağlam bir ilişkiyi, yirmi bir yaşındayken akşam yemeğinde ne istediğime bile karar veremezdim."

"Annem ve babam sevgiliydiler," diye karşı çıktım.

"Evet, ikisi de gençti. Birlikte büyüdüler. Siz en fazla kırk yaşındasınız. Yetişkinliğe adım attığında o da sizinle yaşamak isteyecek mi?"

Aramızdaki onca sorun arasında onun benimle uyuşmayan birine dönüşmesi aklımın ucundan bile geçmedi. Bize karşı çalışan çok fazla dış güç vardı, onların ötesine hiç bakmadım.

Sözlerini inkar edemezdim. Jacob haksız değildi.

"Siktir," diye nefes aldım.

"Evet. Siktir."

"Bunu hiç düşünmemiştim."

"Bunu görebiliyorum."

"Yine de çok sağlam. Kim olduğu konusunda kendine güveniyor. Kendini arayan olgunlaşmamış bir kız değil. Bunu biliyorum."

Ben de öyle yaptım. Evet, endişeleri haklıydı ama sadece Olivia'nın nasıl bir kadın olduğunu bilmeyen birinin endişeleriydi. Endişelerine rağmen ona güveniyordum, bize de.

"O zaman kendine sorman gereken tek bir soru var." "Ne?"

"Buna değer mi? Her şey dağılsa bile. Buna değer mi?"

Olivia'nın şakacı gülümsemesi ve sinsi sırıtışı zihnimde canlandı. Başını arkaya atıp gülüşü, sarı saçlarının sırtından aşağı dökülüşü. Otele girdiğimde onu parlak fikirlerini paylaşırken bulduğumda kalbimin iki kat daha hızlı atması. O kollarıma girer girmez zihnimin sakinleşmesi. Gözlerinin beni her zaman daha fazlası için cesaretlendirmesi.

Tanrım, onu sevdim.

"Evet, buna değer."

Jacob gülerek, "İyi, çünkü Daniel'a küçük yeğenini becerdiğini söyledikten sonra yanında olan tek kişi o olabilir," dedi.

Daniel'ı kaybetmek endişelerimin en küçüğüdü.

Beni daha çok korkutan şey ise Daniel'a söylesek bile beni yine de terk edecek olmasıydı.

Ve ne kadar inkâr etmek istesem de, korku derinlere yerleşti.

25 KENT

Elizabeth Arden salonun kapısını açarak, "Geldiğiniz için gerçekten minnettarım Bay Kent," dedi.

"Gelip geleceğin girişimcileriyle konuşmak benim için bir onurdur." "Umarım, gelecekteki girişimcilerimiz. Hepsinin geleceğinden emin değilim.

yap." Kitaplarını ve kâğıtlarını bırakıp ahşap masaya yaslandı ve bana baktı. "Bayan Witt başaracaklardan biri olacak gibi görünüyor."

Olivia'nın adı geçtiğinde kalbim daha da hızlandı ve bir anda kendi içine sıkıştı. Yanlış bir şey yapmıyorduk ama bir öğrencinin okul projesine yardım eden bir adamla sevişmesinin hoş karşılanmayacağından emindim.

"Daha azını beklemezdim," diye yumuşak bir ses tonuyla konuştum.

"Bu dersten kalacağından endişe ediyordum. Başladığında çok ilgisizdi, ancak sizin işinizde staj yapmaya başladığında, canlanmış ve onu hiç görmediğim kadar heyecanlı görünüyordu."

"O çok yetenekli. Şirketim onun yardımını aldığı için çok şanslıydı."

Dr. Arden'in saçları öne doğru düşerken o aşağı baktı ve güldü. "Evet, fikirlerinden yararlanıldığı için biraz övündü."

Hayranlığımı ele verdiğini bildiğim gülümsememi gizlemek için ben de yere baktım. Kafamı kaldırdığımda Dr. Arden dudağını ısırarak beni dinliyordu. "Eğer müsaitsen belki bundan sonra öğle yemeği yiyebiliriz."

Benim yaşılarımaya yakın güzel bir kadındı. Geçen yıl bu zamanlar, bu kadını becerme şansına atlar, sahip olduğum herhangi bir öğretmen fantezisini oynama fırsatını değerlendirirdim. Ama artık öyle değil. Şimdi, bir kadından diğerine geçme fikri kulağa iğerence geliyordu. Eğer öğretmen fantezilerim varsa, Olivia'nın bunları gerçekteştirmekten mutluluk duyacağını biliyordum.

"Teklifiniz için teşekkür ederim, ancak uçmadan önce ofise dönmem gerekiyor."

Reddedilmemden utandıysa da bunu belli etmedi. Sadece omuz silkti. "Elbette." Yerinden kalkarak bazı kâğıtları karıştırmak için döndü. "İhtiyacınız olan her şeyi kurmakta özgürsünüz. Öğrenciler her an gelebilir."

Tam zamanında kapı açıldı ve içeri süzüldüler. Olivia'yı aramamak için elimden geleni yaptım ama zahmet etmeme gerek yoktu. O yakınımdayken etrafımdaki enerji değiştı, sanki vücudu beni çağırıyordu. Bakışlarımı sadece bir an için tuttu. Dilinin dudaklarında nasıl kaydığını ve beni tepeden tırnağa nasıl taradığını gördüğümden emin olacak kadar uzun bir süre.

Aletim sertleştı ve bana yaptıklarını saklamak için kürsünün arkasında durmak üzere yer değiştirdim. Ön sıraya oturduğunda ve parmaklarını gümüş zincirin hemen altında açıkta kalan köprücük kemiği boyunca gezdirmeye devam ettiğinde uyarılmamı kontrol altına almak için mücadele ettim. İnce askılarıyla kalçalarını saran çiçek desenli bir elbise giymişti. Üzerinde kalın bir hırka vardı ama hırkayı omzundan sıyırdı ve teninin bu basit görüntüsü bile onu ısırarak istememe neden oldu; herkes benim olduğunu bilsin diye onu oraya işaretledim.

Özellikle de o kalem gibi küçük ahmak yanına oturup gözlerini göğüs dekoltesinden alamadığında. Olivia ters ters baktı ve kazağını geri çekerek küçücük koltuğunda olabildiğince uzaklaştı.

Dr. Arden beni tanıttı ve ben de bu işe nasıl girdiğimi ve başarıımı anlatmaya başladım. Tüm bu süre boyunca duygularım öfkeli bir kıskançlıktan, A-a-ron'u parçalara ayırma isteğinden, onu herkesin önünde becerdiğimi hayal eden ateşli bir arzuya doğru gidip geldi.

Soru-cevap bölümüne geldiğimizde aletim pantolonumun sınırlarını zorluyordu.

Olivia benimle açıkça flört ederek soru soran her kıza ters ters bakınca daha da tahrik oldum.

"Otellerinizdeki tüm yatakları yeterince zıpladıklarından emin olmak için test ettiğinizden emin misiniz?"

"Mobilyaların her türlü kullanım için yeterince sağlam olduğundan nasıl emin oluyorsunuz?
kaba ziyaretçiler?"

Olivia'nın beni oldukça açık bir şekilde takip ettiğini düşünerek sordukları cesur sorulara neden şaşırdığımı bilmiyordum ama onlara cevap vermek kendimi bir mayın tarlasında yürümek gibi hissettiriyordu. Dr. Arden dersin bittiğini haber verdiğinde minnettar olmuştum.

"Gitmem gerek," dedi Dr. Arden. "Acele etmeyin. Günün geri kalanında bu odayı kimse kullanmayacak."

Birkaç teşekkür daha ettikten sonra gitmişti.

Kızlardan bazıları oyalandı ama ben onlarla ilgilenmeyince hemen gittiler. Olivia defterlerini toparlamak için acele etmedi ve odadan en son çıkanlardan biri oldu. Sınıf neredeyse boşaldığında yaklaşmaya başladı. Tam ağzını açmıştı ki Pencil-dick kolunu omuzlarına atıp onu kendine çekti.

"Kızımız nasıl Alex?"

Kolunu kadınıma dolamasını izlerken tüm vücudum sıkıştı. Sanki beni tanıyormuş gibi bana hitap eden kibirli bir hıyar olduğu gerçeği, öfke dolu pastanın üzerindeki krema gibiydi. Lanet olası bir öğrenciyi ezmek için kendimi tutmaktan kaslarım ağrıyordu.

Olivia'nın tepkisini fark etmedim bile, Aaron'ı öldürüp cesedini saklamanın yollarını bulmaya o kadar odaklanmıştım ki. Bundan kurtulabileceğimden emin olduğumda, bir adım öne çıktım. Ama tam o anda Olivia tepki verdi.

Omuzlarını büktü ve adamın kolunun altına girerek onu iyice itti. "Ben senin kızın değilim Aaron," diye hırladı. "Şu anda bu kadar saygısızca davrandığına inanamıyorum. Özellikle de Bay Kent'in önünde."

Aaron yılmadan ve bu odadan tek parça halinde çıkamayacağına dair uyarı işaretlerini kaçırmış gibi görünerek Olivia'nın alanına geri adım attı. "Benim *kızım* olmayabilirsin," dedi tırnak işaretleriyle. "Ama sen benim Netflix'imsin ve rahatımsın. Alex'in seni anladığına eminim. O da bir zamanlar üniversitedeydi."

İşte bu kadar. O ölmüştü. Olivia yan adımlarla Aaron ve benim arama girdiğinde elimi kaldırmıştım bile.

"*Bay Kent'in*," dedi adımı telaffuz ederek, "üniversitede ne yaptığı önemli değil. Önemli olan bana dokunmayı bırakman." Bir adım öne çıktı ve Aaron onun yüzünde bir şey okumuş olmalıydı çünkü ilk kez geri çekildi. "Senin olduğumu varsaymayı bırak. Beni çağırmayı bırak. bakarsan, *A-a-ron*, var olduğumu hatırlamayı bırak ve siktir git."

Pencil-dick yutkundu ve ateş topundan bu kadar korkmasına gülmek için kendimi zor tuttum. Yine de toparlanması uzun sürmedi. Omuzlarını geriye çekti ve yüzünü buruşturdu. "Her neyse. Sen kaybedersin."

Ve böylece gitmiş oldu. Umarım, sonsuza dek.

Olivia'nın omuzları derin bir nefesle yükselip alçaldı, sonra dudaklarını mahcup bir şekilde bükerek bana döndü. "Bunun için üzgünüm."

İlk tepkim onu kollarımın arasına alıp belalı biri olmasından ne kadar gurur duyduğumu söylemek oldu ama bir şekilde kendimi tuttum. Bunun yerine, son bir saattir içimde biriken arzu ve ihtiyaçla tepki verdim. "Kapıyı kapat," diye emrettim.

Gözleri büyüdü ve yanaklarına renk geldi. "Kent, yapamayız."

"Senden izin istedim mi?"

"Hayır," diye nefes aldı.

"O zaman git kapıyı kapat."

Yutkundu ve kendisine söyleneni yapmak için döndü. Bana döndüğünde, öğretmen masasının yanında durmuş onu bekliyordum.

"Buraya gel."

Odayı geçip benden birkaç santim ötemde durana kadar attığı adımlar neredeyse sessizdi. Dili dolgun dudaklarında kayıyordu ve ben onları ısırarak, dilini ağzıma almak ve onu tatmak için eğilmekten kendimi alıkoydum.

"Ellerini masanın üzerine koy," diye emrettim.

Geniş mavi gözleri, pürüzsüz teni ve arkasındaki sınıfla çok masum görünüyordu. Beni bu kadar tahrik etmemeliydi ama elimde değildi. Tüm bu masumiyet, altındaki vahşi, erotik kadını maskeliyordu. Ellerini sıranın kenarına koydu ve kalçalarını ayarladı, söylenmeden bile bacaklarını genişletti. Kıcını mükemmel bir şekilde ortaya koydu.

Parmaklarım kalçasının arkasını okşadığında sıçradı ama hareket etmedi. Elim yukarı, yukarı, yukarı ilerledi ve kıcının dolgun kıvrımına ulaşana kadar tüyleri diken diken oldu. Elbisesinin eteğini nazikçe kaldırdım ve kalçalarının üzerine koydum. Onun beyaz

Dantel külotu solgun yanaklarının sadece yarısını örtüyordu. Tenini okşadım, ellerimle ona masaj yaptım, ne kadar kıvranırsa kıvransın asla bacaklarının arasına uzanmadım.

"Kent," diye nefes aldı.

Şaplak.

Kıçına vurulan darbe odayı titretti, hemen ardından bir çığlık ve ardından bir inilti geldi.

Şaplak, şaplak, şaplak.

Hızlı tokatlar yağdırdım, her soluk santimi elimin kırmızı iziyle kapladım. Yanığı düzeltmek için zaman ayırmak için durdum, sadece onu tekrar şaplaklamak için. İşim bittiğinde inliyor ve kalçalarını birbirine sürtüyordu, ama hızla kalçalarını kavradım ve ayaklarını dışarı atarak kalçalarının arasında kendime yer açtım. Elimi aşağı doğru sürükledim ve ıslak amını sıkıca kavradım. "Sen benimsin," diye homurdandım ensesine karşı. Gereksiz de olsa onaylanmaya ihtiyacım vardı. Aaron'ın ellerini onun üzerinde görmek, ağabeyimin şüpheleri, onu kaybetme ihtimali

-Tüm bunlar bana ağır ve sadece onun söylediğini duymak istiyordum. "Ben seninim."

Külotunu kenara çekip sikimi serbest bırakmadan önce ihtiyacım olan tek onay buydu, sonuna kadar itmeden önce bir saniye bile beklemedim. İkimiz de inledik, sonunda son bir saattir bizi yiyip bitiren acıyı dindirmenin rahatlığıyla. Kondom kullanmayı bırakmıştık ve ona her girdiğimde, ıslak sıcaklığı beni sınıra getirdi.

"Dayan, bebeğim."

Parmak eklemleri masayı kavrayarak beyazlaştı ve kalçalarını tutup onu acımasızca becerirken kendimi tutmadım.

"Kent," diye inledi. "Ya biri içeri girerse?"

"Bırak görsünler," dedim sıkılmış dişlerimin arasından. "Seni sahiplendiğimi görmelerine izin ver. Seni becerdiğimi izlesinler - üzerinde izimi bırakarak. O zaman herkes benim olduğunu bilecek."

Etrafına uzanarak parmaklarımı klitorisinin etrafında hızlı ve sert bir şekilde döndürdüm. Birinin beni onun yanında taşaklarımın derinliğinde yakalaması umurumda olmasa da, bunu yapacağını biliyordum. Bu yüzden onu hızlıca boşaltmaya koyuldum.

Amcığı sikimi sıkıp kendi orgazmımı benden çekerken çığlıklarını bastırmak için elini ağzına götürdü. Sırtına doğru eğildim ve omzunu ısırdım, zevkle inleyerek döllerimi içine boşalttım.

"Siktir, seni çok seviyorum," diye fısıldadım, sırtına öpücükler kondurarak. Başını çevirdi ve dudaklarımla buluşmak için benimle yarı yolda buluştu.

"Ben de seni seviyorum."

Ondan yavaşça ayrıldım ve takım elbisemin cebinde sakladığım mendille ikimizi de temizledim.

Elbisesini düzelttikten sonra yüzünü bana döndü ve ben de onu kollarımın arasına alıp bir öpücük daha verdim.

"Şikâyet ettiğimden değil ama seni bu kadar ateşlendiren ne? Benden başka tabii ki."

Burnumu onunkinin üzerinde gezdirdim ve alnımı onunkine bastırdım. "Aaron'ın seninle konuşmasını ve seni kendine çekememesini izlemek bile beni öldürdü."

"Bütün o kızların senin her sözüne asılması beni pek heyecanlandırmadı."

"Birlikte olduğumuzu kabul edersen bunu yüzlerine vurabilirsin." Sözlerimin bu kadar sert çıkmasını istememiştim ama artık ipin ucuna gelmiştim. Daniel'ı her gördüğümde boynuma bir ilmik geçiriliyor, sıkıca çekilmeyi bekliyordu. Ona yalan söylemekten nefret ediyordum. "Daniel'la konuşmayı hiç denedin mi?"

"Zamanım olmadı."

"O zaman benimle bir gece geçirmekten vazgeç ve ona söyle." "Ben-Kent."

Kucaklaşmamızdan çekilip gözlerime bakmadığında kalbim yerinden gibi oldu. Yere bakarken dili dudaklarında kayıyor, elleri yanında kenetlenip açılıyordu. "Olivia."

"Sadece zamana ihtiyacım var."

"Sana zaman verdim." Sözlerim boş odada yankılandı.

Gözleri benimkilere kaydı ve o çok sevdiğim parlak mavi gözleri parladı. "O kadar kolay değil."

"Aslında bu kadar kolay. Bir yetişkin olmak istiyorsan, istediğini elde etmek için zor bir karar ver. İsteddiğini elde etmek için aptal kızı oynamayı bırak."

Orada öylece durdu, gözleri fal taşı gibi açılmıştı, hiçbir şey söylemedi, sanki geri almamı bekliyordu. Ama yapmazdım. O her şeyle başa çıkabilecek kadar olgundu, neyi göstereceğini ve nelerden kaçınmak için cephesinin arkasına saklanacağını seçme hakkına sahip değildi.

Sessiz kaldığımda omuzlarını geriye çekti ve zırhını etrafına çekerek dik durdu. "Benim hakkımda böyle mi düşünüyorsun? Aptal bir kız olduğumu mu?"

"Hayır, Olivia. Senin aptal bir kız *olmadığını* bildiğim için Daniel'a söylemeye sıra geldiğinde öyle davranmaya devam etmen beni kızdırıyor."

Ağır nefes alıp verirken göğsü inip kalkıyordu ama dudakları yine de sıkıca kenetlenmişti.

"Olivia, seni seviyorum-"

"O zaman bu kadarı yeterli olsun," diye araya girdi. Ama onu duymamış gibi devam ettim.

"Ama Daniel'a yalan söylemeye devam edemem. Neredeyse kırk yaşımdayım. Kim olduğumu saklamıyorum."

Sanki duvarlarda yazılı bir cevap bulacakmış gibi gözlerini odanın içinde gezdirdi. Sonunda bana döndü, gözleri meydan okurcasına bakıyordu ama yalvarışlarını da görebiliyordum. "Yapamam Kent. Ve senden bunu kabullenmeni istiyorum."

Gözlerim kayarak kapandı, içimde kabaran acı ve öfkeyi geri çekmeye çalıştım ama açıldıklarında hepsi hâlâ oradaydı. Hayatımın aşkı orada durmuş, benden yalan söylememi istiyordu. Kendimi tutmam çok zordu. "Ona yalan söylemeye devam etmeyeceğim ve benden yalan söylememi isteyen son kadına ne olduğunu hatırlıyorsun," dedim tehlikeli bir şekilde alçak sesle.

Olivia ona vurmuşum gibi geri sendeledi ve eski karımla karşılaştırdığım için pişman oldum. Onu kolayca terk edebileceğimi ima ettiğim için pişman olmuşum. Biz Ivette'le olduğumuzdan çok daha fazlasıydık.

Bir elimi saçlarımda gezdirdim ve sözlerimi geri almak üzereydim ki, omuzlarını tekrar dikleştirdi ve zırhı kaydırarak herhangi bir duygunun çıkmasını engelledi. "Gitmelisin."

"Bu şekilde gitmek istemiyorum."

"Yapmak istemediğin pek çok şey var ama şu anda çekip gitmene ihtiyacım var."

"En azından seni geçirmeme izin ver."

"Lütfen, Kent." Sesi çatallaştı ve zorlukla tutunduğu sert kaplamanın arkasını gördüm. Sadece sakinleşmek için zamana ihtiyacı vardı ve bunu daha sonra, duyguları daha az yükseldiğinde çözecektik.

"Benimle daha sonra otelde buluşur musun? Yarın sabah ayrılıyorum."

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Bunların hiçbirinin iyi bir fikir olduğundan emin değilim."

Sözleri karnıma bir yumruk gibi çarptı ve ciğerlerimdeki tüm havayı emdi. "Olivia," diye yalvardım. Bunu geride bırakabilirdik.

Onu sevmiştim.

Birbirimizi seviyorduk.

"Lütfen, sadece git."

Olayların bu kadar hızlı karşısında şaşkın bir şekilde öylece dururken, eşyalarını topladı ve beni geride bırakarak dışarı çıktı.

26 OLIVIA

Taksiden otelin önünde indim ve yüksek binaya baktım. Beş gün, üç ay önce başladığımdan beri otelden uzak kaldığım en uzun süreydi ve onu özlemiştim. Ama burada işim bitmişti. Projemi gelecek hafta bitirecektim, Vivian'dan son bilgileri almam gerekiyordu ve geri dönmek için bir nedenim olmayacaktı.

Hem mutluydum hem de korkuyordum.

Projeyi bitirdiğim için mutluydum. Her gün Kent'le yüzleşmek ve onu özlemek zorunda kalmayacağım için rahatlamıştım. Ayrılmaktan korkuyordum çünkü beni geleceğim konusunda heyecanlandıran bir şeyle olan bağlantımı kaybedecektim. Ayrılmaktan korkuyordum çünkü *onunla* olan bağımlıyı kaybedecektim.

Onu ettiğimden beri günde birkaç kez mesaj atıyordu ama her birini görmezden geliyordum. Ne söyleyeceğimden ya da ne söylemesini istediğimden bile emin değildim. Aslında ne söylemesini istediğimi biliyordum; *yanılmıştım*. Gerçek şu ki, bunu söylemesi gereken tek kişi bendim.

Ve yapamadım çünkü son beş gündür hiçbir şey değişmemişti. Daniel'a gerçeği söylemek için kullanmayı her düşündüğümde panik üzerime çöküyor, nefesimi çalıyordu. Belki de ben sadece onun sahte olmakla suçladığı aptal, korkak kızdım.

Derin bir nefes alarak kapıların diğer tarafında ne varsa ona hazırlandım. New York'tan döndüğünü biliyordum ama burada olup olmadığını bilmiyordum. Dürüst olmak gerekirse, ne bulmayı umduğumdan emin değildim.

Vivian'ı çalışanlardan biriyle bazı kâğıtların üzerine eğilmiş halde bulana kadar nefesimi tutarak her köşede bulabildiğim her santimi taradım.

"Olivia." Ayağa kalktı ve gülümsedi. "Seni özledim." "Ben de seni özledim. Bu hafta nasıl geçti?"

"Harika. Tüm son rötuşlar bu ay tamamlanacak ve ardından açılışımızı yapacağız."

"Bu çok heyecan verici."

"Tüm sıkı çalışmalarımız meyvesini veriyor. Siz olmasaydınız bunu başaramazdık."

"Teşekkür ederim Vivian," dedim, günlerdir hiç olmadığı kadar sert gülümseyerek. "Alexander sana bir şey sormak istiyorum, onun doğum günü

Birkaç hafta içinde, otelin restoranında ona küçük bir parti verecektik. Sen orada olmasaydın aynı şey olmazdı."

Doğum günü yakında mıydı? Nasıl ?

Kent'le bir parti fikri zihnimde gardırobumu karıştırmama ve onu baştan çıkaracak en seksi elbiseyi bulmaya çalışmama neden oldu. Daniel'in orada olacağını ve Kent'in ben yokmuşum gibi davranmak zorunda kalacağını düşündüğümde her şey çılgılık atarak durdu.

Bir anda midemdeki taş geri geldi. "Neler yapabileceğime bakacağım," diye cevap verdim kayıtsızca. "O burada mı?"

"Onu kaçırdınız. Yetiştmesi gereken bir uçak vardı." "Oh."

Vivian vedalaşmak için beni gezdirdi ve birkaç sorumu yanıtladı. Ofislerden birinde toparlanıyorduk ki beni durdurdu.

"Bayan Russo bunu size vermemi istedi."

Elindeki kâğıt paketine baktım. "Nedir bu?" Okumam için eliyle işaret etti, ben de üstünü taradım.

***Wellington ve Russo Pazarlama
Ekibi için Staj Başvurusu.***

"Oh...Wow. I..."

"Özellikle onun en iyi seçimi olduğunu ve bunu doldurmanı umduğunu söyledi."

Gözyaşlarım gözlerimin arkasını yaktı ve onları uzak tutmak için gözlerimi kırıştırmak zorunda kaldım.

"Tüm bu yeteneklerinle çok başarılı olacaksın Olivia."

"Teşekkür ," diye nefes aldım, nazik sözleri karşısında şaşkına dönmüştüm.

Daniel bana her zaman zeki olduğumu, çılgınca yeteneklerim olduğunu söylerdi ama son birkaç yıldır geleceğim konusunda küstahça davranıyor ve insanların şımarık bir ukala olduğuma inanmalarına izin veriyordum. Aksini kanıtlamak için bir nedenim yoktu, kimse benden başka bir şey beklemiyordu. Belki de bir parçam bunun doğru olduğuna inanmaya başlamıştı.

Ama bu projeden sonra, daha önce hiç hissetmediğim bir dürtü hissettim. Carina Russo'nun beni istediğini söylemesi, bu hırsı bir yere kilitledi ve eve gidip doldurmak için sabırsızlanıyordum.

"Şey, tatlım. Gidip birkaç telefon görüşmesi yapmam gerekiyor. Sonra görüşürüz. Umarım partide." Köşeyi döndü ve elini göğsüne götürerek geri çekildi. "Tanrım, Alexander. Beni korkuttun," diye gülerek onun yanından geçti.

"Bunun için üzgünüm Viv. Neyse ki havaalanına varmadan önce bazı evrakları unuttuğumu hatırladım."

Onu görmeden çıkabileceğimi düşünmüştüm. Bir erteleme alacağımı düşündüm, ama sadece etraftan gelen sesinin derin gürültüsünü duymak

Ona ulaşmak için kalbim yerinden çıkacak gibiydi. Köşeyi dönüp beni orada dururken gördüğünde donakaldı ve ben ona koşturmak için vücudumdaki tüm kaslarla savaştım. Sakalları eskisinden daha kalındı ve yorgun görünüyordu.

"Olivia."

Sadece ismim, ama tenimi okşuyor, beni baştan çıkarıp kollarına atmaya çalışıyordu. Kıpırdamayınca kapıyı kapattı ve bir adım daha yaklaştı, ancak ben bir adım geri çekilince durdu. Gözleri açılmadan önce acı çekiyormuş gibi kısıldı. En azından onu baştan çıkarmayacak kadar nazik olabilirdim.

"?" "İyiyim."

"Aramalarıma cevap vermedin."

"Meşguldüm."

Çenesindeki kaslar yerinden oynadı. "Yalan söyleme Olivia," diye bağırdı.

Ciğerlerim derin bir nefes alamayacak kadar sıkışmıştı. Yaklaştı ve ciğerlerimdeki tüm havayı emdi, ona istediğini verene kadar geri vermeyi reddetti. Sadece bunu yapabileceğimi bilmiyordum. "Ne söylememi istiyorsun Kent?"

Başka bir adım. "Bana gerçeği söylemeni istiyorum. Buraya gelmeni ve kollarımda olmanı istiyorum. Seni sevmeme izin vermeni istiyorum."

Her şeyi çok kolaymış gibi gösterdi.

"Seni sevdiğimi biliyorsun." Her şey yolunda gidecekmiş gibi davranmazdım ama en azından ona karşı hissettiklerim konusunda yalan söylemezdim. Hiçbir zaman bu sevgiyi azaltamazdım.

"Olivia."

"Özür dilerim."

kas tekrar zıpladı ve bakışlarımı tutmaya çalıştı, ama yorgun olduğum cevapla dolu olarak tekrar ortaya çıkmadan önce düştü

duruşma.

"O zaman hiçbir şey değişmedi." Bu bir soru değildi.

Etrafindan dolaşmaya çalıştım ama elleri yüzümü çevreledi ve beni yakın tuttu. "Lütfen, bunu yapma."

Lütfen beni burada kalmaya ve korkumun beni nelerden alıkoyduğunu görmeye zorlamayın.

Derin kahverengi gözlerine baktım, Voyeur'da ilk tanıştığımızda beni ne kadar etkilediklerini hatırladım. Bir gecenin böyle biteceğini kim bilebilirdi? Bu son muydu? Son kez mi başımı kaldırıp onun bakışlarına gömülmek istiyordum?

Elimde fırsat varken değerlendirmek isteyerek ayak parmaklarıma kadar bastırdım ve telefonu cebinde titrediğinde neredeyse dudaklarımı onunkilere değdirecektim.

"Kahretsin," diye mırıldandı. "Bu benim şoförüm. Bekleyen bir uçağım var." Ayaklarımın üzerine çöktüm ve başımı salladım.

"Gitmek zorundayım. Eğildi ve kelimeleri dudaklarıma doğru söyledi. Ağzı bir fısıltı gibi hareket ediyordu, neredeyse hayal meyal. "İndiğimde seni ararım."

İçimdeki her şey aramızdaki nefes boşluğunu kapatmaya çalışıyordu. Ama bir kez olsun, Kent'in varlığında, zihnim galip geldi ve bana ellerinin beni bu kadar nazikçe kucaklamasının neden bu kadar acı verdiğini hatırlattı.

Erişim alanından çıktım. "Bunun için endişelenme."

Orada durup yumruklarının sıkılıp gevşemesini izleyerek korkumun galip gelmesine izin verdiğim için kendimden nefret ediyordum. Daniel'ı kaybedersem altında içi boş bir sürtükten başka bir şey bulamayacağımdan korkuyordum. Sonunda çekip gittiğinde beni bekleyen acı dolu dünyadan dehşete düşmüştüm.

"Kahretsin, Olivia." Çenesi sıkıştı. "Dinle. Ben buradayım. Konuşmak istersen, buradayım. Ara. Mesaj. Duman işaretleri. Ne istersen."

Geçen haftadan beri göğsümde ikamet eden yumru boğazıma doğru ilerledi ve eğer göğsümü açarsam

Ağzımdan her şey çıkacak, hıçkırır hıçkırır ağlayacak ve beni bırakmaması için yalvaracaktım. Onun yerine başımı salladım.

Tereddüt etti, vücudu kararsızlıktan kaskatı kesilmişti, başını salladı ve dönüp kapıdan çıktı. En mükemmel kışına doğru sivrilen geniş omuzlarını ezberlediğimden emin oldum. Kasıla kasıla yürümesini zihnime kazımıştım. Olur da bir daha göremezsem diye.

Benim için orada olduğunu söyledi ama ona ihtiyacım olduğu şekilde değil. Ve şu anda, neyle yaşayabileceğimi anlamak için zamana ihtiyacım .

Ve ne .

27 OLIVIA

"saçımı pembeye boyayacağım." Oaklyn'in sesi zorlukla kaydedildi.

"Kulağa hoş geliyor." Ojelerimi karıştırmaktan başımı kaldırıp bakmaya bile zahmet etmedim.

Kent'ten ilk kez uzaklaşmamın üzerinden neredeyse iki hafta geçmişti. Son günümü onun otelinde geçireli bir haftadan az olmuştu. Benden uzaklaşmasının üzerinden bir haftadan az zaman geçmişti.

Artık onu görmeye ihtiyacım yoktu. Bedenimin onun için çaresizce ağırması dışında. Onun sesini duymayı ve gülüşünü izlemeyi özlemem dışında. Onu özlemenin etrafımda bir sis gibi asılı kalması dışında -her türlü mutluluğu dışarıda tutan bir tampon.

Dramatikti - mantıken bunu biliyordum ama kalbim umursamadı. Rasyonelliğin canı cehenneme diyen dramatik bir kaltaktı.

Etrafta dolanıp durdum ve telefonuma sarıldım, mesaj üstüne mesaj yazıp sildim. Nerede durduğumu biliyordu ve ne kadar şeytan olsam da yalvarmayacaktım. Gururum yüzünden yalvarmayacağımı söylemek istesem de, gerçek şu ki bunun hiçbir şeyi değiştirmeyeceğini biliyordum.

Onun gözlerinde de aynı acıyı gördüm; bunu aşabileceğimiz, benim adım atıp daha iyi bir karar verebileceğim umudunu. Aynı acıyı

Güçlü olmam ve Daniel'a bizden bahsetmem için yalvardı. Ama acı kadar korku da üzerime yapışmıştı ve bunu yapmaya kendimi ikna edemiyordum. Beni ne kadar sevdiği önemli değildi, ben de onu seviyordum, bazen sevgi yeterli olmuyordu.

Bu da beni Callum ve Oaklyn'in oturma odasında oturmuş, bağdaş kurmuş, ellerime bakarken son kalan ojelerimi karıştırırken bıraktı. Kıpırdanmaktan nefret ederdim. Zayıflık ve gerginlik gösterirdi ve ben Olivia Witt'tim. Bunların hiçbirini göstermezdim.

En azından eskiden öyle değildim. Şimdi, Kent'ten önce giydiğim zırhlı olmayan içi boş bir bedenden başka bir şey değildim.

"Dinlemiyorsun bile." Oaklyn'in sesi sisin içinde yankılandı.

Çenemi kaldırarak kendimi onun gözlerine bakmaya zorladım. "Evet, öyleyim," diye yalan söyledim.

Yavaşça gözlerini kırıştırdı ve bana donuk bir bakış attı. "Gerçekten mi? Çünkü az önce cinsiyet değiştirmek için Cal'dan ayrılacağımı söyledim ve senden hiçbir şey duymadım. Sık şakası falan da yapmadın."

En başta gözlerinden kaçmamın nedeni çarptı; endişe, acıma, kaygı. Onları görmezden , belki de hiçbir şeyi büyütmeyen benmişim gibi davranabilirdim. Ama şimdi Oaklyn'e bakarken, bu ayrılık bir katliam değilmiş gibi davranamazdım.

"Özür dilerim. Ben sadece...

berbat durumdayım."

"Biliyorum."

"Teşekkürler," dedim kuru bir sesle.

"Ne demek istediğimi biliyorsun. Acı çekmenden nefret ediyorum ve ben senin en iyi arkadaşınım, bu yüzden ne kadar saklasan da elbette bunu fark ediyorum." Aramızdaki mindere uzandı ve elimi tuttu, şimdi kendi bakışlarını indiriyordu. "Belki de şimdi olması sonra olmasından daha iyidir."

Sözleri yüzüme bir tokat gibi çarptı ve elimi onunkinden çektim. Oaklyn her zaman benim ona yaptığım gibi şeytanın avukatlığını yapardı ama o anda onun mantığına ihtiyacım yoktu.

"Sonrası olmamalıydı," diye karşı çıktım. "Ayrılmamız hiç gerçekleşmemeliydi."

Arkasına yaslandı ve başını salladı, Kent ve benim için hayal ettiğim mükemmel geleceğin arkasına saklanmama izin vermedi. Bakışı, gerçeği ortaya çıkaracağını bilmemi sağladı. Bakışı bana yeterince yumuşak ve şefkatli davrandığını ve gerçekle yüzleşme zamanının geldiğini gösteriyordu. Yaptığı şey için onu hem seviyor de ondan nefret ediyordum. Bunun beni topraklayacağını ve duygusal çıkmazımdan geri çekeceğini biliyordum. Ayrıca çok acıtacağını da biliyordum.

"Ne olmasını bekliyordun Olivia? Bu onun için bir kaybet-kaybet durumuydu."

"Ne kadar uzun sürerse sürsün yanımda durmasını beklerdim," dedim kanepeyi bıçaklayarak. "Beni yeterince istemesini bekledim -Beni yeterince *sevmen* için."

"Kendinizi onun yerine koyun. Ya biri sizden bana yalan söylemenizi isteseydi? Kendi başıma örtbas edersem telafisi mümkün olmayan bir zarar verebilecek bir konuda yalan söylemeni. Yalan söylediğini beni incitecek bir şey. Yalan ne kadar uzun sürerse, o kadar büyük hasara yol açabilir. Yalan devam ederse onun da en az senin kadar kaybedecek şeyi var."

"Biliyorum," diye bağırdım. ". Ama bu işleri kolaylaştırmıyor." Sesim son birkaç kelimedede çatladı ve sonunda gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı döküldü. "Ben de sana yalan söylemek istemezdim ama birini yeterince sevseydim, neden bu kadar uzun süre yalan söylediğimi anlamamı beklerdim. Anlamamı beklerdim."

Oaklyn yana kaykıldı ve beni kollarıyla sardı, başımı omzuna gömüp ağlamama izin verdi. Elini saçlarımdan üzerinde gezdirerek beni yatıştırmak için elinden geleni yaptı.

"Çok üzgünüm Olivia. Keşke senin için farklı olsaydı. Seni uzun zamandır görmediğim kadar mutluydun ve bunu senin için ne kadar istediğimi biliyorsun."

"Ben de farklı olmasını isterdim."

Ona sarıldım ve ilk kez yıkıldım. Elbette, birkaç kez gözyaşı dökmüş ve zaman zaman öfkelenmişim, ancak henüz her şeyin ortaya çıkmasına izin vermemiştim, ortaya çıktığında benden geriye ne kalacağından korkuyordum.

Garip bir şekilde, ağlama yavaşladığında ve ciğerlerim tekrar tam olarak nefes alabildiğinde, aynı anda hem daha hafif hem de daha dolu hissettim. Çok fazla değildi ama ilk defa belki de her şey yoluna girecekti.

Ön kapı açıldı ve Callum elinde evrak çantasıyla içeri girdi. İri vücudu girişte donmuş, kanepede kucaklaşan ikimizi görünce komik görünüyordu. Gözleri büyüdü ve ağzı sudan çıkmış balık gibi açıldı.

"Umm... Bölüyorum. Özür dilerim."

Paltosunu çıkarmak ve her şeyi dolaba yerleştirmek için yıldırım hızıyla hareket etti.

"yok, Dr. Pierce. Oaklyn'in her yerinde dramatik davranıyordum. Artık işim bitti."

Ben yüzümdeki çöküntü kalıntılarını silerken mavi gözleri aramızda gidip geliyordu. "Tamam," dedi yavaşça, yine far ışığındaki bir geyik gibi donup kalmıştı.

Bazen çok ciddi olabiliyordu ve itiraf etmeliyim ki onunla uğraşma düşüncesi son iki haftada kaybettiğim bir parçayı geri getirdi. "Aslında," diye gözyaşı döküyormuş gibi yaptım, "biraz daha desteğe ihtiyacım var. Sen de gelip bana sarılabilir misin?"

Gözleri daha da açılmayı başardı. "Uhh, wh-" sesi çatallaştığında boğazını temizledi. "Ne?"

Gülmemi engellemek için dudaklarımı birbirine .

Ben tutabilirdim ama Oaklyn .

"Cal, keşke yüzünün fotoğrafını çekebilseydim. Olivia seninle dalga geçiyor."

Bana baktı ve beni kahkahalarla titrerken bulduğunda içeri girdiğinden beri ilk kez rahatladı.

"Merak etme, gidebilirsin. Kız kıza konuşmamız neredeyse bitti."

"Bildiğim iyi oldu."

Ve sonra o kadar hızlı gitti ki, arkasında patinaj izleri bırakmadığına şaşırdım. Ama aynı hızla kafası köşeden . "Akşam yemeğine kalacak mısın?"

"Elbette. Bu harika olur."

Akşam yemeği yerel bir restorandan gelen makarna ile son buldu. Yemek çok lezzetliydi ve Oaklyn beni bir iki kez güldürmeyi başarmıştı. Yemeğin sonunda kendimi hem daha iyi hem de aynı hissediyordum. Bedenim hâlâ ağrıyordu, her hareketimde Kent'i özlüyordum ama aynı zamanda taşıyabileceğim bir yükmiş gibi daha güçlü hissediyordum.

Ama iş başa düştüğünde, buna katlanmak istemedim. Oaklyn ve Callum'un sahip olduğu şeyi istiyordum. Onlar, yasak bir ilişkinin ne hale gelebileceğinin, evcilleştirilmiş mutluluğun mükemmel bir resmiydi. Adam onun profesörüydü ve ondan daha yaşlıydı ama yine de yürütüyorlardı.

"Tatil için bir planın var mı Olivia?" Callum sordu, beni aşağı doğru sarmalımdan çekip çıkardı.

Omuz silktim, kurtulmaya çalışan gözyaşı yumağından boğazımı temizledim. "Başvurmak istediğim bazı stajyerlikler var. Ho- tel'de çalışmak bana gideceğim yönü fark ettirdi."

"Sonunda," diye mırıldandı Oaklyn.

Ben gözlerimi devirdim, o da olgun bir tavırla dilini bana doğru uzattı. Callum maskaralıklarımız karşısında başını salladı ve Oaklyn'in kaldırdığı elindeki ekmeği kapıp, o bana fırlatmadan tabağına yerleştirdi.

"Yardımcı olabilirsem haber verin. Birlikte çalışmaktan hoşlanabileceğiniz bazı bağlantılarım olabilir."

"Teşekkürler, minnettarım." Hâlâ Carina'ya başvurumu teslim etmem gerekiyordu. Her sabah tezgâhın üzerinde dururken önünden geçiyordum ve onu görmezden geliyordum. Yeni bir şeyle yüzleşmeye hazır değildim. Tam bir yuvarlanma modundaydım. Belki de eve gidip bu gece dolduracaktım. İleriye doğru adımlar atmalı ve hareketsiz durmayı bırakmalıyım.

Telefonum gelen bir mesajla çaldığında tüm konuşmalar durdu. Açıkça Kent yazıyordu ve Oaklyn'in gözleri benimkilere kaydı.

Telefonum iki kez daha çaldı, her biri damarlarıma adrenalin seli gönderdi. Kalbim bir yarış atı gibi çarpıyordu.

Kent: Bu gece uçuyorum. **Kent:**

Lütfen seni görmeme izin ver.

Kent: Oda 1469. Akşam 7'de.

"Gitmemelisin Olivia. Hiçbir şey değişmedi ve sadece ikinize de daha fazla zarar veriyorsunuz," dedi Oaklyn.

Bunu biliyordum ama bir hafta boyunca her şeyi unutmuş, bir kez daha bakmak için yanıp tutuşmuştum ve gerçeği söylediği için ondan nefret ediyordum.

Callum'ın sandalyesi geriye doğru çekildi ve gerginlikle dolup taşan sessiz odada çığlık attı. "Bunları lavaboya götüreceğim." Bir avuç dolusu tabak topladı ve Oaklyn'i, beni ve bu kararlar baş başa bırakarak kaçtı.

"Olivia." Dikkatimi çekmeye çalıştı ama gözlerimi onun mesajlarından ayıramıyordum.

Kent. Kent. Kent.

Kalbim onun adıyla birlikte atıyor, ona koşmam için bana yalvarıyordu.

Gözlerim yaşardı çünkü onu hayal kırıklığına uğratacağımı biliyordum. "Yapmamam gerektiğini biliyorum ama gitmeden duramam. Onu seviyorum."

"Olivia," dedi tekrar, daha sert bir şekilde, gözlerimi kendi gözlerine çekerek. "Bunu kendinize yapmayın."

Yapmamam gerektiğini biliyordum. Bunu biliyordum. Ama bu beni ayağa kalkmaktan ve teslim olmaktan alıkoymadı.

"Özür dilerim. Cal'a söyle, yemek için teşekkürler."

Gözleri kapandı ama oradaki hayal kırıklığını görmeden önce değil.

Benim de içimden aynı duygular geçiyordu ama onu görmem gerektiği için onları bastırdım.

Son kez olsa ve sadece vedalaşmış olsak bile.

28 KENT

GELMEK ZORUNDAYDI. *Gelmek zorundaydı.*

Dakikalar geçiyor ve onun geleceğine olan inancım azalıyordu.

Belki de gelmesini istemekle aptallık etmiştim; kendimi daha fazla acıya hazırlayan bir aptal. Ama en azından bir süreliğine onun kollarında acı çekebilirdim. Onu sarabilir ve gerçekte savaşmak için ağzını meşgul tutabilirdim. Rol yapabilirdik, sadece gelmesine ihtiyacım vardı.

Ona burada olacağımı söylediğim saati 32 dakika geçti ve hala bir şey yok. Mesaj yok. Kapıdan koşarak giren güzel, canlı Olivia yok. Sessizlik ve kalbimin sert gümbürtüsünden başka bir şey yok.

Sonra, kapının tıkırtısı.

Sanki bir elektrik kablosunu tutuyormuşum gibi, tüm vücudum zonklayarak hayata geri döndü. Onu kapıdan içeri girerken, altın sarısı saçları tepesinde yığılmış, gözleri yorgun ama gülümserken izlemek beni coşkuyla doldurdu. Birbirimizi son gördüğümüzden beri hiç olmadığım kadar hafiflemiştim. Uçup gitmediğimden emin olmak için sandalyenin arkasına tutunmak zorunda kaldım.

Sanki yıllardır birbirimizi görmemişiz gibi odanın küçük alanından birbirimize baktık.

Beş saniye.

On saniye.

Yirmi saniye.

Nefesimi tuttum ve saydım, bana gelmesini istiyordum.

Otuz saniye.

Sonra kollarımdaydı. Benimle çarpışan bir hareket bulanıklığı, yıllardır aradığım diğer yarımı bana kilitliyordu. Burnumu boynuna gömdüğümde, tamamen ona ait olan baharatla karışan sıcak vanilya kokusunu aldım.

"Seni özledim," dedi tenime karşı. "Ben de seni özledim."

Özlemek, ayrı kaldığımızdan beri hissettiklerimi anlatmaya yetmiyordu. Özlem, arzu, özlem, ihtiyaç. Hiçbir şey beni aşağı çeken ağır duyguya dokunmaya başlamadı.

Ama ne yapacağımı bilemedim. hiçbir şey değişmemişti. O hâlâ Daniel'ı kaybetmekten korkuyordu ve ben hâlâ en iyi arkadaşıma yalan söylemeye devam edemiyor, onu her geçen gün daha fazla özliyordum.

O gelip gidene kadar hayatımda bu kadar önemli birini kaybettiğimin farkında bile değildim. Şimdi onsuzken, yarı boş bir kabuk gibiydim.

Bana geleceğini umarak onu rahat bırakmıştım. Kadınların peşinden koşmakla suçlanmıyordum ve nereden bilmiyordum, bu yüzden hiçbir şey yapmadım.

Bu süre içinde, fırsat buldukça kendimi Daniel'a yapıştırmıştım. Onun boşluğu dolduracağını umarak - onunla geçirdiğim zamanın bana neredeyse yirmi yıl önce neden ona bir daha yalan söylememeye karar verdiğimi hatırlatmasını umarak - kim olduğum ve ne istediğim konusunda asla yalan söylememeye.

"Burada ne işim var Kent?" diye sordu göğsüme. Kollarını henüz benden ayırmamıştı ve açıkçası, umurumda olsa bile sonsuza kadar orada kalabilirdi.

"Seni bir randevuya götürmek istedim."

Başını geriye eğdi ve nemli mavi gözlerini benimkilere dikti. Yavaş bir gülümseme dolgun dudaklarını gerdi ve bende yemyeşil dudaklarını kemirme isteği uyandırdı.

alt eğri.

Gülümsemesine karşılık verdim ve köşede duran, üzerinde rozetler ve gümüş kubbeler bulunan, mum ışığıyla aydınlatılmış masayı işaret ettim. "Burası bizim yerimiz."

Ve aynen böyle, gülümseme hüzne dönüştü, gerçekliğimiz etrafımıza . Bu odanın dışında hiçbir şey olmadığımız gerçeği. Birkaç kez yutkundu ve omuzlarını geriye çekip muhteşem çenesini kaldırmadan önce serbest kalan gözyaşını sildi.

Ne kadar cesur bir yüz ifadesi takınırsa takınsın, hiçbir şey yumuşak ifadesindeki çatlağı gizleyemedi. "Bunu sana yapamam. Seni seviyorum Kent." Bir damla gözyaşı daha düştü ve onu silme zahmetine girmede. "Seni istiyorum. İstedığimi biliyorsun ama ona söyleyemem. Uzun zamandır sahip olduğum tek şey o ve o bana inanmadan kim olduğumu bilmiyorum."

"Sana hâlâ inanıyor Olivia. Sen vücudunun toplamı değilsin. Sen çok daha fazlasısın ve benimle birlikte olman bunu değiştirmez. Neden buna inanıp ona söyleyemiyorsun?"

"Sadece biraz daha zamana ihtiyacım var." Kelimelerin içi boştu, sonuç alamadan defalarca söylenmişti.

"Hayır, ."

İkimiz de gerçeği biliyorduk. Eğer şimdiye kadar ona söyleyemediyse, asla söyleyemezdi. Olivia'nın kendine inanmaya ihtiyacı vardı. Bunu onun için yapamayacağımı kabul etmek zorundaydım. Belki ileride bir gün o noktaya ulaşır ve bana geri dönerdi. Tanrı biliyor ya, muhtemelen hala orada bekliyor olurdum.

Acı beni boğulma noktasına getirdi. Nefes alamıyordum ve ne yapacağımı bilmiyordum. Ben de bildiğim tek şeyi yaptım - çok iyi olduğumuz şeyi. Kelimelerim yeterli değildi, ama duygularımı bedenimle ifade etmekte her zaman daha iyiydim. Elveda bile olsa.

Onu kollarıma çekerek hiç vakit kaybetmeden ağzımı onunkine bastırdım. Ayak parmaklarının üzerinde yükseldi ve benimle yarı yolda buluştu. Bir süpernova gibi çarpıştık. Duygularımız sönmeden önce son bir patlamayla bir araya geldi.

"Benimle seviş, Kent. Bir kez daha. Lütfen."

Her şey çılgınca bir hal aldı ve her ne kadar yavaşlamak ve her son dokunuşun tadını çıkarmak istesem de, sadece onun içinde olmaya ihtiyacım vardı.

Hiç ustalık göstermeden eteğinin altını karıştırdım, çok sevdiği dantel külotunu buldum ve yırttım. Parmakları saçlarıma gömüldü ve ağzını benimkiyle birleştirebilmek için beni yerimde tuttu.

Ellerim önce nereye gideceğini bilmeden vücudunda dolaştı. Çıplak kıcını sıktım ve ikimizi de kanepeye kadar kaldırdım. Koltuğa yaslandı, göğsü dışarı çıktı ve ben sütyeninin ve elbisesinin ince askısını yırttım, sert meme ucunu öptüm, yaladım ve ısırdım.

Hazır olduğundan emin olmak için zaman ayırarak parmaklarımı klitorisinin etrafında döndürdüm ve ıslaklığını yaydım. Sikimi serbest bıraktığımda, vücuduna girerken acımasız bir vahşi olacağımı biliyordum.

Amcığıyla oynarken boynundan kulağına kadar öptüm. "Seni seviyorum, Olivia."

Nefesi kesildi ve dizginlenmiş bir inilti serbest kalarak kalbimi kırbaçladı. "Ben de seni seviyorum Kent." Saçlarımdan çekiştirerek alnımızı birbirine bastırdı, parmaklarımı içine soktuğumda nefes nefese kaldı.

Acı dolu bir inilti göğsümden yukarı doğru çıktı ve içimdeki her şey için bir çıkışa ihtiyaç duyarak onu ters çevirdim. Pantolonumu yırtarak açtım ve dizlerimi bükerek içine soktum. İkimiz de zevkten ve acıdan haykırdık. Başımı boynunun arkasına gömmek ve ıslak amının etrafındaki hissini ezberlemek için sadece bir an ayırdım. Kalçalarını oynatıp beni hareket ettirmeye çalıştığında, ona karşı vahşi bir hayvan gibi saldırmaya mecbur kaldım.

Bir eli göğsüne yapışmış, meme ucunu sıkıyordu. Diğer boğazına doğru yönlendiriliyordu. Olivia onu orada, yumuşak boynunu titreten her zevk çılgınlığını hissedebileceğim bir yerde tutuyordu. Sahip olduğum ince zincirin hâlâ sıkı sıkıya bağlı olduğunu hissedebiliyordum. Yumuşakça sıktım, kolyeyi tenine kazımak istiyordum, böylece çıkarsa bile her zaman orada olacaktı.

"Lütfen Kent," diye bağırdı Olivia.

Gözyaşları koluma sıçradı ve gözlerimin arkasında ateş yandı. Size en son ne zaman ağladığımı söyleyemem ama güçlü, , gözü pek Olivia'nın kollarımda kırılması içimi parçaladı.

"Lütfen, buna bir son verme."

"Özür dilerim, bebeğim. Çok özür dilerim."

Tüm bunlara rağmen, onu itmeyi hiç bırakmadım. Aksine, onu daha sert becerdim, tenlerimiz birbirine çarpıyor, acımızla karışarak o gittikten sonra bile aklımdan çıkmayacak hüznü bir şarkı yapıyordu.

"Lütfen, yapma."

Tekrar tekrar mırıldanmaya devam etti. *Lütfen, durma. Lütfen, beni bırakma. Lütfen, bunu yapma. Lütfen yapma.*

Her biri bir öncekinden daha sert vuruyordu.

Boğazını daha da sıktım, ona en büyük, en güçlü orgazmı yaşatmak istiyordum, böylece unutulması imkânsız olacaktı.

İkimiz de bizi saran fırtınaya o kadar kapılmıştık ki, ikimiz de kapının açılma sesini duymadık.

"Vivian senin-"

Sanki ağır çekimdeymiş gibi, yüzünde şoktan saf, filtresiz öfkeye dönüşen geniş gözlü Daniel'ı izlemek için döndüm. Saniyeler uzadı ve ben sahneyi onun bakış açısından izledim. Elim yeğeninin boğazındaydı. Ağlıyordu. Ben onun içine o kadar gömülmüştüm ki, nerede durduğumu ve onun nerede başladığını bilmiyordum.

Saniyeler sonsuza dek sürdü, yüzündeki her duyguyu hissetmeme ve yaptıklarımın suçluluğunu hissetmeme, sonuçlarını daha gerçekleşmeden görmeme izin verdi.

"Ne oluyor lan?" Daniel kükredi.

Sonsuza kadar süren her saniye için, şimdi warp hızında hareket ediyorlardı.

Olivia mırıldandı, "Aman Tanrım." Onu korumak için arkamı döndüm. Daniel koçbaşı gibi hızlanmadan hemen önce elindeki bardağı düşürdü. Aletimi pantolonumun içine zar zor sokmuş ve Olivia'yı yana çekmiştim ki Daniel çarptı ve ikimizi de yere serdi.

Hayal meyal bir çığlık duydum ama başımın yere çarpmasıyla bulanıklaştı ve Daniel üzerime tırmandı. İşte bu yüzden benim kontrolüm dışında bir şey öğrenmesini asla istemiyordum.

Hayati organlarımı korumak için elimden geleni yaptım ama karşılık vermedim.

"Bunu nasıl yaparsın?" Daniel yüzümden birkaç santim ötede kükredi. "Ona nasıl tecavüz edersin - *benim lanet yeğenime.*"

Sanki bir kova sıcak su beklerken buzla ıslatılmışım gibi vücudum şaşkınlıkla sarsıldı. "Ne oldu? Hayır."

Daniel'in yumruğu yanağıma sertçe inmeden önce kelimeler Daniel'in dikkatini bile çekmemişti. Kahretsin, bu acıttı.

Gömleğimi kavradı ve beni tekrar yere çarpmadan önce kaldırdı. Sonra bir kez daha çarptı. "Sana güvenmiştim."

"Ben yapmadım." Kelimeleri söylemeye çalıştım ama onca darbeden sonra her şey bulanıklaşıyordu. "Daniel, ben yapmadım."

"Kapa çeneni! Seni gördüm. Sana kardeşim dedim ve *seni gördüm.*"

"Ben yapmadım-"

Bir vuruş daha ve sonra bir tane daha. Olivia'nın çığlıkları nihayet duyulduğunda bayılmak üzere olduğumdan emindim.

"Durun! Sadece dur. Lütfen, Daniel Amca. Onu seviyorum."

Oda sessizliğe gömüldü ve Daniel omzunun üzerinden baktı, yumruğu hâlâ havadaydı ve diğeri gömleğime sıkıca yapışmıştı.

"Ne?"

"Onu seviyorum. Onu seviyorum," dedi Olivia gözyaşları arasında tekrar tekrar. Rimeli yanaklarına bulaşmıştı ve elbisesini göğsüne bastırılmış, askısını yırttığım yeri tutuyordu.

"Sana ne yaptı, Olivia..." Sanki kelimeleri çıkaramıyormuş gibi durdu. "Sana ne dediğini bilmiyorum-"

"Hiçbir şey söylemedi. Bana istemediğim hiçbir şeyi yaptırmadı."

Daniel'in yumruğu düştü ama yine de tüm ağırlığını karnıma vererek nefes almamı zorlaştırdı. "Ama ağlıyordun? O-o-"

"Ağlıyordum çünkü artık birlikte değiliz. Kaybediyorum. ve onu seviyorum."

Bundan daha iyisini hak eden güzel kadından kopan her hıçkırıkla göğsüm ağrıyordu. Daniel iki eliyle beni yüzüne yaklaştırdığında, ona doğru gitmek için yaylarımın üzerinde çalıştım.

"Ona ne yaptın?"

"Daniel, ben-" Kendimi savunmaya çalıştım.

"Aşka bile inanmıyorsun ve bu kadar ileri gitmesine izin mi veriyorsun? Senin derdin ne lan? O yirmi bir yaşında, tabii ki sana aşık olduğunu düşünecek. Ondan nasıl faydalanabilirsin?"

"O hiçbir şey yapmadı. *Ben* yaptım. Her şeyi *ben* yaptım. O kovalamasa bile ben kovaladım. Hepsi *bendim*."

Daniel beni yavaşça yere indirdi, yüzündeki ifade şaşkınlık ve inançsızlığa dönüşmüştü, sanki Olivia'yı tanıyamıyormuş gibiydi.

ve yaşı bir adamın peşinden gittiğini itiraf eden bir kadın.

Sanki kendini bana zorla kabul ettirmiş gibi her şeyi ortaya döküyordu.

Yüzünün değişmesini izledim ve bana bakması için onu geri çekmek istedim çünkü ona baktığı anda ne düşüneceğini biliyordum. O bakışı görecektim ve zihnindeki tüm korkular yerine oturacaktı.

İşin bu noktaya gelmesinden dolayı pişmanlık duydum. Bunun onun en büyük korkusu olduğunu ve onun için gerçekleşmek üzere olduğunu biliyordum. Onun dikkatini çekmeli, ona vurmalı ve kendime getirmeliydim.

Ama Daniel kendini ona doğru ayarlamak için bedenimi kullandı ve artık çok geçti. Omuzları düştü ve kolları kendi etrafında kıvrıldı. Açmakta olan bir çiçeğin saniyeler içinde soluşunu izlemek gibiydi.

"Olivia... neden?" diye nefes aldı.

"Çünkü ben aptalım."

"Sen-" diye araya girmeye çalıştım.

"Çünkü onu istedim ve reddedilmek istemedim. Çünkü o beni mutlu etti, heyecanlandırdı ve ben onu seviyorum."

Daniel'in çenesi düşerken, neyse ki göğsümden kalkarak nefes almamı sağladı.

"Çünkü ben sadece aptal bir kıyım."

Ve bununla birlikte kaçtı. Ayağa kalkmaya çalıştım ama kaburgalarım protesto çığlıkları atıyordu. Oturduğumda Daniel hâlâ kanepeye yaslanmıştı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı ve şaşkıındı.

"Ne oluyor lan?" Yavaşça kafasını bana çevirdi. "Yeğenimi mi beceriyorsun?"

İrkildim. Böyle söylediğinde kulağa kötü geliyordu.

"Onu seviyorum, Daniel."

"Yani, sen- sen ..."

"Tanrım, hayır. Böyle düşündüğüne inanamıyorum." Kendi kızgınlığımla söyledim.

Ellerini saçlarının arasında gezdirerek uçlarını çekiştirdi. "Siktir."

"Dinle dostum, ona gitmelisin. Ayrılmamızın sebebi sana söylemek istememdi ve o da ondan nefret edeceğinden çok korkuyordu. Sana benden daha çok ihtiyacı var. Ona gitmene ihtiyacım var."

"O ne?"

Bunun benim bildiğim kadar çılgınca olduğunu düşündüğünü görmek güzeldi.

"Git. Sonra konuşuruz."

"İyi misin?" diye sordu tekrar ayağa kalktığı anda.

"Lütfen," diye alay ettim. "O kadar sert vuramazsın."

Gözlerini devirdi. Dışarı çıkmadan önce geri döndü ve bana ciddi bir bakış fırlattı. "Yeğenimle ilgileneceğim ama işim bittiğinde konuşmamız gerek. Bir ton soruya cevap vermeden onunla yatamazsın."

"Biliyorum."

Başını salladı ve gitti. Daniel'la konuşmanın bazı sorunları olacağından hiç kuşku yoktu. Sadece ikimiz de konuşmaya açık olduğumuz için bunu atlatacağımızı biliyordum. Olivia'nın da kendini tamamen kapatmadan önce onu dinlemeye açık olmasını umuyordum.

İnleyerek yere çöktüm, zihnim tacizden ve Daniel'ın artık bildiğine göre Olivia'nın fikrini değiştirebileceği umudundan dönüyordu. Belki bir yerlerde bunu çözebileceğimiz bir yer vardı.

Ya da belki de kabul edecek ve geleceğine bensiz devam edecekti. Belki de onu ağırlaştıran sadece Daniel değil, benimle olan geleceğiydi.

Jacob'ın sözleri aklına geldi ve belki Daniel'la konuştuktan sonra artık beni istemediğini anlayacağına dair şüphelerini körükledi. Belki de sadece yasak olanı istiyordu ve şimdi o gittiğine göre aşk da gitmişti.

Belki, belki, belki.

Takip için çok fazla.

Özellikle de dünya bu kadar sert dönerken.

29 KENT

"BANA TEKRAR VUR."

Jackson kaşlarını kaldırdı ve boş baktı. "Emin misin?"

"Emin görünmüyor

muyum?" "Sarhoş

görünüyorsun."

Bu güzel bir ifadeydi.

"Yeterince sarhoş değilim."

İki günün büyük bir kısmını toplantıları ekerek ve Olivia'nın telefonlarıma cevap vermemesini ve Daniel'ın beni hayalet gibi görmesini görmezden gelecek kadar içmeyi umarak geçirmiştım. Olivia'nın kaçınmasını bekliyordum. Onun üzerinde çalışmak zorunda kalmayı bekliyordum.

Daniel'a ulaşamayacağımı tahmin etmemiştim. Gözden kaçırdığım bir şey mi olmuştu? Yeğenini avlayan bir sapık olduğuma mı karar vermişti? Eğer öyleyse, bunu yüzüne söyleme nezaketini gösterebilirdi, böylece ben de bunun ne kadar olduğuna gülebilirdim.

Belki de her şeyi yanlış oynamıştım. Belki Olivia haklıydı ve Daniel anlamamıştı.

Belki de çok içmiştim çünkü Daniel'ın Olivia'yı sevdiği için tek kelime etmeden beni terk edeceği düşüncesi bile gülünçtü.

En azından bir patlama ile giderdi.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" Jackson dirseklerini bara sordu.

Voy çoğunlukla boştu. Öğle yemeğinden sonra pek fazla insan kalmamıştı.

Atışı geri attım ve belki de sonraki sözlerimi bu kadar kolay mırıldanmamın nedeni buydu.

"Olivia'yı becerdim, hem de çok. Ve onu seviyorum. *Ve* sanırım her şeyi berbat ettim."

"Uhhh..." Jackson'ın gözleri neredeyse komik bir şekilde büyüdü. "Daniel'in yeğeni mi?"

Ona göz kırptım ve silahı verdim. "İkisi de aynı."

Ayağa kalktı ve ıslık çalarak bir kadeh daha doldurdu. "Kahretsin, Kent." "Aaaaaaa ve o da bizi bastı. Bu şekilde öğrendi." "Lanet olsun," diye mırıldandı, benim shot'ımı aldı ve fondip yaptı.

Bir tane de

benim için.

"Evet."

"Sanırım D bunu iyi karşılamadı?"

"Hayır." Gözlerimi kıstım, onun pek de kötü olmayan şartlarda ayrıldığını hatırlıyordum. "Şey, emin değilim."

"Olivia ne yaptı?"

"Kaçtı."

"Sen onun
peşinden git."

"Daniel yaptı."

"Ama sen yapmadın mı?" Bana sanki ona yavru turtaları tekmelediğimi söylemişim gibi baktı. Şimdi bunu yüksek sesle söylediğime göre, belki de onun yanında olmak için peşinden koşmamak kadar kötüydü.

"O anda Daniel'a benden daha çok ihtiyacı vardı. Her ne kadar onu kendime olabildiğince yakın tutmak istesem de, o anda benim güvenceme ihtiyacı yoktu."

"Onu seviyorsun."

"Her şeyden çok."

"Seni seviyor mu?"

Bu cevaptan korkarak başparmağımı shot bardağında aşağı yukarı gezdirdim. "O yaptı." Belki de Daniel onunla konuşmadan kaçmıştı ve yalnızdı, her şey için beni suçluyordu. "Ben ona söylemek istedim ama o söylemedi."

"Neden?"

"Olivia'nın ne kadar zeki olduğunu yeterince insanın söylediğini sanmıyorum ama Daniel her zaman söylerdi ve eğer öğrenirse birlikte olduğumuzu kaybetmekten korkardı."

"Bu hiç mantıklı değil. O Daniel. Tanıdığım en anlayışlı adam."

"Bunu biliyoruz." Bir kahkaha attım. "Olivia sayılamayacak kadar çok açıdan olgun biri. Çoğu zaman hepimizin toplamından daha olgun. Bu da onun hâlâ yirmi bir yaşında bir kız olduğunu unutmamızı kolaylaştırıyor."

"Peki, Daniel ne diyor?"

"Keşke bilseydim. Telefonlarıma cevap vermedi ve dün Voyeur'dan izin aldı."

"O," dedi arkamdan, "erkek düşkününü en iyi arkadaşının, kızı gibi gördüğü yeğenine aşık olduğunu hazmetmek için zamana ihtiyacı vardı." Daniel benimkinin yanındaki tabureyi çekip oturdu. "İkinizin birlikte görüntüsünü gözlerinden silmek için zamana ihtiyacı vardı."

Bardağımdan bir yudum aldım ve ses tonunu değerlendirmek için zaman ayırdım. Kızgın değildi ama şakacı da değildi. İkimizin de kızacak şeyleri vardı. İkimizin de özür dilemesi gereken şeyler vardı.

"Yaşlı olduğunu biliyorum ama bugünlerde kısa mesaj diye bir şey var. Bütün genç çocuklar bunu yapıyor."

Daniel ters ters bakarak başını yana çevirdi. "Sen lanet olası bir şakacısın."

"İçtiğim zaman nasıl olduğumu bilirsin."

"Senin seviyene inmememe izin ver. Jackson, şişeyi bu tarafa uzat."

Jackson şişeyi ve bardağı Daniel'ın önüne koydu. Ayrıca kaşlarını çatarak iki su koydu. "Kavga yok. Sadece temizlik yaptım."

Ve sonra sadece ikimiz kaldık. İkimiz de ileriye bakıyor, kadehlerimizden yudumluyor, ikimiz de konuşmuyorduk. Sessizlik korkunç değildi. Daniel ve ben yeterince sessizlikte oturmuştuk, bizim için tartışmanın çoğunu o yapıyordu. Konuşmaya gerek yoktu.

"Sana geri dönmediğim için özür dilerim," dedi sonunda. Bir kadeh daha doldurup geri fırlattı ve bana dönmeden önce bardağını tekrar doldurdu. Başımı çevirdim ve onun ciddi bakışlarıyla karşılaştım. "En kötüsünü düşündüğüm için özür dilerim. Bu yaptığım saçma bir şeydi çünkü seni kendimden daha iyi tanıyorum ve bunun olabilecek en son şey olduğunu biliyorum. Şok oldum ve beynim durdu. En çok bunun için üzgünüm."

"Biliyorum." Konuyu istemedim. Evet, duygularımı ve üstesinden gelinmesi ağır bir darbeydi ama ben de akli başında biri sayılmazdım. İkimizin de böyle anları oldu. "Anlıyorum. Tüm o saçmalıkları duymanın berbat olmadığı anlamına gelmiyor ama anlıyorum."

Elini omzuma vurdu ve tekrar öne doğru bakmaya başladı. "Başın nasıl? Belli ki yüzüne bir şey yapmadım çünkü neredeyse hiç morarmamışsın."

"Arkanda güzel bir şişlik var ve bir kaburganı kırmış olabilirsin. Sanırım yüzüme zarar veremeyecek kadar zayıf olduğun için minnettarım."

"Siktir git," diye güldü. Bir sessizlik daha. Bir içki daha. Sıra bendeydi.

"Olivia ile birlikte olduğum için özür dilemeyeceğim çünkü onunla birlikte olduğumdan daha mutlu olmadım. Ama nasıl öğrendiğin için özür dilerim. Sana söylemeliydim."

"Ama sen onun için yapmadın."

"Onu seviyorum." Bunu söylerken gözlerine bakamadım. Ya bana inanmadıysa? Ya bunun benim için başka bir kaçamak olduğunu düşündüyse ve sadece yeğeninden uzak durmam için beni uyarmaya geldiyse? Bunu yüzünde görmeye dayanamazdım, onun yerine gözlerimi bardağıma diktim.

". "

Bu beni ona doğru itti ama o kendi bardağına bakıyordu.

"Son birkaç aydır değiştini, her zamanki kabadayı tavırlarından biraz uzaklaştığını gördüm. Tek bir noktaya yerleşmek istediğini gördüm."

"Hayatımız boyunca ne kadar kabadayı olduğumla ilgili bir sorunun mu var?" "Tabii ki hayır, ama itiraf etmeliyim ki yaşılanıyoruz ve ben de

biraz yorgunum. Ve burada olmamanızdan daha fazla burada olmanız fikrinden nefret etmiyorum."

Gülerek başımı salladım. "Yuva kurmak isteyeceğın günü göreceğimi hiç düşünmemiştim."

"Dinle," dedi kaşlarını kaldırarak. "Yerleşmekle ilgili bir şey söylemedim. Hâlâ dünyanın sunduğu çeşitliliğın tadını çıkarmak istiyorum. Sadece bunu daha yavaş bir tempoda yapmak isterim."

Bardağıını onunkine dokundurdum, sonra şişeyi su bardağıyla değiştirdim.

"Onunla konuştun mu?"

Konuşmadan önce derin bir iç çekişinden cevabı biliyordum. "Çok çabuk kaçtı ve hiçbir yerde bulunamıyor. Aslında nerede olduğunu biliyorum ama Oaklyn evlerine bana zarar vermekle tehdit etti."

"En azından iyi olup olmadığını biliyor musun?"

"Oaklyn onunla ilgilendiğine dair bana güvence verdi. Olivia'ya ulaşmak için onunla seve seve savaştıktan önce birkaç günü daha olduğunu söyledim."

"Bunu yaptığında bana haber ver çünkü küçük bir kızdan dayak yemeni izlemeyi çok isterim."

Ters ters baktı ama biraz da güldü.

"Ne yapacaksınız? Onu bu şekilde bırakamayız. Sana ihtiyacı var."

"Biliyorum." Çenesini ileri geri hareket ettirdi. "Bu hafta sonu aile yemeği var ve Olivia'nın orada olmasını sağlamak için Oaklyn'le birlikte çalışıyorum. Benden sonsuza kadar kaçamaz."

"Güzel. Sen-" Son birkaç gündür boğazına gömülmüş olan yumru geri çıkmaya çalışarak kelimelerimi boğdu. "Onun iyi olduğunu bana haber verir misin?"

Başını salladı, dudaklarını dişlerinin arasında yuvarladı. "İkinizin birlikte olması arasında duran tek şey ben miydim?"

"Bence Olivia'nın kendini geri çekmesinin ana nedeni buydu ama bence derinlerde bir yerde tamamen teslim olmaktan korkuyordu. Bir kez incindiğini biliyorum ve kendini tekrar ortaya atmak istemedi." Daniel'a yan gözle baktım. "Aileden geliyor olmalı."

"Benim kızım olmayabilir ama David'den çok bana benziyor. İtiraf etmeliyim ki bu biraz korkutucu." Bir elini yüzünde gezdirdi. "Eğer onu sana gönderirsem, onunla ilgilenir misin?"

"Biliyorsun,
yapacağım." "Kurallar
var."

"Oh, öyle mi?" Gülümseyerek sordum.

"Benim önümde PDA yok. Bunların hiçbirini bilmek istemiyorum."

"Bunu ona söyle," diye mırıldandım ve o da ters ters baktı.

"Tamam, . Bunu gerçekleştireceğim."

"Ve onu asla Voyeur'a getirme. En azından ben oradayken ve tekrar söylüyorum, bunu asla bilmek istemiyorum. Bana yalan söylemen için sana tam izin veriyorum."

Yumruğunu uzattı ve ben de yumruğumu ona vurdum.

"Tamamdır." "Güzel. Şimdi, bir içki daha al ve bana şans dile.

Olivia

Ne kadar inatçı olabileceği konusunda bana güveniyor ve ona ulaşabilmek için şansımın her zerresine ihtiyacım olacak."

30 OLIVIA

Oaklyn, "Bu akşam aile yemeğine SEN GİDİYORSUN," diye ilan etti. "Hayır."

"Evet. Callum ve ben sen buraya geldiğinden beri seks yapmadık. Umutsuz zamanlar umutsuz önlemler gerektirir ve neredeyse bitiremeden ofisinde yakalanıyorduk. Seni seviyorum ama gitmen gerek."

"Ya Daniel ve Kent ?"

Oteldeki o günden beri ikisini de görmemiştim. Tanrım, ne karmaşa olmuştu. Kabus gibi her anı tekrar tekrar yaşadım. Her şeyin benim hatam olduğunu anladığında Daniel'ın yüzündeki ifade aklımdan çıkmıyordu. Kent'i baştan çıkardığımı. Herkesin haklı olduğunu ve Olivia Witt'güzel olmakta ve istediğini elde etmek için vücudunu kullanmakta iyi olduğunu anladığı an.

O yüzü tekrar görmek zorunda kalacağım düşüncesiyle ürperdim.

"O zaman olabileceğini bildiğim olgun bir yetişkin gibi davran ve onlarla yüzleş. Elini tuttum ve üzölmene izin verdim, seni desteklemek için elimden geleni yaptım, ama sert sevginin zamanı geldi."

"Oh, kahretsin."

"Oh, kahretsin doğru, Olivia. Sen bundan daha iyisin. Bundan *daha güçlüsün*. Bundan daha zekisin. Daniel'ın seni sevdiğini ve senin dünyaları düşündüğünü biliyorsun. Senin için asla kötü düşünmeyeceğini biliyorsun.

Sizin hakkınızda daha az düşünen tek kişi sizsiniz. Bu yüzden kendinize karşı dürüst olun. Eğer için üzülmek istiyorsanız, doğru şey için üzülün."

"Neymiş o, bayan çok bilmiş?" Tanrım, sümüklüydim.

"Korkuyorsun."

"Elbette korkuyorum. Daniel'ı kaybetmek istemiyorum."

Kent'i çoktan kaybetmiştim. En iyi arkadaşını her zaman bir kadına tercih ettiğini birden fazla kez açıkça belirtmişti ve ben bir sürtük gibi davranıp onu çok ileri götürmüştüm. Daniel'ın Kent'e saldırmasını izlerken, arkadaşlıklarını bitiren katalizör ben olabilirdim. Hepsi Kent'le yatmak istediğim içindi.

Tabii ki korkuyordum. O gecenin tüm sonuçlarının iyi bitmeyeceğini hayal edebiliyordum ve sonuçlarıyla yüzleşmeye hazır değildim.

Oaklyn gözlerini devirdi, kafasını duvara vurmak istiyormuş gibi görünüyordu. "Kent tarafından incitilmekten korkuyorsun."

"Kent yüzünden zaten acı çekiyorum."

"Evet, ama onu kontrol ediyorsunuz. Eğer teslim olursan -gerçekten teslim olursan- bu senin kontrolün dışında bir olasılıklar dünyasının kapılarını açar. Şu anda olduğundan daha fazla acı çekmene neden olabilecek olasılıklar." Bana hüzünlü bir gülümseme verdi. "Ve sen korkuyorsun."

Alay etmeye çalıştım ama haksız değildi. En karanlık köşelerime ışık tutmayı Oaklyn'e bırakın.

Daniel'ın desteğini kaybetmekten gerçekten korkuyordum. O olmadan ben kim olurum? Bu yüzden Daniel'a Kent ve benden bahsetmek istememiştim. Bana farklı gözle bakmasına fırsat vermek istemedim.

Ama Oaklyn'in aşırı parlak feneri bana bakarken, diğer korkumla yüzleşmek zorunda kaldım. Daniel bizi onaylarsa, Kent'le her şeyi yapmamı engelleyecek hiçbir şey kalmayacak. Hiçbir şey

ve ona duyduğum sevgiyle tükenmemi engelliyor. Ya bunu kaybedersem? Aaron tarafından değiştirildim ve incitildim ve o bir hiçti. Kent'i tereddüt etmeden sevsem ve onu kaybetsem ne olurdu? O zaman bana ne olur?

Bu korku, diğerlerinin arkasında gizlenen daha büyük bir gölgeydi. "Sen bir kaltaksın," dedim hiç kızmadan.

"Sizi seven ve mutlu olmanızı isteyen bir kaltak. Bazen bu mutluluk, nefesimizi tutup her şeyin yolunda gitmesini ummakla birlikte gelir. Callum'la aynı şeyi yapmadığımı düşünüyorsan, hayal görüyorsun demektir."

"Callum seni seviyor. Sana asla zarar vermez."

"Hayır, yapmazdı. Ama bazen hayat olur ve bunu kabullenmeliyiz. Saklanmayı bırak, Olivia. Kendini ortaya koy ve onu yakala. Olabileceğini bildiğim o cesur kaltak ol ve al."

Kollarımı kavuşturdum ve somurtmak için elimden geleni yaparak koltuğa geri yaslandım. Ama arkadaşınız haklıyken surat asmak zordu. "Senden nefret ediyorum."

Yanıma oturdu ve beni sıkıca kavradı. "Ben de seni seviyorum. Şimdi dışarı çık çünkü Callum eve geldiğinde çıplak olacağım."

"Ateşli." Kaşlarımı salladım. "Üçüncüye gerek var mı? Voyeur'da çalışmıştın. Belki izleyebilirim."

Burnunu buruşturdu. "Ew."

Bütün hafta boyunca ilk kez güldüm. Belki de yemeğe çıkmak ve bununla bir kez ve herkes için yüzleşmek saklanmaktan daha iyi olurdu. Çünkü olmak istediğim korkusuz Olivia Witt olmanın ilk adımı korkularınızla yüzleşmekti. Ve ben de bunu yapmayı planlıyordum.

O CESARET, hazırlanıp eve gitmek için sadece bir saat sürdü.

Şimdi ön basamakta durmuş, daha iyi olup olmayacağını düşünüyordum. Orada ne kadar durduğumu, volta attığımı, her senaryo için ne söyleyeceğimi prova ettiğimi bilmiyordum ama sonunda kapı açıldı ve donup kaldım.

"Tamam, kendi zamanınızda gelmenize izin vermeye çalıştım ama neredeyse on dakikadır buradasınız," dedi Daniel.

Terli avuçlarımı birbirine kenetleyerek onları ayaklarımın dibine bırakmadan önce cümlenin bitmesi için bakışlarını zar zor tuttum.

"Olivia."

Yukarı bakmak istemiyordum ama böyle biri olmak da istemiyordum. Bu korkmuş küçük kız olmak istemiyordum. Onun benden beklediği kadın olmak istiyordum. Bu yüzden yavaşça çenemi kaldırdım ve gözleriyle buluştum.

Yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Hey, ufaklık." Başını sallayarak geri çekildi ve içeri girmemi bekledi.

Ev ürkütücü bir şekilde sessizdi. Antrede beni karşılayan annem neredeydi? Bardakta tıkırdayan buzun sesi neredeydi?

"Annem ve babam nerede? Geç mi

kaldım? "Randevudalar."

Arkamı döndüm. "Ne?"

Elleri cebinde, topuklarının üzerinde geriye doğru sallanarak öylece durdu. "Bu gece sadece sen ve ben."

"Oh."

"Bu kadar mutlu görünme. Eskiden sadece sen ve ben olduğumuz zamanları severdin."

"Bu daha önceydi."

"Neyden önce?"

Tanrım, neden bana bunu söyletmek zorundaydı ki? "Otelden önce." Gözlerimi siyah beyaz fayanslara diktim, dudaklarımı yuvarla-

dişlerimin arasında. "Beni herkesin gibi görmeden önce."

Uçları görünene kadar adımları zeminde kesik kesik ilerledi. Çenemi kaldırmak için bir parmağını kullandı ve tekrar ona bakmamı sağladı. "Olivia, ben her zaman herkesin ne yaptığını gördüm."

Kalbim yere düştü ve hâlâ nasıl ayakta durabildiğimden emin değildim. Kelimeler içimde titreşti, gevşekçe tuttuğum zırhımı salladı ve paramparça etti.

"Görüyorum çünkü herkese gösterdiğiniz şey bu. Ama çok daha fazlasını da görüyorum. Gerçek seni görüyorum. Kararlı seni. Korkmuş ama azimli seni."

Gözyaşlarım gözlerimin arkasını yaktı ve titreyen dudağımı ısırdım. "Gerçekten mi?"

"Dünyaya görmek istediklerini göstermek daha kolay ama bu gerçekte kim olduğumuzu değiştirmiyor. Gelip geçen ve giydiğiniz kabuğun ötesini asla göremeyen insanlar olacaktır. Daha derinleri görmeye çalışan ama kabuktan başka bir şey olmadığına kolayca ikna olan insanlar olacak." Gözleriyle buluşabildiğimden emin olmak için başını eğdi. "Bir de benim gibi senin kim olduğunu, içini dışını *bilen* insanlar var ve bunu değiştirecek hiçbir şey yok. Ne bir yanlışlık, ne bir zulüm, hiçbir şey. Benim kızım olmayabilirsin ama seni kızım gibi seviyorum."

Elimde değildi, gözyaşlarım serbest kaldı ve yanaklarımdan aşağı süzüldü. "Ben de seni seviyorum Daniel Amca."

Tereddüt etmeden beni kollarıyla sardı ve başımı göğsüne gömdüm, daha önce sahip olduğumdan emin olmadığım gerçek bir güvenin yerine oturduğunu hissettim.

"Özür dilerim," diye fısıldadım.

"Dur." Omuzlarımı kavradı ve yüzümü görebilmek için beni geri çekti. "Özür dileyecek bir şey yok."

"Her şeyi ettim."

Başı geriye düştü ve güldü. "Sana yirmi bir yaşında ne kadar çuvalladığımı anlatmayacağım. Sen benim senin yaşındayken olduğumdan çok daha olgusun -belki şimdi bile- ama ne kadar olgun olursan ol, berbat edeceğin çok şey var. Ve batıracaksın da. Farkı yaratan, onlar hakkında ne yaptığınızdır."

"Ne yapmalıyım?"

"Ne yapmak istiyorsun?"

Yanaklarımı sildim. "Ah. Sadece bana söyleyemez misin?"

Bir kahkaha daha. "Hayır. Eğer en iyi arkadaşım ile birlikte olacaksan -" titremek için durdu. "O zaman ben rehber kitap olmayacağım. O adamı kendi başına çözmelisin."

"Yani, Kent'le birlikte olduğum için kızgın değil misin?"

Odanın etrafına baktı ve derin bir nefes aldı. "Bu bir reklam. Terapiye ihtiyacım olabilir ama onunla çoktan konuştum ve kurallarımı belirledim."

"Gerçekten mi? O nasıl? O iyi mi? Siz iyi misiniz? Tanrım, arkadaşlığınızı mahvettim. Çok özür dilerim."

"Dur," dedi tekrar. "Kent ve ben muhtemelen kıyametten birlikte kurtulacağız. Sen hiçbir şeyi berbat etmedin. Onun nasıl olduğuna gelince, bunu kendi başına çözen gerekiyor."

Alnımı ovuşturarak ondan uzaklaştım. "Çok kötü batırdım. Ondan ne kadar nefret ettiğini açıkladığında bile saklamasını istedim. Bana eski karısından ve karısının ondan kendini saklamasını istediğinden bahsettikten sonra bile bunu yaptım. Korkunçtum."

"Hepimiz hata yaparız."

"Ama ya beni affedemezse. Ya onun için onunla mutlu olacağıma güvenmiyorsa."

"Bunu ona sormalısın."

"Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum." Göz kırptı. "Benim bir fikrim var."

31 OLIVIA

"EMİN MİSİN?" Oaklyn yanımda sordu.

Kent'in doğum günü partisine katılma konusunda emin miydim? Hayır.

Ama geçen hafta Daniel ile yaptığım konuşmadan sonra ne yapmam gerektiğini biliyordum. Milyonlarca şey ters gidebilirdi. Hazırladığım bu çılgın planla kendimi ortaya atabilirdim ve o bana çok geç olduğunu söyleyebilirdi. Aylar önceki ben, siktir et dememi ve artık uğraşmamamı istiyordu. Onun kaybı. Ama bu kayıtsızlık kabuğu Kent'ten gelen ilgi ve bakımın -sevginin- altında uzun zaman önce çatladı. Geriye kalan tek şey, ne kadar kötü gidebileceğine rağmen onunla birlikte olmaya duyduğum dürüst bir ihtiyaçtı. Buna rağmen, sonuç üzerinde çok az kontrolüm vardı. Zaten ağrıyan yerimden daha kötü yaralanabilirdim. Kırılabilirdim.

Tüm o korkuya rağmen buna degeceğini biliyordum. Denemek zorundaydım. Kendimi onun ellerine bırakmalı ve paramparça olmama izin vermemesini ummalıydım.

Ve eğer her şey başarısız olursa, Oaklyn yanımdaydı, yani parçalanmaya başlarsam, oradan cehennem olup gitmeme yetecek kadar uzun süre beni bir arada tutabilirdi.

"Bu gece elimi tut ve bana destek ol."

Elini uzattı ve ben de destek için minnettar bir şekilde elini tuttum.

"Bunca zamandır buradaydım. Bunu hak ediyorsun. Olivia Witt ol ve

al."

"Efendim, evet, efendim."

Gözlerini devirdi ve bizi kaldırımda durduğumuz yerden çekiştirerek en mutlu anlarımdan bazılarını yaşadığım otele bakmamızı sağladı.

Lobide yumuşak bir ışıklandırma vardı ve insanlar şampanya kadehleriyle oyalanıyor, hatta bazıları arka planda çalan cazla sallanıyordu. Çılgınca sağa sola bakmamaya çalıştım, gri beneklerle serpilmiş koyu renk saçları arıyordum.

Vivian bizi partinin tüm devam ettiği restoranın hemen yanında karşılayınca dikkatim dağıldı.

"Başardın." Ellerimi sıktı ve hızlıca sarılmak için beni aşağı çekti

"Geri gelip görmek için bir fırsatı daha kaçırmak istemem."

"Seni kesinlikle özlüyoruz." Gözlerini devirip bana dönmeden önce boynunu bükerek kalabalığı taradı. "Alexander tabii ki geç kaldı. Bir iş görüşmesiyle ilgili bir şey. Bir yılı daha kutlayacak kadar bile çalışmayı bırakamıyor." Gülümsedi ve ellerimi bir kez daha sıktı. "Pekala kızlar, biraz şampanya alın ve partinin tadını çıkarın. Benim gidip ortama karışmam ve VIP'lerle ilgilenmem gerekiyor."

"Bekle," diye seslendim o gitmeden önce. "I-" Kekeledim ama Oaklyn elimi sıktı ve bana neden orada olduğumu hatırlattı. "Senden kısa bir iyilik isteyebilir miyim diye soracaktım."

"Elbette. Her şeyi yaparım," diyerek gülümsedi. Umarım o gülümseme yerinde kalır ve bir tiksintiye dönüşmez.

"Tamam, sanırım açıklamaya başlamalıyım." Başını yana eğmiş, devam etmemi bekliyordu. Derin bir nefes alarak, her şeyi tek bir nefesle kustum. "Kent'i seviyorum ve biz

Ben her şeyi etmeden önce birlikteydik ve şimdi onu geri kazanmaya çalışıyorum çünkü onu seviyorum ve yardımınıza ihtiyacım var. Lütfen," diye ekledim. Belki de görgü kuralları onu, bir zamanlar benim de patronum olan patronunu sevdiğimi itiraf etmemden uzaklaştırırdı.

Yaptığı tek hareket kaşlarının yavaşça kalkmasıydı. "Alexander?"

Yüzümü buruşturdum, dudağımı ısırdım ve başımı salladım.

"Tamam," dedi yavaşça. Başını salladı ve usulca güldü. "Tamam," diye tekrarladı, bu sefer daha kararlı bir şekilde. "Ne yapmamı istiyorsun?"

"Gerçekten mi? Benden çok daha yaşlı olan staj yaptığım adama aşık olduğum için benim hakkımda kötü düşünmüyorsun değil mi?"

Oaklyn alay etti, şüphelerimden bıkmış ve usanmıştı.

Vivian yumuşak bir şekilde gülümsedi ve bunun çocuklarına güven vermek istediğinde kullandığı bakışla aynı olduğundan emindim. "Olivia, sen yetişkin bir kadınsın. Kendi kararlarını verebilirsin ve bu süreçte kendine saygı duyduğun sürece, ben kim oluyorum da kendini nasıl mutlu edeceğini yargılıyorum."

"Oh." Çok basitmiş gibi söyledi.

"Kızıma da söylediğim gibi, kiminle ya da kaç kişiyle istersen ol. Sadece bunu saygı, güvenlik ve gururla yap. Ve yasal. Bu da önemli," diye ekleyerek beni ve Oaklyn'i güldürdü. "Alexander'ın bütün hafta neden bu kadar huysuz olduğunu şimdi anlıyorum. Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle ki bunu düzeltebilelim."

Komplo kurarcasına eğildim ve planımı anlattım. Birkaç kez başını salladıktan sonra benim için her şeyi ayarlayacağına söz verdi ve bunu gerçekleştirmek üzere oradan ayrıldı.

Tam arkamızı dönmüştük ki Daniel yanımıza geldi.

"Oaklyn." "Selam, Daniel."

"Ufaklık," diye selamladı beni, elini .

O temas etmeden önce geriye yaslandım. "Sakın saçımı karıştırmaya kalkma. Yerine oturtmak saatlerimi aldı."

Kıkırdadı ve ellerini teslimiyetle havaya kaldırdı. "Bunu hayal bile edemezdin."

"Kent'i gördün mü?"

"Henüz değil. Bir telefon görüşmesi hakkında bir şeyler söyledi ve onsuz başlamamı söyledi."

"Oh."

Elimi sıktı. "Merak etme. O burada olacak." "Tamam."

"Her şey girecek, Olivia."

Başımı salladım ama kendime güvenim yoktu.

"Ortama karışmam lazım ama kendine biraz şampanya al ve endişelenmeyi bırak. Bana ihtiyacın olursa, buradayım."

"Teşekkür , Daniel Amca." "Ben

her zaman buradayım. Her

zaman."

Bu güvence ve alınına kondurduğu bir öpücükle insan kalabalığının içinde kayboldu ve Oaklyn ile beni beklemek üzere yalnız bıraktı.

Ve .

Odanın kenarındaki duvara yaslanmış yer bulduk ve kadeh kadeh şampanya içtik, garson her uğradığında yeni bir tane çalıyorduk. Annem bu geceki sosyal nezaketsizliğimden dolayı hayal kırıklığına uğrayacaktı ama sinirlerim yabancılarla birlikte olmamı engelliyordu. Yanında olmak istediğim tek bir kişi vardı ve o da henüz gelmemişti.

Dakikalar ilerledikçe kalbim biraz daha alçaldı, şampanya biraz daha hızlı indi. Belki de gelmiyordu. Tüm bu stres, tüm bu planlama boşunaydı. Şüphe kol ve bacaklarımda asılı kaldı, onları ağırlaştırdı ve tutmamı zorlaştırdı. Yere batmak istedim.

ve kendim için üzülyordum. Bardağımdakileri mideye indirdim ve Oaklyn fısıldadığında tam da bunu yapmak üzereydim. "İşte orada."

Omzumu dürterek girişe doğru başıyla işaret etti.

Bütün sinir uçlarım canlandı ve damarlarımda dolaşan adrenalin beni aşırı duyarlı hale getirdi. Siyah takım elbise ve yelek içindeki geniş omuzlarını, kar beyazı gömleğinin üst düğmelerini açtığımda kalbimin göğsüme çarpması canımı acıttı. Kalbimin düzensiz bir şekilde atması ve onun varlığıyla boğazımdan çıkmaya çalışması canımı yaktı.

Kalbim benim aptal olduğumu düşünüyordu ve sırf ona ulaşmak için bedenimi terk etmeye hazırды. Kalbim, hareketsiz durup onun kalabalığın içinde ilerleyişini izlediğim için bedenimin aptal olduğunu düşünüyordu. Planı boş vermemi ve ona koşmamı, ayaklarına kapanmamı ve af dilememi haykırıyordu.

El sıkıştı ve gülümsedi, hatta gülmeyi bile başardı. Derin bir gümbürtü boşlukta uzandı ve gözlerime battı, gözyaşlarımın düşene kadar birikmesine neden oldu.

"Bütün hafta uyumadım. Bu arada, her zamankinden daha iyi görünüyor."

Bulanık gözlerle izledikçe içime daha fazla şüphe düşüyordu. Belki de beni hiç özlemiyordu. Belki de saf bir kızın onu geride tutup, olmadığı biri gibi davranmasını istemediği için rahatlamıştı.

"Öyle mi?" Oaklyn sordu. Onu her açıdan inceliyormuş gibi başını yana eğdi. "Yorgun görünüyor. Buradan bile gülümsemesi zoraki görünüyor. Neredeyse her zaman gülümseyen bir adam için bu da bir şey ifade ediyor."

Başımı onunki gibi eğdim ve konuştuğu gruptan uzaklaşmasını izledim. Dolgun dudakları hemen düz bir çizgiye düştü. Önünden geçen tepside bir kadeh şampanya kaptı ve

tek seferde bitirdi. Belki Oaklyn haklıydı. Belki o da .

Belki de korkumun gerçekte orada olan şeyi renklendirmesine izin veriyordum.

Omuzlarımı geriye çekerek yanaklarımdaki yaşları sildim, tam o başını kaldırıp benimkilerle göz göze geldiğinde.

Aramızda neredeyse kırk metre vardı ama her duygunun sanki fiziksel bir gücümü gibi bana çarptığını hissettim.

Yaralan
dım.

Özlem.

İhtiyacı
m var.

Arzu.

Birbirimizi içimize çekmemiz için zaman uzadı, durdu. Sanki bir lastik bant kopmuş gibi, bana gelmek için döndü. Aynı hızla Vivian adını seslenince durdu.

"Alexander Kent. Gelme vaktin gelmişti," dedi caz grubunun çaldığı sahneden.

Vivian'a dönmeden önce yüzünü buruşturdu ve kadehini selamlamak için kaldırdı. "Buna modaya uygun bir şekilde geç kalmak denir."

Kalabalık güldü ve ben de bunu kaçmak için bir fırsat olarak değerlendirdim. Odanın kenarına doğru ilerlerken Vivian herkesin dikkatini üzerinde tutuyordu.

"Günün adamı için harika bir parti planladık."

"Striptizciler her an burada olabilir," diye seslendi Daniel kalabalığın içinden bir yerlerden. Birkaç tezahüratın yanı sıra bir kahkaha gümbürtüsü daha koptu.

Vivian gözlerini Daniel'a dikti ve tekrar Kent'e dönmeden önce gülümsedi. "Geceyi başlatmak için bence Mutlu Yıllar şarkısını söylemeliyiz. Herkes ne düşünüyor?"

Kalabalık alkışlayıp tezahürat yaparken neredeyse Vivian'a yaklaşmışım.

"Bu şerefe nail olmak için içimizden biri var, Bayan Olivia."

Kalbim gümbürdüyordu, duyabildiğim tek ses kan pompalanmasıydı. Kafa derim karıncalandı ve zemin yüzdü. Tepkisini görmek için dışarı bakmayı reddettim, onun yerine gözlerimi mikro telefonu bana uzatan Vivian'dan ayırmadım.

Kocaman bir yudum hava çektim ve hafif alkışlar ve cesaretlendirici bağırışlar kükreyerek geri geldi.

"İyi şanslar Marilyn," diye şaka yaptı Vivian.

Bunun neden bu kadar iyi bir fikir olduğunu düşündüm bilmiyorum ama güleceğini düşündüm ve bu birlikte olduğumuz kişinin temeliydi. Eğleniyorduk ve seviyorduk. Bir keresinde bana onu boşalttığımı ve güldürdüğümü söylemişti ve bunlar onun için en önemli iki şeydi. Onu herkesin önünde boşaltmak muhtemelen çoğunlukla işle ilgili bir etkinlikte iyi karşılanmazdı, bu yüzden ben de kahkaha atmaya karar verdim.

Ama kafamı kaldırdığımda gülmüyordu.

Çenesindeki kaslar sıkıştı. Adem elması bir yutkunmanın üzerinde sallanıyordu. Dili dudaklarında kayıyordu. Birkaç metre ötede durduğum yerden neredeyse simsiyah olan gözleri, tepeden tırnağa yapay elmaslarla süslü, çıplak renkli elbisenin içindeki bedenimin her santimini taradı.

Beni ateşledi ve grup çalmaya başladığında sözlerimi söylemek için ayaklarımı yerinde durmaya ve ağzımı açmaya zorlamak zorunda kaldım.

Nefesli bir ses kullandım ve sinirlerimi yenerek bir gösteri yaptım. Herkes tezahürat yaptı, bazıları da katıldı. Son kelimeyi söylediğimde, sanki yüz kişiden az bir stadyuma şarkı söylemişim gibi alkışlar patladı.

Kent'in gözleri benimkilerden hiç ayrıldı. Her kelime, patlayacağından emin olana kadar içinde bir şeyleri ateşledi.

Ortalık sakinleştğinde mikrofonu kaldırdım ve kendimi onun tutması ya da parçalaması için ortaya koydum. Bir cephenin arkasına saklanmak yoktu, kimsenin önünde rol yapmak yoktu. Sadece o ve ben vardık.

"Bu dansı bana lütfeder misiniz, Bay Kent?"

Sorum ve onun yavaşça başını sallaması arasında geçen sonsuzluk boyunca nefesimi tuttum. Titreyen ellerimle mikrofonu yerine yerleştirdim ve kendimi koşup kollarına atlamak yerine uzanan eline doğru yürümeye zorladım. Grup, Ziggy Alberts'in Stronger şarkısının caz yorumuna başladı. O cazı severdi, ben de her şeyi severdim. Bu şarkı ikimizin mükemmel bir karışımıydı.

Nefesimi tutarak avucumu onunkine yerleştirdim. Elektrik parmak uçlarımdan koluma, oradan kalbime ve oradan da çekirdeğime doğru yayıldı ve yol boyunca her şeyi yerine kilitledi. Hiç tereddüt etmeden beni kollarının arasına aldı ve ben de kendi isteğimle göğsüne gömüldüm, elimi boynuna doladım ve kendimi ona bıraktım.

"Merhaba," diye fısıldadım.

Diğer eli belime dolanıp çıplak sırtıma ürperdim. Parmakları elbisemin kırımın hemen üzerinde başladığı yere kadar indi. Bir şey söylemeyince bakışlarımı boynundan yukarı, dudaklarının yanından geçirdim ve sonunda gözleriyle buluştum. Göz göze geldiğimizde sırtıttı. "Merhaba."

"Doğum günün kutlu olsun." "Şarkım için teşekkür ederim."

"Senin için her şeyi yaparım," diye dürüstçe cevap verdim, umarım gerçekten ne demek istediğimi anlamıştır.

"Bir şey var mı?"

Ters ters baktım. Bu işten kolayca sıyrılmama izin vermiyordu. Her şeyi ortaya dökmemi istiyordu, her şeyimi ortaya dökmemi istiyordu ve ben de onu suçlamıyordum. "Herhangi bir şey. Seni seviyorum ve bu ilişkinin herhangi bir parçasını

Kendimi geri çektim çünkü tüm kontrolü bırakmaktan korkuyordum. İncinmekten korkuyordum. Ama ne kadar saklanırsam saklanayım, gerçek hep oradaydı. Her parçamla tamamen seninim."

"Olivia," diye inledi, göğsümde titreşen derin gümbürtü meme uçlarımı canlandırdı. "Ben de seni seviyorum."

"Bana bir şans daha verebilir misin?"

"Sana ne istersen veririm çünkü ben de seninim."

Coşku bir sel gibi yayıldı, içimi dışımı ısıttı. "Seni çok özledim. Çok saf ve küçük bir kızdım ve seni çok özledim."

"Sen saf küçük bir kızdan başka bir şeysin. Sen incinmiş bir kadınsın. Şüpheleri olan bir kadınsın ve bu her yaş için geçerli. Sadece bunu atlatmana yardım etmeme izin vermelisin." Eğildi ve dudaklarını kulağımın kabuğuna bastırdı. "Sahip olduğum bunca hayat tecrübesiyle oldukça akıllıyım. Büyüklerine güven. Bu senin için iyi olur."

Başımı omzuna gömdüm ve güldüm. "Umarım hayatımızın geri kalanında 'yaşlı' kartını oynamayı planlamıyorsundur."

"Hayatımızın geri kalanı,
ha?" "Eğer beni kabul
edersen."

"Sana sahip olduğum için nasıl bu kadar şanslıyım bilmiyorum ama gitmene izin vermeyeceğim. Ben yürüteç kullanırken sen en verimli çağında olabilirsin ama bu çok kötü. Bu yaşlı adamı iyi kötü idare ediyorsun."

"Güzel. Belki de yürüyenleri seksi buluyorumdur."

Bir kahkaha atarak başı geriye düştü ve ben eğilip boynundaki güçlü akorları ısırarak için mücadele ettim.

Kent beni döndürdü ve beni geri çekerken dünya döndü.

içi

nd "Sana ne kadar muhteşem görüldüğünü söylemiş miydim?"

e. Gülümsememi engellemek için dudağımı ısırdım. "Bu elbiseyi daha önce

Sana işkence ediyorum."

Parmaklarının sert uçları, elbisemin tehlikeli bir şekilde alçaldığı kırımın hemen üzerinde durana kadar ver- tebrae'imın her bir çıkıntısını takip etti.

"Bu kısmı yırtmak istiyorum," dedi kulağıma doğru, yüzgecini elbisenin üzerinden popomun üst kıvrımı boyunca sürükleyerek, "ikiye ayırmak ve seni becermek için domaltmak istiyorum."

Titreyerek nefes verdim ve sadece onun neden olabileceği ağrıyı hafifletmek için kalçalarımı birbirine bastırdım.

"Bana söz verdin ve ben de getirmeyi planlıyorum. Kendimi senin dar kırına gömmeyi ne kadar sevdiğimi biliyorsun."

"Evet," diye tısladım. "Yap ."

Göğsünde bir gümbürtü başladı ve gözleri vaatle eridi. "Beni eve götür, Olivia. Aksi takdirde Daniel'ın kurallarından birini çiğneyip seni burada becereceğim ve o zaten yeterince göze batıyor.

"Evi bekleyemem, Kent. Sana şimdi ihtiyacım var." "Odamızda son bir kez görüşmeye ne dersin?"

Cevap verdiğimde dışarı çıkmak için dönmüştüm bile. "Eğer yaparsak o."

Sonunda başaramadık. Sözünü tuttu ve Elbisemi arkadan yırttı ve beni asansörde becerdi.

Mükemmeldi.

O bizdik.

EPILOG

OLIVIA

"ÖZÜR DİLERİM. KİM?" diye sordu annem, babam şarabını yudumlarken.

"Kent'le görüşüyorum."

"Bu okuldan bir çocuk mu?"

"Hayır. Bu Alexander Kent. Daniel Amca'nın arkadaşı."

"Daha sert bir şeye ihtiyacım olacak," diye mırıldandı babam, dolu kadehini yudumlarken. Elini yüzüne sürdü, sonra yemek masasından kalkıp içki dolabına gitti, kendine de bir bardak doldurdu ve onu da mideye indirdi.

Annem hâlâ orada oturmuş bakıyor, yüzü şok ve endişenin karışımıyla donup kalmıştı.

"Senin ideal olarak gördüğün şey olmadığını biliyorum ama ben mutluyum." Göğsüm neredeyse patlayacak kadar genişliyor ve yanaklarımı ağrıtan kadar geren gülümsememe engel olamıyorum.

"Gerçekten mutluyum anne."

Yüzü yumuşadı, üzerimden akan neşeyi içine çekti. "Yani... Ben -" diye usulca güldü. "Ne söyleyeceğimi gerçekten

bilmiyorum." "Daniel biliyor mu?" Babam sordu.

"Evet." Nasıl öğrendiğini bilmelerine gerek yoktu.

"Tanrım," diye mırıldandı babam bir içki daha almadan önce.

"Baba?" Ona ihtiyacım vardı. Ya da en azından tırmanmaya istekli Tahta. Daniel ve Kent akşam yemeği için buraya geliyorlardı, ama ben geldim.

Çünkü Kent'e merhaba öpücüğü vermeyi ve yemek boyunca elini tutmayı planlıyordum. Ona olan aşkıma bir daha asla saklamayacaktım.

"O çok yaşlı."

"O kadar yaşlı sayılmaz ama önemli değil. Beni mutlu ettiği sürece, umursadığın tek şey bu olmalı."

"Senin için tek istediğimin bu olduğunu biliyorsun," dedi babam.

"Sen mutlu sürece, bebeğim," diye ekledi annem.

Mutluluk kabardı ve bir kıkırdama serbest kaldı. "Gerçekten, gerçekten öyleyim. Beni daha iyi olmaya zorluyor, bana meydan okuyor. Ben de onun için aynı şeyi yaptığımı düşünmek istiyorum."

Babam boyun eğmiş bir şekilde iç çekti ama benim mutlu olmamdan mutlu olduğunu görebiliyordum. Bu kadarı yeterliydi. Annem gülümsedi ve elimi sıktı.

Kapı çaldı ve hepimiz diğer tarafta kimin olduğunu bildiğimiz için kaldık.

"Ben bakarım." Dışarı çıkmadan önce aileme döndüm. "Lütfen bunu tuhaflaştırmayın."

"Aklımdan bile geçmezdi," dedi babam kuru bir sesle.

Annem gözlerini devirdi. "Tuhaflıkları en aza indireceğime söz veriyorum."

"Teşekkürler anne."

Kapıyı açtığımda Kent'in kollarına atlamamak için kendimi zor tuttum çünkü Daniel kaşlarını kaldırarak aramıza girdi. "Unutma. PDA en az düzeyde. Tercihen sıfır."

Alay ederek onu ittim ve gergin bakışlı Kent'i kapıdan geçirip kollarıma aldım. "Rahatla," diye fısıldadım kulağına.

"Baban beni vurmadığı zaman rahatlayacağım."

"Onlar iyi. Onlarla konuşmam yeni bitti. Babam şu an sarhoş olabilir ama her şey girecek. Ayrıca, Daniel seni vurmadıysa

babam kesinlikle yapmazdı."

"Doğru," diye güldü Daniel. "Şanslısın ki David mutlu bir sarhoş."

Kent'ten gergin bir kahkaha daha geldi ve ben onu yemek odasına doğru çekiştirmeye başladım. Annem ayağa kalktı ve Kent'i her zaman yaptığı gibi yanağına bir öpücük kondurarak selamlamadan önce kısa bir süre birleşen ellerimize baktı.

"Alexander, gelebilmene çok sevindim."

"Beni ağırladığınız için teşekkür ederim."

Her şey daha resmiydi ama bir süre daha öyle olacağını düşünmüştüm. Bu yeniydi ve kimsenin beklediği bir şey değildi. En azından garip değildi.

Ya da babam konuşana kadar öyle değildi.

"Ona zarar verirsen seni öldürürüm."

"David," diye nefes nefese kaldı annem.

Daniel kahkahasını gizleme zahmetine bile katlanmadan suyunu yuttu.

"Bunu hayal bile edemezdim, efendim."

"Tanrım, Kent, bunu tuhaflaştırma ve bana efendim de. Seni yıllardır tanıyorum."

Kent'i omzumla dürttüm. "Evet, Kent. İşi garipleştirmenin yolu."

Bana usulca baktı. Diğer herkes için bu sevimli bir bakıştı, ama benim için bu gece olacakların vaadini gördüm.

Ve bekleyemedim.

Ama önce erkek arkadaşım ile aile yemeğimize oturmalı ve ona olan aşkımı bir daha asla saklamamanın tadını çıkarmalıydım.

BİRKAÇ AY SONRA

"HIÇBİR ŞEY PIŞİREMEZ MİSİN?"

"Olivia. Bir otelde yaşamam ve ailemde yemek gizli bir mutfak sanatçısı olduğumu mu gösteriyor?" Kent tersledi.

"Makarna Kent," dedi sanki her şeyi açıklıyormuş gibi.

"Makarna." "Değil, sen yapabilirsin."

Alay etti ve kelimeleri kekeleyerek söyledi. "Ben hâlâ gencim. Yemek yapmayı öğrenmek için önümde yıllar var."

Kibirli, züppe, zengin kız görünümünü takındığında çok seksiydi. Bu, onun altını kazmak ve benim için yalvarmasını için beni daha da heyecanlandırdı.

"Hangi konuda iyi olduğumu biliyor musun?" diye sordum, yanmış erişte tenceresini lavaboya atarken.

"Bunun için vaktimiz yok," dedi, ters ters bakmaya çalışarak, ama ihtiyacın kıvılcımının parladığını gördüm.

Geri çekilmemesini severek yanına yaklaştım. Ona ulaştığımda, ipeksi bluzunun altından göğsü kabarıyordu. Kolumu beline dolayarak onu sertçe kendime çektim ve kulağına doğru eğilerek parmaklarımı kalçasında gezdirdim. "Bu şeyi parmaklarımla yapıyorum..."

"Uh-huh," diye nefes aldı onu asılı bıraktığımda.

"Buna sipariş vermek deniyor. Numarayı çeviriyorum ve bana istediğimi yapıyorlar."

Gitmesine izin verdiğim kadar geri çekildi ve bana ters ters baktı, güldüğümü görünce göğsümü tokatladı.

"Bu birlikte ilk akşam yemeği partimiz. Sipariş vermek istemedim. Ve sen de alaycısın."

"Dar deri pantolon ve sütyensiz ipekli bir bluz giyen kız söylüyor bunu."

Göğsümden uzaklaştı ve tişörtünü transparan bulacakmış gibi göğsüne baktı. "Sütyene ihtiyacım yok."

"Hâlâ alay konusu." Birbirimize dik dik baktık, kaşlarımızı çatarak diğerinin kırılmasını bekledik.

Gözlerini kırptığında "Ah," diye inledi.

"Şimdi bana nereden sipariş vermek istediğinizi söyleyin."

"Şu İtalyan lokantasından sipariş verirsek, hemen gelir ve biz yapmışız gibi tabaklara koyabiliriz."

". "

Her şey, alüminyum kutuları çöpe atmamıza yetecek kadar bir süre içinde geldi. Onun dairesine iki hafta önce taşınmışım. Buraya resmen evim demeden önce satışın gerçekleşmesini beklemiştim. Babasının parasını ödediği dairede kız arkadaşım ile birlikte yaşamayacaktım. İlişkimizi ilan ettiğimizden beri neredeyse her gece burada kalmamı engellemedi.

Birkaç gece önce Food Network'ü izliyorduk ve kutlama için herkesi akşam davet etmek gibi büyük bir planı vardı. Ben kimdim ki onu reddedecektim? Açıkçası, denesem de yapamazdım.

Kapı çalındı ve sanki herkes aynı anda geldi. "Hepiniz birlikte mi taksiye bindiniz?"

Carina, bebeğinin babası Ian'ı ve Oaklyn'in erkek arkadaşı Callum'u göstererek, "Bu iki iri yarı adamla olmaz," diye homurdandı.

"Her neyse," diye alay etti Ian. "Küçük Bayan Audrey araba koltuğu ve müthiş kişiliğiyle tüm odayı kaplıyor. Öyle değil mi bebeğim?"

Hanna gözlerini devirerek, "İşte yine bebek muhabbeti," dedi.

Carina daha önce arayıp Hanna'yı da getirip getiremeyeceğini sormuştu ve tabii ki Olivia ne kadar çok o kadar iyi demişti. Hanna

Ian'ın iş ortağının küçük kız kardeşıydı ve Carina zor bir başlangıçtan sonra ona alışmıştı.

Açıkçası onu orada gördüğüme sevindim çünkü Daniel'i kıvrandırıyor. Kızla sadece birkaç kez karşılaşmış ve her seferinde gözlerini ondan alamamıştı. Daniel ona her yaklaştığında kız kekeliyor ve kızarıyordu.

Çok şirindi.

"Tak, ."

Şeytanın sözü. Daniel herkesin arkasından açık kapıdan içeri adım attı.

Olivia herkesi "Hoş geldiniz," diye selamladı.

"Hey, ufaklık." Daniel onu kucaklamak için kendine çekti ve başının üstünden öptü.

"Akşam yemeği hazır, hadi oturalım."

Daniel yumruğunu kaldırdı ve ben de parmaklarımı onunkilerle tokuşturdum. "Daniel, Hanna'nın yanına oturabilirsin."

Bana doğru bir bakış fırlattı ve ben de karşılığında sııttım.

Bu eğlenceli olacaktı.

Öğretmen, Hanna ve Daniel'in duygusal, gerilim dolu, arkadaştan sevgiliye aşkını kaçırmak istemeyeceksiniz.

[Kindle Unlimited aboneliğiniz ile ÜCRETSİZ okuyun.](#)

Yasak, öğrenci-öğretmen romantizmi [VOYEUR](#)'da Voyeur serisinin nerede başladığını görün.

Kitaplarınızda biraz daha fazla endişe arıyorsanız, yeni yetişkin, ikinci şans romantizm kitabım [SHAME](#)'e göz atabilirsiniz. Anna ve Kevin'ın birbirlerini nasıl keşfettiklerini ve benzersiz cinselliklerini anlamayı nasıl öğrendiklerini öğrenin.

Bültenime ...[Fiona Cole Newsletter](#) kaydolarak gelecek kitaplarımı, çekilişlerimi ve önemli haberleri kaçırmayın

Ayrıca özel ön gösterimler ve teaserlar için Facebook okuyucu grubum [Fiona Cole's Lovers'a](#) katılabilirsiniz.

TEŞEKKÜRLER

Ailem: Her zaman anlayışlı ve destekleyici olduğunuz için teşekkür ederim. Zor bir günün ardından beni kucakladığınız ve tek yapmak istediğim saçlarımı yolmak olduğunda güldüğünüz için teşekkür ederim. Beni tutan temel siz olmasaydınız bunu yapamazdım. Sizi seviyorum.

Karla. Rüya Takımı, bebeğim.

Serena. Özel asistanım olalı bir yıldan fazla oldu ve her gün yanımda olduğun için sana minnettarım. Sen olmasan bir köşede hıçkıra hıçkıra ağlıyor olurdum.

Najla Qamber. Gelmiş geçmiş en iyi kapak tasarımcısı. Tüm yeteneğin için teşekkürler. Sesimi her zaman duyduğun ve mükemmelliğe dönüştürdüğün için teşekkür ederim.

Linda. Bir deliğe girmenin eşiğindeyken elimi tuttuğun ve saçımı okşadığın için teşekkür ederim. Sen ya da senin coşkun olmadan bunu yapamazdım. Yaptığın her şey için minnettarım ve bir gün birlikte şarap içmek için .

Kelly. Harika bir editör olduğun için teşekkür ederim. Daha da iyi bir arkadaş olduğun için teşekkür ederim! Senin sayende olabileceğinin en iyisi olduğunu bildiğim bir kitabı yayınlamak için bana güven veriyorsun.

Michelle ve Julia. Her zaman beta okuma yapabildiğiniz için teşekkür ederim. Zor soruları soruyor ve harika önerilerde bulunuyorsunuz.

jestler. Hikayeyi hayal edebileceğimden daha iyi hale yardım ettiğiniz için teşekkür ederim.

İnceleme ekibi. Siz hanımlar harika, eğlenceli, nazik ve destekleyici olmanın ötesindesiniz. Her paylaşım, her yorum ve aradaki her şey için teşekkür ederim.

Sevgililer. Sizler benim güvenli yerimsiniz. Bana en iyi kitap tavsiyelerini veriyor ve beni güldürüyorsunuz. İsteyebileceğimden çok daha fazlasısınız. Yorumlarınıza kaç kez göz gezdirdiğimi ve gözyaşlarına boğulduğumu anlatamam. Böyle harika bir grup olduğunuz için teşekkür ederim.

Blog yazarları. Kişisel sayfalardan kitap stagramcılarına kadar her birine. Hepiniz çok çalışıyorsunuz, güzel fotoğraflar çekiyorsunuz ve yorumlarda inanılmaz nazik sözler yazıyorsunuz. Hepinizin benim için ne kadar önemli olduğunu anlatacak yeterli kelimem yok. Bunu siz olmadan yapamazdım.

Okuyucular. Beni çok etkilediniz. Sözlerime şans verdiğiniz için teşekkür ederim. Yarattığım bir şeyi okumak için zaman ayırdığınız için teşekkür ederim. Siz en iyisisiniz.

YAZAR HAKKINDA

Fiona Cole bir asker eşi ve biyoloji ve kimya diplomalarına sahip evde oturan bir annedir. Bilimi çok sevmesine rağmen, iki küçük kızıyla evde kalmak için kariyerini karar verdi ve sonunda kendi kitabını yazmaya karar verene kadar kendini kitap dünyasına kattırdı.

Fiona okuyucularından haber almayı seviyor, bu yüzden onu sosyal medyada takip ettiğinizden emin olun.

authorfionacole@gmail.com

[Bülten](#)

[Okuyucu Grubu: Fiona Cole'un Aşıkları](#)

www.authorfionacole.com

AYRICA FIONA COLE TARAFINDAN

Kralın Barı Serisi [Beni](#)

[Bulabileceğiniz Yer](#)

[EdinBeni İnkâr](#)

[Hayal Et Beni](#)

Shame Me Not Serisi

[Utanç](#)

[Onu Sunağa Götür \(Shame Me Not 1.5\)](#)

Röntgenci Serisi

[Röntgenci](#)

[Aşıklar \(Aşk Kartları\) Teslimiyet](#)

[\(Bir Aşıklar Novellası\) Kurtarıcı](#)

[Bir](#)

[DahaYalanc](#)

[1 Öğretmen](#)

Blame it on the Alcohol Serisi

[Suçu Şampanyaya Atın Tekilaya](#)

[Atın](#)

Üçüncü Kitap (2021 sonlarında çıkacak)

Standalones

[Sadece Kısa Bir Süreliğine](#)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

